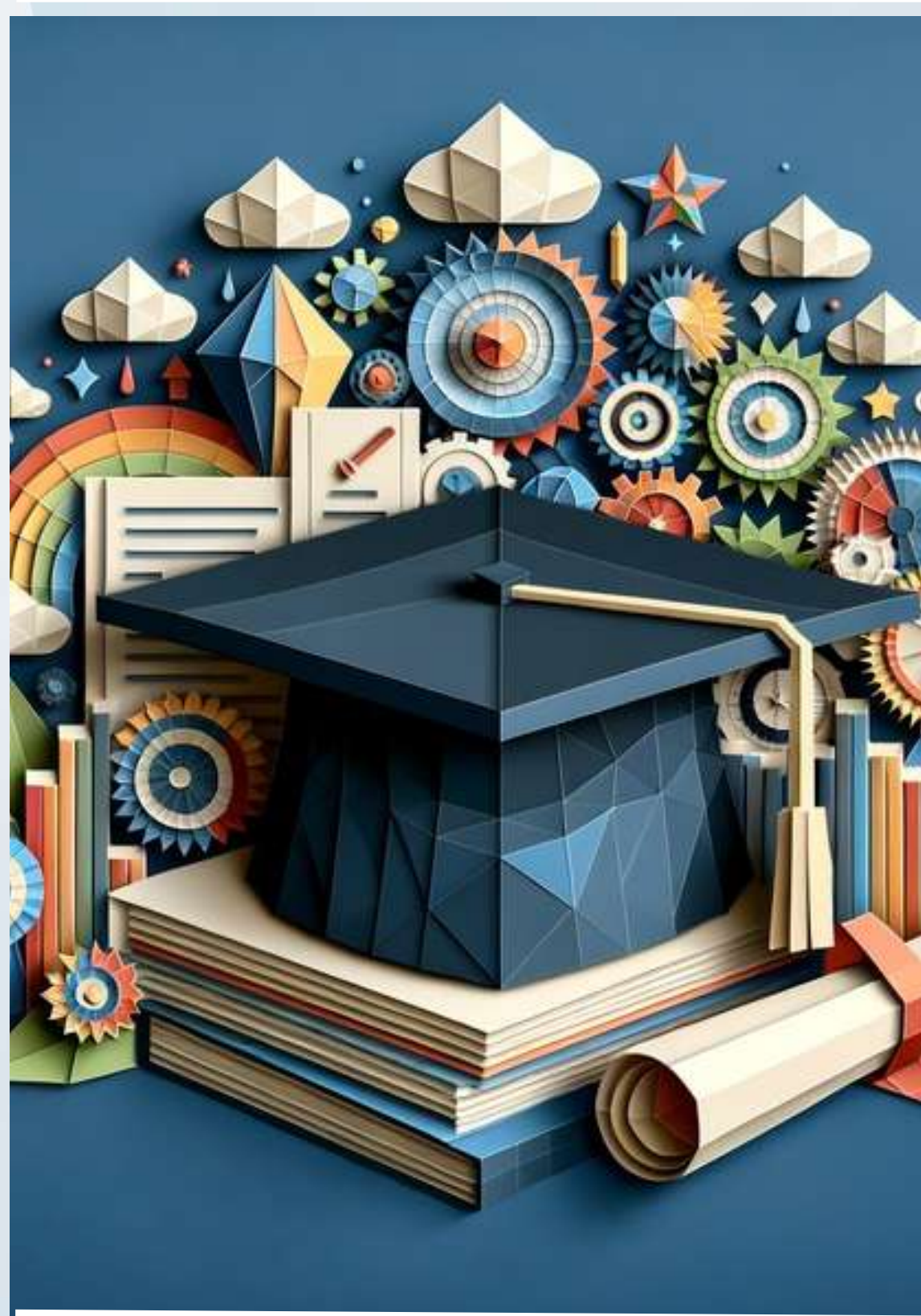

รายงานผลโครงการติดตามประเมินผล การบังคับใช้กฎหมายเกี่ยวกับการศึกษา ของสำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ

จัดทำโดย
สำนักนิติการ
สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ

คำนำ

รายงานผลโครงการติดตามประเมินผลการบังคับใช้กฎหมายเกี่ยวกับการศึกษา
ของสำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ ได้จัดทำขึ้นโดยรวบรวมการดำเนินการของโครงการติดตามประเมินผล
การบังคับใช้กฎหมายเกี่ยวกับการศึกษา ซึ่งได้จัดขึ้นระหว่างวันที่ ๒๙ พฤศจิกายน - ๑ ธันวาคม ๒๕๖๖
ณ ห้องประชุมสร้อยทอง ๑ - ๒ โรงแรมโกลเด้นซิตี ระยอง ตำบลเนินพระ อำเภอเมืองระยอง จังหวัดระยอง
เพื่อให้เป็นไปตามแผนปฏิบัติการของสำนักนิติการ สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗

สำนักนิติการ สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ หวังเป็นอย่างยิ่งว่า รายงานผลโครงการ
ติดตามประเมินผลการบังคับใช้กฎหมายเกี่ยวกับการศึกษา ของสำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ เล่มนี้
จะเป็นประโยชน์กับผู้อ่านและผู้ปฏิบัติงานที่กำลังศึกษาข้อมูลในเรื่องนี้อยู่ หากมีข้อผิดพลาดประการใด
ผู้จัดทำขอน้อมรับไว้และขออภัยมา ณ ที่นี้ด้วย

ผู้จัดทำ

สำนักนิติการ สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ

สารบัญ

หน้า

คำนำ

บทที่ ๑ บทนำ

๑

๑.๑ ความเป็นมา

๑

๑.๒ วัตถุประสงค์

๑

๑.๓ เป้าหมายโครงการ

๒

๑.๔ ผลที่คาดว่าจะเกิด

๒

บทที่ ๒ กฎหมายที่เกี่ยวข้อง

๓

บทที่ ๓ การดำเนินการ

๒๑

บทที่ ๔ ผลการดำเนินการ

๒๓

บทที่ ๕ ข้อเสนอแนะ

๘๔

ภาคผนวก

๑. กฎหมายที่เกี่ยวข้อง

๒. แบบรับฟังความคิดเห็น

บทที่ ๑

บทนำ

๑.๑ ความเป็นมา

สำนักนิติการ สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ ได้รับการจัดสรรงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖ ไปพลางก่อน แผนงานพื้นฐานด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ผลผลิตนโยบายและแผนด้านการศึกษา กิจกรรมการดำเนินงานด้านนโยบายและยุทธศาสตร์งบรายจ่ายอื่น ค่าใช้จ่ายโครงการพัฒนา เผยแพร่ ติดตาม และบังคับใช้กฎหมายของกระทรวงศึกษาธิการ (ตุลาคม ๒๕๖๖ - พฤษภาคม ๒๕๖๗) ต่อมาแผนปฏิบัติการของสำนักนิติการ สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗ ได้กำหนดให้มีโครงการกิจกรรมการติดตามการประเมินผล การบังคับใช้กฎหมายเกี่ยวกับการศึกษาของสำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗ มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับกฎหมายการศึกษาให้กับครู บุคลากรทางการศึกษา ด้านกฎหมายและผู้เกี่ยวข้องในสถานศึกษา เขตพื้นที่การศึกษา สำนักงานศึกษาธิการจังหวัด และสำนักงานศึกษาธิการภาค และเพื่อติดตามและประเมินผลการบังคับใช้กฎหมายเกี่ยวกับการศึกษา และปัญหาอุปสรรคจากการปฏิบัติตามกฎหมายที่เกี่ยวกับการศึกษาทั้งระดับพระราชบัญญัติและกฎหมายลำดับรอง รวมทั้ง รายงานผลการติดตามประเมินผลการบังคับใช้กฎหมาย สภาพปัญหาการบังคับใช้กฎหมายตลอดจนข้อเสนอแนะแนวทางในการปรับปรุงและพัฒนากฎหมายเกี่ยวกับการศึกษา ภายหลังจากการดำเนินการติดตามและประเมินผลการบังคับใช้กฎหมายเกี่ยวกับการศึกษาแล้ว โดยโครงการฯ ดังกล่าว เป็นโครงการที่ได้ดำเนินการมาอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้การบังคับใช้กฎหมายเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ครู และบุคลากรทางการศึกษาสามารถนำไปปฏิบัติได้อย่างถูกต้อง รวมทั้งสามารถสะท้อนปัญหาเกี่ยวกับการบังคับใช้กฎหมายและการปฏิบัติตามกฎหมายได้อย่างต่อเนื่อง ทั้งในพื้นที่ภาคกลาง ภาคตะวันออก ภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และภาคใต้ ซึ่งในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖ สำนักนิติการ สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ ได้ดำเนินการโครงการฯ ดังกล่าวมาแล้ว จำนวน ๒ ครั้ง กล่าวคือ ครั้งที่ ๑ เมื่อวันที่ ๑๙ - ๒๐ มกราคม ๒๕๖๖ ณ สุวรรณรีเวอร์ไซด์ รีสอร์ท ตำบลบ้านกล้วย อำเภอเมือง จังหวัดชัยนาท และมีผู้เข้าร่วมโครงการฯ ประกอบด้วย ครู บุคลากรทางการศึกษา นักเรียน และผู้ที่เกี่ยวข้องในระดับสถานศึกษา ระดับเขตพื้นที่การศึกษา ระดับจังหวัด และระดับภาค ในพื้นที่ภาคกลาง เช่น จังหวัดพระนครศรีอยุธยา จังหวัดชัยนาท จังหวัดนครสวรรค์ จังหวัดลพบุรี จังหวัดอุทัยธานี เป็นต้น และครั้งที่ ๒ เมื่อวันที่ ๑๑ กันยายน ๒๕๖๖ ณ ห้องประชุมบงกตรัตน์ เอ เขตบางพลัด โรงแรมรอยัล ริเวอร์ กรุงเทพมหานคร มีผู้เข้าร่วมโครงการประกอบด้วย ครู บุคลากรทางการศึกษา นักเรียน และผู้เกี่ยวข้องในระดับสถานศึกษา ระดับเขตพื้นที่การศึกษา ระดับจังหวัด และระดับภาค ในพื้นที่ภาคกลาง

๑.๒ วัตถุประสงค์

- ๑) เพื่อติดตามและประเมินผลการบังคับใช้กฎหมายการศึกษา เกี่ยวกับรูปแบบนักเรียน รถโรงเรียน การพานักเรียนไปนอกสถานศึกษา การส่งเสริมความประพฤติของนักเรียน และการลงโทษนักเรียน
- ๒) เพื่อศึกษาสภาพปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะแนวทางการใช้บังคับกฎหมาย การศึกษาเกี่ยวกับรูปแบบนักเรียน รถโรงเรียน การพานักเรียนไปนอกสถานศึกษา การส่งเสริมความประพฤติของนักเรียน และการลงโทษนักเรียน

๓) เพื่อนำข้อเสนอแนะแนวทางการใช้บังคับกฎหมายการศึกษาที่ได้ติดตามประเมินผลดังกล่าว มาวิเคราะห์และจัดทำรายงานผลการติดตามประเมินผลการบังคับใช้กฎหมายการศึกษาเกี่ยวกับครูแบบนักเรียน รถโรงเรียน การพานักเรียนไปนอกสถานศึกษา การส่งเสริมความประพฤตินักเรียน และการลงโทษนักเรียน

๑.๓ เป้าหมายโครงการ

ผลผลิต (Output)

มีการติดตามและประเมินผลการบังคับใช้กฎหมายการศึกษา เกี่ยวกับครูแบบนักเรียน รถโรงเรียน การพานักเรียนไปนอกสถานศึกษา การส่งเสริมความประพฤตินักเรียน และการลงโทษนักเรียน ไม่น้อยกว่า ๕ ฉบับ

ผลลัพธ์ (Outcome)

๑) สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการทราบถึงปัญหาอุปสรรค และข้อเสนอแนะแนวทางการใช้บังคับกฎหมายการศึกษาเกี่ยวกับครูแบบนักเรียน รถโรงเรียน การพานักเรียนไปนอกสถานศึกษา การส่งเสริมความประพฤตินักเรียน และการลงโทษนักเรียน

๒) สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการได้รายงานผลการติดตามประเมินผลการบังคับใช้กฎหมายการศึกษา เกี่ยวกับครูแบบนักเรียน รถโรงเรียน การพานักเรียนไปนอกสถานศึกษา การส่งเสริมความประพฤตินักเรียน และการลงโทษนักเรียน

๑.๔ ผลที่คาดว่าจะเกิด

๑) สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการได้ทราบถึงผลการติดตามและประเมินผลการบังคับใช้กฎหมายการศึกษา เกี่ยวกับครูแบบนักเรียน รถโรงเรียน การพานักเรียนไปนอกสถานศึกษา การส่งเสริมความประพฤตินักเรียน และการลงโทษนักเรียน

๒) สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการได้ทราบถึงปัญหาอุปสรรค และข้อเสนอแนะแนวทางการใช้บังคับกฎหมายการศึกษาเกี่ยวกับครูแบบนักเรียน รถโรงเรียน การพานักเรียนไปนอกสถานศึกษา การส่งเสริมความประพฤตินักเรียน และการลงโทษนักเรียน

๓) สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการได้รายงานผลการติดตามประเมินผลการบังคับใช้กฎหมายการศึกษาเกี่ยวกับครูแบบนักเรียน รถโรงเรียน การพานักเรียนไปนอกสถานศึกษา การส่งเสริมความประพฤตินักเรียน และการลงโทษนักเรียน

บทที่ ๒

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง

ระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ

ว่าด้วยการควบคุมดูแลการใช้รถโรงเรียน พ.ศ. ๒๕๖๒

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ ว่าด้วยการควบคุมดูแลการใช้รถโรงเรียน พ.ศ. ๒๕๓๖ ให้สอดคล้องกับข้อกำหนดการรักษาความปลอดภัยของรถยนต์ที่ใช้ในการรับจ้าง รับ - ส่งนักเรียน ตามกฎหมายว่าด้วยรถยนต์ และกฎหมายว่าด้วยการขนส่งทางบก

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. ๒๕๔๖ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการจึงออกระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า "ระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ ว่าด้วยการควบคุมดูแลการใช้รถโรงเรียน พ.ศ. ๒๕๖๒"

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหกสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ ว่าด้วยการควบคุมดูแลการใช้รถโรงเรียน พ.ศ. ๒๕๓๖

ข้อ ๔ ในระเบียบนี้

"โรงเรียน" หมายความว่า สถานศึกษาที่อยู่ในสังกัดหรืออยู่ในความควบคุมดูแลของกระทรวงศึกษาธิการ

"รถโรงเรียน" หมายความว่า รถของโรงเรียนหรือรถของบุคคลที่ได้รับอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยการขนส่งทางบกหรือกฎหมายว่าด้วยรถยนต์ให้นำมาใช้รับ - ส่งนักเรียน

"ผู้ดำเนินการกิจการรถโรงเรียน" หมายความว่า บุคคลหรือนิติบุคคลที่ให้บริการรับ - ส่งนักเรียน โดยอยู่ในการกำกับดูแลของโรงเรียน

"นักเรียน" หมายความว่า บุคคลซึ่งกำลังรับการศึกษาในโรงเรียน

"ผู้โดยสาร" หมายความว่า นักเรียน ผู้ควบคุมดูแลนักเรียน ผู้ปกครองนักเรียนและหมายความรวมถึงครู หรือบุคลากรของโรงเรียนนั้น ๆ

ข้อ ๕ รถโรงเรียนที่จะนำมารับ - ส่งนักเรียน ต้องมีลักษณะ ดังนี้

(๑) มีเครื่องหมายเป็นแผ่นป้ายพื้นสีส้มสะท้อนแสง ขนาดกว้างอย่างน้อย ๓๕ เซนติเมตร และยาวอย่างน้อย ๘๕ เซนติเมตร มีข้อความว่า "รถโรงเรียน" เป็นตัวอักษรสีดำความสูงไม่น้อยกว่า ๑๕ เซนติเมตร ติดอยู่ที่ด้านหน้าและด้านท้ายของตัวรถให้สามารถมองเห็นได้ชัดเจนในระยะไม่น้อยกว่า ๕๐ เมตร และมีชื่อโรงเรียนติดอยู่ด้านข้างทั้งสองข้างของตัวรถ พร้อมทั้งหมายเลขโทรศัพท์ (ถ้ามี)

(๒) กระจกรถต้องมีลักษณะโปร่งใสสามารถมองเห็นสภาพภายในรถและสภาพการจราจรภายนอกได้ชัดเจน หากมีการติดฟิล์มกรองแสงเมื่อวัดการผ่านของแสงแล้วแสงต้องผ่านทั้งกระจกกันลมและฟิล์มกรองแสงได้ไม่น้อยกว่าระดับที่กรมการขนส่งทางบกกำหนด และมีให้น้ำวัสดุอื่นใดมาติดหรือบดบังส่วนหนึ่งส่วนใดของกระจก เว้นแต่เป็นการติดเครื่องหมายหรือเอกสารตามที่กฎหมายกำหนดและไม่เป็นเหตุให้บังทัศนวิสัยในการขับขี่

(๓) มีเครื่องมือเครื่องใช้ที่จำเป็นเพื่อช่วยเหลือนักเรียนเมื่อมีอุบัติเหตุหรือมีเหตุฉุกเฉินเกิดขึ้น ดังนี้

(ก) เครื่องดับเพลิง สำหรับรถที่ใช้ในการขนส่งผู้โดยสารที่มีจำนวนที่นั่งไม่เกิน ๒๐ ที่นั่ง ต้องมีเครื่องดับเพลิงไม่น้อยกว่า ๑ เครื่อง รถที่ใช้ในการขนส่งผู้โดยสารที่มีจำนวนที่นั่งเกิน ๒๐ ที่นั่ง ต้องมีเครื่องดับเพลิงไม่น้อยกว่า ๒ เครื่อง เครื่องดับเพลิงต้องมีขนาดพอสมควร และติดตั้งไว้ภายในรถในที่ที่เหมาะสมพร้อมที่จะใช้งานได้ทุกขณะ

(ข) ค้อนทุบกระจกและเหล็กชะแลง ไม่น้อยกว่า ๑ อัน ต้องเก็บไว้ในที่ปลอดภัยและสามารถนำไปใช้งานได้โดยสะดวก

(ค) มีแผ่นป้ายแสดงข้อความเตือนเรื่องความปลอดภัยในการโดยสาร ตามที่กรมการขนส่งทางบก ประกาศกำหนดหรือตามที่ กรมการขนส่งทางบกให้ความเห็นชอบติดไว้ภายในตัวรถในตำแหน่งที่สามารถมองเห็นได้ง่าย

(๔) สีของรถต้องใช้สีตามที่กรมการขนส่งทางบกกำหนด

ข้อ ๖ ผู้ดำเนินการกิจการรถโรงเรียนมีหน้าที่ ดังนี้

(๑) ควบคุมดูแลและเอาใจใส่เรื่องความปลอดภัยในการรับ - ส่งนักเรียน

(๒) จัดให้มีผู้ควบคุมดูแลนักเรียนประจำรถ

(๓) จัดให้ผู้ควบคุมดูแลนักเรียนและพนักงานขับรถ มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการรับ - ส่งนักเรียน

(๔) รายงานผลการจัดรถโรงเรียนให้โรงเรียนทราบทุกเดือน

(๕) รายงานให้ทางโรงเรียนทราบโดยทันทีที่เกิดเหตุหรือมีกรณีฉุกเฉินเกิดขึ้น

(๖) แจ้งผลการตรวจสภาพรถประจำปีให้โรงเรียนทราบทุกปี

ข้อ ๗ โรงเรียนมีหน้าที่ ดังนี้

(๑) ควบคุมดูแลและเอาใจใส่เรื่องความปลอดภัยในการรับ - ส่งนักเรียน

(๒) จัดให้มีผู้ควบคุมดูแลนักเรียนประจำรถ

(๓) จัดให้ผู้ควบคุมดูแลนักเรียนและพนักงานขับรถ มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการรับ - ส่งนักเรียน

(๔) กำกับดูแลการจัดรถโรงเรียนของผู้ดำเนินการกิจการรถโรงเรียนให้เป็นไปตามข้อ ๖

(๕) จัดให้มีทะเบียนรถโรงเรียน ทะเบียนประวัติ ของพนักงานขับรถ และผู้ควบคุมดูแลนักเรียน ตามแบบที่กำหนดท้ายระเบียบนี้

(๖) ออกหนังสือรับรองการรับส่งนักเรียนของโรงเรียนหรือสถานศึกษาตามที่ กำหนด เพื่อนำไปใช้เป็นรถรับ - ส่งนักเรียนต่อกรมการขนส่งทางบก

(๗) เมื่อปรากฏว่ารถโรงเรียนเกิดอุบัติเหตุที่เป็นอันตรายต่อความปลอดภัยในชีวิตและร่างกายของผู้โดยสารรถโรงเรียนให้ดำเนินการรายงานต่อผู้บังคับบัญชาหรือผู้กำกับดูแลระดับเหนือขึ้นไป อีกชั้นหนึ่งให้ทราบโดยเร็วเพื่อให้ความช่วยเหลือเป็นไปด้วยความรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ

สำหรับรถโรงเรียนที่มีไซรรถที่โรงเรียนใช้รับ - ส่งนักเรียนหรือที่โรงเรียนให้บุคคลภายนอกมารับ - ส่งนักเรียน เมื่อปรากฏว่ามีการขับรถในลักษณะไม่คำนึงถึงความปลอดภัยของผู้อื่น ประมาท หรือนำพาอันตรายอันอาจเกิดอันตรายแก่บุคคลหรือทรัพย์สินให้ผู้อำนวยความสะดวกโรงเรียนรายงานไปยังผู้ดำเนินการกิจการรถโรงเรียนและขนส่งจังหวัด

(๘) จัดให้มีมาตรการความปลอดภัยในการกำกับดูแลการใช้รถโรงเรียนให้สอดคล้องกับระเบียบนี้

ข้อ ๘ พนักงานขับรถโรงเรียนต้องมีคุณสมบัติ ดังนี้

(๑) มีอายุไม่ต่ำกว่า ๒๕ ปี

(๒) มีใบอนุญาตขับรถยนต์มาไม่น้อยกว่า ๓ ปี

(๓) เป็นผู้มีสุขภาพดี แต่งกายสุภาพและมารยาทสุภาพเรียบร้อย

(๔) มีประวัติความประพฤติดี มีความชำนาญ สุขุมรอบคอบ และรู้เส้นทางที่ใช้รับ - ส่งนักเรียนเป็นอย่างดี

(๕) มีความสามารถตรวจสอบดูแลอุปกรณ์ เครื่องมือ เครื่องใช้และสัญญาณต่าง ๆ ภายในรถโรงเรียนให้อยู่ในสภาพที่ใช้การได้ตลอดเวลา

ข้อ ๙ พนักงานขับรถโรงเรียนมีหน้าที่ ดังนี้

(๑) ต้องขับรถด้วยความปลอดภัย

(๒) ต้องตรวจสอบสภาพรถและอุปกรณ์ต่าง ๆ ให้อยู่ในสภาพดี และพร้อมที่จะใช้การได้ตลอดเวลา

(๓) ต้องให้นักเรียนขึ้นนั่งประจำที่ให้พร้อมก่อนเคลื่อนรถ

(๔) ต้องกำกับดูแลให้นักเรียนรัดร่างกายด้วยเข็มขัดนิรภัยไว้กับที่นั่งเพื่อป้องกันอันตรายในขณะโดยสาร ตามกฎหมายว่าด้วยการขนส่งทางบก

(๕) ต้องดูแลนักเรียนให้ได้รับความปลอดภัยตลอดเวลาที่อยู่ระหว่างการโดยสาร และในกรณีที่เกิดอุบัติเหตุจะต้องให้ความช่วยเหลือ

(๖) ต้องไม่ขับรถในลักษณะประมาทหรือน่าหวาดเสียวอันน่าจะเป็นอันตรายแก่บุคคล หรือทรัพย์สิน

(๗) ต้องไม่ใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ในขณะที่ขับรถ เว้นแต่การใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่โดยใช้อุปกรณ์เสริมสำหรับการสนทนาโดยพนักงานขับรถไม่ต้องถือหรือจับโทรศัพท์เคลื่อนที่นั้น

(๘) ไม่ขับรถในขณะที่มีอาการมึนเมาหรือเสพสุราหรือวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาทระหว่างการขับรถโรงเรียน

(๙) รายงานให้ทางโรงเรียนทราบทันทีเมื่อเกิดอุบัติเหตุหรือมีกรณีฉุกเฉินเกิดขึ้น

(๑๐) ต้องประพฤติปฏิบัติตามกฎหมาย กฎ และระเบียบว่าด้วยการนั้นโดยเคร่งครัด

(๑๑) เข้ารับการอบรมตามที่โรงเรียนหรือผู้ดำเนินการรถโรงเรียนกำหนด

ข้อ ๑๐ ผู้ควบคุมดูแลนักเรียนต้องมีคุณสมบัติ ดังนี้

(๑) มีอายุไม่ต่ำกว่า ๑๘ ปี

(๒) เป็นผู้ที่มีสุขภาพดี แต่งกายสุภาพ และมารยาทสุภาพเรียบร้อย

ข้อ ๑๑ ผู้ควบคุมดูแลนักเรียนมีหน้าที่ ดังนี้

(๑) ตรวจสอบจำนวนนักเรียนที่รับ - ส่ง แต่ละเที่ยวให้ถูกต้องครบถ้วนตรงตามบัญชีรายชื่อนักเรียน พร้อมทั้งจัดทำบัญชีรายชื่อนักเรียนที่ใช้บริการตามแบบที่กำหนดท้ายระเบียบนี้

(๒) ประจำอยู่กับรถโรงเรียนตลอดเวลาที่รับ - ส่งนักเรียน เพื่อควบคุมดูแล และช่วยเหลือนักเรียนให้เกิดความปลอดภัยตลอดการเดินทาง

(๓) รายงานให้ทางโรงเรียนทราบทันทีที่เกิดอุบัติเหตุหรือมีกรณีฉุกเฉินเกิดขึ้น

(๔) เข้ารับการอบรมตามที่โรงเรียนหรือผู้ดำเนินการรถโรงเรียนกำหนด

ข้อ ๑๒ การเดินทางไปให้รถโรงเรียนรับนักเรียนจากที่อยู่อาศัยหรือสถานที่ที่นัดหมาย และส่งนักเรียนในบริเวณโรงเรียนหรือสถานที่ที่ตกลงกันได้

การเดินทางกลับให้รถโรงเรียนรับนักเรียนจากโรงเรียนหรือสถานที่ที่นัดหมาย และส่งนักเรียนถึงที่อยู่อาศัยหรือสถานที่ที่ตกลงกันได้

ข้อ ๑๓ ให้ผู้ดำเนินการรถโรงเรียนจัดให้มีการประกันการคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถตลอดระยะเวลาที่มีการใช้รถโรงเรียนรับ - ส่งนักเรียน

ข้อ ๑๔ จัดให้มีระบบหรือช่องทางที่สามารถติดต่อสื่อสารกับพนักงานขับรถโรงเรียน หรือผู้ควบคุมดูแลนักเรียนได้ตลอดเวลาในขณะรับ - ส่งนักเรียน

ข้อ ๑๕ ให้ปลัดกระทรวงศึกษาธิการรักษาการตามระเบียบนี้ และมีอำนาจตีความกับวินิจฉัยชี้ขาดปัญหา รวมทั้งกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการเพื่อปฏิบัติให้เป็นไปตามระเบียบนี้

ระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ ว่าด้วยการลงโทษนักเรียนและนักศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๘

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖ และมาตรา ๖๕ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. ๒๕๔๖ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ จึงวางระเบียบว่าด้วยการลงโทษนักเรียนและนักศึกษาไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า "ระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ ว่าด้วยการลงโทษนักเรียนและนักศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๘"

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการลงโทษนักเรียนหรือนักศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๓

ข้อ ๔ ในระเบียบนี้

"ผู้บริหารโรงเรียนหรือสถานศึกษา" หมายความว่า ครูใหญ่ อาจารย์ใหญ่ ผู้อำนวยการ อธิการบดี หรือหัวหน้าของโรงเรียนหรือสถานศึกษาหรือตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่นของโรงเรียนหรือสถานศึกษานั้น

"กระทำความผิด" หมายความว่า การที่นักเรียนหรือนักศึกษาประพฤติฝ่าฝืนระเบียบ ข้อบังคับ ของสถานศึกษา หรือของกระทรวงศึกษาธิการ หรือกฎกระทรวงว่าด้วยความประพฤติของนักเรียนและนักศึกษา

"การลงโทษ" หมายความว่า การลงโทษนักเรียนหรือนักศึกษาที่กระทำความผิด โดยมีความมุ่งหมาย เพื่อการอบรมสั่งสอน

ข้อ ๕ โทษที่จะลงโทษแก่นักเรียนหรือนักศึกษาที่กระทำความผิด มี ๔ สถาน ดังนี้

(๑) ว่ากล่าวตักเตือน

(๒) ทำทัณฑ์บน

(๓) ตัดคะแนนความประพฤติ

(๔) ทำกิจกรรมเพื่อให้ปรับเปลี่ยนพฤติกรรม

ข้อ ๖ ห้ามลงโทษนักเรียนและนักศึกษาด้วยวิธีรุนแรง หรือแบบกลั่นแกล้ง หรือลงโทษด้วยความโกรธ หรือด้วยความพยาบาท โดยให้คำนึงถึงอายุของนักเรียนหรือนักศึกษา และความร้ายแรงของพฤติกรรม ประกอบการลงโทษด้วย

การลงโทษนักเรียนหรือนักศึกษาให้เป็นไปเพื่อเจตนาที่จะแก้แค้นและความประพฤติไม่ดี ของนักเรียนหรือนักศึกษาให้รู้สำนึกในความผิด และกลับประพฤติตนในทางที่ดีต่อไป

ให้ผู้บริหารโรงเรียนหรือสถานศึกษา หรือผู้ที่ผู้บริหารโรงเรียนหรือสถานศึกษา มอบหมายเป็นผู้มีอำนาจ ในการลงโทษนักเรียน นักศึกษา

ข้อ ๗ การว่ากล่าวตักเตือน ใช้ในกรณีนักเรียนหรือนักศึกษากระทำความผิดไม่ร้ายแรง

ข้อ ๘ การทำทัณฑ์บนใช้ในกรณีนักเรียนหรือนักศึกษาที่ประพฤติตนไม่เหมาะสมกับสภาพนักเรียน หรือนักศึกษา ตามกฎกระทรวงว่าด้วยความประพฤตินักเรียนและนักศึกษา หรือกรณีทำให้เสื่อมเสียชื่อเสียง และเกียรติศักดิ์ของสถานศึกษา หรือฝ่าฝืนระเบียบของสถานศึกษา หรือได้รับโทษว่ากล่าวตักเตือนแล้ว แต่ยังไม่เช็ดหลาบ

การทำทัณฑ์บนให้ทำเป็นหนังสือ และเชิญบิดามารดาหรือผู้ปกครองมาบันทึกรับทราบความผิด และรับรองการทำทัณฑ์บนไว้ด้วย

ข้อ ๙ การตัดคะแนนความประพฤติ ให้เป็นไปตามระเบียบปฏิบัติว่าด้วยการตัดคะแนน ความประพฤตินักเรียนและนักศึกษาของแต่ละสถานศึกษากำหนด และให้ทำบันทึกข้อมูลไว้เป็นหลักฐาน

ข้อ ๑๐ ทำกิจกรรมเพื่อให้ปรับเปลี่ยนพฤติกรรม ใช้ในกรณีที่นักเรียนและนักศึกษากระทำความผิด ที่สมควรต้องปรับเปลี่ยนพฤติกรรม

การจัดกิจกรรมให้เป็นไปตามแนวทางที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนด

ข้อ ๑๑ ให้ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ รักษาการให้เป็นไปตามระเบียบนี้และให้มีอำนาจตีความและวินิจฉัยปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติตามระเบียบนี้

**ระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ
ว่าด้วยการพานักเรียน และนักศึกษาไปนอกสถานศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๒**

โดยที่เห็นสมควรปรับปรุงระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ ว่าด้วยการพานักเรียน และนักศึกษาไปนอกสถานศึกษา ให้มีความเหมาะสมยิ่งขึ้น

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. ๒๕๕๖ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการจึงออกระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า "ระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ ว่าด้วยการพานักเรียน และนักศึกษาไปนอกสถานศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๒"

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ ว่าด้วยการพานักเรียน และนักศึกษาไปนอกสถานศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๘

บรรดาระเบียบ ประกาศ และคำสั่งอื่นใดในส่วนที่กำหนดไว้ในระเบียบนี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับระเบียบนี้ ให้ใช้ระเบียบนี้แทน

ข้อ ๔ ในระเบียบนี้

"นักเรียนและนักศึกษา" หมายความว่า บุคคลซึ่งกำลังรับการศึกษาในสถานศึกษา

"สถานศึกษา" หมายความว่า สถานศึกษาในสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ และให้หมายความรวมถึงสถานศึกษาที่อยู่ในกำกับดูแล หรืออยู่ในความควบคุมของกระทรวงศึกษาธิการด้วย

"หัวหน้าสถานศึกษา" หมายความว่า ผู้อำนวยการ หรือตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีอำนาจหน้าที่ในลักษณะเดียวกันทั้งของรัฐและเอกชนที่มีอำนาจหน้าที่หรือวัตถุประสงค์ในการจัดการศึกษา

"การพานักเรียนและนักศึกษาไปนอกสถานศึกษา" หมายความว่า การที่หัวหน้าสถานศึกษา หรือผู้ที่หัวหน้าสถานศึกษามอบหมาย พานักเรียนและนักศึกษาไปทำกิจกรรมการเรียนการสอนนอกสถานศึกษาซึ่งอาจไปเวลาเปิดทำการสอนหรือไม่ก็ได้ หรือไปทำกิจกรรมการเดินทางไกลและการเข้าค่ายพักแรมของลูกเสือ เนตรนารี และยุวกาชาด แต่ไม่รวมถึงการไปนอกสถานที่ตามคำสั่งในทางราชการ

ข้อ ๕ การพานักเรียนและนักศึกษาไปนอกสถานศึกษา จำแนกเป็น ๓ ประเภท ดังนี้

(๑) การพาไปนอกสถานศึกษาไม่พักแรม

(๒) การพาไปนอกสถานศึกษาพักแรม

(๓) การพาไปนอกราชอาณาจักร

ข้อ ๖ การพานักเรียนและนักศึกษาไปนอกสถานศึกษาให้เป็นไปตามความสมัครใจของนักเรียนและนักศึกษาโดยความยินยอมของผู้ปกครองตามแบบที่กำหนดท้ายระเบียบนี้

ข้อ ๗ การพานักเรียนและนักศึกษาไปนอกสถานศึกษาทุกประเภทให้ปฏิบัติ ดังนี้

(๑) ต้องคำนึงถึงความปลอดภัยในการเดินทางและการพักแรมเป็นอันดับแรก

(๒) ต้องได้รับอนุญาตก่อน โดยขออนุญาตตามแบบที่กำหนดท้ายระเบียบนี้

(๓) ให้หัวหน้าสถานศึกษาหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายจากหัวหน้าสถานศึกษา จำนวน ๑ คน เป็นผู้ควบคุม และจะต้องมีครูหรือบุคคลที่ได้รับมอบหมายจากหัวหน้าสถานศึกษา จำนวน ๑ คน ต่อนักเรียนไม่เกิน ๓๐ คน เป็นผู้ช่วยผู้ควบคุม

กรณีที่นักเรียนและนักศึกษาเป็นหญิงไปด้วย ให้มีครูสตรีควบคุมไปด้วยตามความเหมาะสม

(๔) ให้หัวหน้าสถานศึกษาเป็นผู้พิจารณาเลือกเส้นทางที่จะเดินทาง ยานพาหนะที่จะใช้ในการเดินทาง ซึ่งต้องอยู่ในสภาพมั่นคงแข็งแรง รวมถึงพนักงานขับรถหรือควบคุมยานพาหนะที่มีความรู้ ความชำนาญด้วย

(๕) ในการเดินทางให้พิจารณาขอความร่วมมือไปยังหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อขอคำแนะนำหรือขอความร่วมมืออื่น ๆ เท่าที่จำเป็น รวมถึงจัดให้มีป้ายข้อความที่ระบุโครงการ กิจกรรม และสถานศึกษา แสดงให้เห็นเด่นชัดติดที่ด้านข้างรถ และมีหมายเลขกำกับติดที่ด้านหน้าและด้านหลังรถในตำแหน่งที่เห็นชัดเจน

กรณีการพานักเรียนและนักศึกษาไปนอกสถานศึกษาโดยใช้รถโดยสารไม่ต่ำกว่า ๔๐ ที่นั่ง จำนวน ๓ คัน ขึ้นไป ควรจัดให้มีรถนำขบวน สำหรับการใช้รถโดยสารต่ำกว่า ๔๐ ที่นั่ง จำนวน ๓ คัน ขึ้นไป ให้หัวหน้าสถานศึกษาพิจารณาตามความเหมาะสม

(๖) จัดให้มีอุปกรณ์ปฐมพยาบาลเบื้องต้นประจำรถหรือยานพาหนะ และดูแลนักเรียนและนักศึกษา ที่มีโรคประจำตัวเป็นพิเศษ

(๗) เพื่อการคุ้มครองความปลอดภัยในชีวิตและร่างกายของนักเรียนและนักศึกษาในการพานักเรียนและนักศึกษาไปนอกสถานศึกษา ให้สถานศึกษาจัดให้มีการประกันภัยการเดินทางแก่นักเรียนและนักศึกษา เว้นแต่สถานศึกษาได้จัดให้มีการประกันภัยที่คุ้มครองกรณีดังกล่าวแก่นักเรียนและนักศึกษาอยู่ก่อนแล้ว

ข้อ ๘ ให้บุคคลดังต่อไปนี้เป็นผู้มีอำนาจพิจารณาอนุญาตตามข้อ ๕

(๑) หัวหน้าสถานศึกษา สำหรับการพาไปนอกสถานศึกษาไม่พักแรมตามข้อ ๕ (๑)

(๒) ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ผู้อนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยโรงเรียนเอกชน ผู้มีอำนาจเหนือสถานศึกษาขึ้นไปอีกชั้นหนึ่ง หรือผู้ได้รับมอบหมายแล้วแต่กรณี สำหรับการพาไปนอกสถานศึกษาพักแรมตามข้อ ๕ (๒)

(๓) หัวหน้าส่วนราชการหรือผู้ได้รับมอบหมาย สำหรับการพาไปนอกราชอาณาจักรตามข้อ ๕ (๓)

ข้อ ๙ ให้สถานศึกษาส่งคำขออนุญาต พร้อมโครงการที่จะพานักเรียนและนักศึกษาไปนอกสถานศึกษาต่อผู้มีอำนาจพิจารณาอนุญาตก่อนวันเดินทางไม่น้อยกว่า ๑๕ วัน หากไม่สามารถยื่นคำขอได้ทันภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ให้ชี้แจงเหตุผลความจำเป็นด้วย เมื่อได้รับอนุญาตแล้วจึงออกเดินทางได้

เอกสารประกอบการยื่นคำขออนุญาตตามวรรคหนึ่งอย่างน้อยต้องประกอบด้วย ชื่อโครงการ หลักการและเหตุผล วัตถุประสงค์ เป้าหมาย ขั้นตอนการดำเนินงาน ระยะเวลาและสถานที่ดำเนินการ กิจกรรม รายชื่อหน่วยงานและผู้รับผิดชอบโครงการ รายชื่อผู้ควบคุมและผู้ช่วยผู้ควบคุมในการเดินทาง รายชื่อนักเรียนและนักศึกษาที่จะเดินทางไปนอกสถานศึกษา แผนที่สังเขปแสดงเส้นทางการเดินทาง แผนที่แสดงที่ตั้งของสถานที่ที่ไปนอกสถานศึกษาหรือสถานที่พักแรม เพื่อการตรวจสอบและติดตามผลการดำเนินงานทุกระยะ และแผนสำรองกรณีเหตุฉุกเฉิน เป็นต้น

ข้อ ๑๐ ให้ผู้ควบคุมและผู้ช่วยผู้ควบคุมมีหน้าที่ต้องปฏิบัติ ดังนี้

(๑) ดำเนินการให้นักเรียนและนักศึกษายอยู่ในระเบียบวินัยเพื่อให้การเดินทางเป็นไปด้วยความเรียบร้อยและปลอดภัย

(๒) ไม่เสพสุรา สิ่งเสพติด ของมีเมาหรือวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท และเล่นการพนันทุกชนิด

(๓) จัดให้มีช่องทางหรือระบบการติดต่อสื่อสารและหมายเลขโทรศัพท์ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อการประสานงานทุกระยะ

(๔) ดูแลนักเรียนและนักศึกษาให้ได้รับความปลอดภัยตลอดเวลาที่อยู่ในระหว่างการเดินทาง และในกรณีที่เกิดอุบัติเหตุจะต้องให้ความช่วยเหลือ

(๕) เมื่อปรากฏว่ามีกรณีเกิดอุบัติเหตุที่เป็นอันตรายต่อความปลอดภัยในชีวิตและร่างกายของนักเรียนและนักศึกษาให้ผู้ควบคุมและผู้ช่วยผู้ควบคุมดูแลนักเรียนและนักศึกษาดำเนินการรายงานต่อหัวหน้าสถานศึกษาทราบโดยเร็ว และเมื่อเหตุการณ์นั้นผ่านพ้นไปให้รายงานเป็นลายลักษณ์อักษรอีกครั้งหนึ่ง

ข้อ ๑๑ ผู้ควบคุมและผู้ช่วยผู้ควบคุมต้องกำกับให้พนักงานขับรถหรือควบคุมยานพาหนะปฏิบัติ ดังนี้

(๑) ควบคุมยานพาหนะให้เป็นไปตามลำดับหมายเลข ตามเส้นทางที่กำหนดในแผนการเดินทาง ทั้งนี้ การใช้ความเร็วของรถหรือยานพาหนะให้ปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยจราจรอย่างเคร่งครัด

(๒) ตรวจสอบสภาพรถหรือยานพาหนะและอุปกรณ์ต่าง ๆ ให้อยู่ในสภาพดี และพร้อมที่จะใช้การได้ตลอดเวลา

(๓) ขับรถหรือควบคุมยานพาหนะด้วยความระมัดระวัง ไม่ขับรถหรือควบคุมยานพาหนะในลักษณะประมาทหรือนำพาดเสียอันตรายแก่บุคคลหรือทรัพย์สิน

(๔) ไม่ใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ในขณะที่ขับรถหรือควบคุมยานพาหนะ เว้นแต่การใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่โดยใช้อุปกรณ์เสริมสำหรับการสนทนาโดยพนักงานขับรถหรือควบคุมยานพาหนะไม่ต้องถือหรือจับโทรศัพท์เคลื่อนที่นั้น

(๕) ไม่ขับรถหรือควบคุมยานพาหนะในขณะที่มีอาการมึนเมาหรือเสพสุราหรือวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาทระหว่างการขับรถหรือควบคุมยานพาหนะ

ข้อ ๑๒ การพานักเรียนและนักศึกษาไปนอกสถานศึกษาพักแรมให้ผู้ควบคุมปฏิบัติ ดังนี้

(๑) เมื่อเดินทางถึงสถานที่จัดกิจกรรมต้องจัดให้มีการปฐมพยาบาล เพื่อแจ้งภาวะเจ็บป่วย ข้อปฏิบัติในการใช้สถานที่ และการปฏิบัติตนขณะอยู่ในบริเวณที่จัดกิจกรรมและที่พักแรม

(๒) จัดสถานที่พักแยกชาย - หญิง ให้เป็นส่วนสัดส่วน

(๓) จัดให้มีระบบดูแลรักษาความปลอดภัยตลอดช่วงเวลาจัดกิจกรรม

(๔) จัดเจ้าหน้าที่หรือบุคคลผู้มีความรู้ในการด้านการรักษาพยาบาลเพื่อดูแลนักเรียนนักศึกษา ระหว่างกระทำการกิจกรรม รวมทั้งจัดรถรับ - ส่ง กรณีมีเหตุฉุกเฉิน

กรณีมีเหตุฉุกเฉินให้รีบรายงานด้วยวาจาต่อผู้อนุญาตโดยด่วนเพื่อให้ความช่วยเหลือเป็นไปด้วยความรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ และเมื่อเหตุการณ์นั้นผ่านพ้นไปให้รายงานเป็นลายลักษณ์อักษรอีกครั้งหนึ่งโดยเร็ว

ข้อ ๑๓ เมื่อกลับจากการพานักเรียนและนักศึกษาไปนอกสถานศึกษาแล้วให้รายงานให้ผู้อนุญาตตามข้อ ๘ ทราบ ตามแบบที่กำหนดท้ายระเบียบนี้

ข้อ ๑๔ ให้ถือว่าครู อาจารย์ ผู้ควบคุมหรือผู้ช่วยผู้ควบคุมที่พานักเรียนและนักศึกษาไปนอกสถานศึกษาเป็นการปฏิบัติหน้าที่ราชการและให้เบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางได้ตามระเบียบของทางราชการ

ข้อ ๑๕ ให้ปลัดกระทรวงศึกษาธิการรักษาการให้เป็นไปตามระเบียบนี้ และให้มีอำนาจตีความวินิจฉัยชี้ขาดปัญหาที่เกิดจากการปฏิบัติตามระเบียบนี้

ระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ

ว่าด้วยการพานักเรียน และนักศึกษาไปนอกสถานศึกษา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๓

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ ว่าด้วยการพานักเรียนและ นักศึกษาไปนอกสถานศึกษา เพื่อให้สอดคล้องกับหลักความเป็นนิติบุคคลของสถานศึกษาเอกชน ประเภทโรงเรียนในระบบ ตามกฎหมายว่าด้วยโรงเรียนเอกชน เกิดความคล่องตัว รวดเร็ว และมีประสิทธิภาพในการจัดการศึกษา

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติ ระเบียบบริหารราชการ กระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. ๒๕๔๖ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการจึงออกระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า "ระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ ว่าด้วยการพานักเรียน และนักศึกษาไปนอกสถานศึกษา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๓"

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกความในข้อ ๘ แห่งระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ ว่าด้วยการพานักเรียนและนักศึกษาไปนอกสถานศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"ข้อ ๘ ให้บุคคลดังต่อไปนี้เป็นผู้มีอำนาจพิจารณาอนุญาตตามข้อ ๕

(๑) หัวหน้าสถานศึกษา สำหรับการพาไปนอกสถานศึกษาไม่พักแรมตามข้อ ๕ (๑)

(๒) ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ผู้มีอำนาจเหนือสถานศึกษาขึ้นไปอีกชั้นหนึ่ง หรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย แล้วแต่กรณี สำหรับการพาไปนอกสถานศึกษาพักแรมตามข้อ ๕ (๒)

(๓) หัวหน้าส่วนราชการหรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย สำหรับการพาไปนอกสถานศึกษาพักแรมตามข้อ ๕ (๓)

สำหรับสถานศึกษาเอกชนประเภทโรงเรียนในระบบตามกฎหมายว่าด้วยโรงเรียนเอกชน ให้หัวหน้าสถานศึกษาเป็นผู้มีอำนาจพิจารณาอนุญาตการพาไปนอกสถานศึกษาไม่พักแรมตามข้อ ๕ (๑) ให้ผู้รับใบอนุญาตเป็นผู้มีอำนาจพิจารณาอนุญาตการพาไปนอกสถานศึกษาพักแรมตามข้อ ๕ (๒) และให้ผู้รับใบอนุญาตโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการบริหารโรงเรียนเป็นผู้มีอำนาจพิจารณาอนุญาตการพาไปนอกสถานศึกษาพักแรมตามข้อ ๕ (๓)"

ข้อ ๔ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสามและวรรคสี่ของข้อ ๙ แห่งระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ ว่าด้วยการพานักเรียน และนักศึกษาไปนอกสถานศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๒

"ให้สถานศึกษาเอกชนประเภทโรงเรียนในระบบตามกฎหมายว่าด้วยโรงเรียนเอกชน รายงานการพิจารณาอนุญาตตามข้อ ๘ วรรคท้าย ต่อผู้อนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยโรงเรียนเอกชน ก่อนวันเดินทางไม่น้อยกว่า ๓ วันทำการ ตามแบบที่กำหนดท้ายระเบียบนี้

ในกรณีที่ผู้อนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยโรงเรียนเอกชนเห็นว่า การพิจารณาอนุญาตตามข้อ ๘ วรรคท้าย อาจมีภัยอันตรายหรือเหตุการณ์อันกระทบต่อสวัสดิภาพของนักเรียนหรือการจัดการศึกษา ให้แก่ นักเรียน หรือสถานที่ที่จะเดินทางไปนอกสถานศึกษาหรือสถานที่พักแรมมีสภาพขัดต่อสุขลักษณะหรือนามัย หรือมีเหตุอื่น อันอาจเป็นภัยอันตรายต่อนักเรียน ให้ผู้อนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยโรงเรียนเอกชน มีอำนาจสั่งให้ระงับ ยับยั้ง แก้ไขเปลี่ยนแปลง หรือยกเลิกการพิจารณาอนุญาตตามข้อ ๘ วรรคท้าย ได้ตามที่เห็นสมควร"

ข้อ ๕ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสองของข้อ ๑๓ แห่งระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ ว่าด้วยการพานักเรียน และนักศึกษาไปนอกสถานศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๒

"สำหรับสถานศึกษาเอกชนประเภทโรงเรียนในระบบตามกฎหมายว่าด้วยโรงเรียนเอกชน นอกจากการรายงานตามวรรคหนึ่งแล้ว ในกรณีที่พาไปนอกสถานศึกษาพักแรมตามข้อ ๕ (๒) และการพาไปนอกสถานศึกษาพักแรมตามข้อ ๕ (๓) ต้องรายงานผลการพานักเรียนไปนอกสถานศึกษาให้กับผู้อนุญาต ตามกฎหมายว่าด้วยโรงเรียนเอกชนทราบ ภายใน ๑๕ วันหลังจากการพานักเรียนไปนอกสถานศึกษาเสร็จสิ้นแล้ว"

กฎกระทรวง

กำหนดความประพฤติของนักเรียนและนักศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๘

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖ และมาตรา ๖๔ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. ๒๕๔๖ อันเป็นกฎหมายที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๑ มาตรา ๓๔ มาตรา ๓๕ มาตรา ๓๖ มาตรา ๓๙ มาตรา ๔๘ และ มาตรา ๕๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการออกกฎกระทรวงไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ นักเรียนและนักศึกษาต้องไม่ประพฤติตน ดังต่อไปนี้

- (๑) หนีเรียนหรือออกนอกสถานศึกษาโดยไม่ได้รับอนุญาตในช่วงเวลาเรียน
- (๒) เล่นการพนัน จัดให้มีการเล่นการพนัน หรือมั่วสุมในวงการเล่น
- (๓) พกพาอาวุธหรือวัตถุระเบิด
- (๔) ซื้อ จำหน่าย แลกเปลี่ยน เสพสุราหรือเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ สิ่งมีเมา บุหรี่ หรือยาเสพติด
- (๕) ลักทรัพย์ กรรโชกทรัพย์ ข่มขู่ หรือบังคับขืนใจเพื่อเอาทรัพย์สินบุคคลอื่น
- (๖) ก่อเหตุทะเลาะวิวาท ทำร้ายร่างกายผู้อื่น เตรียมการหรือกระทำการใด ๆ อันน่าจะก่อให้เกิดความไม่สงบเรียบร้อยหรือขัดต่อศีลธรรมอันดีของประชาชน
- (๗) แสดงพฤติกรรมทางซู้สาวซึ่งไม่เหมาะสมในที่สาธารณะ
- (๘) เกี่ยวข้องกับการค้าประเวณี
- (๙) ออกนอกสถานที่พักเวลากลางคืน เพื่อเที่ยวเตร่หรือรวมกลุ่ม อันเป็นการสร้างความเดือดร้อนให้แก่ตนเองหรือผู้อื่น

ข้อ ๒ ให้โรงเรียนหรือสถานศึกษากำหนดระเบียบว่าด้วยความประพฤติของนักเรียนและนักศึกษาได้เท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับกฎกระทรวงนี้

กฎกระทรวง

กำหนดความประพฤติของนักเรียนและนักศึกษา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๒

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๖๔ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. ๒๕๔๖ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิกความใน (๖) และ (๗) ของข้อ ๑ แห่งกฎกระทรวงกำหนดความประพฤติของนักเรียนและนักศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"(๖) ก่อเหตุทะเลาะวิวาท ทำร้ายร่างกายผู้อื่น เทรียมการหรือกระทำการใด ๆ อันน่าจะก่อให้เกิดความไม่สงบเรียบร้อยหรือขัดต่อศีลธรรมอันดีของประชาชน หรือรวมกลุ่มหรือมั่วสุม เพื่อกระทำการดังกล่าว

(๗) แสดงพฤติกรรมทางซู้สาวอันไม่เหมาะสม กระทำการลามกอนาจาร แต่งกายล่อแหลมหรือไม่เรียบร้อยในโรงเรียนหรือสถานศึกษา หรือแต่งเครื่องแบบนักเรียนหรือนักศึกษาไม่เรียบร้อย"

ข้อ ๒ ให้ยกเลิกความใน (๙) ของข้อ ๑ แห่งกฎกระทรวงกำหนดความประพฤติของนักเรียนและนักศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"(๙) เทียวเตรนออกสถานที่พัก รวมกลุ่ม หรือมั่วสุมอันเป็นการสร้างความเดือดร้อนให้แก่ตนเองหรือผู้อื่น"

**ระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ
ว่าด้วยเครื่องแบบนักเรียน พ.ศ. ๒๕๕๑**

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ และมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องแบบนักเรียน พ.ศ. ๒๕๕๑ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ จึงวางระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า "ระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยเครื่องแบบนักเรียน พ.ศ. ๒๕๕๑"

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิก

(๑) ระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยเครื่องแบบนักเรียนและนักศึกษา พ.ศ. ๒๕๒๗

(๒) ระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยเครื่องแบบนักเรียนและนักศึกษา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๐

(๓) ระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยเครื่องแบบนักเรียนและนักศึกษา (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๒

(๔) ระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยเครื่องแบบนักเรียนและนักศึกษา (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๖

บรรดาระเบียบ ข้อบังคับ หรือคำสั่งอื่นใดในส่วนที่กำหนดไว้แล้วในระเบียบนี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับระเบียบนี้ให้ใช้ระเบียบนี้แทน

ข้อ ๔ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับแก่นักเรียนผู้ซึ่งศึกษาในสถานศึกษาชั้นพื้นฐานและสถานศึกษาระดับอุดมศึกษาต่ำกว่าปริญญาตามกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติ เว้นแต่สถานศึกษานั้นจะมีกฎหมายกำหนดเรื่องการแต่งกายไว้เป็นการเฉพาะแล้ว

ข้อ ๕ ลักษณะของเครื่องแบบนักเรียนแบ่งตามระดับและประเภทการศึกษา ดังนี้

(๑) เครื่องแบบนักเรียนระดับก่อนประถมศึกษา

(๒) เครื่องแบบนักเรียนระดับประถมศึกษา

(๓) เครื่องแบบนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น

(๔) เครื่องแบบนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายประเภทสามัญศึกษา

(๕) เครื่องแบบนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายประเภทอาชีพ และระดับอุดมศึกษาระดับต่ำกว่าปริญญา

(๖) เครื่องแบบนักเรียนสำหรับสถานศึกษาเอกชนสอนศาสนาอิสลาม

(๗) เครื่องแบบนักเรียนซึ่งนับถือศาสนาอิสลามในสถานศึกษาอื่นนอกจากสถานศึกษาเอกชนสอนศาสนาอิสลาม

ข้อ ๖ เครื่องแบบนักเรียนระดับก่อนประถมศึกษา

นักเรียนชาย

(๑) เสื้อ ผ้าสีขาว แบบคอเชิ้ต หรือคอปกกลม แขนสั้น

(๒) เครื่องหมาย ใช้ชื่ออักษรย่อของสถานศึกษาปักที่อกเสื้อเบื้องขวา บนเนื้อผ้าด้วยด้ายหรือไหม โดยสถานศึกษารัฐใช้สีน้ำเงิน สถานศึกษาเอกชนใช้สีแดง

(๓) กางเกง ผ้าสีดำ สีน้ำเงิน สีกรมท่าหรือสีแดง ขาสั้น

(๔) รองเท้า หนังหรือผ้าใบสีดำ แบบหุ้มส้นหุ้มปลายเท้า ชนิดผูกหรือมีสายรัดหลังเท้า

(๕) ถุงเท้า สั้น สีขาว

นักเรียนหญิง

(๑) เสื้อ ผ้าสีขาว แบบคอเชิ้ต หรือคอปกกลม แขนสั้น

(๒) เครื่องหมาย ใช้ชื่ออักษรย่อของสถานศึกษาปักที่อกเสื้อเบื้องขวา บนเนื้อผ้าด้วยด้ายหรือไหม โดยสถานศึกษารัฐใช้สีน้ำเงิน สถานศึกษาเอกชนใช้สีแดง

(๓) กระโปรง ผ้าสีดำ สีนํ้าเงิน สีกรมท่าหรือสีแดง แบบจีบรูตรอบตัว หรือยาวเพียงใต้เข่า แบบจีบทบรอบเอว หรือพับเป็นจีบข้างละสามจีบทั้งด้านหน้าและด้านหลัง เมื่อสวมแล้ว ชายกระโปรงคลุมเข่า

(๔) รองเท้า หนังหรือผ้าใบสีดำ แบบหุ้มส้นหุ้มปลายเท้า ชนิดผูก หรือมีสายรัดหลังเท้า

(๕) ถุงเท้า ส้น สีขาว

ข้อ ๗ เครื่องแบบนักเรียนระดับประถมศึกษา

นักเรียนชาย

(๑) เสื้อ ผ้าสีขาว แบบคอเชิ้ต เชิ้ตโปโล หรือคอปกกลม แขนสั้น

(๒) เครื่องหมาย ใช้ชื่ออักษรย่อของสถานศึกษาปักที่อกเสื้อเบื้องขวาบนเนื้อผ้าด้วยด้ายหรือไหม โดยสถานศึกษารัฐใช้สีน้ำเงิน สถานศึกษาเอกชนใช้สีแดง

(๓) กางเกง ผ้าสีดำ สีนํ้าเงิน สีกรมท่า หรือสีกาเกี แบบสุภาพ ขาสั้น

(๔) เข็มขัด หนัง สีดำหรือสีนํ้าตาล หัวเข็มขัดเป็นโลหะรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้าชนิดหัวกลัด นักเรียนที่เป็นลูกเสือ จะใช้เข็มขัดลูกเสือแทนก็ได้

(๕) รองเท้า หนังหรือผ้าใบ สีดำหรือสีนํ้าตาล แบบหุ้มส้นชนิดผูก

(๖) ถุงเท้า ส้น สีขาวหรือสีนํ้าตาล

นักเรียนหญิง

(๑) เสื้อ ผ้าสีขาว แบบคอเชิ้ต คอบัว หรือคอปกกลาสีผูกด้วยผ้าผูกคอชายสามเหลี่ยมเงื่อนกลาสี สีดำหรือสีกรมท่า แขนสั้น

(๒) เครื่องหมาย ใช้ชื่ออักษรย่อของสถานศึกษาปักที่อกเสื้อเบื้องขวา บนเนื้อผ้าด้วยด้ายหรือไหม โดยสถานศึกษารัฐใช้สีน้ำเงิน สถานศึกษาเอกชนใช้สีแดง

(๓) กระโปรง ผ้าสีดำหรือสีกรมท่า แบบจีบรูตรอบตัวหรือจีบทบรอบเอวหรือพับเป็นจีบข้างละสามจีบ ทั้งด้านหน้าและด้านหลัง เมื่อสวมแล้วชายกระโปรงคลุมเข่า

(๔) รองเท้า หนังหรือผ้าใบสีดำ แบบหุ้มส้นหุ้มปลายเท้า มีสายรัดหลังเท้า

(๕) ถุงเท้า ส้น สีขาว

ข้อ ๘ เครื่องแบบนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น

นักเรียนชาย

(๑) เสื้อ ผ้าสีขาว แบบคอเชิ้ต แขนสั้น

(๒) เครื่องหมาย ใช้ชื่ออักษรย่อของสถานศึกษาปักที่อกเสื้อเบื้องขวา บนเนื้อผ้าด้วยด้ายหรือไหม โดยสถานศึกษารัฐใช้สีน้ำเงิน สถานศึกษาเอกชนใช้สีแดง

(๓) กางเกง ผ้าสีดำ สีนํ้าเงิน สีกรมท่าหรือสีกาเกี แบบสุภาพ ขาสั้น

(๔) เข็มขัด หนัง สีดำหรือสีนํ้าตาล หัวเข็มขัดเป็นโลหะรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้าชนิดหัวกลัด นักเรียนที่เป็นลูกเสือ จะใช้เข็มขัดลูกเสือแทนก็ได้

(๕) รองเท้า หนังหรือผ้าใบ สีดำหรือสีนํ้าตาล แบบหุ้มส้นชนิดผูก

(๖) ถุงเท้า ส้น สีขาวหรือสีนํ้าตาล

นักเรียนหญิง

(๑) เสื้อ ผ้าสีขาว แบบคอปกกลาสีผูกด้วยผ้าผูกคอชายสามเหลี่ยมเงื่อนกลาสีสีดำหรือสีกรมท่า แขนสั้น

(๒) เครื่องหมาย ใช้ชื่ออักษรย่อของสถานศึกษาปักที่อกเสื้อเบื้องขวา บนเนื้อผ้าด้วยด้ายหรือไหม โดยสถานศึกษารัฐใช้สีน้ำเงิน สถานศึกษาเอกชนใช้สีแดง

(๓) กระโปรง ผ้าสีดำหรือสีกรมท่า แบบสุภาพ พับเป็นจีบข้างละสามจีบ ทั้งด้านหน้าและด้านหลัง เมื่อสวมแล้วชายกระโปรงคลุมเข่า

(๔) รองเท้า หนังหรือผ้าใบสีดำ แบบหุ้มส้นหุ้มปลายเท้า มีสายรัดหลังเท้า

(๕) ถุงเท้า สั้น สีขาว

ข้อ ๙ เครื่องแบบนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายประเภทสามัญศึกษา

นักเรียนชาย

(๑) เสื้อ ผ้าสีขาว แบบคอเชิ้ต แขนสั้น

(๒) เครื่องหมาย ใช้ชื่ออักษรย่อของสถานศึกษาปักที่อกเสื้อเบื้องขวา บนเนื้อผ้าด้วยด้ายหรือไหม โดยสถานศึกษารัฐใช้สีน้ำเงิน สถานศึกษาเอกชนใช้สีแดง

(๓) กางเกง ผ้าสีดำ สีน้ำเงิน สีกรมท่าหรือสี kaki แบบสุภาพ ขาสั้น

(๔) เข็มขัด หนังสีดำ หรือสีน้ำตาล หัวเข็มขัดเป็นโลหะรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้าชนิดหัวกลัด

(๕) รองเท้า หนังหรือผ้าใบ สีดำหรือสีน้ำตาล แบบหุ้มส้นชนิดผูก

(๖) ถุงเท้า สั้น สีขาวหรือสีน้ำตาล

นักเรียนหญิง

(๑) เสื้อ ผ้าสีขาว แบบคอเชิ้ต แขนสั้น

(๒) เครื่องหมาย ใช้ชื่ออักษรย่อของสถานศึกษาปักที่อกเสื้อเบื้องขวาบนเนื้อผ้าด้วยด้ายหรือไหม โดยสถานศึกษารัฐใช้สีน้ำเงิน สถานศึกษาเอกชนใช้สีแดง

(๓) กระโปรง ผ้าสีดำหรือสีกรมท่า แบบสุภาพ พับเป็นจีบข้างละสามจีบ ทั้งด้านหน้าและด้านหลัง เมื่อสวมแล้วชายกระโปรงคลุมเข่า

(๔) เข็มขัด หนังหรือผ้า สีดำ หัวเข็มขัดรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้า ชนิดหัวกลัด หุ้มด้วยหนังหรือผ้าสีเดียวกับเข็มขัด

(๕) รองเท้า หนังหรือผ้าใบสีดำ แบบหุ้มส้นหุ้มปลายเท้า มีสายรัดหลังเท้า

(๖) ถุงเท้า สั้น สีขาว

ข้อ ๑๐ เครื่องแบบนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายประเภทอาชีพและระดับอุดมศึกษา ระดับต่ำกว่าปริญญา

นักเรียนชาย

(๑) เสื้อ ผ้าสีขาว แบบคอเชิ้ตผูกเนคไท แขนสั้นหรือแขนยาว

(๒) เครื่องหมาย ติดเข็มเครื่องหมายของสถานศึกษาที่อกเสื้อเบื้องขวา

(๓) กางเกง ผ้าสีดำหรือสีกรมท่า แบบสุภาพ ขาวยาว

(๔) เข็มขัด หนังสีดำ หัวเข็มขัดเป็นโลหะตราของสถานศึกษา

(๕) รองเท้า หนังหรือผ้าใบสีดำ แบบหุ้มส้น ชนิดผูก

(๖) ถุงเท้า สั้น สีดำ

นักเรียนหญิง

(๑) เสื้อ ผ้าสีขาว แบบคอเชิ้ต แขนสั้นหรือแขนยาว

(๒) เครื่องหมาย ติดเข็มเครื่องหมายของสถานศึกษาที่อกเสื้อเบื้องขวา

(๓) กระโปรง ผ้าสีดำหรือสีกรมท่า แบบสุภาพ เมื่อสวมแล้วชายกระโปรงคลุมเข่า

(๔) เข็มขัด หนังสีดำ หัวเข็มขัดเป็นโลหะตราของสถานศึกษา

(๕) รองเท้า หนังหรือผ้าใบสีดำ แบบหุ้มส้นหุ้มปลายเท้า มีส้นสูง ไม่เกิน ๒ นิ้ว

ข้อ ๑๑ เครื่องแบบนักเรียนสำหรับสถานศึกษาเอกชนสอนศาสนาอิสลาม

นักเรียนชาย

(๑) เสื้อ ผ้าสีขาว แบบคอเชิ้ต แขนสั้น หรือแขนยาว

(๒) เครื่องหมาย ใช้ชื่ออักษรย่อของสถานศึกษาปักที่อกเสื้อเบื้องขวาบนเนื้อผ้าด้วยด้ายหรือไหมสีแดง

- (๓) หมวก ใช้หมวกสีขาว (กะปิเยาะห์) หรือหมวกสีดำ (ซอเกาะห์) ในโอกาสอันสมควร
- (๔) กางเกง ผ้าสีดำ สีนํ้าเงินหรือสีกรมท่า แบบสุภาพ ขาวยาว
- (๕) เข็มขัด หนังสือดำ หัวเข็มขัดเป็นโลหะชนิดหัวกลัดหรือหัวเข็มขัดเป็นตราของสถานศึกษา
- (๖) รองเท้า หนังสือหรือผ้าใบสีดำ แบบหุ้มส้น
- (๗) ถุงเท้า ส้น สีดำ

นักเรียนหญิง

- (๑) เสื้อ กุรงสีพื้น ไม่มีลวดลาย แบบคอกลมไม่มีปก

(๒) เครื่องหมาย ใช้ชื่ออักษรย่อของสถานศึกษาปักที่อกเสื้อเบื้องขวาและที่ผ้าคลุมศีรษะ บนเนื้อผ้า ด้วยด้ายหรือไหมสีแดง

(๓) ผ้าคลุมศีรษะ ผ้าสีพื้นไม่มีลวดลาย ลักษณะเย็บเป็นถุง หรือตัดเย็บในลักษณะอื่น ซึ่งต้องคลุมศีรษะทั้งหมด เว้นใบหน้า ชายผ้าคลุมศีรษะคลุมไหล่

- (๔) กระโปรงหรือโสร่ง

กระโปรง ผ้าสีพื้นไม่มีลวดลาย แบบทรงปลายบาน ไม่มีจีบหรือมีจีบหรือเกล็ดความยาว เมื่อสวมแล้วชายกระโปรงคลุมข้อเท้า

โสร่ง มีลักษณะเช่นเดียวกับผ้าถุงหรือผ้าโสร่งทั่วไป เป็นผ้าสีพื้นไม่มีลวดลาย ขนาดกว้างพอเหมาะ ไม่ผ่าข้างหรือรัดรูป เมื่อสวมแล้วชายผ้าโสร่งคลุมข้อเท้า

- (๕) รองเท้า หนังสือหรือผ้าใบสีขาว แบบหุ้มส้นหุ้มปลายเท้า

- (๖) ถุงเท้า ส้น สีขาว

ข้อ ๑๒ เครื่องแบบนักเรียนซึ่งนับถือศาสนาอิสลามในสถานศึกษาอื่น นอกจากสถานศึกษาเอกชน สอนศาสนาอิสลาม

นักเรียนชาย

- (๑) เสื้อ ผ้าสีขาว แบบคอเชิ้ต แขนสั้น

(๒) เครื่องหมาย ใช้อักษรย่อ สัญลักษณ์หรือเข็มเครื่องหมายของสถานศึกษาตามที่สถานศึกษากำหนด ปักหรือติดที่อกเสื้อเบื้องขวา

(๓) กางเกง ใช้ผ้าสีเดียวกันกับสีผ้าของกางเกงนักเรียนทั่วไปที่ใช้ในสถานศึกษานั้น ขาวยาวระดับตาตุ่ม ปลายขาพับเข้าด้านใน

(๔) เข็มขัด หนังสือดำหรือสีนํ้าตาล หัวเข็มขัดเป็นโลหะรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้า ชนิดหัวกลัด สำหรับผู้ที่เป็นลูกเสือ จะใช้เข็มขัดลูกเสือแทนก็ได้ หรือหัวเข็มขัดเป็นตราของสถานศึกษา

- (๕) รองเท้า หนังสือหรือผ้าใบสีดำหรือสีนํ้าตาล แบบหุ้มส้นชนิดผูก

- (๖) ถุงเท้า ส้นสีขาว สีนํ้าตาล หรือสีดำ

นักเรียนหญิง

(๑) เสื้อ ผ้าสีขาวคอปกบัว ผ่าด้านหน้าตลอด แขนยาว ปลายแขนจีบรูดมีسابกว้างไม่เกิน ๕ เซนติเมตร ตัวเสื้อยาวคลุมสะโพก ไม่รัดรูป

(๒) เครื่องหมาย ใช้อักษรย่อ สัญลักษณ์หรือเข็มเครื่องหมายของสถานศึกษาตามที่สถานศึกษากำหนด ปักหรือติดที่อกเสื้อเบื้องขวาและที่ผ้าคลุมศีรษะ

(๓) ผ้าคลุมศีรษะ ใช้ผ้าสีขาวเกลี้ยงไม่มีลวดลาย หรือสีเดียวกันกับสีผ้าของกระโปรง สีเหลี่ยมจัตุรัส ความยาวด้านละ ๑๐๐ - ๑๒๐ เซนติเมตร ขณะสวมใส่เย็บติดตลอดตั้งแต่ใต้คางจนถึงปลายมุมผ้า

(๔) กระโปรง ใช้ผ้าสีเดียวกันกับสีผ้าของกระโปรงนักเรียนทั่วไปที่ใช้ในสถานศึกษานั้น แบบสุภาพ พับเป็นจีบข้างละสามจีบทั้งด้านหน้าและด้านหลัง เมื่อสวมแล้ว ชายกระโปรงคลุมข้อเท้า

(๕) รองเท้า หนึ่งหรือผ้าใบสีดำ มีสายรัดหลังเท้าหรือแบบหุ้มส้น หุ้มปลายเท้ามีสันสูงไม่เกิน ๒ นิ้ว ไม่มีลวดลาย

(๖) ถุงเท้า ส้นสีขาว ไม่มีลวดลาย ปลายถุงเท้าไม่พับ

นักเรียนซึ่งนับถือศาสนาอิสลามในสถานศึกษาอื่นนอกจากสถานศึกษาเอกชนสอนศาสนาอิสลาม อาจเลือกแต่งเครื่องแบบนักเรียนตามวรรคหนึ่งหรือตามแบบที่สถานศึกษากำหนดได้ตามความสมัครใจ

ข้อ ๑๓ ให้สถานศึกษาโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการสถานศึกษาเป็นผู้กำหนดรายละเอียดเกี่ยวกับการแต่ง วิธีการ และเงื่อนไขในการแต่งเครื่องแบบนักเรียน ดังนี้

(๑) ชนิดและแบบของเครื่องแบบ รวมทั้งจัดทำรูปเครื่องแบบตามระเบียบนี้ไว้เป็นตัวอย่าง

(๒) เครื่องหมายของสถานศึกษา

การกำหนดรายละเอียดตามวรรคหนึ่ง ให้สถานศึกษาขอความเห็นชอบจากผู้บังคับบัญชาเหนือขึ้นไปอีกชั้นหนึ่งหรือผู้กำกับดูแลสถานศึกษานั้น แล้วแต่กรณี และประกาศให้นักเรียนและผู้ปกครองนักเรียนทราบ

ข้อ ๑๔ สถานศึกษาใดมีความประสงค์จะขอใช้เครื่องแบบเป็นอย่างอื่นนอกจากที่กำหนดในระเบียบนี้ ให้ขออนุญาตต่อผู้บังคับบัญชาเหนือขึ้นไปอีกชั้นหนึ่งหรือผู้กำกับดูแลสถานศึกษานั้น แล้วแต่กรณี

ข้อ ๑๕ สถานศึกษาใดจะกำหนดให้นักเรียนแต่งเครื่องแบบลูกเสือ เนตรนารี ยุวกาชาด นักศึกษาวิชาทหาร หรือแต่งชุดพื้นเมือง ชุดไทย ชุดลำลอง ชุดฝึกงาน ชุดกีฬา ชุดนาฏศิลป์ หรือชุดอื่น ๆ แทนเครื่องแบบนักเรียนตามระเบียบนี้ในวันใด ให้เป็นไปตามที่สถานศึกษากำหนด โดยคำนึงถึงความประหยัดและเหมาะสม

ข้อ ๑๖ ในกรณีมีเหตุจำเป็นหรือมีเหตุพิเศษให้สถานศึกษาพิจารณายกเว้นหรือผ่อนผันการแต่งเครื่องแบบนักเรียนได้ตามความเหมาะสม

ข้อ ๑๗ นักเรียนซึ่งศึกษาในสถานศึกษาที่จัดการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย ให้แต่งกายสุภาพ

ข้อ ๑๘ นักเรียนผู้ใดไม่แต่งเครื่องแบบนักเรียนโดยไม่ได้รับยกเว้นตามระเบียบนี้ให้สถานศึกษาพิจารณาลงโทษทางวินัยตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการลงโทษนักเรียนและนักศึกษาตามความเหมาะสม

ข้อ ๑๙ สถานศึกษาใดที่ใช้เครื่องแบบนักเรียนอยู่แล้วตามระเบียบเดิม หรือใช้เครื่องแบบเป็นอย่างอื่นโดยได้รับอนุญาตจากกระทรวงศึกษาธิการก่อนวันที่ระเบียบนี้ใช้บังคับให้คงใช้ได้ต่อไป

ข้อ ๒๐ ให้ปลัดกระทรวงศึกษาธิการรักษาการให้เป็นไปตามระเบียบนี้ และให้มีอำนาจตีความและวินิจฉัยปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติตามระเบียบนี้

**ระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ
ว่าด้วยเครื่องแบบนักเรียน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๑**

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยเครื่องแบบนักเรียน พ.ศ. ๒๕๕๑ เกี่ยวกับการแต่งเครื่องแบบนักเรียนของสถานศึกษาที่ขอใช้พื้นที่วัดหรือที่ธรณีสงฆ์เป็นที่ตั้งของสถานศึกษา เพื่อให้สอดคล้องกับกฎหมายว่าด้วยคณะสงฆ์ และมติมหาเถรสมาคม ให้มีความเหมาะสมยิ่งขึ้น

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ และมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องแบบนักเรียน พ.ศ. ๒๕๕๑ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการจึงวางระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า "ระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยเครื่องแบบนักเรียน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๑"

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกความในวรรคท้ายของข้อ ๑๒ แห่งระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยเครื่องแบบนักเรียน พ.ศ. ๒๕๕๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"นักเรียนซึ่งนับถือศาสนาอิสลามในสถานศึกษาอื่นนอกจากสถานศึกษาเอกชนสอนศาสนาอิสลาม อาจเลือกแต่งเครื่องแบบนักเรียนตามวรรคหนึ่งหรือตามแบบที่สถานศึกษากำหนดได้ตามความสมัครใจ ยกเว้นสถานศึกษาที่ขอใช้พื้นที่วัดหรือที่ธรณีสงฆ์เป็นที่ตั้งของสถานศึกษา การแต่งเครื่องนักเรียนให้เป็นไปตามสัญญาหรือข้อตกลงระหว่างวัดกับสถานศึกษา"

บทที่ ๓

การดำเนินการ

สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการโดยสำนักนิติการได้จัดโครงการการติดตามประเมินผล การบังคับใช้กฎหมายเกี่ยวกับการศึกษา ระหว่างวันที่ ๒๙ พฤศจิกายน - ๑ ธันวาคม ๒๕๖๖ ณ ห้องประชุม สร้อยทอง ๑ - ๒ โรงแรมโกลเด้นซิตี ระยอง ตำบลเนินพระ อำเภอเมืองระยอง จังหวัดระยอง โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อดำเนินการให้เป็นไปตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยพุทธศักราช ๒๕๖๐ ที่กำหนดให้มีการปฏิรูปประเทศด้านการศึกษาและกระทรวงศึกษาธิการได้มีการปฏิรูปการศึกษามาเป็นระยะ โดยเฉพาะด้านกฎหมายเกี่ยวกับการศึกษาซึ่งได้มีการตรากฎหมายออกมาหลายฉบับทั้งที่เป็นกฎหมาย ระดับพระราชบัญญัติและกฎหมายลำดับรองที่ออกตามความในพระราชบัญญัติดังกล่าวรวมทั้งกฎหมาย เกี่ยวกับการศึกษาอื่น ๆ ที่มีผลใช้บังคับอยู่แล้วและอยู่ในความสนใจของประชาชนหรือที่ประชาชน/ผู้ปฏิบัติงาน ในส่วนราชการ/หน่วยงานด้านการศึกษาควรทราบและเพื่อสร้างความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับกฎหมาย การศึกษาให้กับครู บุคลากรทางการศึกษาด้านกฎหมายและผู้เกี่ยวข้องในสถานศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา สำนักงานศึกษาธิการจังหวัด และสำนักงานศึกษาธิการภาค และเพื่อเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจและติดตาม ประเมินผลการบังคับใช้กฎหมายเกี่ยวกับการศึกษาและปัญหาอุปสรรคจากการปฏิบัติตามกฎหมายที่เกี่ยวกับ การศึกษาทั้งระดับพระราชบัญญัติและกฎหมายลำดับรองรวมทั้งรายงานผลการติดตามประเมินผลการบังคับใช้ กฎหมาย สภาพปัญหาการบังคับใช้กฎหมาย ตลอดจนข้อเสนอแนะแนวทางในการปรับปรุงและพัฒนากฎหมาย เกี่ยวกับการศึกษาภายหลังจากการดำเนินการติดตามและประเมินผลการบังคับใช้กฎหมายเกี่ยวกับการศึกษาแล้ว โดยโครงการฯ ดังกล่าวเป็นโครงการที่ได้ดำเนินการมาอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้การบังคับใช้กฎหมายเป็นไป อย่างมีประสิทธิภาพ ครูและบุคลากรทางการศึกษาสามารถนำไปปฏิบัติได้อย่างถูกต้องรวมทั้งสามารถสะท้อน ปัญหาเกี่ยวกับการบังคับใช้กฎหมายและการปฏิบัติตามกฎหมายได้อย่างต่อเนื่อง ซึ่งสำนักงานปลัดกระทรวง ศึกษาธิการ โดยสำนักนิติการได้ดำเนินการจัดโครงการกิจกรรมเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจและติดตาม ประเมินผลการบังคับใช้กฎหมายเกี่ยวกับการศึกษา ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖ ในพื้นที่ภาคกลางมาแล้ว ๒ ครั้ง คือ ครั้งที่ ๑ เมื่อวันที่ ๒๐ มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๖ ณ สุวรรณริเวอร์ไซด์รีสอร์ท ตำบลบ้านกล้วย อำเภอเมือง จังหวัดชัยนาท โดยมีกลุ่มเป้าหมายประกอบด้วยข้าราชการครู ผู้บริหารสถานศึกษา บุคลากรผู้ปฏิบัติงาน ด้านกฎหมายในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา สำนักงานศึกษาธิการจังหวัด และสำนักงานศึกษาธิการภาค จากการดำเนินโครงการฯ ดังกล่าวส่งผลให้ครู บุคลากรทางการศึกษาด้านกฎหมาย และผู้เกี่ยวข้อง ในระดับสถานศึกษาระดับเขตพื้นที่การศึกษา ระดับจังหวัด และระดับภาค มีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับ กฎหมายการศึกษา ซึ่งประกอบด้วย ระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการควบคุมดูแลการใช้โรงเรียน พ.ศ. ๒๕๖๒ ระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการพานักเรียนและนักศึกษาไปนอกสถานศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๓ ร่างมาตรการการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่และเครื่องมือสื่อสาร ของนักเรียนนักศึกษาในสถานศึกษา กฎกระทรวงกำหนดความประพฤตินักเรียนและนักศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๒ และระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการลงโทษนักเรียน และนักศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๘ และ ครั้งที่ ๒ เมื่อวันที่ ๑๑ กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๖ ณ ห้องประชุมบงกชรัตน์ เอ เขตบางพลัด โรงแรมรอยัล ริเวอร์ กรุงเทพมหานคร โดยมีกลุ่มเป้าหมาย ประกอบด้วย ข้าราชการครู ผู้บริหารสถานศึกษา บุคลากรผู้ปฏิบัติงานด้านกฎหมายในส่วนกลาง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา สำนักงานศึกษาธิการจังหวัด ในกรุงเทพมหานคร อย่างไรก็ตาม การดำเนินโครงการฯ ดังกล่าว เป็นเพียงการติดตาม ประเมินผลและรับฟังความคิดเห็นเฉพาะกลุ่มเป้าหมายในพื้นที่ภาคกลาง เช่น จังหวัดพระนครศรีอยุธยา จังหวัดชัยนาท จังหวัดนครสวรรค์ จังหวัดลพบุรี จังหวัดอุทัยธานี และกรุงเทพมหานคร เป็นต้น ซึ่งยังไม่ครอบคลุม

กลุ่มเป้าหมายทั้งหมด ดังนั้น เพื่อให้การติดตามประเมินผลการบังคับใช้กฎหมายเพื่อรับฟังสภาพปัญหาของการใช้บังคับกฎหมายให้มีความครอบคลุมกลุ่มเป้าหมายมากขึ้น สำนักนิติการสำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งเป็นหน่วยงานในการพัฒนากฎหมาย และติดตามประเมินผลการบังคับใช้กฎหมายเกี่ยวกับการศึกษาจึงจัดโครงการการติดตามประเมินการบังคับใช้กฎหมายการศึกษาขึ้นระหว่างวันที่ ๒๙ พฤศจิกายน - ๑ ธันวาคม ๒๕๖๖ ณ ห้องประชุมสร้อยทอง ๑ - ๒ โรงแรมโกลเด้นซิตี ระยอง ตำบลเนินพระ อำเภอเมืองระยอง จังหวัดระยอง โดยมีกลุ่มเป้าหมาย คือ ผู้บริหารสถานศึกษา ข้าราชการครู นักเรียน นักศึกษา บุคลากรผู้ปฏิบัติงานด้านกฎหมาย ในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา สำนักงานศึกษาธิการจังหวัด และสำนักงานศึกษาธิการภาค ในพื้นที่ภาคตะวันออก โดยการติดตามประเมินผลการบังคับใช้กฎหมายเกี่ยวกับการศึกษาในครั้งนี้ ได้มีการนำเสนอหลักการและสาระสำคัญเกี่ยวกับระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการควบคุมดูแลการใช้รถโรงเรียน พ.ศ. ๒๕๖๒ ระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการพานักเรียนและนักศึกษาไปนอกสถานศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๓ กฎกระทรวงกำหนดความประพฤตินักเรียนและนักศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๒ ระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการลงโทษนักเรียนและนักศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๘ และระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยเครื่องแบบนักเรียน พ.ศ. ๒๕๕๑ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๑ พร้อมทั้งได้ดำเนินการรับฟังความคิดเห็นและข้อเสนอแนะจากกลุ่มผู้บริหารสถานศึกษา กลุ่มครู กลุ่มเจ้าหน้าที่ และกลุ่มนักเรียน ซึ่งสำนักนิติการสำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ ได้ดำเนินการ ดังต่อไปนี้

๑. ดำเนินการประชุมปรึกษาหารือและกำหนดประเด็นสำคัญเกี่ยวกับกฎหมายการศึกษาที่จะดำเนินการติดตามและประเมินผลการบังคับใช้กฎหมายการศึกษา เกี่ยวกับเครื่องแบบนักเรียน รถโรงเรียน การพานักเรียนไปนอกสถานศึกษา การส่งเสริมความประพฤตินักเรียน และการลงโทษนักเรียน

๒. ดำเนินการวิเคราะห์และจัดเตรียมรายชื่อกฎหมาย เอกสารและข้อมูลต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง และจัดทำแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับเครื่องแบบนักเรียน รถโรงเรียน การพานักเรียนไปนอกสถานศึกษา การส่งเสริมความประพฤตินักเรียน และการลงโทษนักเรียน

๓. ดำเนินการจัดกิจกรรมติดตามประเมินผลการบังคับใช้กฎหมายเกี่ยวกับการศึกษา

๔. ดำเนินการรวบรวม วิเคราะห์ และสรุปผลการติดตามและประเมินผลการบังคับใช้กฎหมายการศึกษาเกี่ยวกับเครื่องแบบนักเรียน รถโรงเรียน การพานักเรียนไปนอกสถานศึกษา การส่งเสริมความประพฤตินักเรียน และการลงโทษนักเรียน

๕. ดำเนินการรายงานผลการติดตามประเมินผลการบังคับใช้กฎหมายการศึกษาเกี่ยวกับเครื่องแบบนักเรียน รถโรงเรียน การพานักเรียนไปนอกสถานศึกษา การส่งเสริมความประพฤตินักเรียน และการลงโทษนักเรียนต่อปลัดกระทรวงศึกษาธิการ

๖. จัดทำเล่มรายงานการติดตามประเมินผลการบังคับใช้กฎหมาย

บทที่ ๔

ผลการดำเนินการ

๑. ผลการติดตามประเมินผลการบังคับใช้กฎหมายเกี่ยวกับการศึกษา จากกลุ่มผู้บริหารสถานศึกษา

๑.๑ ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

การติดตามประเมินผลการบังคับใช้กฎหมายเกี่ยวกับการศึกษาจากกลุ่มผู้บริหารสถานศึกษา ซึ่งมีจำนวนทั้งสิ้น ๑๖ คน เป็นเพศชาย จำนวน ๗ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๓.๗๕ เพศหญิง จำนวน ๙ คน คิดเป็นร้อยละ ๕๖.๒๕ โดยมีอายุ ๓๐ - ๓๙ ปี จำนวน ๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๑.๒๕ และอายุ ๔๐ ปีขึ้นไป จำนวน ๑๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๖๘.๗๕ ประเภทสถานศึกษาประถมศึกษา จำนวน ๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๑.๒๕ และประเภทสถานศึกษามัธยมศึกษา จำนวน ๑๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๖๘.๗๕ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน จำนวน ๑๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๘๗.๕ สังกัดเมืองพัทยา จำนวน ๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๒.๕

๑.๒ ระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการควบคุมดูแลการใช้รถโรงเรียน พ.ศ. ๒๕๖๒

การติดตามประเมินผลการบังคับใช้กฎหมายเกี่ยวกับการศึกษาจากกลุ่มผู้บริหารสถานศึกษา ระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการควบคุมดูแลการใช้รถโรงเรียน พ.ศ. ๒๕๖๒ ประกอบด้วย

๑.๒.๑ ข้อมูลเกี่ยวกับการออกข้อบังคับหรือระเบียบของสถานศึกษาที่เกี่ยวข้องกับระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการควบคุมดูแลการใช้รถโรงเรียน พ.ศ. ๒๕๖๒

ผู้บริหารสถานศึกษา มีความเห็นว่า ไม่มีการออกข้อบังคับหรือระเบียบของสถานศึกษาที่เกี่ยวข้องกับระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการควบคุมดูแลการใช้รถโรงเรียน พ.ศ. ๒๕๖๒ จำนวน ๑๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๙๓.๗๕ มีการออกข้อบังคับหรือระเบียบของสถานศึกษาที่เกี่ยวข้องกับระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการควบคุมดูแลการใช้รถโรงเรียน พ.ศ. ๒๕๖๒ คิดเป็นร้อยละ ๖.๒๕

๑.๒.๒ ข้อมูลเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของครู เครือข่ายผู้ปกครอง นักเรียนนักศึกษา ในการออกข้อบังคับหรือระเบียบของสถานศึกษา

ผู้บริหารสถานศึกษา มีความเห็นว่า มีส่วนร่วมในทุกขั้นตอน จำนวน ๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๖.๒๕ มีส่วนร่วมในบางขั้นตอน จำนวน ๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๖.๒๕

๑.๒.๓ ข้อมูลเกี่ยวกับการมอบหมายให้มีผู้รับผิดชอบดูแลเกี่ยวกับระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการควบคุมดูแลการใช้รถโรงเรียน พ.ศ. ๒๕๖๒

ผู้บริหารสถานศึกษา มีความเห็นว่า ไม่มีการมอบหมายให้มีผู้รับผิดชอบจำนวน ๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๔.๒๙ มีการมอบหมายให้มีผู้รับผิดชอบ จำนวน ๑๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๘๕.๗๑

๑.๒.๔ ข้อมูลเกี่ยวกับการแจ้งให้ครูรับทราบระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการควบคุมดูแลการใช้รถโรงเรียน พ.ศ. ๒๕๖๒

ผู้บริหารสถานศึกษา มีความเห็นว่า ไม่มีการแจ้งให้ครูรับทราบ จำนวน ๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๑.๔๓ มีการแจ้งให้ครูรับทราบ จำนวน ๑๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๗๘.๕๗

๑.๒.๕ ข้อมูลเกี่ยวกับช่องทางการแจ้งให้ครูรับทราบระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการควบคุมดูแลการใช้รถโรงเรียน พ.ศ. ๒๕๖๒

ผู้บริหารสถานศึกษา มีความเห็นว่า ผู้บริหาร แจ้งในที่ประชุม จำนวน ๑๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๖๑.๑๑ หนังสือแจ้งเวียน จำนวน ๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๒.๒๒ ป้ายประกาศ จำนวน ๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๕.๕๖ คู่มือนักเรียนนักศึกษา จำนวน ๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๑.๑๑

๑.๒.๖ ข้อมูลเกี่ยวกับการแจ้งให้นักเรียนรับทราบระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการควบคุมดูแลการใช้รถโรงเรียน พ.ศ. ๒๕๖๒

ผู้บริหารสถานศึกษามีความเห็น่า ไม่มีการแจ้งให้นักเรียนรับทราบ จำนวน ๖ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๒.๘๖ มีการแจ้งให้นักเรียนรับทราบ จำนวน ๘ คน คิดเป็นร้อยละ ๕๗.๑๔

๑.๒.๗ ข้อมูลเกี่ยวกับช่องทางการแจ้งให้นักเรียนรับทราบระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ ว่าด้วยการควบคุมดูแลการใช้รถโรงเรียน พ.ศ. ๒๕๖๒

ผู้บริหารสถานศึกษามีความเห็น่า ส่วนใหญ่ผู้บริหาร แจ้งในที่ประชุม จำนวน ๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๓.๓๓ หนังสือแจ้งเวียน จำนวน ๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๖.๖๗ ป้ายประกาศ จำนวน ๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๓.๓๓ คู่มือนักเรียนนักศึกษา จำนวน ๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๖.๖๗

๑.๒.๘ ข้อมูลเกี่ยวกับการแจ้งให้ผู้ปกครองรับทราบระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ ว่าด้วยการควบคุมดูแลการใช้รถโรงเรียน พ.ศ. ๒๕๖๒

ผู้บริหารสถานศึกษามีความเห็น่า ไม่มีการแจ้งให้ผู้ปกครองรับทราบ จำนวน ๘ คน คิดเป็นร้อยละ ๖๑.๕๔ มีการแจ้งให้ผู้ปกครองรับทราบ จำนวน ๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๘.๔๖

๑.๒.๙ ข้อมูลเกี่ยวกับช่องทางการแจ้งให้ผู้ปกครองรับทราบระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ ว่าด้วยการควบคุมดูแลการใช้รถโรงเรียน พ.ศ. ๒๕๖๒

ผู้บริหารสถานศึกษามีความเห็น่า มีการแจ้งให้ผู้ปกครองรับทราบ ในที่ประชุม จำนวน ๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๕๗.๑๔ มีการแจ้งเป็นหนังสือแจ้งเวียน จำนวน ๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๔.๒๘ มีการแจ้งโดยการติดป้ายประกาศ จำนวน ๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๔.๒๘ มีการแจ้งเป็นคู่มือนักเรียนนักศึกษา จำนวน ๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๔.๒๘

๑.๒.๑๐ ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการควบคุมดูแล การใช้รถโรงเรียน พ.ศ. ๒๕๖๒

- ประเด็นสถานศึกษาได้มีการนิเทศกำกับติดตามเกี่ยวกับระเบียบนี้อย่างเป็นระบบ เพียงไร

เห็นด้วย	ระดับมากที่สุด	จำนวน ๒ คน	คิดเป็นร้อยละ ๑๒.๕๐
	ระดับมาก	จำนวน ๕ คน	คิดเป็นร้อยละ ๓๑.๒๕
	ระดับปานกลาง	จำนวน ๗ คน	คิดเป็นร้อยละ ๔๓.๗๕
	ระดับน้อย	จำนวน ๒ คน	คิดเป็นร้อยละ ๑๒.๕๐

- ประเด็นท่านเห็นด้วยกับระเบียบว่าด้วยรถโรงเรียนนี้เพียงไร

เห็นด้วย	ระดับมากที่สุด	จำนวน ๘ คน	คิดเป็นร้อยละ ๕๐.๐๐
	ระดับมาก	จำนวน ๘ คน	คิดเป็นร้อยละ ๕๐.๐๐

- ประเด็นระเบียบนี้เป็นประโยชน์แก่การคุ้มครองความปลอดภัยแก่นักเรียน

ผู้โดยสารรถโรงเรียน

เห็นด้วย	ระดับมากที่สุด	จำนวน ๙ คน	คิดเป็นร้อยละ ๕๖.๒๕
	ระดับมาก	จำนวน ๕ คน	คิดเป็นร้อยละ ๓๑.๒๕
	ระดับปานกลาง	จำนวน ๑ คน	คิดเป็นร้อยละ ๖.๒๕
	ระดับน้อย	จำนวน ๑ คน	คิดเป็นร้อยละ ๖.๒๕

- ประเด็นการมีระเบียบนี้เป็นภาระแก่สถานศึกษา

เห็นด้วย	ระดับมากที่สุด	จำนวน ๒ คน	คิดเป็นร้อยละ ๑๓.๓๓
	ระดับมาก	จำนวน ๓ คน	คิดเป็นร้อยละ ๒๐.๐๐
	ระดับปานกลาง	จำนวน ๖ คน	คิดเป็นร้อยละ ๔๐.๐๐
	ระดับน้อย	จำนวน ๓ คน	คิดเป็นร้อยละ ๒๐.๐๐

- ประเด็นระเบียบนี้สร้างความยุ่งยากในการทำงานของครู
เห็นด้วย ระดับมากที่สุด จำนวน ๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๓.๓๓
ระดับมาก จำนวน ๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๐.๐๐
ระดับปานกลาง จำนวน ๗ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๖.๖๗
ระดับน้อยที่สุด จำนวน ๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๖.๖๗
- ประเด็นลักษณะของรถโรงเรียนที่จะนำมารับ – ส่งนักเรียน มีความเหมาะสม

มาก/น้อยเพียงใด

- เห็นด้วย ระดับมากที่สุด จำนวน ๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๕.๐๐
ระดับมาก จำนวน ๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๑.๒๕
ระดับปานกลาง จำนวน ๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๑.๒๕
ระดับน้อย จำนวน ๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๖.๒๕
ระดับน้อยที่สุด จำนวน ๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๖.๒๕
- ประเด็นหน้าที่ของผู้ดำเนินกิจการรถโรงเรียน มีความเหมาะสมมาก/น้อย

เพียงใด

- เห็นด้วย ระดับมากที่สุด จำนวน ๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๐.๐๐
ระดับมาก จำนวน ๖ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๐.๐๐
ระดับปานกลาง จำนวน ๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๓.๓๓
ระดับน้อย จำนวน ๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๖.๖๗
- ประเด็นหน้าที่ของโรงเรียน มีความเหมาะสมมาก/น้อยเพียงใด
เห็นด้วย ระดับมากที่สุด จำนวน ๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๓.๓๓
ระดับมาก จำนวน ๖ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๐.๐๐
ระดับปานกลาง จำนวน ๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๐.๐๐
ระดับน้อย จำนวน ๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๖.๖๗
- ประเด็นคุณสมบัติของพนักงานขับรถโรงเรียนมีความเหมาะสมมาก/น้อย

เพียงใด

- เห็นด้วย ระดับมากที่สุด จำนวน ๖ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๐.๐๐
ระดับมาก จำนวน ๖ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๐.๐๐
ระดับปานกลาง จำนวน ๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๐.๐๐
- ประเด็นหน้าที่ของพนักงานขับรถโรงเรียน มีความเหมาะสมมาก/น้อยเพียงใด
เห็นด้วย ระดับมากที่สุด จำนวน ๘ คน คิดเป็นร้อยละ ๕๓.๓๓
ระดับมาก จำนวน ๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๓.๓๓
ระดับปานกลาง จำนวน ๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๓.๓๓
- ประเด็นคุณสมบัติของผู้ควบคุมดูแลนักเรียน มีความเหมาะสมมาก/น้อย

เพียงใด

- เห็นด้วย ระดับมากที่สุด จำนวน ๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๓.๓๓
ระดับมาก จำนวน ๖ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๐.๐๐
ระดับปานกลาง จำนวน ๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๖.๖๗

๑.๒.๑๑ ข้อคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการปรับปรุงแก้ไข หรือเพิ่มเติมระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการควบคุมดูแลการใช้รถโรงเรียน พ.ศ. ๒๕๖๒

มีผู้บริหารสถานศึกษาเสนอความคิดเห็น ดังต่อไปนี้

- ๑) เห็นว่าเหมาะสมแล้ว
- ๒) ควรเบิกจ่ายค่าประกันภัยรถยนต์ได้ตามระเบียบที่ระบุว่าจะต้องดำเนินการทำประกันภัยรถยนต์
- ๓) พนักงานขับรถเป็นลูกจ้างชั่วคราวควรจัดสรรตำแหน่งลูกจ้างประจำให้กับโรงเรียน
- ๔) การทำประกันภัยรถยนต์ควรปรับ/แก้ไข ให้สามารถใช้งบประมาณเงินอุดหนุนหรือเงินรายได้สถานศึกษาจ่ายได้
- ๕) ควรมีการจัดอบรมพนักงานขับรถโรงเรียนอย่างสม่ำเสมอ

๑.๓ ระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการพานักเรียนและนักศึกษาไปนอกสถานศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๓

การติดตามประเมินผลการบังคับใช้กฎหมายเกี่ยวกับการศึกษาจากกลุ่มผู้บริหารสถานศึกษา ระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการพานักเรียนและนักศึกษาไปนอกสถานศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๓ ประกอบด้วย

๑.๓.๑ ข้อมูลเกี่ยวกับการออกข้อบังคับหรือระเบียบของสถานศึกษาที่เกี่ยวข้องกับระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการพานักเรียนและนักศึกษาไปนอกสถานศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๓

ผู้บริหารสถานศึกษามีความเห็น ว่า ไม่มีการออกข้อบังคับ หรือระเบียบของสถานศึกษาจำนวน ๑๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๖๒.๕๐ และมีการออกข้อบังคับหรือระเบียบของสถานศึกษาจำนวน ๖ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๗.๕๐

๑.๓.๒ ข้อมูลเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของครู เครือข่ายผู้ปกครอง นักเรียนนักศึกษา ในการออกข้อบังคับหรือระเบียบของสถานศึกษาเพียงใด

ผู้บริหารสถานศึกษามีความเห็น ว่า ส่วนมากมีส่วนร่วมมากในทุกขั้นตอน จำนวน ๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๕๐.๐๐ มีส่วนร่วมในบางขั้นตอน จำนวน ๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๓.๓๓ มีส่วนร่วมน้อย จำนวน ๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๖.๖๗

๑.๓.๓ ข้อมูลเกี่ยวกับการมอบหมายให้มีผู้รับผิดชอบดูแลเกี่ยวกับระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการพานักเรียนและนักศึกษาไปนอกสถานศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๓

ผู้บริหารสถานศึกษามีความเห็น ว่า มีการมอบหมายให้มีผู้รับผิดชอบ จำนวน ๑๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๐๐.๐๐

๑.๓.๔ ข้อมูลเกี่ยวกับการแจ้งให้ครูรับทราบระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการพานักเรียนและนักศึกษาไปนอกสถานศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๓

ผู้บริหารสถานศึกษามีความเห็น ว่า มีการแจ้งให้ครูรับทราบ จำนวน ๑๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๐๐.๐๐

๑.๓.๕ ข้อมูลเกี่ยวกับช่องทางการแจ้งให้ครูรับทราบระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการพานักเรียนและนักศึกษาไปนอกสถานศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๓

ผู้บริหารสถานศึกษามีความเห็นว่าเป็นส่วนมาก ผู้บริหารแจ้ง จำนวน ๑๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๕๑.๘๕ หนังสือแจ้งเวียน จำนวน ๗ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๕.๙๒ ป้ายประกาศ จำนวน ๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๓.๗๐ คู่มือนักเรียนนักศึกษา จำนวน ๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๘.๕๑

๑.๓.๖ ข้อมูลเกี่ยวกับการแจ้งให้นักเรียนรับทราบระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ ว่าด้วยการพานักเรียนและนักศึกษาไปนอกสถานศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๓

ผู้บริหารสถานศึกษามีความเห็นว่าเป็นส่วนมาก ไม่มีการแจ้งให้นักเรียนรับทราบ จำนวน ๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๖.๖๗ มีการแจ้งให้นักเรียนรับทราบ จำนวน ๑๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๗๓.๓๓

๑.๓.๗ ข้อมูลเกี่ยวกับช่องทางการแจ้งให้นักเรียนรับทราบระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ ว่าด้วยการพานักเรียนและนักศึกษาไปนอกสถานศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๓

ผู้บริหารสถานศึกษามีความเห็นว่าเป็นส่วนมาก ผู้บริหารแจ้ง จำนวน ๙ คน คิดเป็นร้อยละ ๔.๕๔ หนังสือแจ้งเวียน จำนวน ๖ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๗.๒๗ ป้ายประกาศ จำนวน ๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๓.๗๐ คู่มือนักเรียนนักศึกษา จำนวน ๖ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๗.๒๗

๑.๓.๘ ข้อมูลเกี่ยวกับการแจ้งให้ผู้ปกครองรับทราบระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ ว่าด้วยการพานักเรียนและนักศึกษาไปนอกสถานศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๓

ผู้บริหารสถานศึกษามีความเห็นว่าเป็นส่วนมาก ไม่มีการแจ้งให้ผู้ปกครองรับทราบ จำนวน ๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๖.๖๗ มีการแจ้งให้ผู้ปกครองรับทราบ จำนวน ๑๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๙๓.๓๓

๑.๓.๙ ข้อมูลเกี่ยวกับช่องทางการแจ้งให้ผู้ปกครองรับทราบระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ ว่าด้วยการพานักเรียนและนักศึกษาไปนอกสถานศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๓

ผู้บริหารสถานศึกษามีความเห็นว่าเป็นส่วนมาก ผู้บริหารแจ้ง จำนวน ๑๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๕.๘๓ หนังสือแจ้งเวียน จำนวน ๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๐.๘๓ ป้ายประกาศ จำนวน ๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๒.๕๐ คู่มือนักเรียนนักศึกษา จำนวน ๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๐.๘๓

๑.๓.๑๐ ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการพานักเรียนและนักศึกษาไปนอกสถานศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๓

- ประเด็นสถานศึกษาของท่านได้ให้ความสำคัญกับระเบียบนี้มาก/น้อยเพียงใด
เห็นด้วย ระดับมากที่สุด จำนวน ๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๐๐.๐๐
- ประเด็นท่านเห็นด้วยกับระเบียบว่าด้วยการพานักเรียนไปนอกสถานศึกษานี้
เพียงไร

เห็นด้วย ระดับมากที่สุด จำนวน ๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๐๐.๐๐
- ประเด็นระเบียบนี้เป็นประโยชน์แก่การคุ้มครองความปลอดภัยแก่นักเรียนเพียงใด
เห็นด้วย ระดับมากที่สุด จำนวน ๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๐๐.๐๐
- ประเด็นการมีระเบียบนี้เป็นการเพิ่มภาระแก่สถานศึกษาเพียงใด
เห็นด้วย ระดับมากที่สุด จำนวน ๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๐๐.๐๐
- ประเด็นระเบียบนี้สร้างความยุ่งยากในการทำงานของครู เพียงใด
เห็นด้วย ระดับน้อย จำนวน ๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๕๐.๐๐
ระดับน้อยที่สุด จำนวน ๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๕๐.๐๐
- ประเด็นการปฏิบัติในการพานักเรียนและนักศึกษาไปนอกสถานศึกษามีความ
เหมาะสมมาก/น้อยเพียงใด

เห็นด้วย ระดับมาก จำนวน ๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๐๐.๐๐
- ประเด็นผู้มีอำนาจพิจารณาอนุญาตในการพานักเรียนและนักศึกษาไปนอก
สถานศึกษามีความเหมาะสมมาก/น้อย เพียงใด

เห็นด้วย ระดับมาก จำนวน ๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๐๐.๐๐

- ประเด็นระยะเวลาการส่งคำขออนุญาตพานักเรียนและนักศึกษาไปนอกสถานศึกษาตามระเบียบนี้มีความเหมาะสมมาก/น้อยเพียงใด

เห็นด้วย ระดับมาก จำนวน ๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๕๐.๐๐

ระดับปานกลาง จำนวน ๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๕๐.๐๐

- ประเด็นหน้าที่ของผู้ควบคุมและผู้ช่วยผู้ควบคุมดูแลนักเรียนและนักศึกษา มีความเหมาะสมมาก/น้อยเพียงใดเพียงใด

เห็นด้วย ระดับมากที่สุด จำนวน ๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๕๐.๐๐

ระดับมาก จำนวน ๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๕๐.๐๐

- ประเด็นหน้าที่ของพนักงานขับรถหรือควบคุมยานพาหนะในการพาไปนอกสถานศึกษา มีความเหมาะสมมาก/น้อยเพียงใด

เห็นด้วย ระดับมากที่สุด จำนวน ๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๕๐.๐๐

ระดับมาก จำนวน ๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๕๐.๐๐

๑.๓.๑๑ ข้อคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการปรับปรุงแก้ไข หรือเพิ่มเติมระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการพานักเรียนและนักศึกษาไปนอกสถานศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๓

มีผู้บริหารสถานศึกษาเสนอความคิดเห็น ดังต่อไปนี้

๑) เหมาะสม สามารถนำไปปฏิบัติได้

๒) ระยะเวลาในการยื่นบางครั้งเป็นกิจกรรมที่แจ้งมาที่โรงเรียนด้วยระยะเวลาอันสั้น

๓) ผู้พิจารณาอนุญาตสมควรเป็นผู้อำนวยการโรงเรียนทั้งหมด

๔) การจัดทำเอกสารเสนอพิจารณาอนุญาต มีมาก ขึ้นตอนยุ่งยาก

๑.๔ กฎกระทรวงกำหนดความประพฤตินักเรียนและนักศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๒

การติดตามประเมินผลการบังคับใช้กฎหมายเกี่ยวกับการศึกษาจากกลุ่มผู้บริหารสถานศึกษา กฎกระทรวงกำหนดความประพฤตินักเรียนและนักศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๒ ประกอบด้วย

๑.๔.๑ ข้อมูลเกี่ยวกับการออกข้อบังคับหรือระเบียบของสถานศึกษาที่เกี่ยวข้องกับกฎกระทรวงกำหนดความประพฤตินักเรียนและนักศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๒

ผู้บริหารสถานศึกษามีความเห็น ว่า ไม่มีการออกข้อบังคับหรือระเบียบของสถานศึกษา จำนวน ๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๐.๐๐ มีการออกข้อบังคับหรือระเบียบของสถานศึกษา จำนวน ๑๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๘๐.๐๐

๑.๔.๒ ข้อมูลเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของครู เครือข่ายผู้ปกครอง นักเรียนนักศึกษา ในการออกข้อบังคับหรือระเบียบของสถานศึกษาเพียงใด

ผู้บริหารสถานศึกษามีความเห็น ว่า ส่วนใหญ่มีส่วนร่วมมากในทุกขั้นตอน จำนวน ๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๘.๔๖ และมีส่วนร่วมในบางขั้นตอน จำนวน ๘ คน คิดเป็นร้อยละ ๖๑.๕๓

๑.๔.๓ ข้อมูลเกี่ยวกับการมอบหมายให้มีผู้รับผิดชอบดูแลเกี่ยวกับกฎกระทรวงกำหนดความประพฤตินักเรียนและนักศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๒

ผู้บริหารสถานศึกษามีความเห็นว่าเป็นเรื่องสำคัญที่ควรให้ความสำคัญในการมอบหมายให้มีผู้รับผิดชอบดูแล
จำนวน ๑๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๐๐.๐๐

๑.๔.๔ ข้อมูลเกี่ยวกับการแจ้งให้ครูรับทราบกฎกระทรวงกำหนดความประพฤติ
นักเรียนและนักศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๒

ผู้บริหารสถานศึกษามีความเห็นว่าเป็นเรื่องสำคัญที่ควรให้ความสำคัญในการแจ้งให้ครูรับทราบ จำนวน ๑๔ คน
คิดเป็นร้อยละ ๑๐๐.๐๐

๑.๔.๕ ข้อมูลเกี่ยวกับช่องทางการแจ้งให้ครูรับทราบกฎกระทรวงกำหนดความประพฤติ
นักเรียนและนักศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๒

ผู้บริหารสถานศึกษามีความเห็นว่าเป็นเรื่องสำคัญที่ควรให้ความสำคัญในการแจ้งให้ครูรับทราบ จำนวน ๑๓ คน
คิดเป็นร้อยละ ๓๗.๑๔ แจ้งไว้ในคู่มือนักเรียนนักศึกษา จำนวน ๑๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๑.๔๒ ป้ายประกาศ
จำนวน ๖ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๗.๑๔ และหนังสือแจ้งเวียน จำนวน ๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๔.๒๘

๑.๔.๖ ข้อมูลเกี่ยวกับการแจ้งให้นักเรียนรับทราบกฎกระทรวงกำหนดความประพฤติ
นักเรียนและนักศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๒

ผู้บริหารสถานศึกษามีความเห็นว่าเป็นเรื่องสำคัญที่ควรให้ความสำคัญในการแจ้งให้นักเรียนรับทราบ จำนวน ๑๕ คน
คิดเป็นร้อยละ ๑๐๐.๐๐

๑.๔.๗ ข้อมูลเกี่ยวกับช่องทางการแจ้งให้นักเรียนรับทราบกฎกระทรวงกำหนด
ความประพฤตินักเรียนและนักศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๒

ผู้บริหารสถานศึกษามีความเห็นว่าเป็นเรื่องสำคัญที่ควรให้ความสำคัญในการแจ้งให้นักเรียนรับทราบส่วนใหญ่
ผู้บริหารแจ้ง จำนวน ๑๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๙.๓๙ คู่มือนักเรียนนักศึกษา จำนวน ๘ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๔.๒๔
ป้ายประกาศ จำนวน ๗ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๑.๒๑ หนังสือแจ้งเวียน จำนวน ๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๕.๑๕

๑.๔.๘ ข้อมูลเกี่ยวกับการแจ้งให้ผู้ปกครองรับทราบกฎกระทรวงกำหนดความประพฤติ
นักเรียนและนักศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๒

ผู้บริหารสถานศึกษามีความเห็นว่าเป็นเรื่องสำคัญที่ควรให้ความสำคัญในการแจ้งให้ผู้ปกครองรับทราบ
จำนวน ๑๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๐๐.๐๐

๑.๔.๙ ข้อมูลเกี่ยวกับช่องทางการแจ้งให้ผู้ปกครองรับทราบกฎกระทรวงกำหนด
ความประพฤตินักเรียนและนักศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๒

ผู้บริหารสถานศึกษามีความเห็นว่าเป็นเรื่องสำคัญที่ควรให้ความสำคัญในการแจ้งให้ผู้ปกครองรับทราบ จำนวน ๑๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๙.๘๙
หนังสือแจ้งเวียน จำนวน ๖๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๕.๓๘ ป้ายประกาศ จำนวน ๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๒.๘๒
คู่มือนักเรียน จำนวน ๑๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๓.๓๓ และมีการแจ้งไว้ในรูปแบบอื่นๆ จำนวน ๑ คน
คิดเป็นร้อยละ ๒.๕๖

๑.๔.๑๐ ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับกฎกระทรวงกำหนดความประพฤตินักเรียน
และนักศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๒

- ประเด็นสถานศึกษาของท่านได้ให้ความสำคัญกับกฎกระทรวงนี้มาก/น้อยเพียงใด
เห็นด้วย ระดับมากที่สุด จำนวน ๑๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๗๖.๙๒
ระดับมาก จำนวน ๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๓.๐๗
- ประเด็นนักเรียนหรือออกนอกสถานศึกษาโดยไม่ได้รับอนุญาตในช่วงเวลาเรียน
เห็นด้วย ระดับมากที่สุด จำนวน ๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๖.๒๕
ระดับมาก จำนวน ๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๖.๒๕
ระดับปานกลาง จำนวน ๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๒.๕๐
ระดับน้อย จำนวน ๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๗.๕๐

- ระดับน้อยที่สุด จำนวน ๗ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๓.๗๕
- ประเด็นเล่นการพนัน จัดให้มีการเล่นการพนัน หรือมั่วสุมในวงการพนัน
เห็นด้วย	ระดับมากที่สุด	จำนวน ๑ คน	คิดเป็นร้อยละ ๖.๖๖
	ระดับปานกลาง	จำนวน ๑ คน	คิดเป็นร้อยละ ๖.๖๖
	ระดับน้อย	จำนวน ๔ คน	คิดเป็นร้อยละ ๒๖.๖๖
	ระดับน้อยที่สุด	จำนวน ๙ คน	คิดเป็นร้อยละ ๖๐.๐๐
- ประเด็นพกพาอาวุธ หรือวัตถุระเบิด
เห็นด้วย	ระดับมากที่สุด	จำนวน ๑ คน	คิดเป็นร้อยละ ๖.๖๖
	ระดับปานกลาง	จำนวน ๑ คน	คิดเป็นร้อยละ ๖.๖๖
	ระดับน้อย	จำนวน ๒ คน	คิดเป็นร้อยละ ๑๓.๓๓
	ระดับน้อยที่สุด	จำนวน ๑๑ คน	คิดเป็นร้อยละ ๗๓.๓๓
- ประเด็นซื้อ จำหน่าย แลกเปลี่ยน เสพสุราหรือเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ สิ่งมี

เมา บุหรี่ หรือยาเสพติด

เห็นด้วย	ระดับมากที่สุด	จำนวน ๑ คน	คิดเป็นร้อยละ ๗.๑๔
	ระดับปานกลาง	จำนวน ๑ คน	คิดเป็นร้อยละ ๗.๑๔
	ระดับน้อย	จำนวน ๖ คน	คิดเป็นร้อยละ ๔๒.๘๕
	ระดับน้อยที่สุด	จำนวน ๖ คน	คิดเป็นร้อยละ ๔๒.๘๕
- ประเด็นลักทรัพย์ กรรโชกทรัพย์ ข่มขู่ หรือบังคับขืนใจ เพื่อเอาทรัพย์สินบุคคลอื่น
เห็นด้วย	ระดับมากที่สุด	จำนวน ๑ คน	คิดเป็นร้อยละ ๖.๖๖
	ระดับปานกลาง	จำนวน ๑ คน	คิดเป็นร้อยละ ๖.๖๖
	ระดับน้อย	จำนวน ๔ คน	คิดเป็นร้อยละ ๒๖.๖๖
	ระดับน้อยที่สุด	จำนวน ๙ คน	คิดเป็นร้อยละ ๖๐.๐๐
- ประเด็นก่อเหตุทะเลาะวิวาททำร้ายร่างกายผู้อื่น เตรียมการหรือกระทำการใด ๆ

อันน่าจะก่อให้เกิดความไม่สงบเรียบร้อยหรือขัดต่อศีลธรรมอันดีของประชาชนหรือรวมกลุ่มหรือมั่วสุมเพื่อกระทำการดังกล่าว

เห็นด้วย	ระดับมากที่สุด	จำนวน ๑ คน	คิดเป็นร้อยละ ๖.๒๕
	ระดับปานกลาง	จำนวน ๒ คน	คิดเป็นร้อยละ ๑๒.๕๐
	ระดับน้อย	จำนวน ๖ คน	คิดเป็นร้อยละ ๓๗.๕๐
	ระดับน้อยที่สุด	จำนวน ๗ คน	คิดเป็นร้อยละ ๔๓.๗๕
- ประเด็นแสดงพฤติกรรมทางชู้สาวอันไม่เหมาะสม กระทำการลามกอนาจาร
- แต่งกายล่อแหลมหรือไม่เรียบร้อยในโรงเรียนหรือสถานศึกษา หรือแต่งเครื่องแบบนักเรียนหรือนักศึกษาไม่เรียบร้อย

เห็นด้วย	ระดับมากที่สุด	จำนวน ๑ คน	คิดเป็นร้อยละ ๖.๖๖
	ระดับมาก	จำนวน ๑ คน	คิดเป็นร้อยละ ๖.๖๖
	ระดับปานกลาง	จำนวน ๑ คน	คิดเป็นร้อยละ ๖.๖๖
	ระดับน้อย	จำนวน ๓ คน	คิดเป็นร้อยละ ๒๐.๐๐
	ระดับน้อยที่สุด	จำนวน ๙ คน	คิดเป็นร้อยละ ๖๐.๐๐
- ประเด็นเกี่ยวข้องกับการค้าประเวณี
เห็นด้วย	ระดับมากที่สุด	จำนวน ๑ คน	คิดเป็นร้อยละ ๖.๖๖
	ระดับปานกลาง	จำนวน ๑ คน	คิดเป็นร้อยละ ๖.๖๖
	ระดับน้อย	จำนวน ๑ คน	คิดเป็นร้อยละ ๖.๖๖

ระดับปานกลาง	จำนวน ๕ คน	คิดเป็นร้อยละ ๓๓.๓๓
ระดับน้อย	จำนวน ๑ คน	คิดเป็นร้อยละ ๖.๖๖
ระดับน้อยที่สุด	จำนวน ๔ คน	คิดเป็นร้อยละ ๒๖.๖๖
- ประเด็นหนีเรียนหรือออกนอกสถานศึกษาโดยไม่ได้รับอนุญาตในช่วงเวลาเรียน
เห็นด้วย ระดับมากที่สุด	จำนวน ๗ คน	คิดเป็นร้อยละ ๔๖.๖๖
ระดับมาก	จำนวน ๕ คน	คิดเป็นร้อยละ ๓๓.๓๓
ระดับปานกลาง	จำนวน ๒ คน	คิดเป็นร้อยละ ๑๓.๓๓
ระดับน้อยที่สุด	จำนวน ๑ คน	คิดเป็นร้อยละ ๖.๖๖
- ประเด็นเล่นการพนัน จัดให้มีการเล่นการพนัน หรือมั่วสุมในวงการพนัน
เห็นด้วย ระดับมากที่สุด	จำนวน ๘ คน	คิดเป็นร้อยละ ๕๗.๑๔
ระดับมาก	จำนวน ๔ คน	คิดเป็นร้อยละ ๒๘.๕๗
ระดับปานกลาง	จำนวน ๑ คน	คิดเป็นร้อยละ ๗.๑๔
ระดับน้อยที่สุด	จำนวน ๑ คน	คิดเป็นร้อยละ ๖.๖๖
- ประเด็นพกพาอาวุธ หรือวัตถุระเบิด
เห็นด้วย ระดับมากที่สุด	จำนวน ๑๐ คน	คิดเป็นร้อยละ ๖๖.๖๖
ระดับมาก	จำนวน ๔ คน	คิดเป็นร้อยละ ๒๖.๖๖
ระดับน้อยที่สุด	จำนวน ๑ คน	คิดเป็นร้อยละ ๖.๖๖
- ประเด็นซื้อ จำหน่าย แลกเปลี่ยน เสพสุราหรือเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ สิ่งมีนเมา

บุหรี หรือยาเสพติด

เห็นด้วย ระดับมากที่สุด	จำนวน ๑๐ คน	คิดเป็นร้อยละ ๖๖.๖๖
ระดับมาก	จำนวน ๔ คน	คิดเป็นร้อยละ ๒๖.๖๖
ระดับน้อยที่สุด	จำนวน ๑ คน	คิดเป็นร้อยละ ๖.๖๖
- ประเด็นลักทรัพย์ กรรโชกทรัพย์ ข่มขู่ หรือบังคับขืนใจ เพื่อเอาทรัพย์สินบุคคลอื่น
เห็นด้วย ระดับมากที่สุด	จำนวน ๑๐ คน	คิดเป็นร้อยละ ๖๖.๖๖
ระดับมาก	จำนวน ๔ คน	คิดเป็นร้อยละ ๒๖.๖๖
ระดับน้อยที่สุด	จำนวน ๑ คน	คิดเป็นร้อยละ ๖.๖๖
- ประเด็นก่อเหตุทะเลาะวิวาท ทำร้ายร่างกายผู้อื่น เตรียมการหรือกระทำการใด ๆ

อันน่าจะก่อให้เกิดความไม่สงบเรียบร้อยหรือขัดต่อศีลธรรมอันดีของประชาชน

เห็นด้วย ระดับมากที่สุด	จำนวน ๑๑ คน	คิดเป็นร้อยละ ๗๓.๓๓
ระดับมาก	จำนวน ๓ คน	คิดเป็นร้อยละ ๒๐.๐๐
ระดับน้อยที่สุด	จำนวน ๑ คน	คิดเป็นร้อยละ ๖.๖๖
- ประเด็นแสดงพฤติกรรมทางชู้สาวซึ่งไม่เหมาะสมในที่สาธารณะ
เห็นด้วย ระดับมากที่สุด	จำนวน ๑๑ คน	คิดเป็นร้อยละ ๗๓.๓๓
ระดับมาก	จำนวน ๓ คน	คิดเป็นร้อยละ ๒๐.๐๐
ระดับน้อยที่สุด	จำนวน ๑ คน	คิดเป็นร้อยละ ๖.๖๖
- ประเด็นเกี่ยวข้องกับการค้าประเวณี
เห็นด้วย ระดับมากที่สุด	จำนวน ๑๒ คน	คิดเป็นร้อยละ ๘๕.๗๑
ระดับมาก	จำนวน ๑ คน	คิดเป็นร้อยละ ๗.๑๔
ระดับน้อยที่สุด	จำนวน ๑ คน	คิดเป็นร้อยละ ๗.๑๔

- ประเด็นออกนอกสถานที่พักเวลากลางคืน เพื่อเที่ยวเตร่หรือรวมกลุ่ม อันเป็นการสร้างความเดือดร้อนให้แก่ตนเองหรือผู้อื่น

เห็นด้วย ระดับมากที่สุด จำนวน ๑๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๘๕.๗๑

ระดับมาก จำนวน ๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๗.๑๔

ระดับน้อยที่สุด จำนวน ๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๗.๑๔

๑.๔.๑๑ ข้อคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการปรับปรุงแก้ไข หรือเพิ่มเติมกฎกระทรวงกำหนดความประพฤตินักเรียนและนักศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๒

๑) โทษที่ไม่สามารถแก้ปัญหาหรือบรรเทาพฤติกรรม ให้ย้ายเพื่อปรับสภาพแวดล้อมให้เอื้อต่อตัวนักเรียน

๒) เพิ่มข้อห้ามเสกัญชา กัญชง สูบบุหรี่ไฟฟ้า ห้ามนำบุหรี่ไฟฟ้าเข้ามาในสถานศึกษา

๓) ห้ามประพฤติ ปฏิบัติตนอันเป็นปฏิปักษ์ต่อการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข (ป้องกันการกระทำผิดต่อกฎหมายอาญา มาตรา ๑๑๒)

๑.๕ ระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการลงโทษนักเรียนและนักศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๘

การติดตามประเมินผลการบังคับใช้กฎหมายเกี่ยวกับการศึกษาจากกลุ่มผู้บริหารสถานศึกษา กฎกระทรวงกำหนดความประพฤตินักเรียนและนักศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๒ ประกอบด้วย

๑.๕.๑ ข้อมูลเกี่ยวกับการออกข้อบังคับหรือระเบียบของสถานศึกษาที่เกี่ยวข้องกับระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการลงโทษนักเรียนและนักศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๘

ผู้บริหารสถานศึกษามีความเห็น ว่า ไม่มีการออกข้อบังคับหรือระเบียบของสถานศึกษา จำนวน ๖ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๐.๐๐ และมีการออกข้อบังคับหรือระเบียบของสถานศึกษาจำนวน ๙ คน คิดเป็นร้อยละ ๖๐.๐๐

๑.๕.๒ ข้อมูลเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของครู เครือข่ายผู้ปกครอง นักเรียนนักศึกษา ในการออกข้อบังคับหรือระเบียบของสถานศึกษาเพียงใด

ผู้บริหารสถานศึกษามีความเห็น ว่า ส่วนมากมีส่วนร่วมมากในทุกขั้นตอน จำนวน ๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๖.๓๖ มีส่วนร่วมในบางขั้นตอน จำนวน ๗ คน คิดเป็นร้อยละ ๖๓.๖๓

๑.๕.๓ ข้อมูลเกี่ยวกับการมอบหมายให้มีผู้รับผิดชอบดูแลเกี่ยวกับระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการลงโทษนักเรียนและนักศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๘

ผู้บริหารสถานศึกษามีความเห็น ว่า มีการมอบหมายให้มีผู้รับผิดชอบดูแลจำนวน ๑๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๐๐.๐๐

๑.๕.๔ ข้อมูลเกี่ยวกับการแจ้งให้ครูรับทราบระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการลงโทษนักเรียนและนักศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๘

ผู้บริหารสถานศึกษามีความเห็น ว่า มีการแจ้งให้ครูรับทราบจำนวน ๑๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๐๐.๐๐

๑.๕.๕ ข้อมูลเกี่ยวกับช่องทางการแจ้งให้ครูรับทราบระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการลงโทษนักเรียนและนักศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๘

ผู้บริหารสถานศึกษามีความเห็น ว่า ช่องทางการแจ้งให้ครูรับทราบ ส่วนมากผู้บริหารแจ้ง จำนวน ๑๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๘๐.๐๐ หนังสือแจ้งเวียน จำนวน ๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๖.๖๗

ป้ายประกาศ จำนวน ๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๙.๖๗ คู่มือนักเรียนนักศึกษา จำนวน ๑๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๕.๔๘
อื่นๆ จำนวน ๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๓.๒๒

๑.๕.๖ ข้อมูลเกี่ยวกับการแจ้งให้นักเรียนรับทราบระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการลงโทษนักเรียนและนักศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๘

ผู้บริหารสถานศึกษามีความเห็นว่าเป็นส่วนใหญ่มีการแจ้งให้นักเรียนรับทราบ
จำนวน ๑๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๐๐.๐๐

๑.๕.๗ ข้อมูลเกี่ยวกับช่องทางการแจ้งให้นักเรียนรับทราบระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการลงโทษนักเรียนและนักศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๘

ผู้บริหารสถานศึกษามีความเห็นว่าเป็นส่วนใหญ่มีการแจ้งให้นักเรียนรับทราบ
ส่วนมากผู้บริหารแจ้ง จำนวน ๑๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๓.๓๓ หนังสือแจ้งเวียน จำนวน ๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๓.๓๓
ป้ายประกาศ จำนวน ๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๐.๐๐ คู่มือนักเรียนนักศึกษา จำนวน ๑๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๐.๐๐
อื่นๆ จำนวน ๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๓.๓๓

๑.๕.๘ ข้อมูลเกี่ยวกับการแจ้งให้ผู้ปกครองรับทราบระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการลงโทษนักเรียนและนักศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๘

ผู้บริหารสถานศึกษามีความเห็นว่าเป็นส่วนใหญ่มีการแจ้งให้ผู้ปกครองรับทราบ
จำนวน ๑๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๘๖.๖๖ มีการแจ้งให้ผู้ปกครองรับทราบ จำนวน ๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๓.๓๓

๑.๕.๙ ข้อมูลเกี่ยวกับช่องทางการแจ้งให้ผู้ปกครองรับทราบระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการลงโทษนักเรียนและนักศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๘

ผู้บริหารสถานศึกษามีความเห็นว่าเป็นส่วนใหญ่มีการแจ้งให้นักเรียนรับทราบ
ส่วนมากผู้บริหารแจ้ง จำนวน ๑๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๖.๔๒ หนังสือแจ้งเวียน จำนวน ๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๐.๗๑
ป้ายประกาศ จำนวน ๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๗.๑๔ คู่มือนักเรียนนักศึกษา จำนวน ๙ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๒.๑๔
อื่นๆ จำนวน ๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๓.๕๗

๑.๕.๑๐ ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการลงโทษนักเรียนและนักศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๘

- ประเด็นสถานศึกษาได้มีการนิเทศกำกับติดตามเกี่ยวกับระเบียบนี้อย่างเป็น
ระบบเพียงไร

เห็นด้วย ระดับมากที่สุด จำนวน ๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๓.๓๓

ระดับมาก จำนวน ๑๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๖๖.๖๖

- ประเด็นท่านเห็นด้วยกับระเบียบว่าด้วยการลงโทษนี้เพียงไร

เห็นด้วย ระดับมากที่สุด จำนวน ๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๓.๓๓

ระดับมาก จำนวน ๘ คน คิดเป็นร้อยละ ๕๓.๓๓

ระดับปานกลาง จำนวน ๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๓.๓๓

- ประเด็นโทษที่จะลงแก่นักเรียนนักศึกษากำหนดให้มี ๔ สถาน ได้แก่ ๑) ว่า
กล่าวตักเตือน ๒) ทำทัณฑ์บน ๓) ตัดคะแนนความประพฤติ ๔) ทำกิจกรรมเพื่อให้ปรับเปลี่ยนพฤติกรรม มีความ
เหมาะสมเพียงไร

เห็นด้วย ระดับมากที่สุด จำนวน ๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๐.๐๐

ระดับมาก จำนวน ๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๖.๖๖

ระดับปานกลาง จำนวน ๗ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๖.๖๖

ระดับน้อย จำนวน ๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๖.๖๖

- ประเด็นระเบียบนี้มีประโยชน์ในการดำเนินงานของสถานศึกษา
เห็นด้วย ระดับมากที่สุด จำนวน ๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๖.๖๖
ระดับมาก จำนวน ๗ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๖.๖๖
ระดับปานกลาง จำนวน ๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๖.๖๖
ระดับน้อย จำนวน ๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๖.๖๖
- ประเด็นการมีระเบียบนี้เป็นการเพิ่มภาระแก่สถานศึกษา
เห็นด้วย ระดับมาก จำนวน ๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๘.๕๗
ระดับปานกลาง จำนวน ๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๑.๔๒
ระดับน้อย จำนวน ๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๑.๔๒
ระดับน้อยที่สุด จำนวน ๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๘.๕๗
- ประเด็นระเบียบนี้สร้างความยุ่งยากในการทำงานของครู
เห็นด้วย ระดับมากที่สุด จำนวน ๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๓.๓๓
ระดับมาก จำนวน ๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๐.๐๐
ระดับปานกลาง จำนวน ๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๐.๐๐
ระดับน้อยที่สุด จำนวน ๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๖.๖๖
- ประเด็นระเบียบนี้ทำให้เด็กมีวินัยขึ้น
เห็นด้วย ระดับมากที่สุด จำนวน ๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๘.๕๗
ระดับมาก จำนวน ๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๑.๔๒
ระดับปานกลาง จำนวน ๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๑.๔๒
ระดับน้อย จำนวน ๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๘.๕๗
- ประเด็นระเบียบนี้ทำให้เด็กมีความประพฤติดีขึ้น
เห็นด้วย ระดับมากที่สุด จำนวน ๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๖.๖๖
ระดับมาก จำนวน ๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๐.๐๐
ระดับปานกลาง จำนวน ๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๐.๐๐
ระดับน้อย จำนวน ๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๓.๓๓
- ประเด็นระเบียบนี้ทำให้เด็กมีผลการเรียนดีขึ้น
เห็นด้วย ระดับมากที่สุด จำนวน ๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๖.๒๕
ระดับมาก จำนวน ๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๒.๕๐
ระดับปานกลาง จำนวน ๘ คน คิดเป็นร้อยละ ๕๐.๐๐
ระดับน้อย จำนวน ๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๑.๒๕
- ประเด็นระเบียบนี้ทำให้เด็กเครียด
เห็นด้วย ระดับมากที่สุด จำนวน ๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๖.๖๖
ระดับปานกลาง จำนวน ๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๓.๓๓
ระดับน้อย จำนวน ๘ คน คิดเป็นร้อยละ ๕๓.๓๓
ระดับน้อยที่สุด จำนวน ๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๖.๖๖
- ประเด็นระเบียบนี้ละเมิดสิทธิเด็ก
เห็นด้วย ระดับมากที่สุด จำนวน ๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๖.๖๖
ระดับปานกลาง จำนวน ๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๖.๖๖
ระดับน้อย จำนวน ๘ คน คิดเป็นร้อยละ ๕๓.๓๓
ระดับน้อยที่สุด จำนวน ๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๓.๓๓

- ประเด็นท่านเห็นด้วยหรือไม่หากเพิ่มวิธีการลงโทษเด็กด้วยการเขียนตีด้วยไม้เรียว

เห็นด้วย	ระดับมากที่สุด	จำนวน ๒ คน	คิดเป็นร้อยละ ๑๓.๓๓
	ระดับปานกลาง	จำนวน ๙ คน	คิดเป็นร้อยละ ๖๐.๐๐
	ระดับน้อย	จำนวน ๓ คน	คิดเป็นร้อยละ ๒๐.๐๐
	ระดับน้อยที่สุด	จำนวน ๑ คน	คิดเป็นร้อยละ ๖.๖๖

- ประเด็นท่านเห็นด้วยว่า หากจำเป็นก็ควรมีการลงโทษเด็กด้วยการพักการเรียน

เห็นด้วย	ระดับมากที่สุด	จำนวน ๕ คน	คิดเป็นร้อยละ ๓๓.๓๓
	ระดับมาก	จำนวน ๘ คน	คิดเป็นร้อยละ ๕๓.๓๓
	ระดับปานกลาง	จำนวน ๑ คน	คิดเป็นร้อยละ ๖.๖๖
	ระดับน้อย	จำนวน ๑ คน	คิดเป็นร้อยละ ๖.๖๖

๑.๕.๑๑ ข้อคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการปรับปรุงแก้ไข หรือเพิ่มเติมระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการลงโทษนักเรียนและนักศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๘

- ๑) ควรเพิ่มการลงโทษนักเรียนให้มากกว่านี้
- ๒) ออกระเบียบลงโทษให้รุนแรง เพื่อให้เด็กมีความเกรงกลัวและไม่กล้ากระทำความผิด
- ๓) กำหนดโทษให้ชัดเจน
 - โทษหนัก
 - โทษเบา
- ๔) เพิ่มโทษพักการเรียน
- ๕) โทษบำเพ็ญประโยชน์
- ๖) ทบทวนกำหนดโทษ ควรเพิ่มเติม เช่น การพักการเรียน การเปลี่ยนสถานศึกษา

๑.๖ ระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยเครื่องแบบนักเรียน พ.ศ. ๒๕๕๑ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๑

การติดตามประเมินผลการบังคับใช้กฎหมายเกี่ยวกับการศึกษาจากกลุ่มผู้บริหารสถานศึกษา ในส่วนของระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยเครื่องแบบนักเรียน พ.ศ. ๒๕๕๑ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๑ ประกอบด้วย

๑.๖.๑ ข้อมูลเกี่ยวกับการออกข้อบังคับหรือระเบียบของสถานศึกษาที่เกี่ยวข้องกับระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยเครื่องแบบนักเรียน พ.ศ. ๒๕๕๑ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๑

ผู้บริหารสถานศึกษามีความเห็นว่า ส่วนมากมีการออกข้อบังคับหรือระเบียบของสถานศึกษาจำนวน ๑๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๘๖.๖๖ ไม่มีการออกข้อบังคับหรือระเบียบของสถานศึกษาจำนวน ๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๘.๓๓

๑.๖.๒ ข้อมูลเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของครู เครือข่ายผู้ปกครอง นักเรียนนักศึกษา ในการออกข้อบังคับหรือระเบียบของสถานศึกษาเพียงใด

ผู้บริหารสถานศึกษามีความเห็นว่า ส่วนมากครู เครือข่ายผู้ปกครอง นักเรียน นักศึกษา มีส่วนร่วมในการออกข้อบังคับหรือระเบียบของสถานศึกษาในทุกขั้นตอน จำนวน ๘ คน คิดเป็นร้อยละ ๕๓.๓๓ มีส่วนร่วมในบางขั้นตอน จำนวน ๗ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๖.๖๖

๑.๖.๓ ข้อมูลเกี่ยวกับการมอบหมายให้มีผู้รับผิดชอบดูแลเกี่ยวกับระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยเครื่องแบบนักเรียน พ.ศ. ๒๕๕๑ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๑

ผู้บริหารสถานศึกษามีความเห็นว่าการมอบหมายให้มีผู้รับผิดชอบดูแล
จำนวน ๑๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๐๐.๐๐

๑.๖.๔ ข้อมูลเกี่ยวกับการจ้างให้ครูรับทราบระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วย
เครื่องแบบนักเรียน พ.ศ. ๒๕๕๑ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๑

ผู้บริหารสถานศึกษามีความเห็นว่าการจ้างให้ครูรับทราบ จำนวน ๑๖ คน
คิดเป็นร้อยละ ๑๐๐.๐๐

๑.๖.๕ ข้อมูลเกี่ยวกับช่องทางการจ้างให้ครูรับทราบระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ
ว่าด้วยเครื่องแบบนักเรียน พ.ศ. ๒๕๕๑ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๑

ผู้บริหารสถานศึกษามีความเห็นว่าการจ้างให้ครูรับทราบส่วนใหญ่
ผู้บริหารจ้างในที่ประชุม จำนวน ๑๖ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๖.๓๖๘ คู่มือ จำนวน ๑๖ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๖.๓๖๘
ป้ายประกาศ จำนวน ๙ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๐.๔๕ และหนังสือแจ้งเวียน จำนวน ๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๖.๘๑

๑.๖.๖ ข้อมูลเกี่ยวกับการจ้างให้นักเรียนรับทราบระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วย
เครื่องแบบนักเรียน พ.ศ. ๒๕๕๑ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๑

ผู้บริหารสถานศึกษามีความเห็นว่าการจ้างให้นักเรียนรับทราบ จำนวน ๑๖ คน
คิดเป็นร้อยละ ๑๐๐.๐๐

๑.๖.๗ ข้อมูลเกี่ยวกับช่องทางการจ้างให้นักเรียนรับทราบระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ
ว่าด้วยเครื่องแบบนักเรียน พ.ศ. ๒๕๕๑ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๑

ผู้บริหารสถานศึกษามีความเห็นว่าการจ้างให้นักเรียนรับทราบ
ส่วนใหญ่ผู้บริหารจ้างในคู่มือนักเรียน จำนวน ๑๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๖.๕๘ จ้างในที่ประชุม จำนวน ๑๓ คน
คิดเป็นร้อยละ ๓๑.๗๐ ป้ายประกาศ จำนวน ๘ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๙.๕๑ หนังสือแจ้งเวียน จำนวน ๔ คน
คิดเป็นร้อยละ ๙.๗๕ และอื่น ๆ จำนวน ๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๒.๔๓

๑.๖.๘ ข้อมูลเกี่ยวกับการจ้างให้ผู้ปกครองรับทราบระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ
ว่าด้วยเครื่องแบบนักเรียน พ.ศ. ๒๕๕๑ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๑

ผู้บริหารสถานศึกษามีความเห็นว่าการจ้างให้ผู้ปกครองรับทราบ จำนวน ๑๖ คน
คิดเป็นร้อยละ ๑๐๐.๐๐

๑.๖.๙ ข้อมูลเกี่ยวกับช่องทางการจ้างให้ผู้ปกครองรับทราบระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วย
เครื่องแบบนักเรียน พ.ศ. ๒๕๕๑ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๑

ผู้บริหารสถานศึกษามีความเห็นว่าการจ้างให้นักเรียนรับทราบ
ส่วนใหญ่ผู้บริหารจ้างในคู่มือนักเรียน จำนวน ๑๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๖.๕๘ จ้างในที่ประชุม จำนวน ๑๓ คน
คิดเป็นร้อยละ ๓๑.๗๐ ป้ายประกาศ จำนวน ๘ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๙.๕๑ หนังสือแจ้งเวียน จำนวน ๔ คน
คิดเป็นร้อยละ ๙.๗๕ และอื่น ๆ จำนวน ๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๒.๔๓

๑.๖.๑๐ ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยเครื่องแบบ
นักเรียน พ.ศ. ๒๕๕๑ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๑

- ประเด็นโดยส่วนตัวของท่าน เห็นด้วยกับระเบียบนี้หรือไม่เพียงใด

เห็นด้วย ระดับมากที่สุด จำนวน ๗ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๑.๑๗

ระดับมาก จำนวน ๘ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๗.๐๕

ระดับปานกลาง จำนวน ๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๑.๗๖

- ประเด็นท่านเห็นว่าลักษณะของรูปแบบนักเรียนตามระเบียบนี้มีความเหมาะสมมาก/น้อยเพียงใด

เห็นด้วย	ระดับมากที่สุด	จำนวน ๘ คน	คิดเป็นร้อยละ ๔๗.๐๕
	ระดับมาก	จำนวน ๗ คน	คิดเป็นร้อยละ ๔๑.๑๗
	ระดับปานกลาง	จำนวน ๒ คน	คิดเป็นร้อยละ ๑๑.๗๖

- ประเด็นสถานศึกษาของท่านให้นักเรียนซึ่งนับถือศาสนาอิสลามเลือกสวมเครื่องแบบนักเรียนให้สอดคล้องกับหลักศาสนามาก/น้อยเพียงใด

เห็นด้วย	ระดับมากที่สุด	จำนวน ๕ คน	คิดเป็นร้อยละ ๓๑.๒๕
	ระดับมาก	จำนวน ๘ คน	คิดเป็นร้อยละ ๕๐.๐๐
	ระดับปานกลาง	จำนวน ๑ คน	คิดเป็นร้อยละ ๖.๒๕
	ระดับน้อย	จำนวน ๑ คน	คิดเป็นร้อยละ ๖.๒๕
	ระดับน้อยที่สุด	จำนวน ๑ คน	คิดเป็นร้อยละ ๖.๒๕

- ประเด็นท่านเห็นว่านักเรียนซึ่งนับถือศาสนาอิสลามมีสิทธิสวมเครื่องแบบนักเรียนให้สอดคล้องตามหลักศาสนาอิสลามมาก/น้อยเพียงใด

เห็นด้วย	ระดับมากที่สุด	จำนวน ๗ คน	คิดเป็นร้อยละ ๔๓.๗๕
	ระดับมาก	จำนวน ๗ คน	คิดเป็นร้อยละ ๔๓.๗๕
	ระดับปานกลาง	จำนวน ๑ คน	คิดเป็นร้อยละ ๖.๒๕
	ระดับน้อยที่สุด	จำนวน ๑ คน	คิดเป็นร้อยละ ๖.๒๕

- ประเด็นท่านเห็นว่ากรณีสถานศึกษาที่ขอใช้พื้นที่วัดหรือที่ธรณีสงฆ์เป็นที่ตั้งของสถานศึกษา การแต่งเครื่องแบบนักเรียนของนักเรียนซึ่งนับถือศาสนาอิสลามให้เป็นไปตามสัญญาหรือข้อตกลงระหว่างวัดกับสถานศึกษามีความเหมาะสมมาก/น้อยเพียงใด

เห็นด้วย	ระดับมากที่สุด	จำนวน ๓ คน	คิดเป็นร้อยละ ๑๘.๗๕
	ระดับมาก	จำนวน ๕ คน	คิดเป็นร้อยละ ๓๑.๒๕
	ระดับปานกลาง	จำนวน ๔ คน	คิดเป็นร้อยละ ๒๕.๐๐
	ระดับน้อย	จำนวน ๓ คน	คิดเป็นร้อยละ ๑๘.๗๕
	ระดับน้อยที่สุด	จำนวน ๑ คน	คิดเป็นร้อยละ ๖.๒๕

- ประเด็นท่านเห็นว่า นักเรียนที่ไม่แต่งเครื่องแบบนักเรียนโดยไม่ได้รับยกเว้นตามระเบียบนี้ ต้องถูกลงโทษทางวินัยมาก/น้อยเพียงใด

เห็นด้วย	ระดับมากที่สุด	จำนวน ๙ คน	คิดเป็นร้อยละ ๕๖.๒๕
	ระดับมาก	จำนวน ๓ คน	คิดเป็นร้อยละ ๑๘.๗๕
	ระดับปานกลาง	จำนวน ๒ คน	คิดเป็นร้อยละ ๑๒.๕๐
	ระดับน้อย	จำนวน ๒ คน	คิดเป็นร้อยละ ๑๒.๕๐

- ประเด็นท่านเห็นว่า ผู้ที่แต่งเครื่องแบบนักเรียนโดยไม่มีสิทธิหรือแต่งกายเลียนแบบนักเรียนต้องรับโทษปรับทางอาญามากน้อย/เพียงใด

เห็นด้วย	ระดับมากที่สุด	จำนวน ๗ คน	คิดเป็นร้อยละ ๔๓.๗๕
	ระดับมาก	จำนวน ๕ คน	คิดเป็นร้อยละ ๓๑.๒๕
	ระดับปานกลาง	จำนวน ๓ คน	คิดเป็นร้อยละ ๑๘.๗๕
	ระดับน้อยที่สุด	จำนวน ๑ คน	คิดเป็นร้อยละ ๖.๒๕

- ประเด็นระเบียบนี้มีประโยชน์ในการดำเนินงานของสถานศึกษา
เห็นด้วย ระดับมากที่สุด จำนวน ๑๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๖๒.๕๐
ระดับมาก จำนวน ๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๑.๒๕
ระดับน้อยที่สุด จำนวน ๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๖.๒๕
- ประเด็นการมีระเบียบนี้เป็นการเพิ่มภาระแก่สถานศึกษา
เห็นด้วย ระดับปานกลาง จำนวน ๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๐.๐๐
ระดับน้อย จำนวน ๖ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๐.๐๐
ระดับน้อยที่สุด จำนวน ๖ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๐.๐๐
- ประเด็นระเบียบนี้สร้างความยุ่งยากในการทำงานของครู
เห็นด้วย ระดับมากที่สุด จำนวน ๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๓.๓๓
ระดับปานกลาง จำนวน ๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๖.๖๖
ระดับน้อย จำนวน ๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๓.๓๓
ระดับน้อยที่สุด จำนวน ๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๖.๖๖
- ประเด็นระเบียบนี้มีส่วนทำให้เด็กมีวินัยดีขึ้น
เห็นด้วย ระดับมากที่สุด จำนวน ๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๑.๒๕
ระดับมาก จำนวน ๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๑.๒๕
ระดับปานกลาง จำนวน ๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๑.๒๕
ระดับน้อยที่สุด จำนวน ๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๖.๒๕
- ประเด็นระเบียบนี้ทำให้เด็กมีความประพฤติดีขึ้น
เห็นด้วย ระดับมากที่สุด จำนวน ๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๑.๒๕
ระดับมาก จำนวน ๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๑.๒๕
ระดับปานกลาง จำนวน ๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๑.๒๕
ระดับน้อยที่สุด จำนวน ๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๖.๒๕
- ประเด็นระเบียบนี้มีส่วนทำให้เด็กมีผลการเรียนดีขึ้น
เห็นด้วย ระดับมากที่สุด จำนวน ๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๒.๕๐
ระดับมาก จำนวน ๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๘.๗๕
ระดับปานกลาง จำนวน ๗ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๓.๗๕
ระดับน้อย จำนวน ๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๘.๗๕
ระดับน้อยที่สุด จำนวน ๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๖.๕๐
- ประเด็นระเบียบนี้ทำให้เด็กเครียด
เห็นด้วย ระดับมาก จำนวน ๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๒.๕๐
ระดับปานกลาง จำนวน ๖ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๗.๕๐
ระดับน้อย จำนวน ๖ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๗.๕๐
ระดับน้อยที่สุด จำนวน ๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๒.๕๐
- ประเด็นระเบียบนี้ละเมิดสิทธิเด็ก
เห็นด้วย ระดับปานกลาง จำนวน ๖ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๗.๕๐
ระดับน้อย จำนวน ๖ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๗.๕๐
ระดับน้อยที่สุด จำนวน ๗ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๓.๗๕

- ประเด็นระเบียบนี้ทำให้เด็กปลอดภัย
เห็นด้วย ระดับมากที่สุด จำนวน ๑๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๖๒.๕๐
ระดับมาก จำนวน ๖ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๗.๕๐
- ประเด็นระเบียบนี้ช่วยในการประหยัดให้แก่ผู้ปกครอง
เห็นด้วย ระดับมากที่สุด จำนวน ๑๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๖๒.๕๐
ระดับมาก จำนวน ๖ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๗.๕๐
- ประเด็นระเบียบนี้ช่วยให้มีความเป็นระเบียบเรียบร้อย
เห็นด้วย ระดับมากที่สุด จำนวน ๑๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๕๘.๘๒
ระดับมาก จำนวน ๗ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๑.๑๗
- ประเด็นระเบียบนี้ทำให้มีมาตรฐานกลางและลดความเหลื่อมล้ำ
เห็นด้วย ระดับมากที่สุด จำนวน ๑๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๖๒.๕๐
ระดับมาก จำนวน ๖ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๗.๕๐

๑.๖.๑๑ ข้อคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการปรับปรุงแก้ไข หรือเพิ่มเติมระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยเครื่องแบบนักเรียน พ.ศ. ๒๕๕๑ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๑

- ๑) เห็นด้วย เนื่องจากมีความชัดเจนในการดำเนินการ
- ๒) เหมาะสม
- ๓) สั่งการให้ทุกโรงเรียนทั่วประเทศใช้เครื่องแบบเดียวกันทั้งหมด
- ๔) สั่งการเรื่องทรงผมให้เหมือนกันทั่วประเทศ ย่อยต่อการปฏิบัติงานของครู
- ๕) ชุมนักเรียนที่สามารถถอดออกแบบเองได้ เช่น สีสื่อ กางเกง เพื่อให้ทันสมัย

ดึงดูดใจนักเรียนในการแต่งกายที่สวยงามอยากมาโรงเรียนมากขึ้น โดยเฉพาะโรงเรียนที่มีนักเรียนระดับชั้นอนุบาล - ประถมศึกษา

๒. ผลการติดตามประเมินผลการบังคับใช้กฎหมายเกี่ยวกับการศึกษา จากกลุ่มครู

๒.๑ ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

การติดตามประเมินผลการบังคับใช้กฎหมายเกี่ยวกับการศึกษาจากครูส่วนมากเป็นเพศชาย จำนวน ๑๖ คน คิดเป็นร้อยละ ๗๖.๒๐ เพศหญิง จำนวน ๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๓.๘๐ มีอายุ ๒๐ - ๒๙ ปี จำนวน ๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๑.๗๓ อายุ ๓๐ - ๓๙ ปี จำนวน ๑๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๕๖.๕๒ อายุ ๔๐ ปีขึ้นไป จำนวน ๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๑.๗๓ ประเภทสถานศึกษามัธยมศึกษา จำนวน ๒๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๙๐.๐๙ ประเภทสถานศึกษาประถมศึกษา จำนวน ๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๙.๐๙ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน จำนวน ๒๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๐๐.๐๐

๒.๒ ระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการควบคุมดูแลการใช้รถโรงเรียน พ.ศ. ๒๕๖๒

การติดตามประเมินผลการบังคับใช้กฎหมายเกี่ยวกับการศึกษาจากครูในส่วนของระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการควบคุมดูแลการใช้รถโรงเรียน พ.ศ. ๒๕๖๒ ประกอบด้วย

๒.๒.๑ ข้อมูลเกี่ยวกับการรับทราบระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการควบคุมดูแลการใช้รถโรงเรียน พ.ศ. ๒๕๖๒

ครูมีความเห็นว่า รับทราบ จำนวน ๑๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๕๖.๕๒ ไม่รับทราบ จำนวน ๑๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๓.๔๗

๒.๒.๒ ข้อมูลเกี่ยวกับช่องทางการรับทราบระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการควบคุมดูแลการใช้รถโรงเรียน พ.ศ. ๒๕๖๒

ครูมีความเห็นว่า ช่องทางการรับทราบส่วนมากแจ้งไว้ในสื่อหรืออินเทอร์เน็ต จำนวน ๑๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๙.๒๘ ผู้บริหารแจ้ง จำนวน ๙ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๒.๑๔ หนังสือแจ้งเวียน จำนวน ๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๔.๒๘ ป้ายประกาศ จำนวน ๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๗.๑๔ คู่มือนักเรียนนักศึกษา จำนวน ๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๗.๑๔

๒.๒.๓ ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการควบคุมดูแล การใช้รถโรงเรียน พ.ศ. ๒๕๖๒

- ประเด็นสถานศึกษาของท่านได้ให้ความสำคัญกับระเบียบนี้มาก/น้อยเพียงใด
เห็นด้วย ระดับมากที่สุด จำนวน ๗ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๓.๓๓
ระดับมาก จำนวน ๘ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๘.๐๙
ระดับปานกลาง จำนวน ๖ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๖.๖๖
- ประเด็นระเบียบนี้เป็นประโยชน์แก่การคุ้มครองความปลอดภัยแก่นักเรียน

ผู้โดยสารรถโรงเรียน

- เห็นด้วย ระดับมากที่สุด จำนวน ๑๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๖๑.๙๐
ระดับมาก จำนวน ๘ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๘.๐๙
- ประเด็นการมีระเบียบนี้เป็นการเพิ่มภาระแก่สถานศึกษา
เห็นด้วย ระดับมากที่สุด จำนวน ๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๘.๖๙
ระดับปานกลาง จำนวน ๗ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๐.๘๓
ระดับน้อย จำนวน ๑๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๖.๑๕
ระดับน้อยที่สุด จำนวน ๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๙.๐๔
- ประเด็นระเบียบนี้สร้างความยุ่งยากในการทำงานของครู
เห็นด้วย ระดับมากที่สุด จำนวน ๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๔.๓๕
ระดับมาก จำนวน ๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๔.๓๕
ระดับปานกลาง จำนวน ๗ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๑.๘๑
ระดับน้อย จำนวน ๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๘.๑๘
ระดับน้อยที่สุด จำนวน ๙ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๑.๘๑
- ประเด็นลักษณะของรถโรงเรียนที่จะนำมาใช้ – ส่งนักเรียน มีความเหมาะสม

มาก/น้อยเพียงใด

- เห็นด้วย ระดับมากที่สุด จำนวน ๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๓.๖๓
ระดับมาก จำนวน ๑๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๕๔.๕๔
ระดับปานกลาง จำนวน ๗ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๑.๘๑
- ประเด็นหน้าที่ของผู้ดำเนินการรถโรงเรียน มีความเหมาะสมมาก/น้อยเพียงใด
เห็นด้วย ระดับมากที่สุด จำนวน ๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๒.๗๒
ระดับมาก จำนวน ๑๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๕.๔๕
ระดับปานกลาง จำนวน ๗ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๑.๘๑
- ประเด็นหน้าที่ของโรงเรียน มีความเหมาะสมมาก/น้อยเพียงใด
เห็นด้วย ระดับมากที่สุด จำนวน ๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๐.๐๐
ระดับมาก จำนวน ๑๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๕๐.๐๐
ระดับปานกลาง จำนวน ๖ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๐.๐๐

- ประเด็นคุณสมบัติของพนักงานขับรถโรงเรียนมีความเหมาะสมมาก/น้อย
เห็นด้วย ระดับมากที่สุด จำนวน ๘ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๖.๓๖
ระดับมาก จำนวน ๙ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๐.๘๐
ระดับปานกลาง จำนวน ๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๘.๑๘
ระดับน้อยที่สุด จำนวน ๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๔.๕๔
- ประเด็นหน้าที่ของพนักงานขับรถโรงเรียน มีความเหมาะสมมาก/น้อยเพียงใด
เห็นด้วย ระดับมากที่สุด จำนวน ๙ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๐.๘๐
ระดับมาก จำนวน ๙ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๐.๘๐
ระดับปานกลาง จำนวน ๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๘.๑๘
- ประเด็นคุณสมบัติของผู้ควบคุมดูแลนักเรียน มีความเหมาะสมมาก/น้อยเพียงใด
เห็นด้วย ระดับมากที่สุด จำนวน ๘ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๖.๓๖
ระดับมาก จำนวน ๑๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๕.๔๕
ระดับปานกลาง จำนวน ๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๘.๑๘

๒.๒.๔ ข้อคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการปรับปรุงแก้ไข หรือเพิ่มเติมระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการควบคุมดูแลการใช้รถโรงเรียน พ.ศ. ๒๕๖๒

มีข้อเสนอความคิดเห็น ดังต่อไปนี้

๑) คุณสมบัติของผู้ควบคุมรถควรเพิ่มขอบเขต จำกัดอายุว่า ไม่ควรเกินเท่าไร และควรเป็นผู้รอบคอบมีอัธยาศัยที่ดี

๒) หน้าที่ของพนักงานขับรถควรระบุเพิ่มว่า ให้นักเรียนลงให้ครบแล้วจึงเคลื่อนรถ

๓) สถานการณ์ปัจจุบันผู้ปกครองสามารถส่งนักเรียนได้จึงลดปัญหาเรื่องการรับ - ส่ง อย่างไรก็ตามควรมีระเบียบนี้ในการบังคับใช้ต่อไป

๔) รถหนึ่งคันควรกำหนดผู้โดยสารอย่างชัดเจนและตรวจสอบเครื่องยนต์อย่างเข้มงวด

๕) ระเบียบเกี่ยวกับรถนักเรียนเป็นระเบียบที่มีความสำคัญต่อนักเรียน แต่ยังขาดระเบียบเกี่ยวกับการติดตามจากรถรับส่งนักเรียนที่ผู้ปกครองรวมตัวกันติดต่อในการรับส่งนักเรียนเอง ให้ความปลอดภัย และให้มีหน่วยงานช่วยตรวจสอบ เช่น สำนักงานขนส่ง เป็นต้น

๖) ควรเพิ่มรายละเอียดคุณสมบัติของพนักงานขับรถและผู้ควบคุมดูแลรถ ให้ความเหมาะสม เช่น การตรวจประวัติอาชญากรรม เป็นต้น

๗) ควรมีการระบุจำนวนนักเรียนต่อประเภทของรถ

๘) ควรตรวจร่างกายพนักงานขับรถทุก ๓ เดือน และผลตรวจเลือดจากโรงพยาบาลของรัฐ และควรสุ่มตรวจวัดระดับแอลกอฮอล์

๙) ควรให้เจ้าหน้าที่ตำรวจเข้ามาควบคุมร่วมด้วย โดยทางโรงเรียนอาจแจ้งเบาะแสการกระทำที่ไม่ถูกต้อง

๑๐) ควรตรวจสอบสภาพรถอย่างต่อเนื่องเพื่อความปลอดภัย

๑๑) จัดหาบุคลากรเฉพาะในการทำหน้าที่ในการขับรถรับส่งนักเรียน

๑๒) ควรมีหน่วยงานดูแลเรื่องการละเมิดระเบียบอย่างชัดเจน เอาผิดผู้กระทำอย่างจริงจัง

๑๓) ปัจจุบันถ้าเป็นโรงเรียนขนาดใหญ่จะมีรถโรงเรียนมากเพียงพอ แต่ถ้าเป็นโรงเรียนขนาดเล็กจะไม่มีรถส่วนกลาง และต้องใช้รถส่วนตัวการทำเบี่ยงที่ยากและช้ากับอยากให้มีมาตรการหรือสัญลักษณ์ให้ทราบว่า รถคันนี้เป็นรถของทางโรงเรียนป้ายสัญลักษณ์ที่ชัดเจนหรือสัญญาณไฟเพื่อความปลอดภัย

และการประสานขอรณำขบวนกรณีพานักเรียนไปนอกสถานศึกษาไม่ค่อยได้รับความร่วมมือ และกรมขนส่งทางบก และเจ้าหน้าที่ตำรวจควรร่วมดำเนินการตรวจสอบสภาพรถ

๒.๓ ระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการพานักเรียนและนักศึกษาไปนอกสถานศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๓

การติดตามประเมินผลการบังคับใช้กฎหมายเกี่ยวกับการศึกษาจากครู ในส่วนของระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการพานักเรียนและนักศึกษาไปนอกสถานศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๓ ประกอบด้วย

๒.๓.๑ ข้อมูลเกี่ยวกับการรับทราบระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการพานักเรียนและนักศึกษาไปนอกสถานศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๓

ครูมีความเห็นว่า รับทราบ จำนวน ๒๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๙๕.๖๕ และไม่รับทราบ จำนวน ๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๔.๓๕

๒.๓.๒ ข้อมูลเกี่ยวกับช่องทางการรับทราบระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการพานักเรียนและนักศึกษาไปนอกสถานศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๓

ครูมีความเห็นว่า ช่องทางการรับทราบส่วนใหญ่ผู้บริหารแจ้ง จำนวน ๑๗ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๘.๖๓ สื่อหรืออินเทอร์เน็ต จำนวน ๑๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๑.๘๒ หนังสือแจ้งเวียน จำนวน ๑๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๒.๗๓ คู่มือนักเรียนนักศึกษา จำนวน ๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๔.๕๕ และป้ายประกาศ จำนวน ๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๒.๒๗

๒.๓.๓ ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการพานักเรียนและนักศึกษาไปนอกสถานศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๓

- ประเด็นสถานศึกษาของท่านได้ให้ความสำคัญกับระเบียบนี้มาก/น้อยเพียงใด

เห็นด้วย ระดับมากที่สุด จำนวน ๑๘ คน คิดเป็นร้อยละ ๗๕.๐๐

ระดับมาก จำนวน ๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๐.๘๓

ระดับปานกลาง จำนวน ๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๔.๑๗

- ประเด็นระเบียบนี้เป็นประโยชน์แก่การคุ้มครองความปลอดภัยแก่นักเรียน

เห็นด้วย ระดับมากที่สุด จำนวน ๑๗ คน คิดเป็นร้อยละ ๗๓.๕๑

ระดับมาก จำนวน ๖ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๖.๐๙

- ประเด็นการมีระเบียบนี้เป็นการเพิ่มภาระแก่สถานศึกษา

เห็นด้วย ระดับมากที่สุด จำนวน ๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๔.๕๕

ระดับมาก จำนวน ๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๘.๑๘

ระดับปานกลาง จำนวน ๖ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๗.๒๗

ระดับน้อย จำนวน ๙ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๐.๙๑

ระดับน้อยที่สุด จำนวน ๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๙.๐๙

- ประเด็นระเบียบนี้สร้างความยุ่งยากในการทำงานของครู

เห็นด้วย ระดับมากที่สุด จำนวน ๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๔.๓๕

ระดับมาก จำนวน ๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๘.๗๐

ระดับปานกลาง จำนวน ๑๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๓.๔๘

ระดับน้อย จำนวน ๘ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๔.๗๘

ระดับน้อยที่สุด จำนวน ๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๘.๗๐

- ประเด็นการปฏิบัติในการพานักเรียนและนักศึกษาไปนอกสถานศึกษา
มีความเหมาะสมมาก/น้อยเพียงใด

เห็นด้วย	ระดับมากที่สุด	จำนวน ๗ คน	คิดเป็นร้อยละ ๓๐.๔๓
	ระดับมาก	จำนวน ๑๒ คน	คิดเป็นร้อยละ ๕๒.๑๗
	ระดับปานกลาง	จำนวน ๓ คน	คิดเป็นร้อยละ ๑๓.๐๔
	ระดับน้อย	จำนวน ๑ คน	คิดเป็นร้อยละ ๔.๓๕

- ประเด็นผู้มีอำนาจพิจารณาอนุญาตในการพานักเรียนและนักศึกษา
ไปนอกสถานศึกษามีความเหมาะสมมาก/น้อยเพียงใด

เห็นด้วย	ระดับมากที่สุด	จำนวน ๙ คน	คิดเป็นร้อยละ ๓๙.๑๓
	ระดับมาก	จำนวน ๑๒ คน	คิดเป็นร้อยละ ๕๒.๑๗
	ระดับปานกลาง	จำนวน ๒ คน	คิดเป็นร้อยละ ๘.๗๐

- ประเด็นระยะเวลาการส่งคำขออนุญาตพานักเรียนและนักศึกษาไปนอกสถานศึกษา
ตามระเบียบนี้มีความเหมาะสมมาก/น้อยเพียงใด

เห็นด้วย	ระดับมากที่สุด	จำนวน ๓ คน	คิดเป็นร้อยละ ๑๓.๐๔
	ระดับมาก	จำนวน ๑๒ คน	คิดเป็นร้อยละ ๕๒.๑๗
	ระดับปานกลาง	จำนวน ๖ คน	คิดเป็นร้อยละ ๒๖.๐๙
	ระดับน้อย	จำนวน ๑ คน	คิดเป็นร้อยละ ๔.๓๕
	ระดับน้อยที่สุด	จำนวน ๑ คน	คิดเป็นร้อยละ ๔.๓๕

- ประเด็นหน้าที่ของผู้ควบคุมและผู้ช่วยผู้ควบคุมดูแลนักเรียนและนักศึกษา
มีความเหมาะสมมาก/น้อยเพียงใด

เห็นด้วย	ระดับมากที่สุด	จำนวน ๙ คน	คิดเป็นร้อยละ ๓๙.๑๓
	ระดับมาก	จำนวน ๑๑ คน	คิดเป็นร้อยละ ๔๗.๘๓
	ระดับปานกลาง	จำนวน ๓ คน	คิดเป็นร้อยละ ๑๓.๐๔

- ประเด็นหน้าที่ของพนักงานขับรถหรือควบคุมยานพาหนะในการพา
ไปนอกสถานศึกษามีความเหมาะสมมาก/น้อยเพียงใด

เห็นด้วย	ระดับมากที่สุด	จำนวน ๘ คน	คิดเป็นร้อยละ ๓๔.๗๘
	ระดับมาก	จำนวน ๑๒ คน	คิดเป็นร้อยละ ๕๒.๑๗
	ระดับปานกลาง	จำนวน ๓ คน	คิดเป็นร้อยละ ๑๓.๐๔

๒.๓.๔ ข้อคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการปรับปรุงแก้ไข หรือเพิ่มเติมระเบียบ
กระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการพานักเรียนและนักศึกษาไปนอกสถานศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม
(ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๓

มีครูเสนอความคิดเห็น ดังต่อไปนี้

๑) การนำนักเรียนนักศึกษาออกนอกสถานศึกษา กรณีเดินทางออกนอกสถานศึกษา
ควรมีกำหนดเวลาการดำเนินงานให้เร็วขึ้น

๒) การอนุญาต บริษัทรถควรมีการตรวจสอบคุณภาพรถก่อนอนุญาตให้รับส่งนักเรียน
ไปนอกสถานที่

๓) โรงเรียนสามารถตรวจสอบประวัติพนักงานขับรถจากกองทะเบียนประวัติ
ของกองพิสูจน์หลักฐานได้ พนักงานขับรถควรมีอายุไม่ต่ำกว่า ๒๐ – ๒๕ ปี

๔) เพิ่มงบประมาณในการดูแลช่วยเหลือถ้าเกิดอุบัติเหตุ

๒.๔ กฎกระทรวงกำหนดความประพฤตินักเรียนและนักศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๒

การติดตามประเมินผลการบังคับใช้กฎหมายเกี่ยวกับการศึกษาจากครู ในส่วนของกฎกระทรวง กำหนดความประพฤตินักเรียนและนักศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๒ ประกอบด้วย

๒.๔.๑ ข้อมูลเกี่ยวกับการรับทราบกฎกระทรวงกำหนดความประพฤตินักเรียน และนักศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๒

ครูมีความเห็นว่า รับทราบ จำนวน ๑๙ คน คิดเป็นร้อยละ ๘๖.๓๖ และไม่รับทราบ จำนวน ๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๓.๖๔

๒.๔.๒ ข้อมูลเกี่ยวกับช่องทางการแจ้งให้ครูรับทราบกฎกระทรวงกำหนดความประพฤติ นักเรียนและนักศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๒

ครูมีความเห็นว่า ช่องทางการรับทราบส่วนมากผู้บริหารแจ้ง จำนวน ๑๖ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๒ สื่อหรืออินเทอร์เน็ต จำนวน ๑๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๘ คู่มือนักเรียนนักศึกษา จำนวน ๑๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๒ หนังสือแจ้งเวียน จำนวน ๗ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๔ และป้ายประกาศ จำนวน ๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๔

๒.๔.๓ ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับกฎกระทรวงกำหนดความประพฤตินักเรียน และนักศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๒

- ประเด็นสถานศึกษาของท่านได้ให้ความสำคัญกับกฎกระทรวงนี้มาก/น้อย เพียงใด

เห็นด้วย	ระดับมากที่สุด	จำนวน ๑๕ คน	คิดเป็นร้อยละ ๖๕.๒๒
	ระดับมาก	จำนวน ๗ คน	คิดเป็นร้อยละ ๓๐.๔๓
	ระดับปานกลาง	จำนวน ๑ คน	คิดเป็นร้อยละ ๔.๓๕

- ประเด็นนักเรียนหรือออกนอกสถานศึกษาโดยไม่ได้รับอนุญาตในช่วงเวลาเรียน

เห็นด้วย	ระดับมากที่สุด	จำนวน ๓ คน	คิดเป็นร้อยละ ๑๓.๖๔
	ระดับมาก	จำนวน ๓ คน	คิดเป็นร้อยละ ๑๓.๖๔
	ระดับปานกลาง	จำนวน ๔ คน	คิดเป็นร้อยละ ๑๘.๑๘
	ระดับน้อย	จำนวน ๑๐ คน	คิดเป็นร้อยละ ๔๕.๔๕
	ระดับน้อยที่สุด	จำนวน ๒ คน	คิดเป็นร้อยละ ๙.๐๙

- ประเด็นเล่นการพนัน จัดให้มีการเล่นการพนัน หรือมั่วสุมในวงการเล่น

เห็นด้วย	ระดับมากที่สุด	จำนวน ๒ คน	คิดเป็นร้อยละ ๘.๗๐
	ระดับมาก	จำนวน ๓ คน	คิดเป็นร้อยละ ๑๓.๐๔
	ระดับปานกลาง	จำนวน ๑ คน	คิดเป็นร้อยละ ๔.๓๕
	ระดับน้อย	จำนวน ๑๐ คน	คิดเป็นร้อยละ ๔๓.๔๘
	ระดับน้อยที่สุด	จำนวน ๗ คน	คิดเป็นร้อยละ ๓๐.๔๓

- ประเด็นพกพาอาวุธ หรือวัตถุระเบิด

เห็นด้วย	ระดับมากที่สุด	จำนวน ๔ คน	คิดเป็นร้อยละ ๑๗.๓๙
	ระดับมาก	จำนวน ๓ คน	คิดเป็นร้อยละ ๑๓.๐๔
	ระดับน้อย	จำนวน ๔ คน	คิดเป็นร้อยละ ๑๗.๓๙
	ระดับน้อยที่สุด	จำนวน ๑๒ คน	คิดเป็นร้อยละ ๕๒.๑๗

- ประเด็นข้อ จำหน่าย แลกเปลี่ยนเสพสุราหรือเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ สิ่งมีนเมา
บุหรื หรือยาเสพติด

เห็นด้วย	ระดับมากที่สุด	จำนวน ๔ คน	คิดเป็นร้อยละ ๑๗.๓๙
	ระดับมาก	จำนวน ๕ คน	คิดเป็นร้อยละ ๒๑.๗๔
	ระดับปานกลาง	จำนวน ๒ คน	คิดเป็นร้อยละ ๘.๗๐
	ระดับน้อย	จำนวน ๘ คน	คิดเป็นร้อยละ ๓๔.๗๘
	ระดับน้อยที่สุด	จำนวน ๔ คน	คิดเป็นร้อยละ ๑๗.๓๙

- ประเด็นหลักทรัพย์กรรโชกทรัพย์ ข่มขู่ หรือบังคับจิตใจ เพื่อเอาทรัพย์สินบุคคลอื่น

เห็นด้วย	ระดับมากที่สุด	จำนวน ๓ คน	คิดเป็นร้อยละ ๑๓.๐๔
	ระดับน้อย	จำนวน ๕ คน	คิดเป็นร้อยละ ๒๑.๗๔
	ระดับน้อยที่สุด	จำนวน ๑๐ คน	คิดเป็นร้อยละ ๔๓.๔๘

- ประเด็นก่อเหตุทะเลาะวิวาททำร้ายร่างกายผู้อื่น เตรียมการหรือกระทำการใด ๆ
อันน่าจะก่อให้เกิดความไม่สงบเรียบร้อยหรือขัดต่อศีลธรรมอันดีของประชาชน หรือรวมกลุ่มหรือมั่วสุมเพื่อกระทำ
การดังกล่าว

เห็นด้วย	ระดับมากที่สุด	จำนวน ๕ คน	คิดเป็นร้อยละ ๒๑.๗๔
	ระดับมาก	จำนวน ๒ คน	คิดเป็นร้อยละ ๘.๗๐
	ระดับปานกลาง	จำนวน ๓ คน	คิดเป็นร้อยละ ๑๓.๐๔
	ระดับน้อย	จำนวน ๗ คน	คิดเป็นร้อยละ ๓๐.๔๓
	ระดับน้อยที่สุด	จำนวน ๖ คน	คิดเป็นร้อยละ ๒๖.๐๙

- ประเด็นแสดงพฤติกรรมทางซู้สาวอันไม่เหมาะสม กระทำการลามกอนาจาร
แต่งกายล่อแหลมหรือไม่เรียบร้อยในโรงเรียนหรือสถานศึกษาหรือแต่งเครื่องแบบนักเรียนหรือนักศึกษา
ไม่เรียบร้อย

เห็นด้วย	ระดับมากที่สุด	จำนวน ๕ คน	คิดเป็นร้อยละ ๒๑.๗๔
	ระดับมาก	จำนวน ๔ คน	คิดเป็นร้อยละ ๑๗.๓๙
	ระดับปานกลาง	จำนวน ๔ คน	คิดเป็นร้อยละ ๑๗.๓๙
	ระดับน้อย	จำนวน ๗ คน	คิดเป็นร้อยละ ๓๐.๔๓
	ระดับน้อยที่สุด	จำนวน ๓ คน	คิดเป็นร้อยละ ๑๓.๐๔

- ประเด็นเกี่ยวข้องกับการค้าประเวณี

เห็นด้วย	ระดับมากที่สุด	จำนวน ๕ คน	คิดเป็นร้อยละ ๒๒.๗๓
	ระดับมาก	จำนวน ๑ คน	คิดเป็นร้อยละ ๔.๕๕
	ระดับน้อย	จำนวน ๒ คน	คิดเป็นร้อยละ ๙.๐๙
	ระดับน้อยที่สุด	จำนวน ๑๔ คน	คิดเป็นร้อยละ ๖๓.๖๔

- ประเด็นเที่ยวเตร่นอกสถานที่พัก รวมกลุ่ม หรือมั่วสุมอันเป็นการสร้างความเดือดร้อน
ให้แก่ตนเองหรือผู้อื่น

เห็นด้วย	ระดับมากที่สุด	จำนวน ๕ คน	คิดเป็นร้อยละ ๒๒.๗๓
	ระดับมาก	จำนวน ๒ คน	คิดเป็นร้อยละ ๙.๐๙
	ระดับปานกลาง	จำนวน ๑ คน	คิดเป็นร้อยละ ๔.๕๕
	ระดับน้อย	จำนวน ๙ คน	คิดเป็นร้อยละ ๔๐.๙๑
	ระดับน้อยที่สุด	จำนวน ๕ คน	คิดเป็นร้อยละ ๒๒.๗๓

- ประเด็นท่านเห็นว่า กฎกระทรวงนี้มีประโยชน์ต่อการดูแลความประพฤติ
นักเรียนนักศึกษาอย่างน้อยเพียงใด

เห็นด้วย	ระดับมากที่สุด	จำนวน ๗ คน	คิดเป็นร้อยละ ๓๓.๓๓
	ระดับมาก	จำนวน ๘ คน	คิดเป็นร้อยละ ๓๘.๑๐
	ระดับปานกลาง	จำนวน ๕ คน	คิดเป็นร้อยละ ๒๓.๘๑
	ระดับน้อยที่สุด	จำนวน ๑ คน	คิดเป็นร้อยละ ๔.๗๖

- ประเด็นเด็กมีวินัยมากขึ้น

เห็นด้วย	ระดับมากที่สุด	จำนวน ๖ คน	คิดเป็นร้อยละ ๒๖.๐๙
	ระดับมาก	จำนวน ๘ คน	คิดเป็นร้อยละ ๓๔.๗๘
	ระดับปานกลาง	จำนวน ๗ คน	คิดเป็นร้อยละ ๓๐.๔๓
	ระดับน้อย	จำนวน ๒ คน	คิดเป็นร้อยละ ๘.๗๐

- ประเด็นเด็กมีความประพฤติดีขึ้น

เห็นด้วย	ระดับมากที่สุด	จำนวน ๗ คน	คิดเป็นร้อยละ ๓๐.๔๓
	ระดับมาก	จำนวน ๗ คน	คิดเป็นร้อยละ ๓๐.๔๓
	ระดับปานกลาง	จำนวน ๕ คน	คิดเป็นร้อยละ ๒๑.๗๔
	ระดับน้อย	จำนวน ๔ คน	คิดเป็นร้อยละ ๑๗.๓๙

- ประเด็นเด็กมีการเรียนดีขึ้น

เห็นด้วย	ระดับมากที่สุด	จำนวน ๔ คน	คิดเป็นร้อยละ ๑๗.๓๙
	ระดับมาก	จำนวน ๗ คน	คิดเป็นร้อยละ ๓๐.๔๓
	ระดับปานกลาง	จำนวน ๗ คน	คิดเป็นร้อยละ ๓๐.๔๓
	ระดับน้อย	จำนวน ๕ คน	คิดเป็นร้อยละ ๒๑.๗๔

- ประเด็นทำให้เด็กเครียดมากขึ้น

เห็นด้วย	ระดับมากที่สุด	จำนวน ๑ คน	คิดเป็นร้อยละ ๔.๓๕
	ระดับมาก	จำนวน ๔ คน	คิดเป็นร้อยละ ๑๗.๓๙
	ระดับปานกลาง	จำนวน ๗ คน	คิดเป็นร้อยละ ๓๐.๔๓
	ระดับน้อย	จำนวน ๗ คน	คิดเป็นร้อยละ ๓๐.๔๓
	ระดับน้อยที่สุด	จำนวน ๔ คน	คิดเป็นร้อยละ ๑๗.๓๙

- ประเด็นท่านเห็นว่ากฎกระทรวงนี้ละเมิดสิทธิเด็กหรือไม่

เห็นด้วย	ระดับมากที่สุด	จำนวน ๒ คน	คิดเป็นร้อยละ ๙.๕๒
	ระดับมาก	จำนวน ๑ คน	คิดเป็นร้อยละ ๔.๗๖
	ระดับปานกลาง	จำนวน ๔ คน	คิดเป็นร้อยละ ๑๙.๐๕
	ระดับน้อย	จำนวน ๗ คน	คิดเป็นร้อยละ ๓๓.๓๓
	ระดับน้อยที่สุด	จำนวน ๗ คน	คิดเป็นร้อยละ ๓๓.๓๓

- ประเด็นท่านเห็นว่า ควรจะมีการปรับปรุงแก้ไข หรือเพิ่มเติมกฎกระทรวงนี้

เห็นด้วย	ระดับมากที่สุด	จำนวน ๔ คน	คิดเป็นร้อยละ ๑๘.๑๘
	ระดับมาก	จำนวน ๙ คน	คิดเป็นร้อยละ ๔๐.๙๑
	ระดับปานกลาง	จำนวน ๕ คน	คิดเป็นร้อยละ ๒๒.๗๓
	ระดับน้อย	จำนวน ๓ คน	คิดเป็นร้อยละ ๑๓.๖๔
	ระดับน้อยที่สุด	จำนวน ๑ คน	คิดเป็นร้อยละ ๔.๕๕

- ประเด็นหนีเรียนหรือออกนอกสถานศึกษาโดยไม่ได้รับอนุญาตในช่วงเวลาเรียน
เห็นด้วย ระดับมากที่สุด จำนวน ๑๙ คน คิดเป็นร้อยละ ๘๒.๖๑
 ระดับมาก จำนวน ๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๘.๗๐
 ระดับน้อย จำนวน ๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๘.๗๐
- ประเด็นเล่นการพนัน จัดให้มีการเล่นการพนัน หรือมั่วสุมในวงการเล่น
เห็นด้วย ระดับมากที่สุด จำนวน ๑๘ คน คิดเป็นร้อยละ ๗๘.๒๖
 ระดับมาก จำนวน ๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๘.๗๐
 ระดับปานกลาง จำนวน ๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๔.๓๔
 ระดับน้อย จำนวน ๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๘.๗๐
- ประเด็นพกพาอาวุธ หรือวัตถุระเบิด
เห็นด้วย ระดับมากที่สุด จำนวน ๑๘ คน คิดเป็นร้อยละ ๗๘.๒๖
 ระดับมาก จำนวน ๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๘.๗๐
 ระดับปานกลาง จำนวน ๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๔.๓๔
 ระดับน้อย จำนวน ๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๔.๓๔
 ระดับน้อยที่สุด จำนวน ๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๔.๓๔
- ประเด็นซื้อ จำหน่าย แลกเปลี่ยน เสพสุราหรือเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ สิ่งมีนเมา

บุหรี หรือยาเสพติด

- เห็นด้วย ระดับมากที่สุด จำนวน ๑๘ คน คิดเป็นร้อยละ ๗๘.๒๖
 ระดับมาก จำนวน ๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๘.๗๐
 ระดับปานกลาง จำนวน ๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๔.๓๔
 ระดับน้อย จำนวน ๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๔.๓๔
 ระดับน้อยที่สุด จำนวน ๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๔.๓๔
- ประเด็นลักทรัพย์ กรรโชกทรัพย์ ข่มขู่ หรือบังคับขืนใจ เพื่อเอาทรัพย์สินบุคคลอื่น
เห็นด้วย ระดับมากที่สุด จำนวน ๑๘ คน คิดเป็นร้อยละ ๘๑.๘๒
 ระดับมาก จำนวน ๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๙.๐๙
 ระดับน้อย จำนวน ๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๔.๕๕
 ระดับน้อยที่สุด จำนวน ๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๔.๕๕
- ประเด็นก่อเหตุทะเลาะวิวาท ทำร้ายร่างกายผู้อื่น เตรียมการหรือกระทำการใด ๆ

อันน่าจะก่อให้เกิดความไม่สงบเรียบร้อยหรือขัดต่อศีลธรรมอันดีของประชาชน

- เห็นด้วย ระดับมากที่สุด จำนวน ๑๘ คน คิดเป็นร้อยละ ๗๘.๒๖
 ระดับมาก จำนวน ๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๓.๐๔
 ระดับน้อย จำนวน ๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๘.๗๐
- ประเด็นแสดงพฤติกรรมทางชู้สาวซึ่งไม่เหมาะสมในที่สาธารณะ
เห็นด้วย ระดับมากที่สุด จำนวน ๑๘ คน คิดเป็นร้อยละ ๗๘.๒๖
 ระดับมาก จำนวน ๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๓.๐๔
 ระดับน้อย จำนวน ๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๔.๓๔
 ระดับน้อยที่สุด จำนวน ๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๔.๓๔

- ประเด็นเกี่ยวข้องกับการค้าประเวณี

เห็นด้วย	ระดับมากที่สุด	จำนวน ๑๘ คน	คิดเป็นร้อยละ ๗๘.๒๖
	ระดับมาก	จำนวน ๓ คน	คิดเป็นร้อยละ ๑๓.๐๔
	ระดับน้อย	จำนวน ๑ คน	คิดเป็นร้อยละ ๔.๓๕
	ระดับน้อยที่สุด	จำนวน ๑ คน	คิดเป็นร้อยละ ๔.๓๕

- ประเด็นนอกนอกสถานที่พักเวลากลางคืน เพื่อเที่ยวเตร่หรือรวมกลุ่ม
อันเป็นการสร้างความเดือดร้อนให้แก่ตนเองหรือผู้อื่น

เห็นด้วย	ระดับมากที่สุด	จำนวน ๑๕ คน	คิดเป็นร้อยละ ๖๕.๒๒
	ระดับมาก	จำนวน ๔ คน	คิดเป็นร้อยละ ๑๗.๓๙
	ระดับปานกลาง	จำนวน ๒ คน	คิดเป็นร้อยละ ๘.๗๐
	ระดับน้อย	จำนวน ๑ คน	คิดเป็นร้อยละ ๔.๓๕
	ระดับน้อยที่สุด	จำนวน ๑ คน	คิดเป็นร้อยละ ๔.๓๕

๒.๔.๔ ข้อคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการปรับปรุงแก้ไข หรือเพิ่มเติมกฎกระทรวงกำหนด
ความประพฤตินักเรียนและนักศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๒

มีครูเสนอความคิดเห็น ดังต่อไปนี้

๑) ควรเพิ่มสารเสพติดอื่น ๆ เข้าในกฎหมาย เช่น บุหรี่ไฟฟ้า ดูปอร์ท

๒) การบูลลี่หรือเหยียดหยามเพื่อนร่วมชั้นเรียนและโรงเรียน

๓) การแสดงความเห็น หรือ Post ลงทางสื่อออนไลน์ช่องทางต่าง ๆ ควรเพิ่ม

สิ่งเหล่านี้ลงไป

๔) ควรเพิ่มเติมข้อบังคับให้มีความทันสมัยกับยุคปัจจุบัน

๕) ควรมีกฎหมายเกี่ยวกับการดูแลเด็กของผู้ปกครอง เนื่องจากบางครั้ง
ผู้ปกครองจะผลักภาระพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ของนักเรียนมาให้ทางโรงเรียนจัดการ ซึ่งทำให้การปรับพฤติกรรม
เป็นไปได้ยาก เนื่องจากผู้ปกครองขาดความร่วมมือในการดูแลเด็ก และละเลยการดูแลนักเรียนในปกครอง

๖) ควรเพิ่มข้อห้าม ข้อปฏิบัติในสื่อโซเชียลและเพิ่มการลงโทษที่ชัดเจน

๗) ควรให้มีกฎที่ชัดเจนไปในแนวทางเดียวกัน เพื่อไม่ให้เกิดความลำบาก
กับโรงเรียนจนเกินไป และสามารถปฏิบัติไปได้เหมือนกัน และเข้าใจตรงกัน

๘) ควรเพิ่มการพนันออนไลน์

๙) ปรับเปลี่ยนบางประเด็นให้สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน มีภาคีเครือข่าย
ร่วมมือดูแลร่วมกัน พสน. ควรได้รับการสนับสนุนและส่งเสริมในการทำงานหน่วยงานภายในและภายนอก
ให้ความสำคัญกับการดูแลความประพฤตินักเรียนทั้งในและนอกสถานศึกษาอย่างจริงจัง

๒.๕ ระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการลงโทษนักเรียนและนักศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๘

การติดตามประเมินผลการบังคับใช้กฎหมายเกี่ยวกับการศึกษาจากครู ในส่วนของ
ระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการลงโทษนักเรียนและนักศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๘ ประกอบด้วย

๒.๕.๑ ข้อมูลเกี่ยวกับการรับทราบระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการลงโทษ
นักเรียนและนักศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๘

ครูมีความเห็นว่า รับทราบ จำนวน ๒๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๙๑.๓ และไม่ทราบ
จำนวน ๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๘.๗

๒.๕.๒ ข้อมูลเกี่ยวกับช่องทางการรับทราบระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วย
การลงโทษนักเรียนและนักศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๘

ครูมีความเห็นว่า ช่องทางการรับทราบส่วนมากแจ้งไว้ในสื่อหรืออินเทอร์เน็ต จำนวน ๑๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๒.๖๑ คู่มือนักเรียนนักศึกษา จำนวน ๑๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๖.๐๙ หนังสือแจ้งเวียน จำนวน ๑๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๑.๗๔ ผู้บริหารแจ้ง จำนวน ๖ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๓.๐๔ และป้ายประกาศ จำนวน ๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๖.๕๒

๒.๕.๓ ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการลงโทษ นักเรียนและนักศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๘

- ประเด็นท่านเห็นด้วยกับระเบียบว่าด้วยการลงโทษนี้เพียงไร

เห็นด้วย	ระดับมากที่สุด	จำนวน ๖ คน	คิดเป็นร้อยละ ๒๖.๐๙
	ระดับมาก	จำนวน ๘ คน	คิดเป็นร้อยละ ๓๔.๗๘
	ระดับปานกลาง	จำนวน ๗ คน	คิดเป็นร้อยละ ๓๐.๔๓
	ระดับน้อย	จำนวน ๒ คน	คิดเป็นร้อยละ ๘.๗๐

- ประเด็นกำหนดโทษที่ลงแก่นักเรียนนักศึกษานักศึกษาให้มี ๔ สถาน ได้แก่

๑) ว่ากล่าวตักเตือน ๒) ทำทัณฑ์บน ๓) ตัดคะแนนความประพฤติ ๔) ทำกิจกรรมเพื่อให้ปรับเปลี่ยนพฤติกรรม มีความเหมาะสมเพียงไร

เห็นด้วย	ระดับมากที่สุด	จำนวน ๖ คน	คิดเป็นร้อยละ ๒๖.๐๙
	ระดับมาก	จำนวน ๕ คน	คิดเป็นร้อยละ ๒๑.๗๔
	ระดับปานกลาง	จำนวน ๗ คน	คิดเป็นร้อยละ ๓๐.๔๓
	ระดับน้อย	จำนวน ๔ คน	คิดเป็นร้อยละ ๑๗.๓๙
	ระดับน้อยที่สุด	จำนวน ๑ คน	คิดเป็นร้อยละ ๔.๓๕

- ประเด็นระเบียบนี้มีประโยชน์ในการดำเนินงานของสถานศึกษา

เห็นด้วย	ระดับมากที่สุด	จำนวน ๗ คน	คิดเป็นร้อยละ ๓๐.๔๓
	ระดับมาก	จำนวน ๗ คน	คิดเป็นร้อยละ ๓๐.๔๓
	ระดับปานกลาง	จำนวน ๖ คน	คิดเป็นร้อยละ ๒๖.๐๙
	ระดับน้อย	จำนวน ๓ คน	คิดเป็นร้อยละ ๑๓.๐๔

- ประเด็นการมีระเบียบนี้เป็นการเพิ่มภาระแก่สถานศึกษา

เห็นด้วย	ระดับมากที่สุด	จำนวน ๓ คน	คิดเป็นร้อยละ ๑๓.๐๔
	ระดับมาก	จำนวน ๒ คน	คิดเป็นร้อยละ ๘.๗๐
	ระดับปานกลาง	จำนวน ๑๐ คน	คิดเป็นร้อยละ ๔๓.๔๘
	ระดับน้อย	จำนวน ๘ คน	คิดเป็นร้อยละ ๓๔.๗๘

- ประเด็นระเบียบนี้สร้างความยุ่งยากในการทำงานของครู

เห็นด้วย	ระดับมากที่สุด	จำนวน ๒ คน	คิดเป็นร้อยละ ๘.๗๐
	ระดับมาก	จำนวน ๓ คน	คิดเป็นร้อยละ ๑๓.๐๔
	ระดับปานกลาง	จำนวน ๑๐ คน	คิดเป็นร้อยละ ๔๓.๔๘
	ระดับน้อย	จำนวน ๗ คน	คิดเป็นร้อยละ ๓๐.๔๓
	ระดับน้อยที่สุด	จำนวน ๑ คน	คิดเป็นร้อยละ ๔.๓๕

- ประเด็นทำให้เด็กมีวินัยขึ้น

เห็นด้วย	ระดับมากที่สุด	จำนวน ๗ คน	คิดเป็นร้อยละ ๓๐.๔๓
	ระดับมาก	จำนวน ๕ คน	คิดเป็นร้อยละ ๒๑.๗๔
	ระดับปานกลาง	จำนวน ๗ คน	คิดเป็นร้อยละ ๓๐.๔๓
	ระดับน้อย	จำนวน ๓ คน	คิดเป็นร้อยละ ๑๓.๐๔

- ระดับน้อยที่สุด จำนวน ๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๔.๓๕
- ประเด็นทำให้เด็กมีผลการเรียนดีขึ้น
 - เห็นด้วย ระดับมากที่สุด จำนวน ๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๘.๗๐
 - ระดับมาก จำนวน ๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๑.๗๔
 - ระดับปานกลาง จำนวน ๑๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๓.๔๘
 - ระดับน้อย จำนวน ๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๑.๓๔
 - ระดับน้อยที่สุด จำนวน ๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๔.๓๕
 - ประเด็นทำให้เด็กเครียดเพิ่มขึ้น
 - เห็นด้วย ระดับปานกลาง จำนวน ๑๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๓.๔๘
 - ระดับน้อย จำนวน ๗ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๐.๔๓
 - ระดับน้อยที่สุด จำนวน ๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๓.๐๔
 - ประเด็นระเบียบนี้เป็นการละเมิดสิทธิเด็ก
 - เห็นด้วย ระดับมากที่สุด จำนวน ๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๔.๕๕
 - ระดับมาก จำนวน ๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๔.๕๕
 - ระดับปานกลาง จำนวน ๖ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๓.๒๗
 - ระดับน้อย จำนวน ๑๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๕.๔๕
 - ระดับน้อยที่สุด จำนวน ๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๘.๑๘
 - ประเด็นหากเพิ่มวิธีการลงโทษเด็กด้วยการเขียนตีด้วยไม้เรียวท่านเห็นด้วยหรือไม่
 - เห็นด้วย ระดับมากที่สุด จำนวน ๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๔.๕๕
 - ระดับมาก จำนวน ๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๑.๗๓
 - ระดับปานกลาง จำนวน ๗ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๑.๘๒
 - ระดับน้อย จำนวน ๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๓.๖๔
 - ระดับน้อยที่สุด จำนวน ๖ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๓.๒๗

๒.๕.๔ ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการเพิ่มโทษพักการเรียนไว้ในระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการลงโทษนักเรียนและนักศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๘

ครูมีความเห็นว่า เห็นด้วย จำนวน ๑๗ คน คิดเป็นร้อยละ ๗๓.๙๑ และไม่เห็นด้วย จำนวน ๖ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๖.๐๙

๒.๕.๕ ข้อคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการลงโทษอย่างอื่นที่นอกเหนือจากที่ระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการลงโทษนักเรียนและนักศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๘ กำหนดไว้ และข้อคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการปรับปรุงแก้ไข หรือเพิ่มเติมระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการลงโทษนักเรียนและนักศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๘

มีครูเสนอความคิดเห็น ดังต่อไปนี้

๑) การพักการเรียนเป็นระยะเวลาไม่กี่ยานยากที่จะทำให้ นักเรียนปรับเปลี่ยนพฤติกรรมได้

๒) หากมีการพักการเรียนทำให้นักเรียนตระหนักถึงบทลงโทษและพฤติกรรมของตนเองอย่างจริงจัง

๓) หลังจากมีการตัดคะแนนและทำทัณฑ์บนแล้ว ยังมีการกระทำผิดอยู่อีก จะมีการทำข้อตกลงกับผู้ปกครองและนักเรียนว่าหากมีการทำผิดอีกครั้งหนึ่งอาจจะต้องมีการปรับเปลี่ยนสภาพแวดล้อมของสถานศึกษา

๔) ถึงแม้จะมีข้อห้ามแต่บทลงโทษนักเรียนยังเอื้อต่อการกระทำผิด ไม่ได้ตักเตือนนักเรียนไม่ได้รู้สึกสำนึกผิดกับการกระทำของตนเอง ยังเกิดการกระทำผิดซ้ำ โรงเรียนก็ไม่สามารถควบคุมนักเรียนได้อย่างเต็มที่เท่าที่ควร

๕) ระบุโทษให้ชัดเจนว่าพฤติกรรมนี้ควรรับโทษอย่างไร และควรตักเตือน

๖) เห็นด้วยกับให้มีการพักการเรียน เนื่องจากเพื่อให้นักเรียนมีความพร้อมในการเข้าสูการเรียนการสอน

๗) การลดสวัสดิการบางอย่างที่ได้รับจากทางโรงเรียนและใช้มาตรการขั้นเด็ดขาด แต่ไม่รวมถึงการระงับสิทธิและเสรีภาพของเด็กด้วย

๘) การกำหนดโทษให้ชัดเจนและควรรวมโทษไม่ร้ายแรงและโทษร้ายแรงเพื่อให้ครูสามารถจัดการปัญหาได้อย่างสะดวกและราบรื่น

๙) ควรเพิ่มระบุโทษร้ายแรงและโทษไม่ร้ายแรง

๑๐) กำหนดโทษการแสดงพฤติกรรมที่เป็นปฏิปักษ์ต่อสถาบันหลักของชาติ

๑๑) ไม่เห็นด้วยกับการพักการเรียน เนื่องจากไม่มีผลกับเด็กที่ไม่ตั้งใจเรียนอยู่แล้ว

๑๒) การกำหนดโทษอย่างอื่น เช่น บำเพ็ญประโยชน์ เก็บขยะ ช่วยงานครูทำความสะอาดพื้นที่

๑๓) ควรปรับเรื่องบทลงโทษแก่นักเรียนที่ทำผิดแล้วไม่ยอมปรับเปลี่ยนพฤติกรรม และทำผิดซ้ำซ้อน

๑๔) เห็นด้วยกับการพักการเรียน เนื่องจากนักเรียนปัจจุบันยังไม่รู้ถึงบทบาทและการกระทำของตนบางครั้งควรมีวิธีที่จำเป็นในการลงโทษ

๑๕) การลงโทษอย่างอื่น คือ การเชิญผู้ปกครองมาพูดคุยร่วมกัน และเข้าค่ายปรับพฤติกรรม

๑๖) ระเบียบควรมีการลงโทษอย่างชัดเจนและทันตามยุคสมัย นักเรียนสมัยนี้มีพฤติกรรมที่หลากหลายมากขึ้น

๑๗) เห็นด้วยกับการพักการเรียน เนื่องจากช่วยสร้างมุมมองการทำโทษและเป็นแบบอย่างต่อนักเรียนคนอื่น

๑๘) ไม่เห็นด้วยเนื่องจากการพักการเรียนไม่สามารถแก้ไขพฤติกรรมที่เกิดขึ้นได้อีกทั้งยังส่งผลต่อประโยชน์ทางการศึกษาของนักเรียน ควรมีการปรับวิธีการลงโทษเป็นวิธีการอื่นจะดีกว่า

๑๙) การลงโทษนักเรียนเกิดขึ้นเพื่อปรับปรุงพฤติกรรมนักเรียน ดังนั้นบทลงโทษควรพิจารณาอย่างรอบด้านความบทลงโทษนั้นสามารถปรับปรุงพฤติกรรมนักเรียนได้หรือไม่

๒๐) บทลงโทษของนักเรียนควรมีวิธีการแบ่งแยกบทลงโทษตามลำดับขั้นของความคิด โดยให้จำแนกความคิดออกมาเป็นหลายสถาน เพื่อให้โรงเรียนสามารถพิจารณาใช้บทลงโทษได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

๒๑) การพิจารณาความผิดของนักเรียนควรมีการแบ่งประเภทความผิดออกเป็นสถานเบา และระดับอื่น ๆ เช่น ร้ายแรง และควรพิจารณาบทลงโทษร้ายแรง ให้สอดคล้องเหมาะสมกับการบังคับใช้กฎหมายอาญา และข้อระเบียบของโรงเรียน

๒๒) สถานศึกษาควรได้รับอำนาจในการพิจารณาลงโทษนักเรียนที่กระทำความผิดร้ายแรงโดยการอนุญาตให้มีโทษไล่ออกจากสถานศึกษาได้

๒๓) ให้นักเรียนย้ายโรงเรียนเพื่อปรับพฤติกรรม

๒๔) ระเบียบการลงโทษควรมีบทลงโทษที่ชัดเจนให้นักเรียนได้รู้สึกในบทลงโทษนั้น

๒๕) เห็นด้วยกับการพักการเรียน เพื่อให้นักเรียนได้ทบทวนตัวเองปรับปรุงพฤติกรรมและอยู่ในความดูแลของผู้ปกครอง

๒๖) ควรเพิ่มบทลงโทษให้นักเรียนได้ตระหนักถึงระเบียบวินัยที่ควรปฏิบัติ

๒๗) เห็นด้วยกับการพักการเรียน เนื่องจากนักเรียนจะได้ตระหนักในการเรียนเพิ่มขึ้น และระมัดระวังในการกระทำของตนเอง

๒๘) ควรเพิ่มการลงโทษที่ได้เด็ดขาดและชัดเจนเพื่ออบรมสั่งสอนนักเรียนในทางที่ดีมากขึ้น

๒๙) เห็นด้วยกับการพักการเรียน เนื่องจากนักเรียนรับการเปลี่ยนแปลงจากสื่อเทคโนโลยีเกินวิสัยสภาพของนักเรียน

๓๐) เห็นด้วยกับการพักการเรียน เนื่องจากถ้านักเรียนที่กระทำความผิดแต่ไม่ลงโทษจะส่งผลให้คนอื่นทำตาม

๓๑) เห็นด้วยกับข้อเสนอ เพิ่มการลงโทษไม่ร้ายแรงและร้ายแรง และประกาศออกมาว่าแนวทางการลงโทษเป็นอย่างไร ควรมีการพักการเรียนหรือให้ปรับเปลี่ยนบรรยากาศ ย้ายสถานศึกษาสำหรับนักเรียนที่เกินเยียวยา

๓๒) สถานศึกษามีการลงโทษ เช่น เชิญออกย้ายสถานศึกษา ปรับเปลี่ยนสภาพแวดล้อมของนักเรียนและเป็นการลดความเสี่ยงในตัวอย่างที่ไม่ดีให้กับเด็กที่ดี และเพื่อให้นักเรียนคนอื่นปฏิบัติตามกฎระเบียบได้ดีขึ้น

๓๓) เพิ่มเรื่องการลงโทษให้ชัดเจนควรยกเลิกกัญชาเสรีและใบกระท่อม

๓๔) เพิ่มเติมการลงโทษ คือ พักการเรียน ๓ วัน ๕ วัน เพื่อให้นักเรียนได้ตั้งสติค้นพบตัวเอง รู้จักบทบาทตัวเอง ให้นักเรียนที่ทำตามกฎระเบียบมีความตระหนักว่าจะไม่ทำผิดหรือเอาเยี่ยงอย่างที่ไม่ดี

๓๕) เปลี่ยนหรือย้ายสถานศึกษาเพื่อปรับเปลี่ยนพฤติกรรมหรือเปลี่ยนบรรยากาศใหม่ สังคมใหม่

๒.๖ ระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยเครื่องแบบนักเรียน พ.ศ. ๒๕๕๑ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๑

การติดตามประเมินผลการบังคับใช้กฎหมายเกี่ยวกับการศึกษาจากครู ในส่วนของระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยเครื่องแบบนักเรียน พ.ศ. ๒๕๕๑ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๑ ประกอบด้วย

๒.๖.๑ ข้อมูลเกี่ยวกับการรับทราบระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยเครื่องแบบนักเรียน พ.ศ. ๒๕๕๑ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๑

ครูมีความเห็นว่า รับทราบ จำนวน ๑๘ คน คิดเป็นร้อยละ ๗๘.๒๖ และไม่ทราบจำนวน ๕ คิดเป็นร้อยละ ๒๑.๗๔

๒.๖.๒ ข้อมูลเกี่ยวกับช่องทางการรับทราบระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยเครื่องแบบนักเรียน พ.ศ. ๒๕๕๑ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๑

ครูมีความเห็นว่า ช่องทางการรับทราบส่วนมากแจ้งไว้ในสื่อหรืออินเทอร์เน็ตจำนวน ๑๖ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๓.๓๓ ผู้บริหารแจ้งและคู่มือนักเรียนนักศึกษา จำนวน ๑๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๒.๙๒ หนังสือแจ้งเวียน จำนวน ๘ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๖.๖๗ และป้ายประกาศ จำนวน ๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๔.๑๗

๒.๖.๓ ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยเครื่องแบบนักเรียน พ.ศ. ๒๕๕๑ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๑

- ประเด็นสถานศึกษาของท่านได้ให้ความสำคัญกับระเบียบนี้มาก/น้อยเพียงใด
เห็นด้วย ระดับมากที่สุด จำนวน ๑๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๖๐.๘๗
ระดับมาก จำนวน ๙ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๙.๑๓

- ประเด็นท่านเห็นว่า ลักษณะของรูปแบบนักเรียนตามระเบียบนี้ มีความเหมาะสมมาก/น้อยเพียงใด

- เห็นด้วย ระดับมากที่สุด จำนวน ๑๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๕๐.๐๐
ระดับมาก จำนวน ๑๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๕.๔๕
ระดับปานกลาง จำนวน ๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๔.๕๕

- ประเด็นสถานศึกษาของท่านให้นักเรียนซึ่งนับถือศาสนาอิสลามเลือกสวมเครื่องแบบนักเรียนให้สอดคล้องกับหลักศาสนามาก/น้อยเพียงใด

- เห็นด้วย ระดับมากที่สุด จำนวน ๑๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๓.๔๘
ระดับมาก จำนวน ๑๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๓.๔๘
ระดับปานกลาง จำนวน ๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๔.๓๕
ระดับน้อย จำนวน ๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๔.๓๕
ระดับน้อยที่สุด จำนวน ๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๔.๓๕

- ประเด็นท่านเห็นว่า นักเรียนซึ่งนับถือศาสนาอิสลามมีสิทธิสวมเครื่องแบบนักเรียนให้สอดคล้องตามหลักศาสนาอิสลามมาก/น้อยเพียงใด

- เห็นด้วย ระดับมากที่สุด จำนวน ๑๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๕๙.๐๙
ระดับมาก จำนวน ๗ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๑.๘๒
ระดับปานกลาง จำนวน ๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๙.๐๙

- ประเด็นท่านเห็นว่า กรณีสถานศึกษาที่ขอใช้พื้นที่วัดหรือที่ธรณีสงฆ์เป็นที่ตั้งของสถานศึกษาการแต่งเครื่องแบบนักเรียนของนักเรียนซึ่งนับถือศาสนาอิสลามให้เป็นไปตามสัญญาหรือข้อตกลงระหว่างวัดกับสถานศึกษา มีความเหมาะสมมาก/น้อยเพียงใด

- เห็นด้วย ระดับมากที่สุด จำนวน ๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๑.๗๔
ระดับมาก จำนวน ๑๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๗.๘๒
ระดับปานกลาง จำนวน ๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๑.๗๔
ระดับน้อย จำนวน ๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๔.๓๕
ระดับน้อยที่สุด จำนวน ๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๔.๓๕

- ประเด็นท่านเห็นว่า นักเรียนที่ไม่แต่งเครื่องแบบนักเรียน โดยไม่ได้รับยกเว้นตามระเบียบนี้ต้องถูกลงโทษทางวินัยมาก/น้อยเพียงใดและนักศึกษาตามความเหมาะสม

- เห็นด้วย ระดับมากที่สุด จำนวน ๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๑.๗๔
ระดับมาก จำนวน ๗ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๐.๔๓
ระดับปานกลาง จำนวน ๑๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๓.๔๘
ระดับน้อย จำนวน ๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๔.๓๕

- ประเด็นท่านเห็นว่า ผู้ที่แต่งเครื่องแบบนักเรียนโดยไม่มีสิทธิหรือแต่งกายเลียนแบบนักเรียนต้องรับโทษปรับทางอาญามากน้อย/เพียงใด

- เห็นด้วย ระดับมากที่สุด จำนวน ๑๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๕๒.๑๗
ระดับมาก จำนวน ๙ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๙.๑๓
ระดับปานกลาง จำนวน ๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๘.๗๐

- ประเด็นระเบียบนี้มีประโยชน์ในการดำเนินงานของสถานศึกษา
เห็นด้วย ระดับมากที่สุด จำนวน ๖ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๖.๐๙
ระดับมาก จำนวน ๑๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๓.๔๘
ระดับปานกลาง จำนวน ๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๓.๐๔
ระดับน้อย จำนวน ๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๘.๗๐
ระดับน้อยที่สุด จำนวน ๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๘.๗๐
- ประเด็นการมีระเบียบนี้เป็นการเพิ่มภาระแก่สถานศึกษา
เห็นด้วย ระดับมากที่สุด จำนวน ๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๘.๗๐
ระดับมาก จำนวน ๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๓.๐๔
ระดับปานกลาง จำนวน ๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๑.๗๔
ระดับน้อย จำนวน ๙ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๙.๑๓
ระดับน้อยที่สุด จำนวน ๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๗.๓๙
- ประเด็นระเบียบนี้สร้างความยุ่งยากในการทำงานของครู
เห็นด้วย ระดับมากที่สุด จำนวน ๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๘.๗๐
ระดับมาก จำนวน ๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๗.๓๙
ระดับปานกลาง จำนวน ๗ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๐.๔๓
ระดับน้อย จำนวน ๙ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๙.๑๓
ระดับน้อยที่สุด จำนวน ๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๔.๓๕
- ประเด็นระเบียบนี้ช่วยในการประหยัดให้แก่ผู้ปกครอง
เห็นด้วย ระดับมากที่สุด จำนวน ๗ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๐.๔๓
ระดับมาก จำนวน ๗ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๐.๔๓
ระดับปานกลาง จำนวน ๖ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๖.๐๙
ระดับน้อย จำนวน ๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๓.๐๔
- ประเด็นระเบียบนี้ช่วยให้มีความเป็นระเบียบเรียบร้อย
เห็นด้วย ระดับมากที่สุด จำนวน ๑๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๗.๘๓
ระดับมาก จำนวน ๑๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๗.๘๓
ระดับปานกลาง จำนวน ๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๔.๓๕
- ประเด็นระเบียบนี้ทำให้มีมาตรฐานกลางและลดความเหลื่อมล้ำ
เห็นด้วย ระดับมากที่สุด จำนวน ๑๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๗.๘๓
ระดับมาก จำนวน ๙ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๙.๑๓
ระดับปานกลาง จำนวน ๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๓.๐๔
- ประเด็นระเบียบนี้ทำให้เด็กมีวินัยขึ้น
เห็นด้วย ระดับมากที่สุด จำนวน ๑๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๓.๔๘
ระดับมาก จำนวน ๑๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๕๒.๑๗
ระดับปานกลาง จำนวน ๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๔.๓๕
- ประเด็นระเบียบนี้ทำให้เด็กปลอดภัยมากขึ้น
เห็นด้วย ระดับมากที่สุด จำนวน ๘ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๘.๑๐
ระดับมาก จำนวน ๗ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๓.๓๓
ระดับปานกลาง จำนวน ๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๑.๘๗
ระดับน้อย จำนวน ๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๔.๓๖

- ประเด็นระเบียบนี้ทำให้เด็กมีผลการเรียนดีขึ้น

เห็นด้วย	ระดับมากที่สุด	จำนวน ๑ คน	คิดเป็นร้อยละ ๔.๓๕
	ระดับมาก	จำนวน ๔ คน	คิดเป็นร้อยละ ๑๗.๓๙
	ระดับปานกลาง	จำนวน ๙ คน	คิดเป็นร้อยละ ๓๙.๑๓
	ระดับน้อย	จำนวน ๖ คน	คิดเป็นร้อยละ ๒๖.๐๙
	ระดับน้อยที่สุด	จำนวน ๓ คน	คิดเป็นร้อยละ ๑๓.๐๕

- ประเด็นระเบียบนี้ ทำให้เด็กเครียดเพิ่มขึ้น

เห็นด้วย	ระดับมากที่สุด	จำนวน ๑ คน	คิดเป็นร้อยละ ๔.๓๕
	ระดับมาก	จำนวน ๑ คน	คิดเป็นร้อยละ ๔.๓๕
	ระดับปานกลาง	จำนวน ๙ คน	คิดเป็นร้อยละ ๓๙.๑๓
	ระดับน้อย	จำนวน ๑๑ คน	คิดเป็นร้อยละ ๔๗.๘๓
	ระดับน้อยที่สุด	จำนวน ๑ คน	คิดเป็นร้อยละ ๔.๓๕

- ประเด็นระเบียบนี้เป็นการละเมิดสิทธิเด็ก

เห็นด้วย	ระดับมากที่สุด	จำนวน ๑ คน	คิดเป็นร้อยละ ๔.๓๕
	ระดับมาก	จำนวน ๑ คน	คิดเป็นร้อยละ ๔.๓๕
	ระดับปานกลาง	จำนวน ๙ คน	คิดเป็นร้อยละ ๓๙.๑๓
	ระดับน้อย	จำนวน ๗ คน	คิดเป็นร้อยละ ๓๐.๕๓
	ระดับน้อยที่สุด	จำนวน ๕ คน	คิดเป็นร้อยละ ๒๑.๗๕

๒.๖.๔ ข้อคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการปรับปรุงแก้ไข หรือเพิ่มเติมระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยเครื่องแบบนักเรียน พ.ศ. ๒๕๕๑ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๑

มีครูเสนอความคิดเห็น ดังต่อไปนี้

๑) การปรับเปลี่ยนระเบียบให้สอดคล้องกับสภาพปัจจุบันการแต่งกายด้วยเครื่องแบบนักเรียนโดยไม่มีสิทธิแล้วใช้ประโยชน์ แอบแฝงควรมีบทลงโทษที่ชัดเจนและเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องต้องดำเนินการ

๒) อยากให้ดูแลราคาของเครื่องแบบนักเรียน และควรเพิ่มงบค่าอุปกรณ์เครื่องแบบนักเรียน

๓) การแต่งกายของนักเรียน แม้ว่าจะมีความชัดเจนอยู่แล้ว แต่ในยุคปัจจุบันคือ นักเรียนมีราคาสูงและคุณภาพไม่ดีนัก หากยังมีการบังคับใช้ควรมีการควบคุมเรื่องราคา และคุณภาพ อีกทั้งในยุคปัจจุบันมีความหลากหลายทางเพศระเบียบควรเปิดทางเลือกให้แก่ผู้เรียนมากขึ้น

๔) ควรจัดหาเครื่องแบบของนักเรียนมีส่วนร่วมในการออกแบบเองและให้นักเรียนมีส่วนในการสร้างข้อตกลงในการแต่งกาย

๕) ควรให้เจ้าหน้าที่ตำรวจเข้าร่วมกวดขันโดยทางโรงเรียนแจ้งเบาะแส

๖) ปัญหาเรื่องชุดนักเรียน ควรมีการอนุญาตให้นักเรียนสามารถเลือกแต่งกายได้ตามเพศสภาพในระดับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ปัญหาเรื่องสีชุดนักเรียนและคุณภาพของชุดนักเรียนควรมีการปรับปรุง

๗) การที่ระเบียบเปิดช่องให้โรงเรียนสามารถกำหนดรายละเอียดของชุดและการแต่งกายของนักเรียน ทำให้เป็นการเปิดช่องให้โรงเรียนได้เปิด ช่องทางในการสร้างชุดอื่นเพิ่มเติมเพื่อให้นักเรียนใส่ ซึ่งเป็นการเพิ่มภาระให้แก่ผู้ปกครองเช่นชุดนักเรียนชุดลูกเสือและชุดอื่นๆ ชุดกีฬา กลายเป็นว่าผู้ปกครองต้องซื้อชุดสำหรับนักเรียนมากเกินไปจนชุดกีฬาถ้ามีคนให้นักเรียนได้ใส่ทุกสัปดาห์ ไม่ใช่ใส่เฉพาะช่วงกิจกรรมกีฬา

๘) ควรออกกฎกระทรวงให้เป็นไปในทิศทางเดียวกันใช้มาตรฐานเดียวกันทั่วประเทศทุกโรงเรียน ไม่ควรมี “ขึ้นอยู่กับดุลพินิจของสถานศึกษา” เพราะทำให้โรงเรียนจัดการยากขึ้นหากจะเสรีควรประกาศทั่วกัน

๙) ควรเป็นไปตามบริบทของสถานศึกษา สภาพอากาศ และวิชาเรียน เพื่อสะดวกต่อการทำกิจกรรมและลดความเหลื่อมล้ำด้านการแต่งกาย

๑๐) สามารถให้นักเรียนใส่ชุดธรรมดาได้อย่างชอบ ๑ วันต่อสัปดาห์

๑๑) เห็นด้วยกับที่มีชุดนักเรียนเพื่อลดความเหลื่อมล้ำความปลอดภัยและการดูแลนักเรียน แต่ปัจจุบันนักเรียนแต่งกายไม่เรียบร้อยมากขึ้นใส่รองเท้าแตะบ้าง ซึ่งกฎระเบียบก็ไม่เด็ดขาดไม่สามารถทำอะไรนักเรียนได้ ทำให้ไม่สามารถฝึกนักเรียน ให้มีระเบียบได้เท่าที่ควร

๓. ผลการติดตามประเมินผลการบังคับใช้กฎหมายเกี่ยวกับการศึกษา จากเจ้าหน้าที่

๓.๑ ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

การติดตามประเมินผลการบังคับใช้กฎหมายเกี่ยวกับการศึกษาจากเจ้าหน้าที่ส่วนมากเป็นเพศหญิง จำนวน ๒๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๖๐.๖๑ เพศชาย จำนวน ๑๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๙.๓๙ มีอายุ ๔๐ ปีขึ้นไป จำนวน ๒๖ คน คิดเป็นร้อยละ ๗๒.๒๒ อายุ ๓๐ - ๓๙ ปี จำนวน ๗ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๙.๔๔ และอายุ ๒๐ - ๒๙ จำนวน ๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๘.๓๓

๓.๒ ระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการควบคุมดูแลการใช้รถโรงเรียน พ.ศ. ๒๕๖๒

การติดตามประเมินผลการบังคับใช้กฎหมายเกี่ยวกับการศึกษาจากเจ้าหน้าที่ในส่วนของระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการควบคุมดูแลการใช้รถโรงเรียน พ.ศ. ๒๕๖๒ ประกอบด้วย

๓.๒.๑ ข้อมูลเกี่ยวกับการรับทราบระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการควบคุมดูแลการใช้รถโรงเรียน พ.ศ. ๒๕๖๒

เจ้าหน้าที่ส่วนกลางมีความเห็นว่า รับทราบ จำนวน ๒๙ คน คิดเป็นร้อยละ ๘๐.๕๖ และไม่ทราบ จำนวน ๗ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๙.๔๔

๓.๒.๒ ข้อมูลเกี่ยวกับช่องทางการรับทราบระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการควบคุมดูแลการใช้รถโรงเรียน พ.ศ. ๒๕๖๒

เจ้าหน้าที่ส่วนกลางมีความเห็นว่า ช่องทางการรับทราบส่วนมากจากทางผู้บริหารแจ้ง จำนวน ๒๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๑.๖๗ อินเทอร์เน็ต จำนวน ๑๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๙.๑๗ สื่อสารมวลชนทางอื่น จำนวน ๘ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๖.๖๗ ช่องทางอื่นๆ จำนวน ๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๘.๓๓ และโทรทัศน์ จำนวน ๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๔.๑๗

๓.๒.๓ ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการควบคุมดูแลการใช้รถโรงเรียน พ.ศ. ๒๕๖๒

- ประเด็นท่านเห็นด้วยกับระเบียบว่าด้วยรถโรงเรียนนี้เพียงไร

เห็นด้วย	ระดับมากที่สุด	จำนวน ๒๒ คน	คิดเป็นร้อยละ ๕๗.๘๙
	ระดับมาก	จำนวน ๙ คน	คิดเป็นร้อยละ ๒๓.๖๘
	ระดับปานกลาง	จำนวน ๕ คน	คิดเป็นร้อยละ ๑๓.๑๖
	ระดับน้อย	จำนวน ๒ คน	คิดเป็นร้อยละ ๕.๒๖
	ระดับน้อยที่สุด	จำนวน ๑ คน	คิดเป็นร้อยละ ๒.๕๕

- ประเด็นท่านคิดว่า ระเบียบนี้เป็นประโยชน์แก่การคุ้มครองความปลอดภัยแก่นักเรียนผู้โดยสารรถโรงเรียน

เห็นด้วย	ระดับมากที่สุด	จำนวน ๒๒ คน	คิดเป็นร้อยละ ๕๗.๘๙
	ระดับมาก	จำนวน ๑๐ คน	คิดเป็นร้อยละ ๒๖.๓๒
	ระดับปานกลาง	จำนวน ๕ คน	คิดเป็นร้อยละ ๑๓.๑๖
	ระดับน้อย	จำนวน ๑ คน	คิดเป็นร้อยละ ๒.๖๓

๓.๒.๔ ข้อคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการปรับปรุงแก้ไข หรือเพิ่มเติมระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการควบคุมดูแลการใช้รถโรงเรียน พ.ศ. ๒๕๖๒

มีเจ้าหน้าที่เสนอความคิดเห็น ดังต่อไปนี้

๑) มีกฎหมายที่เกี่ยวข้องหลายฉบับ เช่น กรมการขนส่งทางบก หรือกฎหมายจราจร หากมิได้ระบุรายละเอียดสำคัญบางประเด็นไว้ก็ควรอ้างอิงว่า ให้เป็นไปตามกฎหมายฉบับใดในประเด็นนั้น ๆ เพื่อผู้ที่นำไปปฏิบัติสามารถสืบค้นหาข้อมูลกฎหมายที่เกี่ยวข้องประกอบในการปฏิบัติงานต่อไป

๒) ควรมีความยืดหยุ่นตามบริบท

๓) ควรมีบทลงโทษให้ชัดเจน หากมีการลงโทษที่ร้ายแรงอาจทำให้เกิดข้อผิดพลาดร้ายแรง

๔) ตามระเบียบดังกล่าวมีความเหมาะสมและครอบคลุมในการป้องกันและดูแลความปลอดภัยต่อนักเรียนและนักศึกษาแล้ว แต่เห็นควรให้กำหนดเรื่องประเภทของรถยนต์และเรื่องคุณสมบัติของผู้ที่เป็นพนักงานขับรถไว้ให้ชัดเจน

๕) ระเบียบดังกล่าวค่อนข้างบัญญัติครบถ้วนแล้วและเป็นประโยชน์ต่อความปลอดภัยของนักเรียนได้ดี หากผู้ที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องปฏิบัติตามอย่างรัดกุม

๖) ในการกำหนดคุณสมบัติของคนขับรถ ควรตรวจสอบทะเบียนประวัติอาชญากร ประวัติการกระทำผิด รวมถึงประวัติเกี่ยวกับสุขภาพของผู้ขับรถ เพราะโรคบางอย่างอาจทำให้เกิดอุบัติเหตุ ในขณะที่ขับรถ ซึ่งส่งผลกระทบต่อความปลอดภัยของนักเรียนและมีการตรวจสอบเป็นระยะ

๗) ควรแบ่งรถโรงเรียนกับรถรับจ้างให้ชัดเจน

๘) เป็นการเพิ่มภาระให้ครูหรือไม่ มีการเพิ่มแรงจูงใจกรณีครูถูกมอบหมายให้เป็นผู้ควบคุมดูแลนักเรียนประจำรถหรือไม่

๙) ควรมีการกำหนดบทลงโทษ ผู้ที่ไม่ปฏิบัติตามระเบียบ แนวทางการดำเนินการของสถานศึกษาหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องผู้มีอำนาจในการพิจารณาโทษ สั่งลงโทษ ออตราโทษในกรณีต่าง ๆ ทั้งนี้ เพื่อให้การใช้ระเบียบมีความเข้มข้นนำไปสู่การปฏิบัติอย่างเคร่งครัด กรณีรายละเอียดบางอย่าง ไม่ได้ระบุไว้อย่างชัดเจนในระเบียบ แต่มีความเกี่ยวเนื่องกับระเบียบ เช่น กฎหมายกรมการขนส่งทางบก ก็ควรระบุไว้ให้ชัดเจน เพื่อให้ผู้ปฏิบัติได้ถือปฏิบัติได้อย่างถูกต้อง

๑๐) ระเบียบไม่มีความครอบคลุมเรื่องสำคัญ ๆ ที่มุ่งให้เกิดความปลอดภัยแก่นักเรียนแล้ว เพียงแต่มีบางข้อที่ไม่เกิดในทางปฏิบัติ เช่น โรงเรียนไม่ดำเนินการตามหน้าที่ ในข้อ ๗ โดยเฉพาะ (๔) (๕) และ (๖) จึงอาจกำหนดให้ชัดเจนเป็นแนวปฏิบัติให้เป็นหน้าที่ผู้อำนวยการโรงเรียนและผู้บังคับบัญชาเหนือขึ้นไปที่จะต้องปฏิบัติหรือกำจัดการปฏิบัติเป็นไปตามระเบียบนี้มากยิ่งขึ้น

ระดับมาก จำนวน ๒๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๕๒.๖๓
ระดับปานกลาง จำนวน ๗ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๘.๔๒
ระดับน้อย จำนวน ๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๕.๒๖

- ประเด็นผู้มีอำนาจพิจารณาอนุญาตในการพานักเรียนและนักศึกษาไปนอกสถานศึกษา มีความเหมาะสมมาก/น้อยเพียงใด

เห็นด้วย ระดับมากที่สุด จำนวน ๑๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๙.๗๓
ระดับมาก จำนวน ๒๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๕๔.๐๕
ระดับปานกลาง จำนวน ๖ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๖.๒๒

- ประเด็นระยะเวลาการส่งคำขออนุญาตพานักเรียนและนักศึกษาไปนอกสถานศึกษาตามระเบียบนี้มีความเหมาะสมมาก/น้อยเพียงใด

เห็นด้วย ระดับมากที่สุด จำนวน ๖ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๖.๖๗
ระดับมาก จำนวน ๒๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๖๙.๔๔
ระดับปานกลาง จำนวน ๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๓.๘๙

- ประเด็นหน้าที่ของผู้ควบคุมและผู้ช่วยผู้ควบคุมดูแลนักเรียนและนักศึกษา มีความเหมาะสมมาก/น้อยเพียงใด

เห็นด้วย ระดับมากที่สุด จำนวน ๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๑.๑๑
ระดับมาก จำนวน ๒๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๖๙.๔๔
ระดับปานกลาง จำนวน ๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๓.๘๙
ระดับน้อย จำนวน ๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๕.๕๖
ระดับน้อยที่สุด จำนวน ๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๔.๓๕

- ประเด็นหน้าที่ของพนักงานขับรถหรือควบคุมยานพาหนะในการพาไปนอกสถานศึกษา มีความเหมาะสมมาก/น้อยเพียงใด

เห็นด้วย ระดับมากที่สุด จำนวน ๗ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๘.๔๒
ระดับมาก จำนวน ๒๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๖๕.๗๙
ระดับปานกลาง จำนวน ๖ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๕.๗๙

๓.๓.๔ ข้อคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการปรับปรุงแก้ไข หรือเพิ่มเติมระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการพานักเรียนและนักศึกษาไปนอกสถานศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๓

มีเจ้าหน้าที่เสนอความคิดเห็น ดังต่อไปนี้

๑) การเข้าค่ายพานักเรียนไปนอกสถานที่ควรคำนึงถึงกิจกรรมบางประเภท เช่น กิจกรรมทางน้ำ เนื่องจากมีข่าวอยู่เสมอว่าเด็กถึงแก่ชีวิต จึงควรปรับปรุงแก้ไขให้แก้ปัญหาจุดนี้ได้

๒) การพานักเรียนและนักศึกษาไปนอกสถานศึกษาโดยมีผู้ช่วยควบคุม ๑ คน ต่อนักเรียน ๓๐ คน เป็นอัตราส่วนที่ค่อนข้างไม่สมดุล อาจดูแลไม่ทั่วถึงและจะเกิดความไม่ปลอดภัยได้

๓.๔ กฎกระทรวงกำหนดความประพฤตินักเรียนและนักศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๒

การติดตามประเมินผลการบังคับใช้กฎหมายเกี่ยวกับการศึกษาจากเจ้าหน้าที่ ในส่วนของกฎกระทรวงกำหนดความประพฤตินักเรียนและนักศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๒ ประกอบด้วย

๓.๔.๑ ข้อมูลเกี่ยวกับการรับทราบกฎกระทรวงกำหนดความประพฤตินักเรียน และนักศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๒

เจ้าหน้าที่ มีความเห็นว่า รับทราบ จำนวน ๓๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๘๘.๘๙ และไม่ทราบ จำนวน ๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๑.๑๑

๓.๔.๒ ข้อมูลเกี่ยวกับช่องทางการรับทราบกฎกระทรวงกำหนดความประพฤตินักเรียน และนักศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๒

เจ้าหน้าที่ มีความเห็นว่า ช่องทางการรับทราบส่วนมากผู้บริหารแจ้ง จำนวน ๒๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๒ อินเทอร์เน็ต จำนวน ๑๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๘ สื่อสารมวลชนทางอื่น จำนวน ๘ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๖ ช่องทางอื่น ๆ จำนวน ๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๐ และโทรศัพท์ จำนวน ๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๔

๓.๔.๓ ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำคัญของกฎกระทรวงกำหนดความประพฤติ นักเรียนและนักศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๒

เจ้าหน้าที่มีความเห็นว่า สำคัญ จำนวน ๒๙ คน คิดเป็นร้อยละ ๙๖.๖๗ และไม่สำคัญ จำนวน ๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๓.๓๓

๓.๔.๔ ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับกฎกระทรวงกำหนดความประพฤตินักเรียน และนักศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๒

- ประเด็นสถานศึกษามีความเห็นว่า กรณีในสถานการณ์ปัจจุบันมีนักเรียน นักศึกษาฝ่าฝืนกฎกระทรวงในเรื่องเหล่านี้เพียงใดประเด็นนี้เรียนหรือออกนอกสถานศึกษาโดยไม่ได้รับ อนุญาตในช่วงเวลาเรียน

เห็นด้วย	ระดับมากที่สุด	จำนวน ๓ คน	คิดเป็นร้อยละ ๗.๘๙
	ระดับมาก	จำนวน ๑๓ คน	คิดเป็นร้อยละ ๓๔.๒๑
	ระดับปานกลาง	จำนวน ๑๓ คน	คิดเป็นร้อยละ ๓๔.๒๑
	ระดับน้อย	จำนวน ๘ คน	คิดเป็นร้อยละ ๒๑.๐๕
	ระดับน้อยที่สุด	จำนวน ๑ คน	คิดเป็นร้อยละ ๒.๖๓

- ประเด็นเล่นการพนันจัดให้มีการเล่นการพนัน หรือมั่วสุมในวงการเล่น

เห็นด้วย	ระดับมากที่สุด	จำนวน ๓ คน	คิดเป็นร้อยละ ๗.๘๙
	ระดับมาก	จำนวน ๑๑ คน	คิดเป็นร้อยละ ๒๘.๙๕
	ระดับปานกลาง	จำนวน ๑๔ คน	คิดเป็นร้อยละ ๓๖.๘๔
	ระดับน้อย	จำนวน ๖ คน	คิดเป็นร้อยละ ๑๕.๗๙
	ระดับน้อยที่สุด	จำนวน ๔ คน	คิดเป็นร้อยละ ๑๐.๕๓

- ประเด็นพกพาอาวุธ หรือวัตถุระเบิด

เห็นด้วย	ระดับมากที่สุด	จำนวน ๕ คน	คิดเป็นร้อยละ ๑๓.๑๖
	ระดับมาก	จำนวน ๗ คน	คิดเป็นร้อยละ ๑๘.๔๒
	ระดับปานกลาง	จำนวน ๘ คน	คิดเป็นร้อยละ ๒๑.๐๕
	ระดับน้อย	จำนวน ๑๓ คน	คิดเป็นร้อยละ ๓๔.๒๑
	ระดับน้อยที่สุด	จำนวน ๕ คน	คิดเป็นร้อยละ ๑๓.๑๖

- ประเด็นซื้อ จำหน่าย แลกเปลี่ยน เสพสุรา หรือเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ สิ่งมีนเมา

บุหรี่ยาเสพติด

เห็นด้วย	ระดับมากที่สุด	จำนวน ๕ คน	คิดเป็นร้อยละ ๑๓.๑๖
	ระดับมาก	จำนวน ๑๕ คน	คิดเป็นร้อยละ ๓๙.๔๗
	ระดับปานกลาง	จำนวน ๘ คน	คิดเป็นร้อยละ ๒๑.๐๕

ระดับน้อย จำนวน ๘ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๑.๐๕

ระดับน้อยที่สุด จำนวน ๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๕.๒๖

- ประเด็นหลักทรัพย์ กระโชกทรัพย์ ข่มขู่ หรือบังคับขืนใจ เพื่อเอาทรัพย์บุคคลอื่น

เห็นด้วย ระดับมากที่สุด จำนวน ๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๐.๕๓

ระดับมาก จำนวน ๗ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๘.๔๒

ระดับปานกลาง จำนวน ๑๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๖.๓๒

ระดับน้อย จำนวน ๑๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๖.๘๔

ระดับน้อยที่สุด จำนวน ๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๗.๘๙

- ประเด็นก่อเหตุทะเลาะวิวาท ทำร้ายร่างกายผู้อื่น เตรียมการหรือกระทำการใด ๆ

อันน่าจะก่อให้เกิดความไม่สงบเรียบร้อยหรือขัดต่อศีลธรรมอันดีของประชาชน หรือรวมกลุ่มหรือมั่วสุม
เพื่อกระทำการดังกล่าว

เห็นด้วย ระดับมากที่สุด จำนวน ๘ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๑.๐๕

ระดับมาก จำนวน ๙ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๓.๖๘

ระดับปานกลาง จำนวน ๑๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๘.๙๕

ระดับน้อย จำนวน ๘ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๑.๐๕

ระดับน้อยที่สุด จำนวน ๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๕.๒๖

- ประเด็นแสดงพฤติกรรมทางชู้สาวอันไม่เหมาะสม กระทำการลามกอนาจาร

แต่งกายล่อแหลมหรือไม่เรียบร้อยในโรงเรียนหรือสถานศึกษา หรือแต่งเครื่องแบบนักเรียนหรือนักศึกษา
ไม่เรียบร้อย

เห็นด้วย ระดับมากที่สุด จำนวน ๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๓.๑๖

ระดับมาก จำนวน ๑๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๖.๘๔

ระดับปานกลาง จำนวน ๑๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๘.๙๕

ระดับน้อย จำนวน ๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๓.๑๖

ระดับน้อยที่สุด จำนวน ๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๗.๘๙

- ประเด็นเกี่ยวข้องกับการค้าประเวณี

เห็นด้วย ระดับมากที่สุด จำนวน ๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๕.๒๖

ระดับมาก จำนวน ๗ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๘.๔๒

ระดับปานกลาง จำนวน ๘ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๑.๐๕

ระดับน้อย จำนวน ๑๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๖.๓๒

ระดับน้อยที่สุด จำนวน ๑๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๘.๙๕

- ประเด็นเที่ยวเตร่นอกสถานที่พัก รวมกลุ่ม หรือมั่วสุมอันเป็นการสร้างความเดือดร้อน

ให้แก่ตนเองหรือผู้อื่น

เห็นด้วย ระดับมากที่สุด จำนวน ๖ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๕.๗๙

ระดับมาก จำนวน ๙ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๓.๖๘

ระดับปานกลาง จำนวน ๑๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๖.๘๔

ระดับน้อย จำนวน ๗ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๘.๔๒

ระดับน้อยที่สุด จำนวน ๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๕.๒๖

- ประเด็นทำนเห็นด้วยกับกฎกระทรวงนี้เพียงใด

เห็นด้วย ระดับมากที่สุด จำนวน ๑๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๗.๘๔

ระดับมาก จำนวน ๑๗ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๕.๙๕

ระดับปานกลาง จำนวน ๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๐.๘๑

ระดับน้อย จำนวน ๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๕.๔๑

- ประเด็นท่านเห็นว่า กฎกระทรวงนี้มีประโยชน์ต่อการดูแลความประพฤติ
ของเยาวชนมากน้อยเพียงใด

เห็นด้วย ระดับมากที่สุด จำนวน ๑๘ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๗.๓๗

ระดับมาก จำนวน ๑๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๖.๘๔

ระดับปานกลาง จำนวน ๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๕.๒๕

ระดับน้อย จำนวน ๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๐.๕๓

- ประเด็นกฎกระทรวงนี้มีส่วนทำให้เด็กมีวินัยดีขึ้น

เห็นด้วย ระดับมากที่สุด จำนวน ๑๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๔.๒๑

ระดับมาก จำนวน ๘ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๑.๐๕

ระดับปานกลาง จำนวน ๑๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๔.๒๑

ระดับน้อย จำนวน ๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๗.๘๙

ระดับน้อยที่สุด จำนวน ๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๒.๖๓

- ประเด็นกฎกระทรวงนี้มีส่วนทำให้เด็กมีผลการเรียนดีขึ้น

เห็นด้วย ระดับมากที่สุด จำนวน ๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๒.๘๒

ระดับมาก จำนวน ๑๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๕.๖๔

ระดับปานกลาง จำนวน ๑๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๓.๓๓

ระดับน้อย จำนวน ๘ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๐.๕๑

ระดับน้อยที่สุด จำนวน ๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๗.๖๙

- ประเด็นกฎกระทรวงนี้ทำให้เด็กเครียด

เห็นด้วย ระดับมากที่สุด จำนวน ๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๕.๒๖

ระดับมาก จำนวน ๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๗.๘๙

ระดับปานกลาง จำนวน ๑๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๖.๓๒

ระดับน้อย จำนวน ๑๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๖.๘๔

ระดับน้อยที่สุด จำนวน ๙ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๓.๖๘

- ประเด็นท่านเห็นว่า กฎกระทรวงนี้เป็นการจำกัดสิทธิของเด็กมากเกินไปหรือไม่

เห็นด้วย ระดับมากที่สุด จำนวน ๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๕.๔๑

ระดับมาก จำนวน ๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๕.๔๑

ระดับปานกลาง จำนวน ๙ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๔.๓๒

ระดับน้อย จำนวน ๑๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๙.๗๓

ระดับน้อยที่สุด จำนวน ๑๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๕.๑๔

- ประเด็นหนีเรียน หรือออกนอกสถานศึกษาโดยไม่ได้รับอนุญาตในช่วงเวลาเรียน

เห็นด้วย ระดับมากที่สุด จำนวน ๑๙ คน คิดเป็นร้อยละ ๕๐.๐๐

ระดับมาก จำนวน ๑๗ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๔.๗๔

ระดับน้อย จำนวน ๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๕.๒๖

- ประเด็นเล่นการพนัน จัดให้มีการเล่นการพนัน หรือมั่วสุมในวงการเล่น

เห็นด้วย ระดับมากที่สุด จำนวน ๑๙ คน คิดเป็นร้อยละ ๕๐.๐๐

ระดับมาก จำนวน ๑๘ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๗.๓๗

ระดับน้อย จำนวน ๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๒.๖๓

- ประเด็นพกพาอาวุธ หรือวัตถุระเบิด

เห็นด้วย ระดับมากที่สุด จำนวน ๒๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๕๖.๔๑
ระดับมาก จำนวน ๑๖ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๑.๐๓
ระดับน้อย จำนวน ๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๒.๕๖

- ประเด็น ชื้อ จำหน่าย แลกเปลี่ยนเสพสุราหรือเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์สิ่งมีนเมา

บุหรื หรือยาเสพติด

เห็นด้วย ระดับมากที่สุด จำนวน ๒๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๕๒.๖๓
ระดับมาก จำนวน ๑๗ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๔.๗๔
ระดับน้อย จำนวน ๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๒.๖๓

- ประเด็นลักทรัพย์กรรโชกทรัพย์ ข่มขู่ หรือบังคับขืนใจ เพื่อเอาทรัพย์บุคคลอื่น

เห็นด้วย ระดับมากที่สุด จำนวน ๒๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๕๔.๐๕
ระดับมาก จำนวน ๑๖ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๓.๒๔
ระดับน้อย จำนวน ๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๒.๗๐

- ประเด็นก่อเหตุทะเลาะวิวาท ทำร้ายร่างกายผู้อื่น เตรียมการหรือกระทำการใด ๆ

อันน่าจะก่อให้เกิดความไม่สงบเรียบร้อยหรือขัดต่อศีลธรรมอันดีของประชาชนหรือรวมกลุ่มหรือมีว่สม
เพื่อกระทำการดังกล่าว

เห็นด้วย ระดับมากที่สุด จำนวน ๑๙ คน คิดเป็นร้อยละ ๕๐.๐๐
ระดับมาก จำนวน ๑๗ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๔.๗๔
ระดับน้อย จำนวน ๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๕.๒๖

- ประเด็นแสดงพฤติกรรมทางชู้สาวอันไม่เหมาะสม กระทำการลามกอนาจาร

แต่งกายล่อแหลมหรือไม่เรียบร้อยในโรงเรียนหรือสถานศึกษา หรือแต่งเครื่องแบบนักเรียนหรือนักศึกษาไม่
เรียบร้อย

เห็นด้วย ระดับมากที่สุด จำนวน ๒๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๕๕.๒๖
ระดับมาก จำนวน ๑๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๖.๘๔
ระดับน้อย จำนวน ๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๗.๘๙

- ประเด็นเกี่ยวข้องกับการค้าประเวณี

เห็นด้วย ระดับมากที่สุด จำนวน ๒๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๕๘.๓๓
ระดับมาก จำนวน ๑๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๓.๓๓
ระดับน้อย จำนวน ๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๘.๓๓

- ประเด็นเที่ยวเตร่นอกสถานที่พัก รวมกลุ่ม หรือมีว่สมอันเป็นการสร้างความ

เดือดร้อนให้แก่ตนเองหรือผู้อื่น

เห็นด้วย ระดับมากที่สุด จำนวน ๒๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๕๔.๐๕
ระดับมาก จำนวน ๑๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๐.๕๔
ระดับน้อย จำนวน ๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๕.๔๑

๓.๔.๕ ข้อคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการปรับปรุงแก้ไข หรือเพิ่มเติมกฎกระทรวง

กำหนดความประพฤตินักเรียนและนักศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๒

มีเจ้าหน้าที่เสนอความคิดเห็น ดังต่อไปนี้

๑) เพิ่มข้อ ๑ (๓) หรือสิ่งเทียมอาวุธเครื่องกระสุน (๒) การพนันออนไลน์

๒) เพิ่มการแสดงออกด้วยภาพนิ่ง ภาพเคลื่อนไหว ผ่านสื่อออนไลน์ที่ไม่เหมาะสม

๓) ใช้คู่มือการปฏิบัติงาน พสน. ที่มีการอบรม ควบคู่กับการปฏิบัติ เรื่อง ความประพฤตินักเรียน

๔) ในกฎกระทรวงดังกล่าวเห็นควรและมีข้อเสนอแนะว่า ให้กำหนดถึงโทษหรือบทลงโทษหากนักเรียนหรือนักศึกษาไม่ประพฤติปฏิบัติตามกฎกระทรวงดังกล่าวไว้ในฉบับเดียวกัน

๕) กฎกระทรวงดังกล่าวมีข้อห้ามที่รัดกุมดี แต่เนื่องจากกฎกระทรวงให้อำนาจโรงเรียนหรือสถานศึกษากำหนดระเบียบว่าด้วยความประพฤติของนักเรียนเองด้วย แม้ไม่ให้ขัดหรือแย้งกับกฎกระทรวงนี้ แต่หากมีความเคร่งครัดเกินไปจนไม่เป็นผลดีต่อนักเรียน จึงควรมีผู้บังคับบัญชาเหนือกว่านั้นตรวจสอบระเบียบที่โรงเรียนใช้ต่อนักเรียน

๖) เห็นควรเพิ่มเติม เรื่อง การบูลลี่และการโพสพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมในสื่อออนไลน์ทั้งของตัวเองและผู้อื่น

๗) ให้ทหารเข้ามามีส่วนร่วมในการอบรม ปรับเปลี่ยนพฤติกรรมสำหรับนักเรียนที่ไม่ปรับเปลี่ยนพฤติกรรม

๘) ไม่แน่ใจว่ากฎกระทรวงฉบับนี้จะมีประโยชน์กับนักเรียน และไม่สามารถส่งเสริมให้นักเรียนที่มีความประพฤติเช่นนี้ มีความประพฤติหรือพฤติกรรมที่ดีขึ้นได้ และเชื่อว่านักเรียนส่วนใหญ่ ไม่ทราบกฎกระทรวงฉบับนี้ ดังนั้น หากนักเรียนเป็นผู้มีระเบียบวินัยมีความรับผิดชอบกระทรวงฉบับนี้ก็ไม่จำเป็น

๙) ควรมีการเพิ่มเติมข้อ ๑ เกี่ยวกับการกระทำที่ไม่เหมาะสมทางออนไลน์ และการบูลลี่ แก่ลั้งเพื่อน

๓.๕ ระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการลงโทษนักเรียนและนักศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๘

การติดตามประเมินผลการบังคับใช้กฎหมายเกี่ยวกับการศึกษาจากเจ้าหน้าที่ในส่วนของระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการลงโทษนักเรียนและนักศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๘ ประกอบด้วย

๑) ข้อมูลเกี่ยวกับการรับทราบระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการลงโทษนักเรียนและนักศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๘ ๒) ข้อมูลเกี่ยวกับช่องทางการรับทราบระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการลงโทษนักเรียนและนักศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๘ และ ๓) ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการลงโทษนักเรียนและนักศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๘ ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

๓.๕.๑ ข้อมูลเกี่ยวกับการรับทราบระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการลงโทษนักเรียนและนักศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๘

เจ้าหน้าที่ที่มีความเห็นว่า รับทราบ จำนวน ๓๖ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๐๐

๓.๕.๒ ข้อมูลเกี่ยวกับช่องทางการรับทราบระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการลงโทษนักเรียนและนักศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๘

เจ้าหน้าที่ที่มีความเห็นว่าช่องทางการรับทราบส่วนมาก ผู้บริหารแจ้ง จำนวน ๒๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๐.๗๔ สื่อสารมวลชนทางอื่น จำนวน ๑๘ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๓.๓๓ อินเทอร์เน็ต จำนวน ๘ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๔.๘๑ โทรศัพท์ จำนวน ๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๗.๔๑ และช่องทางอื่นๆ จำนวน ๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๓.๗๐

๓.๕.๓ ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการลงโทษนักเรียนและนักศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๘

- ประเด็นท่านเห็นด้วยกับระเบียบว่าด้วยการลงโทษนี้เพียงไร

เห็นด้วย ระดับมากที่สุด จำนวน ๑๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๘.๕๕

ระดับมาก จำนวน ๑๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๑.๕๘

ระดับปานกลาง จำนวน ๑๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๖.๘๔

ระดับน้อย จำนวน ๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๒.๖๓

- ประเด็นโทษที่จะลงแก่นักเรียน นักศึกษานักศึกษากำหนดให้มีโทษ ๔ สถาน ได้แก่ ๑) ว่ากล่าวตักเตือน ๒) ทำทัณฑ์บน ๓) ตัดคะแนนความประพฤติ ๔) ทำกิจกรรมเพื่อให้ปรับเปลี่ยน พฤติกรรมมีความเหมาะสมเพียงไร

เห็นด้วย ระดับมากที่สุด จำนวน ๗ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๘.๔๒

ระดับมาก จำนวน ๑๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๔.๒๑

ระดับปานกลาง จำนวน ๑๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๔.๓๒

ระดับน้อย จำนวน ๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๗.๘๙

ระดับน้อยที่สุด จำนวน ๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๒.๖๓

- ประเด็นท่านคิดว่าระเบียบนี้มีประโยชน์ในการปฏิบัติตนของนักเรียน นักศึกษา

เพียงใด

เห็นด้วย ระดับมากที่สุด จำนวน ๖ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๕.๗๙

ระดับมาก จำนวน ๑๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๙.๔๗

ระดับปานกลาง จำนวน ๑๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๑.๕๘

ระดับน้อย จำนวน ๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๐.๕๓

ระดับน้อยที่สุด จำนวน ๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๒.๖๓

- ประเด็นท่านคิดว่าท่านได้รับประโยชน์จากระเบียบนี้หรือไม่เพียงใด

เห็นด้วย ระดับมากที่สุด จำนวน ๗ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๘.๔๒

ระดับมาก จำนวน ๑๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๘.๙๕

ระดับปานกลาง จำนวน ๑๖ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๒.๑๑

ระดับน้อย จำนวน ๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๗.๘๙

ระดับน้อยที่สุด จำนวน ๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๒.๖๓

- ประเด็นท่านคิดว่าการลงโทษของสถานศึกษาเป็นไปตามระเบียบหรือไม่

เห็นด้วย ระดับมากที่สุด จำนวน ๗ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๙.๔๔

ระดับมาก จำนวน ๑๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๗.๗๘

ระดับปานกลาง จำนวน ๑๖ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๔.๔๔

ระดับน้อย จำนวน ๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๘.๓๓

- ประเด็นหากเพิ่มวิธีการลงโทษนักเรียน นักศึกษาด้วยไม่เรี่ยวท่านเห็นด้วยหรือไม่

เพียงใด

เห็นด้วย ระดับมากที่สุด จำนวน ๑๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๖.๓๒

ระดับมาก จำนวน ๑๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๖.๘๔

ระดับปานกลาง จำนวน ๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๗.๘๙

ระดับน้อย จำนวน ๗ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๘.๔๒

ระดับน้อยที่สุด จำนวน ๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๐.๕๓

- ประเด็นหากเพิ่มวิธีการลงโทษด้วยการพักการเรียนท่านเห็นด้วยหรือไม่ เพียงใด

เห็นด้วย ระดับมากที่สุด จำนวน ๘ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๑.๐๕

ระดับมาก จำนวน ๑๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๔.๒๑

ระดับปานกลาง จำนวน ๖ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๕.๗๙

ระดับน้อย จำนวน ๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๓.๑๖

ระดับน้อยที่สุด จำนวน ๖ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๕.๗๙

๓.๕.๔ ข้อคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะเกี่ยวกับวิธีการลงโทษนอกเหนือจากที่กำหนด ตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการลงโทษนักเรียนและนักศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๘

มีเจ้าหน้าที่เสนอความคิดเห็น ดังต่อไปนี้

๑) ควรเพิ่มหรือปรับปรุงให้มีการลงโทษจริงจังมากกว่าที่กำหนด เนื่องจาก ปัจจุบันการลงโทษนักเรียน มีมาตรการที่ค่อนข้างเบาหรือน้อยไป เพราะอาจกระทบสิทธิเด็ก แต่ตามความเป็นจริง ควรใช้กฎระเบียบให้เกิดผลต่อการปฏิบัติให้มากกว่า

๒) ควรปรับให้การกำหนดโทษมีวิธีการ ขั้นตอน ที่ชัดเจน และนำไปปฏิบัติได้จริง

๓) ควรเพิ่มโทษให้เด็กสำนึกในการกระทำผิดและปรับเปลี่ยนพฤติกรรม

๔) ควรมีการปรับปรุงและเพิ่มเติมเพื่อให้ระเบียบมีบทลงโทษที่ได้เด็ดขาด และเป็นผลเพื่อให้เด็กนักเรียนประพฤติตนอยู่ในระเบียบวินัย

๕) กรณีเด็กกระทำผิดเล็ก ๆ น้อย ๆ เช่น มาสาย อาจจะใช้วิธีการลงโทษด้วยการให้เด็กกวาด พื้นกระโดดตบ ฯลฯ โดยกำหนดจำนวนที่เหมาะสมกับอายุซึ่งวิธีการนี้ คือ วิธี ถือว่าเป็นไปตาม ข้อ ๕ (๔) เพื่อให้ปรับเปลี่ยนพฤติกรรม และเป็นวิธีการที่มากกว่าการว่ากล่าวตักเตือนตามข้อ ๕ (๑)

๖) ควรมีโทษสถานศึกษา /ไล่ออก

๗) ควรมีการลงโทษโดยการรับฟังความคิดเห็นจากผู้ปกครองเด็กด้วย

๘) ควรเพิ่มโทษหรือวิธีการลงโทษที่ทำให้เด็กปรับพฤติกรรม โทษเบาเกินไป ไม่สามารถทำให้เด็กปรับพฤติกรรม

๓.๕.๕ ข้อคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการปรับปรุงแก้ไข หรือเพิ่มเติมระเบียบ กระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการลงโทษนักเรียนและนักศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๘

มีเจ้าหน้าที่เสนอความคิดเห็น ดังต่อไปนี้

๑) ควรมีการเพิ่มเติมระเบียบในส่วนของโทษที่จะลงโทษแก่นักเรียน กรณีที่มีการลงโทษตามข้อ ๕ แล้ว แต่นักเรียนยังกระทำความผิดซ้ำ ๆ หรือรุนแรงกว่าเดิม เพื่อให้โทษ มีความเหมาะสมมากยิ่งขึ้น

๒) การเพิ่มประเด็นการลงโทษ กรณีที่มีความจำเป็นที่ต้องลงโทษเด็กด้วยวิธีการ ที่นอกเหนือจากที่ระเบียบกำหนดควรสอบถามผู้ปกครองด้วย

๓) ควรเพิ่มการลงโทษตามข้อ ๔๒ และข้อ ๔๓

๔) ควรเพิ่มเติมโทษให้ออก

๓.๖ ระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยเครื่องแบบนักเรียน พ.ศ. ๒๕๕๑ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๑

การติดตามประเมินผลการบังคับใช้กฎหมายเกี่ยวกับการศึกษาจากเจ้าหน้าที่ ในส่วนของระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยเครื่องแบบนักเรียน พ.ศ. ๒๕๕๑ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๑ ประกอบด้วย

๓.๖.๑ ข้อมูลเกี่ยวกับการรับทราบระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยเครื่องแบบนักเรียน พ.ศ. ๒๕๕๑ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๑

เจ้าหน้าที่ส่วนกลางมีความเห็นว่า รับทราบ จำนวน ๓๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๙๑.๖๗ และไม่ทราบ จำนวน ๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๘.๓๓

๓.๖.๒ ข้อมูลเกี่ยวกับช่องทางการรับทราบระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วย เครื่องแบบนักเรียน พ.ศ. ๒๕๕๑ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๑

เจ้าหน้าที่ส่วนกลางมีความเห็นว่า ช่องทางการรับทราบส่วนมากผู้บริหารแจ้งจำนวน ๒๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๕๑.๑๖ อินเทอร์เน็ต จำนวน ๑๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๗.๙๑ สื่อสารมวลชนทางอื่นจำนวน ๖ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๓.๙๕ และช่องทางอื่นๆ จำนวน ๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๖.๙๘

๓.๖.๓ ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยเครื่องแบบนักเรียน พ.ศ. ๒๕๕๑ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๑

- ประเด็นท่านเห็นด้วยกับระเบียบนี้เพียงใด

เห็นด้วย ระดับมากที่สุด จำนวน ๑๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๐.๕๔
ระดับมาก จำนวน ๑๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๐.๕๔
ระดับปานกลาง จำนวน ๗ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๘.๙๒

- ประเด็นระเบียบนี้มีส่วนทำให้เด็กมีวินัยดีขึ้น

เห็นด้วย ระดับมากที่สุด จำนวน ๑๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๖.๑๑
ระดับมาก จำนวน ๑๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๖.๑๑
ระดับปานกลาง จำนวน ๗ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๙.๔๔
ระดับน้อย จำนวน ๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๘.๓๓

- ประเด็นระเบียบนี้ทำให้เด็กปลอดภัยมากขึ้น

เห็นด้วย ระดับมากที่สุด จำนวน ๑๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๗.๘๔
ระดับมาก จำนวน ๑๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๐.๕๔
ระดับปานกลาง จำนวน ๗ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๘.๙๒
ระดับน้อย จำนวน ๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๒.๗๐

- ประเด็นระเบียบนี้ช่วยในการประหยัดให้แก่ผู้ปกครอง

เห็นด้วย ระดับมากที่สุด จำนวน ๘ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๒.๘๖
ระดับมาก จำนวน ๑๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๐.๕๔
ระดับปานกลาง จำนวน ๑๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๗.๕๗
ระดับน้อย จำนวน ๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๕.๗๑

- ประเด็นระเบียบนี้ช่วยให้เด็กมีความเป็นระเบียบเรียบร้อย

เห็นด้วย ระดับมากที่สุด จำนวน ๑๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๖.๑๑
ระดับมาก จำนวน ๑๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๐.๕๔
ระดับปานกลาง จำนวน ๖ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๖.๖๗
ระดับน้อย จำนวน ๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๕.๕๖

- ประเด็นระเบียบนี้ทำให้มีมาตรฐานกลางและลดความเหลื่อมล้ำ

เห็นด้วย ระดับมากที่สุด จำนวน ๑๖ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๓.๒๔
ระดับมาก จำนวน ๙ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๔.๓๒
ระดับปานกลาง จำนวน ๗ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๘.๙๒
ระดับน้อย จำนวน ๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๐.๘๑
ระดับน้อยที่สุด จำนวน ๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๒.๗๐

- ประเด็นระเบียบนี้ทำให้เด็กเครียด

เห็นด้วย ระดับมากที่สุด จำนวน ๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๒.๗๘
ระดับมาก จำนวน ๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๑.๑๑
ระดับปานกลาง จำนวน ๙ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๕.๐๐
ระดับน้อย จำนวน ๑๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๐.๕๖

ระดับน้อยที่สุด จำนวน ๑๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๐.๕๖

- ประเด็นระเบียบนี้เป็นการจำกัดสิทธิของเด็ก

เห็นด้วย ระดับมากที่สุด จำนวน ๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๒.๗๐

ระดับมาก จำนวน ๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๘.๑๑

ระดับปานกลาง จำนวน ๑๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๗.๐๓

ระดับน้อย จำนวน ๑๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๒.๔๓

ระดับน้อยที่สุด จำนวน ๑๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๙.๗๓

- ประเด็นระเบียบนี้เป็นการละเมิดสิทธิเด็ก

เห็นด้วย ระดับมากที่สุด จำนวน ๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๒.๗๐

ระดับมาก จำนวน ๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๕.๔๑

ระดับปานกลาง จำนวน ๖ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๖.๒๒

ระดับน้อย จำนวน ๑๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๐.๕๔

ระดับน้อยที่สุด จำนวน ๑๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๕.๑๔

๓.๖.๔ ข้อคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการปรับปรุงแก้ไข หรือเพิ่มเติมระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยเครื่องแบบนักเรียน พ.ศ. ๒๕๕๑ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๑

๑) ควรปรับปรุงให้ทันต่อสถานการณ์ปัจจุบัน

๒) ระเบียบนี้ดีอยู่แล้ว

๓) ควรปรับปรุงสี และเป็นไปตามบริบท

๔) เห็นควรให้แก้ไขระเบียบดังกล่าวให้มีความสอดคล้องกับสถานการณ์และสังคมในปัจจุบันให้มากขึ้น โดยคำนึงถึงสิทธิและเพศสภาพของนักเรียน นักศึกษา และค่าใช้จ่ายของผู้ปกครอง

๕) กรณีที่สถานศึกษากำหนดให้นักเรียนแต่งเครื่องแบบลูกเสือ เนตรนารี ยุวกาชาด ชุดพื้นเมือง ชุดไทย หรือชุดอื่น หากกำหนดให้หลากหลายอาจเกิดภาระต่อนักเรียนและผู้ปกครอง ควรปรับปรุงระเบียบ กำหนดความเหมาะสมของเครื่องแบบอื่น ว่าจำเป็นต้องมีเครื่องแบบใดบ้าง ที่จำเป็นและเกิดประโยชน์ต่อนักเรียนต่อไป

๖) เครื่องแบบนักเรียนอาจเป็นส่วนหนึ่งของการฝึกอบรมให้เด็กมีวินัยในเบื้องต้น จึงเป็นการดีที่จะมีระเบียบนี้ แต่เครื่องแบบบางประเภทก็เป็นการสร้างภาระให้แก่ผู้ปกครอง เช่น เครื่องแบบลูกเสือ เนตรนารี จึงควรมีการปรับแก้ในส่วนนี้ให้มีความประหยัดและเหมาะสม

๗) ควรมีการเพิ่มเติมเกี่ยวกับเครื่องแบบนักเรียนที่จะกำหนดให้ถึงสิทธิของนักเรียนที่เป็น LGBTQ+

๘) ควรเข้มงวดในการปฏิบัติให้จริงจัง

๙) เครื่องแบบนักเรียนยังมีความสำคัญและจำเป็น เพราะเป็นการแสดงถึงความเป็นสมาชิกของสถานศึกษาใด ความมีระเบียบ เรียบร้อย และความมีวินัยในตนเอง หากให้มีการแต่งกายแบบ freestyle อาจทำให้เกิดการแข่งขันของนักเรียนเพื่อให้เท่าเทียมกับคนอื่น นักเรียน เกิดการใช้จ่ายในส่วนที่ไม่จำเป็นสร้างภาระต่อผู้ปกครอง

๔. ผลการติดตามประเมินผลการบังคับใช้กฎหมายเกี่ยวกับการศึกษา จากนักเรียน

๔.๑ ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

การติดตามประเมินผลการบังคับใช้กฎหมายเกี่ยวกับการศึกษาจากนักเรียนส่วนมากเป็นเพศหญิง จำนวน ๒๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๖๐.๙๘ เพศชาย จำนวน ๑๖ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๙.๐๒ มีอายุ ๑๖ ปีขึ้นไป จำนวน ๓๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๗๐.๔๕ อายุ ๗-๑๒ ปี จำนวน ๘ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๘.๑๘

อายุ ๑๓-๑๕ ปี จำนวน ๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๑.๓๖ กำลังศึกษาระดับมัธยมศึกษา จำนวน ๓๖ คน คิดเป็นร้อยละ ๘๓.๗๒ ระดับประถมศึกษา จำนวน ๗ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๖.๒๘ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน จำนวน ๔๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๐๐

๔.๒ ระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการควบคุมดูแลการใช้รถโรงเรียน พ.ศ. ๒๕๖๒

การติดตามประเมินผลการบังคับใช้กฎหมายเกี่ยวกับการศึกษาจากนักเรียน ในส่วนของระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการควบคุมดูแลการใช้รถโรงเรียน พ.ศ. ๒๕๖๒ ประกอบด้วย

๔.๒.๑ ข้อมูลเกี่ยวกับการรับทราบระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการควบคุมดูแล การใช้รถโรงเรียน พ.ศ. ๒๕๖๒

นักเรียนมีความเห็นว่า รับทราบ จำนวน ๒๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๕๑.๒๒ และไม่ทราบ จำนวน ๒๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๘.๗๘

๔.๒.๒ ข้อมูลเกี่ยวกับช่องทางการรับทราบระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการควบคุมดูแลการใช้รถโรงเรียน พ.ศ. ๒๕๖๒

นักเรียนมีความเห็นว่า ช่องทางการรับทราบส่วนมากสถานศึกษาแจ้งให้ทราบ จำนวน ๑๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๓.๓๓ สื่อสารมวลชนทางอื่น จำนวน ๑๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๘.๕๗ อินเทอร์เน็ต จำนวน ๙ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๑.๔๓ โทรศัพท์ จำนวน ๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๙.๕๒ วิทูย์ จำนวน ๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๒.๓๘ เพื่อน จำนวน ๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๒.๓๘ และช่องทางอื่น ๆ จำนวน ๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๒.๓๘

๔.๒.๓ ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการควบคุมดูแล การใช้รถโรงเรียน พ.ศ. ๒๕๖๒

- ประเด็นท่านเห็นด้วยกับระเบียบว่าด้วยรถโรงเรียนนี้เพียงไร

เห็นด้วย	ระดับมากที่สุด	จำนวน ๑๖ คน	คิดเป็นร้อยละ ๔๐.๐๐
	ระดับมาก	จำนวน ๑๓ คน	คิดเป็นร้อยละ ๓๒.๕๐
	ระดับปานกลาง	จำนวน ๑๐ คน	คิดเป็นร้อยละ ๒๕.๐๐
	ระดับน้อย	จำนวน ๑ คน	คิดเป็นร้อยละ ๒.๕๐

- ประเด็นท่านคิดว่าระเบียบนี้เป็นประโยชน์แก่การคุ้มครองความปลอดภัยแก่นักเรียนผู้โดยสารรถโรงเรียน

เห็นด้วย	ระดับมากที่สุด	จำนวน ๑๗ คน	คิดเป็นร้อยละ ๔๒.๕๐
	ระดับมาก	จำนวน ๑๔ คน	คิดเป็นร้อยละ ๓๕.๐๐
	ระดับปานกลาง	จำนวน ๙ คน	คิดเป็นร้อยละ ๒๒.๕๐

๔.๒.๓ ข้อคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการปรับปรุงแก้ไข หรือเพิ่มเติมระเบียบ กระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการควบคุมดูแลการใช้รถโรงเรียน พ.ศ. ๒๕๖๒

๑) ที่มีอยู่ในปัจจุบันดีอยู่แล้วแต่คว่าอยากให้มีการตรวจสอบรถให้ทั่วถึง และมีงบประมาณในการซ่อมรถรับส่งนักเรียน

๒) เพิ่มให้มีการจัดการเรียนการสอนในการเอาตัวรอดเมื่อเกิดเหตุไม่คาดฝัน เช่น ติดอยู่ในรถ เกิดอุบัติเหตุ เป็นต้น

๓) เห็นด้วยในระเบียบข้อนี้ เพราะนอกจากจะเป็นการสนับสนุนสำหรับนักเรียน ที่มีปัญหาเรื่องของค่าใช้จ่าย หรือการมาโรงเรียนสาย ก็ยังช่วยในเรื่องของการป้องกันการโดนเรียนของนักเรียนด้วย เพราะมีการเช็คนักเรียนที่รับตอนรับ - ส่ง

๔) อยากให้เพิ่มความปลอดภัยต่อการตรวจสอบ เช่น นักเรียนลงรถหรือยัง หรือตรวจสอบเพื่อไม่ให้เกิดเหตุไม่คาดฝันหรืออันตราย

๕) ควรมีการดูแล รักษาอย่างดี ระเบียบเดิมดีอยู่แล้ว เพราะใช้ในการรับส่งคน ต้องมีความปลอดภัย

๖) บางสถานศึกษาปล่อยปะละเลยอยากให้มีการตรวจสอบและมีใบรับรอง อย่างชัดเจน

๗) เพิ่มความเข้มงวดของกฎหมายให้มากขึ้น เช่น หากฝ่าฝืนจะถูกลงโทษ

๘) ควรเพิ่มความเข้มงวดในการควบคุมปริมาณผู้โดยสาร

๙) ควรตรวจสอบให้มากกว่านี้ในการขนส่งเด็กโดยคนนอกที่มาทำสัญญากับโรงเรียน

๑๐) เพิ่มเติมเรื่องความปลอดภัยในการขับรถด้วยความเร็ว สถานที่การศึกษาบางแห่ง มีรถพานักเรียนไปทำกิจกรรมไม่พอ

๑๑) ระเบียบนี้ดีแล้วแต่อาจเพิ่มความชัดเจนของอายุผู้ขับมากกว่านี้

๑๒) ควรออกเกี่ยวกับการคุ้มครองเด็กหากเกิดอุบัติเหตุ ดูตามกรณีว่าใครทำผิด และเรื่องการติดต่อกับโรงเรียน

๑๓) คนมีการกำหนดความเร็วในการขับรถโรงเรียน ให้มีความเข้มงวดมากขึ้นกว่านี้ และควรมีบทลงโทษให้ชัดเจน กับรถโรงเรียนที่ทำผิดกฎระเบียบ รถโรงเรียนไม่ควรแออัดจนเกินไป

๑๔) ในส่วนของความปลอดภัย อยากให้ตรวจทั้งคนขับและสภาพรถ และความแออัดในการกำหนดจำนวนเด็กในรถ

๑๕) การรับนักเรียนปริมาณมากเกินไปต่อรถ ๑ คัน อาจก่อให้เกิดอันตราย ต่อเด็กและเด็กไม่ได้รับความสะดวกสบายเท่าที่ควร คนขับรถบางท่านเป็นผู้สูงอายุเนื่องจากสุขภาพร่างกาย ความสามารถในการขับรถลดลง

๑๖) ควรปรับปรุงเพราะโรงเรียนบางที่มีการใช้รถรับส่งที่ไม่ค่อยเหมาะสม ควรปรับปรุงเพราะโรงเรียนบางแห่งมีการใช้รถรับ - ส่ง ที่ไม่ค่อยสะดวกในการนั่ง เช่น รถสองแถว เกิดการอัดกันมากเกินไป และไม่สะดวกต่อการหายใจ อากาศถ่ายเทหรือรถบัสในการมีพัดลมแต่เป็นพัดลม ที่ไม่เย็นทำให้มีอากาศถ่ายเทไม่สะดวก และการบริการไม่คุ้มค่ารถที่นักเรียนต้องจ่าย และผู้ขับขี่บางคน เหมือนไม่ได้ฝึกฝนมาก่อน

๔.๓ ระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการพานักเรียนและนักศึกษาไปนอกสถานศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๓

การติดตามประเมินผลการบังคับใช้กฎหมายเกี่ยวกับการศึกษาจากนักเรียน ในส่วนของระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการพานักเรียนและนักศึกษาไปนอกสถานศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๓ ประกอบด้วย

๔.๓.๑ ข้อมูลเกี่ยวกับการรับทราบระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการพานักเรียน และนักศึกษาไปนอกสถานศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๓

ข้อมูลเกี่ยวกับการรับทราบระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการพานักเรียน และนักศึกษาไปนอกสถานศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๓ นักเรียน มีความเห็นว่า ไม่ทราบ จำนวน ๒๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๕๗.๘๘ และรับทราบ จำนวน ๑๖ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๒.๑๑

๔.๓.๒ ข้อมูลเกี่ยวกับช่องทางการรับทราบระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการพานักเรียนและนักศึกษาไปนอกสถานศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๓

ข้อมูลเกี่ยวกับช่องทางการรับทราบระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการพานักเรียนและนักศึกษาไปนอกสถานศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๓ นักเรียนมีความเห็นว่า ช่องทางการรับทราบส่วนมากสถานศึกษาแจ้งให้ทราบ จำนวน ๑๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๐.๐๐

อินเทอร์เน็ต จำนวน ๘ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๖.๖๗ สื่อสารมวลชนทางอื่น จำนวน ๗ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๓.๓๓
โทรทัศน์ จำนวน ๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๖.๖๗ และวิทยุ จำนวน ๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๓.๓๓

๔.๓.๓ ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการพานักเรียน
และนักศึกษาไปนอกสถานศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๓

- ประเด็นสถานศึกษาของท่านได้ให้ความสำคัญกับระเบียบนี้มาก/น้อยเพียงใด
เห็นด้วย ระดับมากที่สุด จำนวน ๑๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๖.๓๒
 ระดับมาก จำนวน ๒๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๕๒.๖๓
 ระดับปานกลาง จำนวน ๗ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๘.๔๒
 ระดับน้อย จำนวน ๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๒.๖๓
- ประเด็นระเบียบนี้เป็นประโยชน์แก่การคุ้มครองความปลอดภัยแก่นักเรียน
เห็นด้วย ระดับมากที่สุด จำนวน ๑๖ คน คิดเป็นร้อยละ ๕๒.๑๑
 ระดับมาก จำนวน ๒๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๕๒.๖๓
 ระดับปานกลาง จำนวน ๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๕.๒๖
- ประเด็นการมีระเบียบนี้เป็นการเพิ่มภาระแก่สถานศึกษา
เห็นด้วย ระดับมากที่สุด จำนวน ๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๗.๘๙
 ระดับมาก จำนวน ๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๕.๒๖
 ระดับปานกลาง จำนวน ๑๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๘.๙๕
 ระดับน้อย จำนวน ๑๗ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๔.๗๔
 ระดับน้อยที่สุด จำนวน ๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๓.๑๖
- ประเด็นระเบียบนี้สร้างความยุ่งยากในการทำงานของครู
เห็นด้วย ระดับมากที่สุด จำนวน ๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๒.๖๓
 ระดับมาก จำนวน ๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๓.๑๖
 ระดับปานกลาง จำนวน ๑๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๔.๒๑
 ระดับน้อย จำนวน ๑๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๖.๘๔
 ระดับน้อยที่สุด จำนวน ๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๓.๑๖
- ประเด็นการปฏิบัติในการพานักเรียนและนักศึกษาไปนอกสถานศึกษา
มีความเหมาะสมมาก/น้อยเพียงใด
เห็นด้วย ระดับมากที่สุด จำนวน ๙ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๓.๖๘
 ระดับมาก จำนวน ๑๙ คน คิดเป็นร้อยละ ๕๐.๐๐
 ระดับปานกลาง จำนวน ๙ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๓.๖๘
 ระดับน้อยที่สุด จำนวน ๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๒.๖๓
- ประเด็นหน้าที่ของผู้ควบคุมและผู้ช่วยผู้ควบคุมดูแลนักเรียนและนักศึกษา
มีความเหมาะสมมาก/น้อยเพียงใด
เห็นด้วย ระดับมากที่สุด จำนวน ๑๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๘.๙๕
 ระดับมาก จำนวน ๑๙ คน คิดเป็นร้อยละ ๕๐.๐๐
 ระดับปานกลาง จำนวน ๘ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๑.๐๕
- ประเด็นหน้าที่ของพนักงานขับรถหรือควบคุมยานพาหนะในการพานักเรียน
ไปนอกสถานศึกษา มีความเหมาะสมมาก/น้อยเพียงใด
เห็นด้วย ระดับมากที่สุด จำนวน ๑๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๖.๘๔
 ระดับมาก จำนวน ๑๘ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๗.๓๗

ระดับปานกลาง จำนวน ๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๐.๕๓

ระดับน้อย จำนวน ๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๒.๖๓

ระดับน้อยที่สุด จำนวน ๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๒.๖๓

๔.๓.๔ ข้อคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการปรับปรุงแก้ไข หรือเพิ่มเติมระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการพานักเรียนและนักศึกษาไปนอกสถานศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๓

๑) คำนึงถึงความปลอดภัยของเด็กนักเรียน

๒) ควรมีการเช็คจำนวนนักเรียนบ่อย ๆ

๓) การคุ้มครองเด็กนักเรียนหากเกิดอุบัติเหตุ

๔) บางสถานที่อาจจะอันตรายเกินไป

๕) ปรับปรุงในเรื่องการใส่ใจดูแลของครูผู้รับผิดชอบในการดูแลเด็ก

๖) อยากให้มีการคัดกรองครูที่ได้รับมอบหมายให้พานักเรียนไปในสถานที่ต่าง ๆ

ให้เหมาะสม

๗) อยากให้มีการคัดกรองครูที่ได้รับมอบหมายให้พานักเรียนไปทัศนศึกษา เพราะครูบางคนอาจจะไม่มีเกณฑ์เหมาะสมต่อสถานที่ที่ไป ทำให้ดูแลเด็กได้ไม่ทั่วถึงเพราะบางโรงเรียนให้ครูประจำชั้นไปดูแลห้องตัวเอง

๘) ควรเพิ่มบงให้คนขับรถหรือสนับสนุนความปลอดภัยให้มากกว่านี้

๔.๔ กฎกระทรวงกำหนดความประพฤตินักเรียนและนักศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๒

การติดตามประเมินผลการบังคับใช้กฎหมายเกี่ยวกับการศึกษาจากนักเรียน ในส่วนของกฎกระทรวงกำหนดความประพฤตินักเรียนและนักศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๒ ประกอบด้วย

๔.๔.๑ ข้อมูลเกี่ยวกับการรับทราบกฎกระทรวงกำหนดความประพฤตินักเรียน และนักศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๒

นักเรียนมีความเห็นว่า รับทราบ จำนวน ๒๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๖๐.๙๘ และไม่ทราบ จำนวน ๑๖ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๙.๐๒

๔.๔.๒ ข้อมูลเกี่ยวกับช่องทางการรับทราบกฎกระทรวงกำหนดความประพฤตินักเรียน และนักศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๒

ข้อมูลเกี่ยวกับช่องทางการรับทราบกฎกระทรวงกำหนดความประพฤตินักเรียน และนักศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๒ นักเรียนมีความเห็นว่า ช่องทางการรับทราบส่วนมากสถานศึกษาแจ้งให้ทราบ จำนวน ๑๘ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๕.๒๙ อินเทอร์เน็ต จำนวน ๑๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๗.๔๕ สื่อสารมวลชนทางอื่น จำนวน ๑๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๕.๔๙ โทรทัศน์ จำนวน ๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๗.๘๔ วิทยุ จำนวน ๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๑.๙๖ และเพื่อน จำนวน ๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๑.๙๖

๔.๔.๓ ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำคัญของกฎกระทรวงกำหนดความประพฤติ นักเรียนและนักศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๒

นักเรียนมีความเห็นว่า สำคัญ จำนวน ๔๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๐๐.๐๐

๔.๔.๔ ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับกฎกระทรวงกำหนดความประพฤตินักเรียน และนักศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๒

- ประเด็นหนีเรียนหรือออกนอกสถานศึกษาโดยไม่ได้รับอนุญาตในช่วงเวลาเรียน
เห็นด้วย ระดับมากที่สุด จำนวน ๗ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๗.๐๗
ระดับมาก จำนวน ๗ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๗.๐๗
ระดับปานกลาง จำนวน ๑๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๖.๘๓
ระดับน้อย จำนวน ๖ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๔.๖๓
ระดับน้อยที่สุด จำนวน ๑๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๔.๓๙
- ประเด็นเล่นการพนัน จัดให้มีการเล่นการพนัน หรือมั่วสุมในวงการเล่น
เห็นด้วย ระดับมากที่สุด จำนวน ๖ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๔.๒๙
ระดับมาก จำนวน ๑๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๖.๑๙
ระดับปานกลาง จำนวน ๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๙.๕๒
ระดับน้อย จำนวน ๗ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๖.๖๗
ระดับน้อยที่สุด จำนวน ๑๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๓.๓๓
- ประเด็นพกพาอาวุธ หรือวัตถุระเบิด
เห็นด้วย ระดับมากที่สุด จำนวน ๖ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๔.๒๙
ระดับมาก จำนวน ๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๑.๙๐
ระดับปานกลาง จำนวน ๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๗.๑๔
ระดับน้อย จำนวน ๖ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๔.๒๙
ระดับน้อยที่สุด จำนวน ๒๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๕๒.๓๘
- ประเด็นซื้อ จำหน่าย แลกเปลี่ยน เสพสุราหรือเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ สิ่งมีนเมา

บุหรี หรือยาเสพติด

- เห็นด้วย ระดับมากที่สุด จำนวน ๑๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๔.๓๙
ระดับมาก จำนวน ๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๔.๘๘
ระดับปานกลาง จำนวน ๑๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๖.๘๓
ระดับน้อย จำนวน ๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๒.๒๐
ระดับน้อยที่สุด จำนวน ๑๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๑.๗๑
- ประเด็นลักทรัพย์กรรโชกทรัพย์ ข่มขู่ หรือบังคับขืนใจ เพื่อเอาทรัพย์สินบุคคลอื่น
เห็นด้วย ระดับมากที่สุด จำนวน ๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๙.๓๐
ระดับมาก จำนวน ๖ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๓.๙๕
ระดับปานกลาง จำนวน ๗ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๖.๒๘
ระดับน้อย จำนวน ๑๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๓.๒๖
ระดับน้อยที่สุด จำนวน ๑๖ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๗.๒๑
- ประเด็นก่อเหตุทะเลาะวิวาท ทำร้ายร่างกายผู้อื่น เตรียมการหรือกระทำการใด ๆ

อันน่าจะก่อให้เกิดความไม่สงบเรียบร้อยหรือขัดต่อศีลธรรมอันดีของประชาชนหรือรวมกลุ่มหรือมั่วสุมเพื่อกระทำการดังกล่าว

- เห็นด้วย ระดับมากที่สุด จำนวน ๖ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๓.๖๔
ระดับมาก จำนวน ๑๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๒.๗๓
ระดับปานกลาง จำนวน ๑๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๗.๒๗
ระดับน้อย จำนวน ๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๙.๐๙
ระดับน้อยที่สุด จำนวน ๑๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๗.๒๗

- ประเด็นแสดงพฤติกรรมทางชั่วสาวอันไม่เหมาะสม กระทำการลามกอนาจาร
แต่งกายล่อแหลมหรือไม่เรียบร้อยในโรงเรียนหรือสถานศึกษา หรือแต่งเครื่องแบบนักเรียนหรือนักศึกษาไม่เรียบร้อย

เห็นด้วย ระดับมากที่สุด จำนวน ๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๗.๕๐
ระดับมาก จำนวน ๑๖ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๐.๐๐
ระดับปานกลาง จำนวน ๗ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๗.๕๐
ระดับน้อย จำนวน ๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๒.๕๐
ระดับน้อยที่สุด จำนวน ๙ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๒.๕๐

- ประเด็นเกี่ยวข้องกับการค้าประเวณี

เห็นด้วย ระดับมากที่สุด จำนวน ๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๙.๗๖
ระดับมาก จำนวน ๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๗.๓๒
ระดับปานกลาง จำนวน ๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๙.๗๖
ระดับน้อย จำนวน ๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๙.๗๖
ระดับน้อยที่สุด จำนวน ๒๖ คน คิดเป็นร้อยละ ๖๓.๔๑

- ประเด็นเที่ยวเตร่นอกสถานที่พัก รวมกลุ่ม หรือมั่วสุมอันเป็นการสร้างความเดือดร้อน

ให้แก่ตนเองหรือผู้อื่น

เห็นด้วย ระดับมากที่สุด จำนวน ๗ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๗.๐๗
ระดับมาก จำนวน ๖ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๔.๖๓
ระดับปานกลาง จำนวน ๙ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๑.๙๕
ระดับน้อย จำนวน ๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๒.๒๐
ระดับน้อยที่สุด จำนวน ๑๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๔.๑๕

- ประเด็นท่านเห็นด้วยกับกฎกระทรวงนี้เพียงใด

เห็นด้วย ระดับมากที่สุด จำนวน ๑๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๗.๕๐
ระดับมาก จำนวน ๒๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๕๗.๕๐
ระดับปานกลาง จำนวน ๖ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๕.๐๐

- ประเด็นท่านเห็นว่า กฎกระทรวงนี้มีประโยชน์ต่อการดูแลความประพฤติ

ของเยาวชนมากน้อยเพียงใด

เห็นด้วย ระดับมากที่สุด จำนวน ๑๗ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๒.๕๐
ระดับมาก จำนวน ๒๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๕๒.๕๐
ระดับปานกลาง จำนวน ๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๕.๐๐

- ประเด็นกฎกระทรวงนี้มีส่วนทำให้เด็กมีวินัยดีขึ้น

เห็นด้วย ระดับมากที่สุด จำนวน ๘ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๙.๕๑
ระดับมาก จำนวน ๒๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๕๓.๖๖
ระดับปานกลาง จำนวน ๙ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๑.๙๕
ระดับน้อย จำนวน ๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๔.๘๘
ระดับน้อยที่สุด จำนวน ๑๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๑.๑๔

- ประเด็นกฎกระทรวงนี้มีส่วนทำให้เด็กมีผลการเรียนดีขึ้น

เห็นด้วย ระดับมากที่สุด จำนวน ๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๗.๑๔
ระดับมาก จำนวน ๑๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๓.๘๑
ระดับปานกลาง จำนวน ๑๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๓.๓๓
ระดับน้อย จำนวน ๑๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๖.๑๙

- ระดับน้อยที่สุด จำนวน ๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๙.๕๒
- ประเด็นกฎกระทรวงนี้ทำให้เด็กเครียด
- เห็นด้วย ระดับมากที่สุด จำนวน ๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๗.๓๒
- ระดับมาก จำนวน ๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๗.๓๒
- ระดับปานกลาง จำนวน ๑๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๔.๑๕
- ระดับน้อย จำนวน ๑๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๑.๗๑
- ระดับน้อยที่สุด จำนวน ๘ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๙.๕๑
- ประเด็นท่านเห็นว่า กฎกระทรวงนี้เป็นการจำกัดสิทธิของเด็กมากเกินไปหรือไม่
- เห็นด้วย ระดับมาก จำนวน ๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๒.๕๐
- ระดับปานกลาง จำนวน ๑๖ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๐.๐๐
- ระดับน้อย จำนวน ๑๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๕.๐๐
- ระดับน้อยที่สุด จำนวน ๙ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๒.๕๐
- ประเด็นหนีเรียนหรือออกนอกสถานศึกษาโดยไม่ได้รับอนุญาตในช่วงเวลาเรียน
- เห็นด้วย ระดับมากที่สุด จำนวน ๒๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๕๑.๒๒
- ระดับมาก จำนวน ๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๙.๗๖
- ระดับปานกลาง จำนวน ๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๗.๓๒
- ระดับน้อย จำนวน ๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๒.๒๐
- ระดับน้อยที่สุด จำนวน ๘ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๙.๕๑
- ประเด็นเล่นการพนัน จัดให้มีการเล่นการพนัน หรือมั่วสุมในวงการพนัน
- เห็นด้วย ระดับมากที่สุด จำนวน ๒๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๕๓.๖๖
- ระดับมาก จำนวน ๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๒.๒๐
- ระดับปานกลาง จำนวน ๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๒.๔๔
- ระดับน้อย จำนวน ๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๒.๔๔
- ระดับน้อยที่สุด จำนวน ๑๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๙.๒๗
- ประเด็นพกพาอาวุธ หรือวัตถุระเบิด
- เห็นด้วย ระดับมากที่สุด จำนวน ๒๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๕๔.๑๑
- ระดับมาก จำนวน ๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๔.๘๘
- ระดับปานกลาง จำนวน ๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๗.๓๒
- ระดับน้อย จำนวน ๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๒.๔๔
- ระดับน้อยที่สุด จำนวน ๑๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๙.๒๗
- ประเด็นซื้อ จำหน่าย แลกเปลี่ยน เสพสุราหรือเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ สิ่งมีนเมา
- เห็นด้วย ระดับมากที่สุด จำนวน ๑๙ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๖.๓๔
- ระดับมาก จำนวน ๗ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๗.๐๗
- ระดับปานกลาง จำนวน ๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๗.๓๒
- ระดับน้อย จำนวน ๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๔.๘๘
- ระดับน้อยที่สุด จำนวน ๑๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๔.๓๙
- ประเด็นลักทรัพย์ ครอบครองทรัพย์ ช่มชู้ หรือบังคับขืนใจ เพื่อเอาทรัพย์สินบุคคลอื่น
- เห็นด้วย ระดับมากที่สุด จำนวน ๑๙ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๖.๓๔
- ระดับมาก จำนวน ๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๒.๒๐

บุหรี หรือยาเสพติด

ระดับปานกลาง จำนวน ๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๙.๗๖
ระดับน้อย จำนวน ๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๔.๘๘
ระดับน้อยที่สุด จำนวน ๑๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๖.๘๓

- ประเด็นก่อเหตุทะเลาะวิวาท ทำร้ายร่างกายผู้อื่น เตรียมการหรือกระทำการใด ๆ
อันน่าจะก่อให้เกิดความไม่สงบเรียบร้อยหรือขัดต่อศีลธรรม อันดีของประชาชน

เห็นด้วย ระดับมากที่สุด จำนวน ๑๖ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๐.๐๐
ระดับมาก จำนวน ๖ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๕.๐๐
ระดับปานกลาง จำนวน ๗ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๗.๕๐
ระดับน้อย จำนวน ๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๕.๐๐
ระดับน้อยที่สุด จำนวน ๙ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๒.๕๐

- ประเด็นแสดงพฤติกรรมทางชู้สาวซึ่งไม่เหมาะสมในที่สาธารณะ

เห็นด้วย ระดับมากที่สุด จำนวน ๑๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๕.๗๑
ระดับมาก จำนวน ๑๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๓.๘๑
ระดับปานกลาง จำนวน ๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๙.๕๒
ระดับน้อย จำนวน ๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๙.๕๒
ระดับน้อยที่สุด จำนวน ๙ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๑.๔๓

- ประเด็นเกี่ยวข้องกับการค้าประเวณี

เห็นด้วย ระดับมากที่สุด จำนวน ๑๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๗.๕๐
ระดับมาก จำนวน ๖ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๕.๐๐
ระดับปานกลาง จำนวน ๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๒.๕๐
ระดับน้อย จำนวน ๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๒.๕๐
ระดับน้อยที่สุด จำนวน ๑๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๒.๕๐

- ประเด็นออกนอกสถานที่พักเวลากลางคืน เพื่อเที่ยวเตร่หรือรวมกลุ่ม
อันเป็นการสร้างความเดือดร้อนให้แก่ตนเองหรือผู้อื่น

เห็นด้วย ระดับมากที่สุด จำนวน ๑๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๕.๙๐
ระดับมาก จำนวน ๗ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๗.๕๕
ระดับปานกลาง จำนวน ๗ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๗.๕๕
ระดับน้อย จำนวน ๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๕.๑๓
ระดับน้อยที่สุด จำนวน ๙ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๓.๐๘

๔.๔.๕ ข้อคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการปรับปรุงแก้ไข หรือเพิ่มเติมกฎกระทรวงกำหนด
ความประพฤตินักเรียนและนักศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๒

๑) มีกฎระเบียบควบคุมอย่างเคร่งครัดภายในสถานศึกษา

๒) มีการลงโทษในการสูบบุหรี่หรือสารเสพติดในโรงเรียน ก็มีการหักคะแนน
ปรับต่าง ๆ ในหลาย ๆ อย่างที่ผิดกฎจะมีการหักคะแนน บำเพ็ญประโยชน์ และปรับ มากที่สุด คือ ไล่ออก

๓) อยากให้มีการลงโทษที่เหมาะสมกับความรุนแรงของการกระทำ ถ้ามีการทำผิด
กฎโรงเรียนและกฎหมายอยากให้ใช้ ๑ สถานีดำรวจ ๑ โรงเรียน

๔) การออกนอกสถานที่พักในเวลากลางคืน ไม่เกี่ยวข้องกับการไม่ปฏิบัติตาม
ตามกฎของสถานศึกษา

๕) อยากให้เพิ่มเติมในเรื่องของการพกพาหรือใช้สิ่งเสพติด โปสลงออนไลน์
ทั้งที่ยังใส่ชุดนักเรียนให้มีการเพิ่มมาตรการการดูแลให้รัดกุมมากขึ้น

- ๖) ควรมีข้อบังคับให้เด็ดขาด เพิ่มกฎในการจัดการ
- ๗) ห้ามนักเรียนสูบบุหรี่ไฟฟ้าภายในโรงเรียน โดยมีโทษปรับเงิน ๑,๐๐๐ บาท และหักคะแนนความประพฤติ ๕๐ คะแนน หากทำครั้งต่อไปก็โดนพักการเรียน
- ๘) การนำรถมาขับขี่ในโรงเรียนในเวลาเลิกเรียน เพราะเด็กบางคนนั้นในเวลาเลิกเรียนมักนำรถเข้ามาขับขี่ในโรงเรียน ซึ่งบางคนเป็นรถที่ผ่านการดัดแปลงซึ่งอาจก่อให้เกิดความเดือดร้อนแก่ผู้อื่น
- ๙) อยากให้เคร่งครัดทางด้านกฎมากกว่านี้ เพราะจากที่เคยเห็นในช่วงนั้นเรื่องการนำอาวุธเข้ามาจนเกิดเหตุการณ์ที่น่าเศร้าซึ่งมันเป็นเรื่องที่ไม่ควรอยู่แล้วเลยอยากให้เคร่งครัดมากกว่านี้
- ๑๐) การนำรถมอเตอร์ไซด์มาโรงเรียนต้องจอดภายในโรงจอดรถของโรงเรียน กำหนดความเร็วในการขี่ภายในโรงเรียนข้อบังคับในการใส่หมวกกันน็อค
- ๑๑) การห้ามใส่เครื่องประดับหรือวัสดุต่าง ๆ การห้ามนำเครื่องสำอางมาโรงเรียน
- ๑๒) การห้ามใส่เครื่องประดับหรือวัตถุต่าง ๆ เช่น สร้อย สร้อยข้อมือทอง และมีการห้ามนำเครื่องสำอางมาโรงเรียน

๔.๕ ระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการลงโทษนักเรียนและนักศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๘

การติดตามประเมินผลการบังคับใช้กฎหมายเกี่ยวกับการศึกษาจากนักเรียนในส่วนของระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการลงโทษนักเรียนและนักศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๘ ประกอบด้วย

๔.๕.๑ ข้อมูลเกี่ยวกับการรับทราบระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการลงโทษนักเรียนและนักศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๘

นักเรียนมีความเห็นว่า รับทราบ จำนวน ๒๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๕๗.๘๙ และไม่ทราบ จำนวน ๑๖ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๒.๑๑

๔.๕.๒ ข้อมูลเกี่ยวกับช่องทางการรับทราบระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการลงโทษนักเรียนและนักศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๘

นักเรียนมีความเห็นว่า ช่องทางการรับทราบส่วนมากสถานศึกษาแจ้งให้ทราบ จำนวน ๑๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๕.๔๕ สื่อสารมวลชนทางอื่น จำนวน ๘ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๔.๒๔ อินเทอร์เน็ต จำนวน ๖ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๘.๑๘ โทรทัศน์ จำนวน ๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๖.๐๖ วิชิต จำนวน ๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๓.๐๓ และช่องทางอื่น ๆ จำนวน ๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๓.๐๓

๔.๕.๓ ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการลงโทษนักเรียนและนักศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๘

- ประเด็นท่านเห็นด้วยกับระเบียบว่าด้วยการลงโทษนี้เพียงไร
เห็นด้วย ระดับมากที่สุด จำนวน ๑๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๖.๓๒
ระดับมาก จำนวน ๑๘ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๗.๓๗
ระดับปานกลาง จำนวน ๘ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๑.๐๕
ระดับน้อยที่สุด จำนวน ๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๕.๑๔
- ประเด็นโทษที่จะลงแก่นักเรียนนักศึกษานักศึกษากำหนดให้มี ๔ สถาน ได้แก่ ๑) ว่ากล่าวตักเตือน ๒) ทำทัณฑ์บน ๓) ตัดคะแนนความประพฤติ ๔) ทำกิจกรรมเพื่อให้ปรับเปลี่ยนพฤติกรรม มีความเหมาะสมเพียงไร

เห็นด้วย ระดับมากที่สุด จำนวน ๒๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๖๔.๑๐
ระดับมาก จำนวน ๖ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๕.๓๘

ระดับปานกลาง จำนวน ๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๐.๒๖

ระดับน้อย จำนวน ๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๐.๒๖

- ประเด็นท่านคิดว่า ระเบียบนี้มีประโยชน์ในการปฏิบัติตนของนักเรียนนักศึกษา

เพียงใด

เห็นด้วย ระดับมากที่สุด จำนวน ๑๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๘.๔๖

ระดับมาก จำนวน ๑๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๘.๒๑

ระดับปานกลาง จำนวน ๑๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๘.๒๑

ระดับน้อย จำนวน ๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๕.๑๓

- ประเด็นท่านคิดว่า ท่านได้รับประโยชน์จากระเบียบนี้หรือไม่เพียงใด

เห็นด้วย ระดับมากที่สุด จำนวน ๑๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๘.๒๑

ระดับมาก จำนวน ๑๙ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๘.๗๒

ระดับปานกลาง จำนวน ๖ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๕.๓๘

ระดับน้อย จำนวน ๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๗.๖๙

- ประเด็นท่านคิดว่า การลงโทษของสถานศึกษาเป็นไปตามระเบียบหรือไม่

เห็นด้วย ระดับมากที่สุด จำนวน ๑๘ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๕.๐๐

ระดับมาก จำนวน ๑๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๕.๐๐

ระดับปานกลาง จำนวน ๘ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๐.๐๐

ระดับน้อย จำนวน ๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๕.๐๐

ระดับน้อยที่สุด จำนวน ๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๕.๐๐

- ประเด็นท่านคิดว่า ระเบียบนี้ทำให้ท่านเครียดหรือมีการปฏิบัติตน

เห็นด้วย ระดับมากที่สุด จำนวน ๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๗.๖๙

ระดับมาก จำนวน ๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๗.๖๙

ระดับปานกลาง จำนวน ๑๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๘.๒๑

ระดับน้อย จำนวน ๑๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๐.๗๗

ระดับน้อยที่สุด จำนวน ๑๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๕.๖๔

- ประเด็นท่านคิดว่า ระเบียบนี้ลดรอนสิทธิท่านหรือไม่

เห็นด้วย ระดับมากที่สุด จำนวน ๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๘.๑๑

ระดับมาก จำนวน ๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๒.๗๐

ระดับปานกลาง จำนวน ๑๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๘.๒๑

ระดับน้อย จำนวน ๑๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๕.๐๐

ระดับน้อยที่สุด จำนวน ๑๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๐.๗๗

- ประเด็นหากเพิ่มวิธีการลงโทษนักเรียนนักศึกษาด้วยไม้เรียว

เห็นด้วย ระดับมากที่สุด จำนวน ๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๒.๕๐

ระดับมาก จำนวน ๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๒.๕๐

ระดับปานกลาง จำนวน ๗ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๗.๕๐

ระดับน้อย จำนวน ๗ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๗.๕๐

ระดับน้อยที่สุด จำนวน ๒๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๖๐.๐๐

- ประเด็นท่านเห็นด้วยกับวิธีการลงโทษด้วยการพักการเรียนหรือไม่เพียงใด

เห็นด้วย ระดับมากที่สุด จำนวน ๖ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๕.๓๘

ระดับมาก จำนวน ๗ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๗.๕๐

ระดับปานกลาง จำนวน ๑๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๘.๔๖

ระดับน้อย จำนวน ๖ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๕.๓๘

ระดับน้อยที่สุด จำนวน ๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๒.๘๒

๔.๕.๔ ข้อคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการปรับปรุงแก้ไข หรือเพิ่มเติมระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการลงโทษนักเรียนและนักศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๘

๑) ควรเพิ่มความละเอียดความเป็นมาตรฐานในการตัดคะแนนความประพฤติ นักเรียนมากกว่าไม่ควรตัดมั่ว ๆ เพราะอาจส่งผลทำให้เด็กที่ไม่รู้ต้องมาแก้ความประพฤติทำให้เสียเวลาของนักเรียนอย่างมาก

๒) ควรพักการเรียนในช่วงระยะเวลาหนึ่ง

๓) ลงโทษตามกฎหมายระเบียบก็ดีอยู่แล้ว แต่ไม่ยากให้ใช้ความรุนแรง เพราะมันไม่ได้ทำให้เด็กเข้าใจถึงปัญหาตรงนั้นและยังใช้ความรุนแรงยิ่งทำให้เด็กไม่โอเคกว่าเดิม อยากให้แก้ปัญหามาให้ตรงจุด อยากให้เข้าใจเด็กมากกว่านี้ ว่าเขาไม่โอเคตรงไหน อยากให้ปรับความเข้าใจกัน หรือแลกเปลี่ยนความคิดกับเด็กดีกว่า

๔) อยากให้ลดการลงโทษโดยใช้ความรุนแรงลง เลือกวิธีแก้ปัญหามาให้ตรงจุด และแก้ปัญหามาได้จริงๆ

๕) จัดให้คนที่กระทำความผิดเข้าค่ายเพื่อปรับเปลี่ยนพฤติกรรมอย่างเข้มงวด

๖) ควรมีการเข้มงวดกับบทลงโทษให้กับคนที่กระทำความผิด อาทิ จัดให้เข้าค่าย มีทหารมาช่วยในการเข้าค่าย เพื่อปรับเปลี่ยนพฤติกรรมในส่วนนี้

๗) เหมาะสมแล้ว อย่าเอาไม่เรียนกลับมาเลย เพราะว่าตั้งแต่การศึกษาขั้นพื้นฐาน มัธยมศึกษาปีที่ ๔ ถึงปีที่ ๖ ไม่ได้บังคับเรียนแล้ว

๘) หากทำผิดควรลงโทษด้วยการพาเด็กไปทำกิจกรรม เพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อสังคม

๙) มีวิธีการลงโทษที่ไม่รุนแรง ไม่มีการทำร้ายร่างกาย

๑๐) ในการทำโทษนั้น บางกรณีทำผิดหลายครั้งแต่ถูกหย่อนโทษตลอด ทำผิดซ้ำ ๆ ซึ่งกฎยังไม่พอ จึงอยากให้เพิ่มในกฎว่า ทำผิดเท่านี้ ต้องรับโทษแบบ

๑๑) พิจารณาจากความเหมาะสมในแต่ละเหตุการณ์ว่า มากน้อยแค่ไหน

๑๒) ควรมีการปรับปรุงแก้ไขเรื่องลงโทษนักเรียนควรลงโทษให้เหมาะสมกับการกระทำที่ร้ายแรง หรือการใช้ความรุนแรงการทำร้ายจิตใจผู้อื่น การกลั่นแกล้งผู้อื่น

๑๓) การพักการเรียนอาจดูจากเหตุผลหรือความผิดว่า มากน้อยเพียงใด

๑๔) ควรแก้ไขการเข้มงวดกับกฎระเบียบให้มากขึ้น เพื่อลดการเกิดปัญหาในโรงเรียนหาวิธีและหาทางแก้ไขปัญหาที่ดีที่สุดเพื่อเพิ่มการอยู่ร่วมกันได้มากขึ้น

๑๕) การใช้ความรุนแรง ไม่สมควรเกิดขึ้นในสถานศึกษา

๑๖) ไม่ควรมีการลงโทษด้วยการใช้ความรุนแรงโดยเด็ดขาด ไม่ว่าจากการตีหรือทำอะไรเกี่ยวกับร่างกายของเด็ก เพราะนอกจากจะไม่ช่วยให้เหตุการณ์ดีขึ้น เด็กจะหัวแข็งและไม่รับฟัง และยังเป็นแผลในใจ

๔.๖ ระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยเครื่องแบบนักเรียน พ.ศ. ๒๕๕๑ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๑

การติดตามประเมินผลการบังคับใช้กฎหมายเกี่ยวกับการศึกษาจากนักเรียนในส่วนของระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยเครื่องแบบนักเรียน พ.ศ. ๒๕๕๑ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๑ ประกอบด้วย

๔.๖.๑ ข้อมูลเกี่ยวกับการรับทราบระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยเครื่องแบบนักเรียน พ.ศ. ๒๕๕๑ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๑

นักเรียนมีความเห็นว่า รับทราบ จำนวน ๒๘ คน คิดเป็นร้อยละ ๗๓.๖๘ และไม่ทราบจำนวน ๑๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๖.๓๒

๔.๖.๒ ข้อมูลเกี่ยวกับช่องทางการรับทราบระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยเครื่องแบบนักเรียน พ.ศ. ๒๕๕๑ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๑

นักเรียนมีความเห็นว่า ช่องทางการรับทราบส่วนมากสถานศึกษาแจ้งให้ทราบจำนวน ๒๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๒.๘๔ สื่อสารมวลชนทางอื่น จำนวน ๒๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๙.๘๕ อินเทอร์เน็ตจำนวน ๑๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๐.๙๐ โทรทัศน์ จำนวน ๗ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๐.๔๕ และเพื่อน จำนวน ๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๕.๙๗ รายละเอียดข้อมูลปรากฏตามตารางต่อไปนี้

๔.๖.๓ ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยเครื่องแบบนักเรียน พ.ศ. ๒๕๕๑ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๑

- ประเด็นท่านเห็นด้วยกับระเบียบนี้เพียงใด

เห็นด้วย	ระดับมากที่สุด	จำนวน ๘ คน	คิดเป็นร้อยละ ๒๐.๐๐
	ระดับมาก	จำนวน ๑๘ คน	คิดเป็นร้อยละ ๔๕.๐๐
	ระดับปานกลาง	จำนวน ๑๔ คน	คิดเป็นร้อยละ ๓๕.๐๐

- ประเด็นระเบียบนี้มีส่วนทำให้เด็กมีวินัยดีขึ้น

เห็นด้วย	ระดับมากที่สุด	จำนวน ๙ คน	คิดเป็นร้อยละ ๒๒.๕๐
	ระดับมาก	จำนวน ๑๗ คน	คิดเป็นร้อยละ ๔๒.๕๐
	ระดับปานกลาง	จำนวน ๑๐ คน	คิดเป็นร้อยละ ๒๕.๐๐
	ระดับน้อย	จำนวน ๔ คน	คิดเป็นร้อยละ ๑๐.๐๐

- ประเด็นระเบียบนี้ทำให้เด็กปลอดภัยมากขึ้น

เห็นด้วย	ระดับมากที่สุด	จำนวน ๙ คน	คิดเป็นร้อยละ ๒๒.๕๐
	ระดับมาก	จำนวน ๑๘ คน	คิดเป็นร้อยละ ๔๕.๐๐
	ระดับปานกลาง	จำนวน ๘ คน	คิดเป็นร้อยละ ๒๐.๐๐
	ระดับน้อย	จำนวน ๔ คน	คิดเป็นร้อยละ ๑๐.๐๐
	ระดับน้อยที่สุด	จำนวน ๑ คน	คิดเป็นร้อยละ ๒.๕๐

- ประเด็นระเบียบนี้ช่วยในการประหยัดให้แก่ผู้ปกครอง

เห็นด้วย	ระดับมากที่สุด	จำนวน ๓ คน	คิดเป็นร้อยละ ๗.๕๐
	ระดับมาก	จำนวน ๑๑ คน	คิดเป็นร้อยละ ๒๗.๕๐
	ระดับปานกลาง	จำนวน ๒๒ คน	คิดเป็นร้อยละ ๕๕.๐๐
	ระดับน้อย	จำนวน ๔ คน	คิดเป็นร้อยละ ๑๐.๐๐

- ประเด็นระเบียบนี้ช่วยให้เด็กมีความเป็นระเบียบเรียบร้อย

เห็นด้วย	ระดับมากที่สุด	จำนวน ๑๑ คน	คิดเป็นร้อยละ ๒๗.๕๐
	ระดับมาก	จำนวน ๑๗ คน	คิดเป็นร้อยละ ๔๒.๕๐

- ระดับปานกลาง จำนวน ๑๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๗.๕๐
- ระดับน้อย จำนวน ๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๒.๕๐
- ประเด็นระเบียบนี้ทำให้มีมาตรฐานกลางและลดความเหลื่อมล้ำ
- เห็นด้วย ระดับมากที่สุด จำนวน ๖ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๕.๓๘
- ระดับมาก จำนวน ๑๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๕.๙๐
- ระดับปานกลาง จำนวน ๑๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๕.๙๐
- ระดับน้อย จำนวน ๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๐.๒๖
- ระดับน้อยที่สุด จำนวน ๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๒.๕๖
- ประเด็นระเบียบนี้ทำให้เด็กเครียด
- เห็นด้วย ระดับมากที่สุด จำนวน ๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๒.๕๐
- ระดับมาก จำนวน ๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๕.๐๐
- ระดับปานกลาง จำนวน ๑๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๕.๐๐
- ระดับน้อย จำนวน ๑๖ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๐.๐๐
- ระดับน้อยที่สุด จำนวน ๑๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๗.๕๐
- ประเด็นระเบียบนี้เป็นการละเมิดสิทธิเด็ก
- เห็นด้วย ระดับมากที่สุด จำนวน ๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๗.๘๙
- ระดับมาก จำนวน ๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๕.๒๖
- ระดับปานกลาง จำนวน ๖ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๕.๗๙
- ระดับน้อย จำนวน ๑๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๔.๒๑
- ระดับน้อยที่สุด จำนวน ๑๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๖.๘๕

๔.๖.๔ ข้อคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการปรับปรุงแก้ไข หรือเพิ่มเติมระเบียบ
กระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยเครื่องแบบนักเรียน พ.ศ. ๒๕๕๑ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๑

- ๑) ให้อิสระในการแต่งกาย อาจจะกำหนดให้ใส่ยูนิฟอร์ม ของโรงเรียน
แต่เลือกได้ตามใจ
- ๒) เข้มงวดเรื่องการใส่เครื่องแบบนักเรียนนอกนอกโรงเรียน เพราะเป็นการทำให้
โรงเรียนเสียหายและดูไม่ดี การแต่งกายไม่ถูกระเบียบจะโดนหักคะแนนเป็นความคิดที่ดี
- ๓) อยากให้เพิ่มเรื่องทรงผมให้ชัดเจนว่านักเรียนไว้ผมยาวได้แต่ต้องดูที่ความเหมาะสม
เช่น ผมนักเรียนชายไม่เกินตีนผมไม่บังตา
- ๔) เห็นด้วยกับการใส่เครื่องแบบนักเรียน
- ๕) ควรให้เด็กคิดและยอมรับ และปล่อยในเรื่องการไว้ทรงผม ในปัจจุบัน
สถานศึกษาของหนูยังกำหนดความยาวทรงผม ซึ่งพ่อแม่ก็ไม่เข้าใจว่าจะให้ตัดทำไมเสียเงินกับการตัดผมทุกเดือน
- ๖) ควรเพิ่มในประเด็นทางเพศสภาพมีกฎเกณฑ์ที่ชัดเจนไม่ว่าเป็นในเรื่อง
ของทรงผมหรือการแต่งกาย
- ๗) อยากให้ลดราคาเครื่องแต่งกายลูกเสือและไม่ใช่อุปกรณ์เยอะ
- ๘) อยากให้มีการใส่ชุดไปเวทและชุดนักเรียน
- ๙) การปรับปรุงคือลดราคาของชุดลูกเสือเพราะที่บ้านบางคนฐานะอาจจะไม่ค่อยดี
จึงอุปกรณ์ไม่ครบจนทุกลงโทษ
- ๑๐) ควรเคร่งเรื่องการแต่งกาย เพราะจะได้ไม่เกิดความเหลื่อมล้ำทุกคนใส่ชุด
เหมือนกัน และเครื่องแบบจะทำให้เราดูเป็นนักเรียน เลยไม่ควรเปลี่ยน
- ๑๑) อยากให้มีชุดไปเวทสัปดาห์ละ ๑ ครั้งและเรื่องทรงผมอยากให้เสรี

๑๓) ควรมีการปรับปรุงในเรื่องเครื่องแบบชุดลูกเสือเนตรนารีเพราะว่าชุดมีราคาแพงแต่ไม่เห็นด้วยกับการยกเลิกชุดนักเรียน

๑๔) จากที่สังเกตภายในโรงเรียนของตนเองนั้นถึงแม้จะมีกฎระเบียบแต่เด็ก ๆ ภายในโรงเรียนบางส่วนยังไม่ได้ปฏิบัติตามกฎ ซึ่งสื่อให้เห็นว่าทางโรงเรียนยังไม่เคร่งครัดขนาดนั้น

๑๕) กฎระเบียบทำให้นักเรียนมีวินัยมากขึ้น แต่กฎระเบียบบางข้ออาจมีความเคร่งครัดเกินไป หรือทำให้เกิดความไม่สบายใจไม่มั่นใจในตัวเองของนักเรียน การลดหย่อนกฎลงน่าจะเป็นผลดีกับเด็กเช่นเรื่องการขอยืมการใส่เครื่องประดับ

บทที่ ๕

ข้อเสนอแนะ

๑. ระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการควบคุมดูแลการใช้รถโรงเรียน พ.ศ. ๒๕๖๒

๑.๑ ผู้บริหารสถานศึกษาเสนอความคิดเห็น ดังต่อไปนี้

- ๑) เห็นว่า เหมาะสมแล้ว
- ๒) ควรเบิกจ่ายค่าประกันภัยรถยนต์ได้ตามระเบียบที่ระบุว่าต้องดำเนินการทำประกันภัยรถยนต์
- ๓) พนักงานขับรถเป็นลูกจ้างชั่วคราวควรจัดสรรตำแหน่งลูกจ้างประจำให้กับโรงเรียน
- ๔) การทำประกันภัยรถยนต์ควรปรับ/แก้ไข ให้สามารถใช้งบประมาณเงินอุดหนุนหรือเงินรายได้สถานศึกษาจ่ายได้
- ๕) ควรมีการจัดอบรมพนักงานขับรถโรงเรียนอย่างสม่ำเสมอ

๑.๒ ครูเสนอความคิดเห็น ดังต่อไปนี้

- ๑) คุณสมบัติของผู้ควบคุมรถควรเพิ่มขอบเขต จำกัดอายุว่า ไม่ควรเกินเท่าไรและควรเป็นผู้รอบคอบมีอัธยาศัยที่ดี
- ๒) หน้าที่ของพนักงานขับรถควรระบุเพิ่มว่า ให้นักเรียนลงให้ครบแล้วจึงเคลื่อนรถ
- ๓) สถานการณ์ปัจจุบันผู้ปกครองสามารถส่งนักเรียนได้จึงลดปัญหาเรื่องการ รับ - ส่ง อย่างไรก็ตามควรมีระเบียบนี้ในการบังคับใช้ต่อไป
- ๔) รถหนึ่งคันควรกำหนดผู้โดยสารอย่างชัดเจนและตรวจสอบเครื่องยนต์อย่างเข้มงวด
- ๕) ระเบียบเกี่ยวกับรถนักเรียนเป็นระเบียบที่มีความสำคัญต่อนักเรียน แต่ยังขาดระเบียบเกี่ยวกับการติดตามจากรับส่งนักเรียนที่ผู้ปกครองรวมตัวกันติดต่อในการรับส่งนักเรียนเอง ให้มีความปลอดภัยและให้มีหน่วยงานช่วยตรวจสอบ เช่น สำนักงานขนส่ง เป็นต้น
- ๖) ควรเพิ่มรายละเอียดคุณสมบัติของพนักงานขับรถและผู้ควบคุมดูแลรถให้มีความเหมาะสม เช่น การตรวจประวัติอาชญากรรม เป็นต้น
- ๗) ควรมีการระบุจำนวนนักเรียนต่อประเภทของรถ
- ๘) ควรตรวจร่างกายพนักงานขับรถทุก ๓ เดือน และผลตรวจเลือดจากโรงพยาบาลของรัฐ และควรสุ่มตรวจวัดระดับแอลกอฮอล์
- ๙) ควรให้เจ้าหน้าที่ตำรวจเข้ามากวดขันร่วมด้วย โดยทางโรงเรียนอาจแจ้งเบาะแสการกระทำที่ไม่ถูกต้อง
- ๑๐) ควรตรวจสภาพรถอย่างต่อเนื่องเพื่อความปลอดภัย
- ๑๑) จัดหาบุคลากรเฉพาะในการทำหน้าที่ในการขับรถรับส่งนักเรียน
- ๑๒) ควรมีหน่วยงานดูแลเรื่องการละเมิดระเบียบอย่างชัดเจน เอาผิดผู้กระทำอย่างจริงจัง
- ๑๓) ปัจจุบันถ้าเป็นโรงเรียนขนาดใหญ่จะมีรถโรงเรียนมากเพียงพอ แต่ถ้าเป็นโรงเรียนขนาดเล็กจะไม่มีรถส่วนกลาง และต้องใช้รถส่วนตัวการทำเบาะที่นั่งยากและซ้ากับอยากให้มีมาตรการหรือสัญลักษณ์ให้ทราบว่า รถคันนี้เป็นรถของทางโรงเรียนป้ายสัญลักษณ์ที่ชัดเจนหรือสัญญาณไฟเพื่อความปลอดภัยและการประสานขอรถนำขบวนกรณีพานักเรียนไปนอกสถานศึกษาไม่ค่อยได้รับความร่วมมือ และกรมขนส่งทางบกและเจ้าหน้าที่ตำรวจควรมาร่วมดำเนินการตรวจสอบสภาพรถ

๑.๓ เจ้าหน้าที่เสนอความคิดเห็น ดังต่อไปนี้

๑) มีกฎหมายที่เกี่ยวข้องหลายฉบับ เช่น กรรมการขนส่งทางบก หรือกฎหมายจราจร หากมีได้รายละเอียดสำคัญบางประเด็นไว้ก็ควรอ้างอิงว่า ให้เป็นไปตามกฎหมายฉบับใดในประเด็นนั้น ๆ เพื่อผู้ที่นำไปปฏิบัติสามารถสืบค้นหาข้อมูลกฎหมายที่เกี่ยวข้องประกอบในการปฏิบัติงานต่อไป

๒) ควรมีความยืดหยุ่นตามบริบท

๓) ควรมีบทลงโทษให้ชัดเจน หากมีการลงโทษที่ร้ายแรงอาจทำให้เกิดข้อผิดพลาดร้ายแรง

๔) ตามระเบียบดังกล่าวมีความเหมาะสมและครอบคลุมในการป้องกันและดูแลความปลอดภัยต่อนักเรียนและนักศึกษาแล้ว แต่เห็นควรให้กำหนดเรื่องประเภทของรถยนต์และเรื่องคุณสมบัติของผู้ที่เป็นพนักงานขับรถไว้ให้ชัดเจน

๕) ระเบียบดังกล่าวค่อนข้างบัญญัติครบถ้วนแล้วและเป็นประโยชน์ต่อความปลอดภัยของนักเรียนได้อย่างดีหากผู้ที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องปฏิบัติตามอย่างรัดกุม

๖) ในการกำหนดคุณสมบัติของคนขับรถ ควรตรวจสอบทะเบียนประวัติอาชญากร ประวัติการกระทำผิด รวมถึงประวัติ เกี่ยวกับสุขภาพของผู้ขับรถ เพราะ โรคบางอย่างอาจทำให้เกิด อุบัติเหตุ ในขณะที่ขับรถซึ่งส่งผลกระทบต่อความปลอดภัยของนักเรียนและมีการตรวจสอบเป็นระยะ

๗) ควรแบ่งโรงเรียนกับรถรับจ้างให้ชัดเจน

๘) เป็นการเพิ่มภาระให้ครูหรือไม่ มีการเพิ่มแรงจูงใจกรณีครูถูกมอบหมายให้เป็นผู้ควบคุมดูแลนักเรียนประจำรถหรือไม่

๙) ควรมีการกำหนดบทลงโทษ ผู้ที่ไม่ปฏิบัติ ตามระเบียบ แนวทาง การดำเนินการของสถานศึกษาหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องผู้มีอำนาจในการพิจารณาโทษ สั่งลงโทษ อัตรโทษในกรณีต่าง ๆ ทั้งนี้ เพื่อให้การใช้ระเบียบมีความเข้มข้นนำไปสู่การปฏิบัติอย่างเคร่งครัด กรณีรายละเอียดบางอย่าง ไม่ได้ระบุไว้ อย่างชัดเจนในระเบียบ แต่มีความเกี่ยวเนื่องกับระเบียบ เช่น กฎหมายกรรมการขนส่งทางบกก็ควรระบุไว้ให้ชัดเจน เพื่อผู้ปฏิบัติได้ถือปฏิบัติได้อย่างถูกต้อง

๑๐) ระเบียบไม่มีความครอบคลุมเรื่องสำคัญ ๆ ที่มุ่งให้เกิดความปลอดภัยแก่นักเรียนแล้ว เพียงแต่มีบางข้อที่ไม่เกิดในทางปฏิบัติ เช่น โรงเรียนไม่ดำเนินการตามหน้าที่ ในข้อ ๗ โดยเฉพาะ (๔) (๕) และ (๖) จึงอาจกำหนดให้ชัดเจนเป็นแนวปฏิบัติให้เป็นหน้าที่ผู้อำนวยการโรงเรียนและผู้บังคับบัญชาเหนือขึ้นไปที่จะต้องปฏิบัติหรือกำจัดการปฏิบัติเป็นไปตามระเบียบนี้มากยิ่งขึ้น

๑.๔ นักเรียนเสนอความคิดเห็น ดังต่อไปนี้

๑) ที่มีอยู่ในปัจจุบันดีอยู่แล้วแต่อยากให้มีการตรวจสอบรถให้ทั่วถึงและมิงบประมาณ ในการซ่อมรถรับส่งนักเรียน

๒) เพิ่มให้มีการจัดการเรียนการสอนในการเอาตัวรอดเมื่อเกิดเหตุไม่คาดฝัน เช่น ติดอยู่ในรถ เกิดอุบัติเหตุ เป็นต้น

๓) เห็นด้วยในระเบียบข้อนี้ เพราะนอกจากจะเป็นการสนับสนุนสำหรับนักเรียนที่มีปัญหา เรื่องของค่าใช้จ่าย หรือการมาโรงเรียนสาย ก็ยังช่วยในเรื่องของการป้องกันการโดดเรียนของนักเรียนด้วย เพราะมีการเช็คนักเรียนที่รับตอนรับ - ส่ง

๔) อยากให้เพิ่มความปลอดภัยต่อการตรวจสอบ เช่น นักเรียนลงรถหรือขึ้นหรือตรวจสอบ เพื่อไม่ให้เกิดเหตุไม่คาดฝันหรืออันตราย

๕) ควรมีการดูแล รักษาอย่างดี ระเบียบเดิมดีอยู่แล้ว เพราะใช้ในการรับส่งคน ต้องมีความปลอดภัย

๖) บางสถานศึกษาปล่อยปะละเลยอยากให้มีการตรวจสอบและมีใบรับรองอย่างชัดเจน

๗) เพิ่มความเข้มงวดของกฎหมายให้มากขึ้น เช่น หากฝ่าฝืนจะถูกลงโทษ
๘) ควรเพิ่มความเข้มงวดในการควบคุมปริมาณผู้โดยสาร
๙) ควรตรวจสอบให้มากกว่านี้ในการขนส่งเด็กโดยคนนอกที่มาทำสัญญากับโรงเรียน
๑๐) เพิ่มเติมเรื่องความปลอดภัยในการขับรถด้วยความเร็ว สถานที่การศึกษาบางแห่งมีรถพานักเรียนไปทำกิจกรรมไม่พอ

๑๑) ระเบียบนี้ดีแล้วแต่อาจเพิ่มความชัดเจนของอายุผู้ขับมากกว่านี้
๑๒) ควรออกเกี่ยวกับการคุ้มครองเด็กหากเกิดอุบัติเหตุ ดูตามกรณีว่าใครทำผิดและเรื่องการติดต่อกับโรงเรียน

๑๓) คนมีการกำหนดความเร็วในการขับรถโรงเรียน ให้มีความเข้มงวดมากขึ้นกว่านี้ และควรมีบทลงโทษให้ชัดเจน กับรถโรงเรียนที่ทำผิดกฎระเบียบ รถโรงเรียนไม่ควรแออัดจนเกินไป

๑๔) ในส่วนของความปลอดภัย อยากให้ตรวจทั้งคนขับและสภาพรถและความแออัดในการกำหนดจำนวนเด็กในรถ

๑๕) การรับนักเรียนปริมาณมากเกินไปต่อรถ ๑ คัน อาจก่อให้เกิดอันตรายต่อเด็กและเด็กไม่ได้รับความสะดวกสบายเท่าที่ควร คนขับรถบางท่านเป็นผู้สูงอายุเนื่องด้วยสุขภาพร่างกายความสามารถในการขับลดลง

๑๖) ควรปรับปรุงเพราะโรงเรียนบางที่มีการใช้รถรับส่งที่ไม่ค่อยเหมาะสมควรปรับปรุง เพราะโรงเรียนบางแห่งมีการใช้รถรับ - ส่ง ที่ไม่ค่อยสะดวกในการนั่ง เช่น รถสองแถว เกิดการอัดกันมากเกินไปและไม่สะดวกต่อการหายใจ อากาศถ่ายเทหรือรถบัสในการมีพัดลมแต่เป็นพัดลมที่ไม่เย็นทำให้มีอากาศถ่ายเทไม่สะดวก และการบริการไม่คุ้มค่ารถที่นักเรียนต้องจ่าย และผู้ขับซึ่งบางคนเหมือนไม่ได้ฝึกฝนมาก่อน

๒. ระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการพานักเรียนและนักศึกษาไปนอกสถานศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๓

๒.๑ มีผู้บริหารสถานศึกษาเสนอความคิดเห็น ดังต่อไปนี้

- ๑) เหมาะสม สามารถนำไปปฏิบัติได้
- ๒) ระยะเวลาในการยื่นบางครั้งเป็นกิจกรรมที่แจ้งมาที่โรงเรียนด้วยระยะเวลาอันสั้น
- ๓) ผู้พิจารณาอนุญาตสมควรเป็นผู้อำนวยการโรงเรียนทั้งหมด
- ๔) การจัดทำเอกสารเสนอพิจารณาอนุญาต มีมาก ขั้นตอนยุ่งยาก

๒.๒ มีครูเสนอความคิดเห็น ดังต่อไปนี้

- ๑) การนำนักเรียนนักศึกษาออกนอกสถานศึกษา กรณีเดินทางออกนอกสถานศึกษาควรมีกำหนดเวลาการดำเนินงานให้เร็วขึ้น
- ๒) การอนุญาต บริษัทรถควรมีการตรวจสอบคุณภาพรถก่อนอนุญาตให้รับส่งนักเรียนไปนอกสถานที่
- ๓) โรงเรียนสามารถตรวจสอบประวัติพนักงานขับรถจากกองทะเบียนประวัติของกองพิสูจน์หลักฐานได้ พนักงานขับรถควรมีอายุไม่ต่ำกว่า ๒๐ – ๒๕ ปี
- ๔) เพิ่มงบประมาณในการดูแลช่วยเหลือถ้าเกิดอุบัติเหตุ

๒.๓ มีเจ้าหน้าที่เสนอความคิดเห็น ดังต่อไปนี้

- ๑) การเข้าค่ายพานักเรียนไปนอกสถานที่ควรคำนึงถึงกิจกรรมบางประเภท เช่น กิจกรรมทางน้ำเนื่องจากมีข่าวอยู่เสมอว่าเด็กถึงแก่ชีวิต จึงควรปรับปรุงแก้ไขให้แก้ปัญหาจุดนี้ได้

๒) การพานักเรียนและนักศึกษาไปนอกสถานศึกษาโดยมีผู้ช่วยควบคุม ๑ คน
ต่อนักเรียน ๓๐ คน เป็นอัตราส่วนที่ค่อนข้างไม่สมดุล อาจดูแลไม่ทั่วถึงและจะเกิดความไม่ปลอดภัยได้

๒.๔ นักเรียนเสนอความคิดเห็น ดังต่อไปนี้

- ๑) คำนึงถึงความปลอดภัยของเด็กนักเรียน
- ๒) ควรมีการเช็คจำนวนนักเรียนบ่อย ๆ
- ๓) การคุ้มครองเด็กนักเรียนหากเกิดอุบัติเหตุ
- ๔) บางสถานที่อาจจะอันตรายเกินไป
- ๕) ปรับปรุงในเรื่องการใส่ใจดูแลของครูผู้รับผิดชอบในการดูแลเด็ก
- ๖) อยากให้มีการคัดกรองครูที่ได้รับมอบหมายให้พานักเรียนไปในสถานที่ต่าง ๆ

ให้เหมาะสม

๗) อยากให้มีการคัดกรองครูที่ได้รับมอบหมายให้พานักเรียนไปทัศนศึกษา เพราะครูบางคน
อาจจะไม่มีเกณฑ์เหมาะสมต่อสถานที่ที่ไป ทำให้ดูแลเด็กได้ไม่ทั่วถึงเพราะบางโรงเรียนให้ครูประจำชั้นไปดูแล
ห้องตัวเอง

๘) ควรเพิ่มงบให้คนขับรถหรือสนับสนุนความปลอดภัยให้มากกว่านี้

๓. กฎกระทรวงกำหนดความประพฤตินักเรียนและนักศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๒

๓.๑ ผู้บริหารสถานศึกษาเสนอความคิดเห็น ดังต่อไปนี้

- ๑) โทษที่ไม่สามารถแก้ปัญหาหรือปรับพฤติกรรม ให้ย้ายเพื่อปรับสภาพแวดล้อม
ให้เอื้อต่อตัวนักเรียน
- ๒) เพิ่มข้อห้ามเสกัญชา กัญชง สูบบุหรี่ไฟฟ้า ห้ามนำบุหรี่ไฟฟ้าเข้ามาในสถานศึกษา
- ๓) ห้ามประพฤติ ปฏิบัติตนอันเป็นปฏิปักษ์ต่อการปกครองตามระบอบประชาธิปไตย
อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข (ป้องกันการกระทำผิดต่อกฎหมายอาญา มาตรา ๑๑๒)

๓.๒ มีครูเสนอความคิดเห็น ดังต่อไปนี้

- ๑) ควรเพิ่มสารเสพติดอื่น ๆ เข้าในกฎหมาย เช่น บุหรี่ไฟฟ้า ดูปอร์ท
- ๒) การบูลลี่หรือเหยียดหยามเพื่อนร่วมชั้นเรียนและโรงเรียน
- ๓) การแสดงความเห็น หรือ Post ลงทางสื่อออนไลน์ช่องทางต่าง ๆ ควรเพิ่มสิ่งเหล่านี้ลงไป
- ๔) ควรเพิ่มเติมข้อบังคับให้มีความทันสมัยกับยุคปัจจุบัน
- ๕) ควรมีกฎหมายเกี่ยวกับการดูแลเด็กของผู้ปกครอง เนื่องจากบางครั้งผู้ปกครอง
จะผลักภาระพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ของนักเรียนมาให้ทางโรงเรียนจัดการ ซึ่งทำให้การปรับพฤติกรรมเป็นไปได้ยาก
เนื่องผู้ปกครองขาดความร่วมมือในการดูแลเด็ก และละเลยการดูแลนักเรียนในปกครอง
- ๖) ควรเพิ่มข้อห้าม ข้อปฏิบัติในสื่อโซเชียลและเพิ่มการลงโทษที่ชัดเจน
- ๗) ควรให้มีกฎที่ชัดเจนไปในแนวทางเดียวกัน เพื่อไม่ให้เกิดความลำบากับโรงเรียน
จนเกินไป และสามารถปฏิบัติไปได้เหมือนกัน และเข้าใจตรงกัน
- ๘) ควรเพิ่มการพนันออนไลน์
- ๙) ปรับเปลี่ยนบางประเด็นให้สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน มีภาคีเครือข่ายร่วมมือ
ดูแลร่วมกัน พสน. ควรได้รับการสนับสนุนและส่งเสริมในการทำงานหน่วยงานภายในและภายนอก
ให้ความสำคัญกับการดูแลความประพฤตินักเรียนทั้งในและนอกสถานศึกษาอย่างจริงจัง

๓.๓ มีเจ้าหน้าที่เสนอความคิดเห็น ดังต่อไปนี้

- ๑) เพิ่มข้อ ๑ (๓) หรือสิ่งเทียมอาวุธเครื่องกระสุน (๒) การพนันออนไลน์
- ๒) เพิ่มการแสดงออกด้วยภาพนิ่ง ภาพเคลื่อนไหว ผ่านสื่อออนไลน์ที่ไม่เหมาะสม
- ๓) ใช้คู่มือการปฏิบัติงาน พสน. ที่มีการอบรม ควบคุมกับการปฏิบัติ เรื่อง ความประพฤตินักเรียน
- ๔) ในกฎกระทรวงดังกล่าวเห็นควรและมีข้อเสนอแนะว่า ให้กำหนดถึงโทษหรือบทลงโทษหากนักเรียนหรือนักศึกษาไม่ประพฤติปฏิบัติตามกฎกระทรวงดังกล่าวไว้ในฉบับเดียวกัน
- ๕) กฎกระทรวงดังกล่าวมีข้อห้ามที่รัดกุมดี แต่เนื่องจากกฎกระทรวงให้อำนาจโรงเรียนหรือสถานศึกษากำหนดระเบียบว่าด้วยความประพฤติของนักเรียนเองด้วย ไม่ให้ขัดหรือแย้งกับกฎกระทรวงนี้ แต่หากมีความเคร่งครัดเกินไปจนไม่เป็นผลดีต่อนักเรียน จึงควรมีผู้บังคับบัญชาเหนือกว่านั้นตรวจสอบระเบียบที่โรงเรียนใช้ต่อนักเรียน
- ๖) เห็นควรเพิ่มเติม เรื่อง การบูลลี่และการโพสพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมในสื่อออนไลน์ทั้งของตัวเองและผู้อื่น
- ๗) ให้ทหารเข้ามามีส่วนร่วมในการอบรม ปรับเปลี่ยนพฤติกรรมสำหรับนักเรียนที่ไม่ปรับเปลี่ยนพฤติกรรม
- ๘) ไม่แน่ใจว่ากฎกระทรวงฉบับนี้จะมีประโยชน์กับนักเรียน และไม่สามารถส่งเสริมให้นักเรียนที่มีความประพฤติเช่นนี้ มีความประพฤติหรือพฤติกรรมที่ดีขึ้นได้ และเชื่อว่านักเรียนส่วนใหญ่ไม่ทราบกฎกระทรวงฉบับนี้ ดังนั้น หากนักเรียนเป็นผู้มีระเบียบวินัยมีความรับผิดชอบกระทรวงฉบับนี้ก็ไม่น่าจำเป็น
- ๙) ควรมีการเพิ่มเติมข้อ ๑ เกี่ยวกับการกระทำที่ไม่เหมาะสมทางออนไลน์และการบูลลี่แก๊งเพื่อน

๓.๔ นักเรียนเสนอความคิดเห็น ดังต่อไปนี้

- ๑) มีกฎระเบียบควบคุมอย่างเคร่งครัดภายในสถานศึกษา
- ๒) มีการลงโทษในการสูบบุหรี่หรือสารเสพติดในโรงเรียน ก็มีหักคะแนน ปรับต่าง ๆ ในหลาย ๆ อย่างที่ผิดกฎจะมีการหักคะแนน บำเพ็ญประโยชน์ และปรับ มากที่สุด คือ ไล่ออก
- ๓) อยากให้มีการลงโทษที่เหมาะสมกับความรุนแรงของการกระทำ ถ้ามีการทำผิดกฎโรงเรียนและกฎหมายอยากให้ใช้ ๑ สถานีดำรง ๑ โรงเรียน
- ๔) การออกนอกสถานที่พักในเวลากลางคืน ไม่เกี่ยวข้องกับการไม่ปฏิบัติตามกฎของสถานศึกษา
- ๕) อยากให้เพิ่มเติมในเรื่องของการพกพาหรือใช้สิ่งเสพติด โปสลงออนไลน์ทั้งที่ยังใส่ชุดนักเรียนให้มีการเพิ่มมาตรการการดูแลให้รัดกุมมากขึ้น
- ๖) ควรมีข้อบังคับให้เด็ดขาด เพิ่มกฎในการจัดการ
- ๗) ห้ามนักเรียนสูบบุหรี่ไฟฟ้าภายในโรงเรียน โดยมีโทษปรับเงิน ๑,๐๐๐ บาท และหักคะแนนความประพฤติ ๕๐ คะแนน หากทำครั้งต่อไปก็โดนพักการเรียน
- ๘) การนำรถมาขับขึ้นโรงเรียนในเวลาเลิกเรียน เพราะเด็กบางคนนั้น ในเวลาเลิกเรียนมักนำรถเข้ามาขับขึ้นโรงเรียน ซึ่งบางคนเป็นรถที่ผ่านการดัดแปลงซึ่งอาจก่อให้เกิดความเดือดร้อนแก่ผู้อื่น
- ๙) อยากให้เคร่งครัดทางด้านกฎมากกว่านี้ เพราะจากที่เคยเห็นในข่าวนั้น เรื่องการนำอาวุธเข้ามาจนเกิดเหตุการณ์ที่น่าเศร้าซึ่งมันเป็นเรื่องที่ไม่ควรอยู่แล้ว เลยอยากให้เคร่งครัดมากกว่านี้
- ๑๐) การนำรถมอเตอร์ไซด์มาโรงเรียนต้องจอดภายในโรงจอดรถของโรงเรียนกำหนดความเร็วในการขี่ภายในโรงเรียนข้อบังคับในการใส่หมวกกันน็อก
- ๑๑) การห้ามใส่เครื่องประดับหรือวัสดุต่าง ๆ การห้ามนำเครื่องสำอางมาโรงเรียน

๑๒) การห้ามใส่เครื่องประดับหรือวัตถุต่าง ๆ เช่น สร้อย สร้อยข้อมือทองและมีการหำมนำเครื่องสำอางมาโรงเรียน

๔. ระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการลงโทษนักเรียนและนักศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๘

๔.๑ ผู้บริหารสถานศึกษาเสนอความคิดเห็น ดังต่อไปนี้

- ๑) ควรเพิ่มการลงโทษนักเรียนให้มากกว่านี้
- ๒) ออกระเบียบลงโทษให้รุนแรง เพื่อให้ให้นักเรียนมีความเกรงกลัวและไม่กล้ากระทำความผิด
- ๓) กำหนดโทษให้ชัดเจน
 - โทษหนัก
 - โทษเบา
- ๔) เพิ่มโทษพักการเรียน
- ๕) โทษบำเพ็ญประโยชน์
- ๖) ทบทวนกำหนดโทษ ควรเพิ่มเติม เช่น การพักการเรียน การเปลี่ยนสถานศึกษา

๔.๒ มีครูเสนอความคิดเห็น ดังต่อไปนี้

- ๑) การพักการเรียนเป็นระยะเวลาไม่กี่วันยากที่จะทำให้นักเรียนปรับเปลี่ยนพฤติกรรมได้
- ๒) หากมีการพักการเรียนทำให้นักเรียนตระหนักถึงบทลงโทษและพฤติกรรมของตนเอง

อย่างจริงจัง

๓) หลังจากมีการตัดคะแนนและทำทัณฑ์บนแล้ว ยังมีการกระทำความผิดอยู่อีกจะมีการทำข้อตกลงกับผู้ปกครองและนักเรียนว่าหากมีการทำผิดอีกครั้งหนึ่งอาจจะต้องมีการปรับเปลี่ยนสภาพแวดล้อมของสถานศึกษา

๔) ถึงแม้จะมีข้อห้ามแต่บทลงโทษนักเรียนยังเอื้อต่อการกระทำความผิด ไม่ได้เด็ดขาด นักเรียนไม่ได้รู้สึกสำนึกผิดกับการกระทำของตนเอง ยังเกิดการกระทำความผิดซ้ำ โรงเรียนก็ไม่สามารถควบคุมนักเรียนได้อย่างเต็มที่เท่าที่ควร

๕) ระบุโทษให้ชัดเจนว่า พฤติการณ์นี้ควรรับโทษอย่างไร และควรเด็ดขาด

๖) เห็นด้วยกับให้มีการพักการเรียน เนื่องจากเพื่อให้นักเรียนมีความพร้อมในการเข้าสู่การเรียนการสอน

๗) การลดสวัสดิการบางอย่างที่ได้รับจากทางโรงเรียนและใช้มาตรการขั้นเด็ดขาดแต่ไม่รวมถึงการระงับสิทธิและเสรีภาพของเด็กด้วย

๘) การกำหนดโทษให้ชัดเจนและควรรวมโทษไม่ร้ายแรงและโทษร้ายแรงเพื่อให้ครูสามารถจัดการปัญหาได้อย่างสะดวกและราบรื่น

๙) ควรเพิ่มระบุโทษร้ายแรงและโทษไม่ร้ายแรง

๑๐) กำหนดโทษการแสดงพฤติกรรมที่เป็นปฏิปักษ์ต่อสถาบันหลักของชาติ

๑๑) ไม่เห็นด้วยกับการพักการเรียน เนื่องจากไม่มีผลกับเด็กที่ไม่ตั้งใจเรียนอยู่แล้ว

๑๒) การกำหนดโทษอย่างอื่น เช่น บำเพ็ญประโยชน์ เก็บขยะ ช่วยงานครูทำความสะอาดพื้นที่

๑๓) ควรปรับเรื่องบทลงโทษแก่นักเรียนที่ทำผิดแล้วไม่ยอมปรับเปลี่ยนพฤติกรรม

และทำผิดซ้ำซ้อน

๑๔) เห็นด้วยกับการพักการเรียน เนื่องจากนักเรียนปัจจุบันยังไม่มีรู้ถึงบทบาทและการกระทำของตนเองบางครั้งควรมีวิธีที่จำเป็นในการลงโทษ

๑๕) การลงโทษอย่างอื่น คือ การเชิญผู้ปกครองมาพูดคุยร่วมกัน และเข้าค่ายปรับพฤติกรรม

๑๖) ระเบียบควรมีการลงโทษอย่างชัดเจนและทันตามยุคสมัย นักเรียนสมัยนี้มีพฤติกรรมที่หลากหลายมากขึ้น

๑๗) เห็นด้วยกับการพักการเรียน เนื่องจากช่วยสร้างมุมมองการทำโทษและเป็นแบบอย่างต่อนักเรียนคนอื่น

๑๘) ไม่เห็นด้วยเนื่องจากการพักการเรียนไม่สามารถแก้ไขพฤติกรรมที่เกิดขึ้นได้อีกทั้งยังส่งผลต่อประโยชน์ทางการศึกษาของนักเรียน ควรมีการปรับวิธีการลงโทษเป็นวิธีการอื่นจะดีกว่า

๑๙) การลงโทษนักเรียนเกิดขึ้นเพื่อปรับปรุงพฤติกรรมนักเรียน ดังนั้น บทลงโทษควรพิจารณาอย่างรอบด้านความบทลงโทษนั้นสามารถปรับปรุงพฤติกรรมนักเรียนได้หรือไม่

๒๐) บทลงโทษของนักเรียนควรมีวิธีการแบ่งแยกบทลงโทษตามลำดับขั้นของความคิด โดยให้จำแนกความคิดออกมาเป็นหลายสถาน เพื่อให้โรงเรียนสามารถพิจารณาใช้บทลงโทษได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

๒๑) การพิจารณาความผิดของนักเรียนควรมีการแบ่งประเภทความผิดออกเป็นสถานเบาและระดับอื่น ๆ เช่น ร้ายแรง และควรพิจารณาบทลงโทษร้ายแรง ให้สอดคล้องเหมาะสมกับการบังคับใช้กฎหมายอาญา และข้อระเบียบของโรงเรียน

๒๒) สถานศึกษาควรได้รับอำนาจในการพิจารณาลงโทษนักเรียนที่กระทำความผิดร้ายแรง โดยการอนุญาตให้มีโทษไล่ออกจากสถานศึกษาได้

๒๓) ให้นักเรียนย้ายโรงเรียนเพื่อปรับพฤติกรรม

๒๔) ระเบียบการลงโทษควรมีบทลงโทษที่ชัดเจนให้นักเรียนได้รู้สึกในบทลงโทษนั้น

๒๕) เห็นด้วยกับการพักการเรียน เพื่อให้นักเรียนได้ทบทวนตัวเองปรับปรุงพฤติกรรมและอยู่ในความดูแลของผู้ปกครอง

๒๖) ควรเพิ่มบทลงโทษให้นักเรียนได้ตระหนักถึงระเบียบวินัยที่ควรปฏิบัติ

๒๗) เห็นด้วยกับการพักการเรียน เนื่องจากนักเรียนจะได้ตระหนักในการเรียนเพิ่มขึ้นและระมัดระวังในการกระทำของตนเอง

๒๘) ควรเพิ่มการลงโทษที่ได้เด็ดขาดและชัดเจนเพื่ออบรมสั่งสอนนักเรียนในทางที่ดีมากขึ้น

๒๙) เห็นด้วยกับการพักการเรียน เนื่องจากนักเรียนรับการเลียนแบบจากสื่อเทคโนโลยีเกินวัยสภาพของนักเรียน

๓๐) เห็นด้วยกับการพักการเรียน เนื่องจากถ้านักเรียนที่กระทำความผิด แต่ไม่ลงโทษจะส่งผลให้คนอื่นทำตาม

๓๑) เห็นด้วยกับข้อเสนอ เพิ่มการลงโทษไม่ร้ายแรงและร้ายแรง และประกาศออกมาว่าแนวทางการลงโทษเป็นอย่างไร ควรมีการพักการเรียน หรือให้ปรับเปลี่ยนบรรยากาศ ย้ายสถานศึกษาสำหรับนักเรียนที่เกินเยียวยา

๓๒) สถานศึกษามีการลงโทษ เช่น เชิญออก ย้ายสถานศึกษา ปรับเปลี่ยนสภาพแวดล้อมของนักเรียนและเป็นการลดความเสี่ยงในตัวอย่างที่ไม่ดีให้กับเด็กที่ดี และเพื่อทำให้นักเรียนคนอื่นปฏิบัติตามกฎระเบียบได้ดีขึ้น

๓๓) เพิ่มเรื่องการลงโทษให้ชัดเจนควรยกเลิกกัญชาเสรีและใบกระท่อม

๓๔) เพิ่มเติมการลงโทษ คือ พักการเรียน ๓ วัน ๕ วัน เพื่อให้นักเรียนได้ตั้งสติ ค้นพบตัวเองรู้จักบทบาของตัวเอง ให้นักเรียนที่ทำตามกฎระเบียบมีความตระหนักว่า จะไม่ทำผิดหรือเอาเยี่ยงอย่างที่ไม่ดี

๓๕) เปลี่ยนหรือย้ายสถานศึกษาเพื่อปรับเปลี่ยนพฤติกรรมหรือเปลี่ยนบรรยากาศใหม่สังคมใหม่

๔.๓ มีเจ้าหน้าที่เสนอความคิดเห็น ดังต่อไปนี้

- ๑) ควรมีการเพิ่มเติมระเบียบในส่วนของโทษที่จะลงโทษแก่นักเรียน กรณีที่มีการลงโทษตามข้อ ๕ แล้ว แต่นักเรียนยังกระทำความผิดซ้ำ ๆ หรือรุนแรงกว่าเดิม เพื่อให้โทษมีความเหมาะสมมากยิ่งขึ้น
- ๒) การเพิ่มประเด็นการลงโทษ กรณีที่มีความจำเป็นที่ต้องลงโทษเด็กด้วยวิธีการที่นอกเหนือจากที่ระเบียบกำหนด ควรสอบถามผู้ปกครองด้วย
- ๓) ควรเพิ่มการลงโทษตามข้อ ๔๒ และข้อ ๔๓
- ๔) ควรเพิ่มเติมโทษให้ออก

๔.๔ นักเรียนเสนอความคิดเห็น ดังต่อไปนี้

- ๑) ควรเพิ่มความละเอียดความเป็นมาตรฐานในการตัดคะแนนความประพฤตินักเรียนมากกว่าไม่ควรตัดมั่ว ๆ เพราะอาจส่งผลทำให้เด็กที่ไม่รู้ต้องมาแก้ความประพฤติทำให้เสียเวลา ของนักเรียนอย่างมาก
- ๒) ควรพักการเรียนในช่วงระยะเวลาหนึ่ง
- ๓) ลงโทษตามกฎหมายระเบียบก็ได้อยู่แล้ว แต่ไม่อยากให้ใช้ความรุนแรง เพราะมันไม่ได้ทำให้เด็กเข้าใจถึงปัญหาตรงนั้น และยังใช้ความรุนแรง ยิ่งทำให้เด็กไม่โอเคกว่าเดิม อยากให้แก้ปัญหาให้ตรงจุดอยากให้เข้าใจเด็กมากกว่านี้ ว่าเขาไม่โอเคตรงไหน อยากให้รับความเข้าใจกัน หรือแลกเปลี่ยนความคิดกับเด็กดีกว่า
- ๔) อยากให้ลดการลงโทษโดยใช้ความรุนแรงลง เลือกวิธีแก้ปัญหาก็ตรงจุดและแก้ปัญหาได้จริง ๆ
- ๕) จัดให้คนที่กระทำความผิดเข้าค่ายเพื่อปรับเปลี่ยนพฤติกรรมอย่างเข้มงวด
- ๖) ควรมีการเข้มงวดกับบทลงโทษให้กับคนที่กระทำความผิด อาทิ จัดให้เข้าค่ายมีทหารมาช่วยในการเข้าค่าย เพื่อปรับเปลี่ยนพฤติกรรมในส่วนนี้
- ๗) เหมาะสมแล้ว อย่าเอาไม้เรียวกลับมาเลย เพราะว่าตั้งแต่การศึกษาชั้นพื้นฐานมัธยมศึกษาปีที่ ๔ ถึงปีที่ ๖ ไม่ได้บังคับเรียนแล้ว
- ๘) หากทำผิดควรลงโทษด้วยการพาเด็กไปทำกิจกรรม เพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อสังคม
- ๙) มีวิธีการลงโทษที่ไม่รุนแรง ไม่มีการทำร้ายร่างกาย
- ๑๐) ในการทำโทษนั้น บางกรณีทำผิดหลายครั้ง แต่ถูกหย่อนโทษตลอด ทำผิดซ้ำ ๆ ซึ่งกฎยังไม่พอ จึงอยากให้เพิ่มในกฎว่าทำผิดเท่านี้ ต้องรับโทษแบบใด
- ๑๑) พิจารณาจากความเหมาะสมในแต่ละเหตุการณ์ว่ามากน้อยแค่ไหน
- ๑๒) ควรมีการปรับปรุงแก้ไขเรื่องลงโทษนักเรียนควรลงโทษให้เหมาะสม กับการกระทำที่ร้ายแรง หรือการใช้ความรุนแรงการทำร้ายจิตใจผู้อื่นการกลั่นแกล้งผู้อื่น
- ๑๓) การพักการเรียนอาจดูจากเหตุผลหรือความผิด ว่ามากน้อยเพียงใด
- ๑๔) ควรแก้ไขการเข้มงวดกับกฎระเบียบให้มากขึ้น เพื่อลดการเกิดปัญหาในโรงเรียนหาวิธีและหาทางแก้ไขปัญหาคือดีที่สุดเพื่อเพิ่มการอยู่ร่วมกันได้มากขึ้น
- ๑๕) การใช้ความรุนแรง ไม่สมควรเกิดขึ้นในสถานศึกษา
- ๑๖) ไม่ควรมีการลงโทษด้วยการใช้ความรุนแรงโดยเด็ดขาด ไม่ว่าจากการตีหรือทำอะไรเกี่ยวกับร่างกายของเด็ก เพราะนอกจากจะไม่ช่วยให้เหตุการณ์ดีขึ้น เด็กจะหัวแข็งและไม่รับฟังและยังเป็นแผลในใจ

๕.ระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยเครื่องแบบนักเรียน พ.ศ. ๒๕๕๑ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๑

๕.๑ ผู้บริหารสถานศึกษาเสนอความคิดเห็น ดังต่อไปนี้

- ๑) เห็นด้วย เนื่องจากมีความชัดเจนในการดำเนินการ
- ๒) เหมาะสม

- ๓) สั่งการให้ทุกโรงเรียนทั่วประเทศใช้เครื่องแบบเดียวกันทั้งหมด
- ๔) สั่งการเรื่องทรงผมให้เหมือนกันทั่วประเทศ ง่ายต่อการปฏิบัติงานของครู
- ๕) ชุตนักเรียนที่สามารถออกแบบเองได้ เช่น สีสื่อ ทางเกง เพื่อให้ทันสมัยดึงดูดใจนักเรียนในการแต่งกายที่สวยงามอยากมาโรงเรียนมากขึ้น โดยเฉพาะโรงเรียนที่มีนักเรียนระดับชั้นอนุบาล – ประถมศึกษา

๕.๒ มีข้อเสนอความคิดเห็น ดังต่อไปนี้

- ๑) การปรับเปลี่ยนระเบียบให้สอดคล้องกับสภาพปัจจุบันการแต่งกายด้วยเครื่องแบบนักเรียนโดยไม่มีสิทธิแล้วใช้ประโยชน์แอบแฝง ควรมีบทลงโทษที่ชัดเจนและเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องต้องดำเนินการ
- ๒) ยอยากให้ผู้ดูแลราคาของเครื่องแบบนักเรียน และควรเพิ่มงบค่าอุปกรณ์เครื่องแบบนักเรียน
- ๓) การแต่งกายของนักเรียน แม้ว่าจะมีความชัดเจนอยู่แล้ว แต่ในยุคปัจจุบัน คือ ชุตนักเรียนมีราคาสูงและคุณภาพไม่ดีนัก หากยังมีการบังคับใช้ควรมีการควบคุมเรื่องราคาและคุณภาพ อีกทั้งในยุคปัจจุบันมีความหลากหลายทางเพศ ระเบียบควรเปิดทางเลือกให้แก่ผู้เรียนมากขึ้น
- ๔) ควรจัดหาเครื่องแบบของนักเรียนมีส่วนร่วมในการออกแบบเองและให้นักเรียนมีส่วนในการสร้างข้อตกลงในการแต่งกาย
- ๕) ควรให้เจ้าหน้าที่ตำรวจเข้าร่วมกวดขันโดยทางโรงเรียนแจ้งเบาะแส
- ๖) ปัญหาเรื่องชุตนักเรียน ควรมีการอนุญาตให้นักเรียนสามารถเลือกแต่งกายได้ตามเพศสภาพในระดับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ปัญหาเรื่องสีชุตนักเรียนและคุณภาพของชุตนักเรียนควรมีการปรับปรุง
- ๗) การที่ระเบียบเปิดช่องให้โรงเรียนสามารถกำหนดรายละเอียดของชุดและการแต่งกายของนักเรียน ทำให้เป็นการเปิดช่องให้โรงเรียนได้เปิดช่องทางการสร้างชุดอื่นเพิ่มเติม เพื่อให้นักเรียนใส่ ซึ่งเป็นการเพิ่มภาระให้แก่ผู้ปกครอง เช่น ชุตนักเรียน ชุดลูกเสือ และชุดอื่น ๆ ชุดกีฬา กลายเป็นว่าผู้ปกครองต้องซื้อชุดสำหรับนักเรียนมากเกินไปจนจำใจ ชุตกีฬาสี ถ้ามีคนให้นักเรียนได้ใส่ทุกสัปดาห์ ไม่ใช่ใช้ใส่เฉพาะช่วงกิจกรรมกีฬา
- ๘) ควรออกกฎกระทรวงให้เป็นไปในทิศทางเดียวกัน ใช้มาตรฐานเดียวกันทั่วประเทศทุกโรงเรียน ไม่ควรมี “ขึ้นอยู่กับดุลพินิจของสถานศึกษา” เพราะทำให้โรงเรียนจัดการยากขึ้น หากจะเสรีควรประกาศทั่วกัน
- ๙) ควรเป็นไปตามบริบทของสถานศึกษา สภาพอากาศ และวิชาเรียน เพื่อสะดวกต่อการทำกิจกรรม และลดความเหลื่อมล้ำด้านการแต่งกาย
- ๑๐) สามารถให้นักเรียนใส่ชุดธรรมดาได้อย่างชอบ ๑ วันต่อสัปดาห์
- ๑๑) เห็นด้วยกับที่มีชุตนักเรียน เพื่อลดความเหลื่อมล้ำ ความปลอดภัย และการดูแลนักเรียน แต่ปัจจุบันนักเรียนแต่งกายไม่เรียบร้อยมากขึ้น ใส่รองเท้าแตะบ้าง ซึ่งกฎระเบียบก็ไม่ได้เด็ดขาด ไม่สามารถทำอะไรนักเรียนได้ ทำให้ไม่สามารถฝึกนักเรียนให้มีระเบียบได้เท่าที่ควร

๕.๓ มีเจ้าหน้าที่เสนอความคิดเห็น ดังต่อไปนี้

- ๑) ควรปรับปรุงให้ทันต่อสถานการณ์ปัจจุบัน
- ๒) ระเบียบนี้ดีอยู่แล้ว
- ๓) ควรปรับปรุงสี และเป็นไปตามบริบท
- ๔) เห็นควรให้แก้ไขระเบียบดังกล่าวให้มีความสอดคล้องกับสถานการณ์และสังคมในปัจจุบันให้มากขึ้น โดยคำนึงถึงสิทธิและเพศสภาพของนักเรียน นักศึกษา และค่าใช้จ่ายของผู้ปกครอง
- ๕) กรณีที่สถานศึกษากำหนดให้นักเรียนแต่งเครื่องแบบลูกเสือ เนตรนารี ยุวกาชาด ชุดพื้นเมือง ชุดไทย หรือชุดอื่น หากกำหนดให้หลากหลาย อาจเกิดภาระต่อนักเรียนและผู้ปกครอง

ควรปรับปรุงระเบียบ กำหนดความเหมาะสมของเครื่องแบบอื่น ว่าจำเป็นต้องมีเครื่องแบบใดบ้างที่จำเป็น และเกิดประโยชน์ต่อนักเรียนต่อไป

๖) เครื่องแบบนักเรียนอาจเป็นส่วนหนึ่งของการฝึกอบรมให้เด็กมีวินัยในเบื้องต้น จึงเป็นการดีที่จะมีระเบียบนี้ แต่เครื่องแบบบางประเภทก็เป็นการสร้างภาระให้แก่ผู้ปกครอง เช่น เครื่องแบบลูกเสือ เนตรนารี จึงควรมีการปรับแก้ในส่วนนี้ ให้มีความประหยัดและเหมาะสม

๗) ควรมีการเพิ่มเติมเกี่ยวกับเครื่องแบบนักเรียนที่จะกำหนดให้ถึงสิทธิของนักเรียน ที่เป็น LGBTQ+

๘) ควรเข้มงวดในการปฏิบัติให้จริงจัง

๙) เครื่องแบบนักเรียนยังมีความสำคัญและจำเป็น เพราะเป็นการแสดงถึงความเป็นสมาชิก ของสถานศึกษาใด ความมีระเบียบ เรียบร้อย และความมีวินัยในตนเอง หากให้มีการแต่งกายแบบ freestyle อาจทำให้เกิดการแข่งขันของนักเรียนเพื่อให้เท่าเทียมกับคนอื่น นักเรียน เกิดการใช้จ่าย ในส่วนที่ไม่จำเป็น สร้างภาระต่อผู้ปกครอง

๕.๔ นักเรียนเสนอความคิดเห็น ดังต่อไปนี้

๑) ให้อิสระในการแต่งกาย อาจจะกำหนดให้ใส่ยูนิฟอร์มของโรงเรียน แต่เลือกได้ตามใจ

๒) เข้มงวดเรื่องการใส่เครื่องแบบนักเรียนนอกนอกโรงเรียน เพราะเป็นการทำให้โรงเรียนเสียหาย และดูไม่ดี การแต่งกายไม่ถูกระเบียบจะโดนหักคะแนนเป็นความคิดที่ดี

๓) อยากให้เพิ่มเรื่องทรงผมให้ชัดเจนว่านักเรียนไว้ผมยาวได้แต่ต้องดูที่ความเหมาะสม เช่น ผมนักเรียนชายไม่เกินตีนผมไม่บังตา

๔) เห็นด้วยกับการใส่เครื่องแบบนักเรียน

๕) ควรให้เด็กคิดและยอมรับ และปล่อยในเรื่องการไว้ทรงผม ในปัจจุบันสถานศึกษา ของเด็กยังกำหนดความยาวทรงผม ซึ่งพ่อแม่ก็ไม่เข้าใจว่าจะให้ตัดทำไมเสียเงินกับการตัดผมทุกเดือน

๖) ควรเพิ่มในประเด็นทางเพศสภาพมีกฎเกณฑ์ที่ชัดเจนไม่ว่าเป็นในเรื่องของทรงผม หรือการแต่งกาย

๗) อยากให้ลดราคาเครื่องแต่งกายลูกเสือลงและไม่ใช้อุปกรณ์เยอะ

๘) อยากให้มีการใส่ชุดไปเวทและชุดนักเรียน

๙) การปรับปรุงคือ ลดราคาของชุดลูกเสือ เพราะทางบ้านบางคนฐานะอาจจะไม่ค่อยดี จึงมีอุปกรณ์ไม่ครบจนถูกกลโกง

๑๐) ควรเคร่งเรื่องการแต่งกาย เพราะจะได้ไม่เกิดความเหลื่อมล้ำ ทุกคนใส่ชุดเหมือนกัน และเครื่องแบบจะทำให้เราดูเป็นนักเรียน เลยไม่ควรเปลี่ยน

๑๑) อยากให้มีชุดไปเวทสัปดาห์ละ ๑ ครั้ง และเรื่องทรงผมอยากให้เสรี

๑๒) ควรมีการปรับปรุงในเรื่องเครื่องแบบชุดลูกเสือ เนตรนารี เพราะว่า ชุดมีราคาแพง แต่ไม่เห็นด้วยกับการยกเลิกชุดนักเรียน

๑๓) จากที่สังเกตภายในโรงเรียนของตนเองนั้น ถึงแม้จะมีกฎระเบียบแต่เด็ก ๆ ภายในโรงเรียนบางส่วนยังไม่ได้ปฏิบัติตามกฎ ซึ่งสื่อให้เห็นว่า ทางโรงเรียนยังไม่เคร่งครัดขนาดนั้น

๑๔) กฎระเบียบทำให้นักเรียนมีวินัยมากขึ้น แต่กฎระเบียบบางข้อ อาจมีความเคร่งครัดเกินไป หรือทำให้เกิดความไม่สบายใจ ไม่มั่นใจในตัวเองของนักเรียน การลดหย่อนกฎลงน่าจะเป็นผลดีกับเด็ก เช่น เรื่องการขอยืม การใส่เครื่องประดับ

การดำเนินการเกี่ยวกับข้อเสนอแนะ สำนักนิติการ สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ ได้นำข้อเสนอแนะ ข้อ ๑ ถึง ข้อ ๕ มาพิจารณาและดำเนินการ ดังนี้

๑) นำความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการลงโทษนักเรียนและนักศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๘ มาวิเคราะห์เพื่อจัดทำแนวทางการจัดกิจกรรมเพื่อปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของนักเรียนและนักศึกษา ตามข้อ ๑๐ ของระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการลงโทษนักเรียนและนักศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๘ ให้เกิดความเหมาะสม และทันต่อสภาพการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป ซึ่งขณะนี้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการได้ลงนาม และได้ประกาศราชกิจจานุเบกษาแล้ว

๒) นำความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับกฎกระทรวงกำหนดความประพฤตินักเรียนและนักศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๒ มาวิเคราะห์เพื่อเป็นข้อมูลในการปรับปรุงแก้ไขกฎกระทรวงกำหนดความประพฤตินักเรียนและนักศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๒ เกี่ยวกับการสูบบุหรี่หรืไฟฟ้าเข้ามาในสถานศึกษา ทั้งนี้ เพื่อแก้ไขปัญหาลักลอบสูบบุหรี่ไฟฟ้า หรือการลักลอบจำหน่าย การมีไว้ในครอบครองซึ่งบุหรี่ไฟฟ้า รวมทั้งสิ่งเสพติดในรูปแบบอื่น ๆ ในกลุ่มนักเรียน นักศึกษา ให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลมากขึ้น ซึ่งได้จัดทำร่างกฎกระทรวงกำหนดความประพฤตินักเรียนและนักศึกษา (ฉบับที่ ..) พ.ศ. มีสาระสำคัญเป็นการป้องกันและปราบปราม บารากู บารากูไฟฟ้า หรือบุหรี่ไฟฟ้า รวมทั้งยาเสพติดในรูปแบบอื่น ๆ ในกลุ่มนักเรียน นักศึกษา โดยมีการเพิ่มสินค้าที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพเพื่อให้มีความเหมาะสมและสอดคล้องกับสภาพการณ์ โดยกำหนดลักษณะสินค้าต้องห้ามของนักเรียนและนักศึกษาเพิ่มเติม คือ บารากู บารากูไฟฟ้า หรือบุหรี่ไฟฟ้า ตัวยาคูบารากู น้ำยาสำหรับเติมบารากูไฟฟ้า หรือบุหรี่ไฟฟ้า ยาเสพติด หรือวัตถุออกฤทธิ์อื่นใด ตามกฎหมายว่าด้วยวัตถุออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท ซึ่งได้จัดส่งร่างกฎกระทรวงฯ ไปยังคณะกรรมการคุ้มครองเด็กแห่งชาติ เพื่อให้ความเห็นเกี่ยวกับร่างกฎกระทรวงฯ ดังกล่าวเรียบร้อยแล้ว ขณะนี้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการได้ลงนามส่งร่างกฎกระทรวงฯ ไปที่สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีเพื่อเสนอคณะรัฐมนตรีแล้ว

ระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ

ว่าด้วยการพานักเรียน และนักศึกษาไปนอกสถานศึกษา

พ.ศ. ๒๕๖๒

โดยที่เห็นสมควรปรับปรุงระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ ว่าด้วยการพานักเรียน และนักศึกษาไปนอกสถานศึกษา ให้มีความเหมาะสมยิ่งขึ้น

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. ๒๕๔๖ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการจึงออกระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ ว่าด้วยการพานักเรียน และนักศึกษาไปนอกสถานศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๒”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ ว่าด้วยการพานักเรียน และนักศึกษาไปนอกสถานศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๘

บรรดาระเบียบ ประกาศ และคำสั่งอื่นใดในส่วนที่กำหนดไว้ในระเบียบนี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับระเบียบนี้ ให้ใช้ระเบียบนี้แทน

ข้อ ๔ ในระเบียบนี้

“นักเรียนและนักศึกษา” หมายความว่า บุคคลซึ่งกำลังรับการศึกษาในสถานศึกษา

“สถานศึกษา” หมายความว่า สถานศึกษาในสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ และให้หมายความรวมถึงสถานศึกษาที่อยู่ในกำกับดูแล หรืออยู่ในความควบคุมของกระทรวงศึกษาธิการด้วย

“หัวหน้าสถานศึกษา” หมายความว่า ผู้อำนวยการ หรือตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีอำนาจหน้าที่ในลักษณะเดียวกันทั้งของรัฐและเอกชนที่มีอำนาจหน้าที่หรือวัตถุประสงค์ในการจัดการศึกษา

“การพานักเรียนและนักศึกษาไปนอกสถานศึกษา” หมายความว่า การที่หัวหน้าสถานศึกษา หรือผู้ที่หัวหน้าสถานศึกษามอบหมาย พานักเรียนและนักศึกษาไปทำกิจกรรมการเรียนการสอนนอกสถานศึกษาซึ่งอาจไปเวลาเปิดทำการสอนหรือไม่ก็ได้ หรือไปทำกิจกรรมการเดินทางไกลและการเข้าค่ายพักแรมของลูกเสือ เนตรนารี และยุวกาชาด แต่ไม่รวมถึงการไปนอกสถานที่ตามคำสั่งในทางราชการ

ข้อ ๕ การพานักเรียนและนักศึกษาไปนอกสถานศึกษา จำแนกเป็น ๓ ประเภท ดังนี้

(๑) การพาไปนอกสถานศึกษาไม่พักแรม

(๒) การพาไปนอกสถานศึกษาพักแรม

(๓) การพาไปนอกราชอาณาจักร

ข้อ ๖ การพานักเรียนและนักศึกษาไปนอกสถานศึกษาให้เป็นไปตามความสมัครใจของนักเรียนและนักศึกษาโดยความยินยอมของผู้ปกครองตามแบบที่กำหนดท้ายระเบียบนี้

ข้อ ๗ การพานักเรียนและนักศึกษาไปนอกสถานศึกษาทุกประเภทให้ปฏิบัติ ดังนี้

(๑) ต้องคำนึงถึงความปลอดภัยในการเดินทางและการพักผ่อนเป็นอันดับแรก

(๒) ต้องได้รับอนุญาตก่อน โดยขออนุญาตตามแบบที่กำหนดท้ายระเบียบนี้

(๓) ให้หัวหน้าสถานศึกษาหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายจากหัวหน้าสถานศึกษา จำนวน ๑ คน เป็นผู้ควบคุม และจะต้องมีครูหรือบุคคลที่ได้รับมอบหมายจากหัวหน้าสถานศึกษา จำนวน ๑ คน ต่อนักเรียนไม่เกิน ๓๐ คน เป็นผู้ช่วยผู้ควบคุม

กรณีที่นักเรียนและนักศึกษาเป็นหญิงไปด้วย ให้มีครูสตรีควบคุมไปด้วยตามความเหมาะสม

(๔) ให้หัวหน้าสถานศึกษาเป็นผู้พิจารณาเลือกเส้นทางที่จะเดินทาง ยานพาหนะที่จะใช้ในการเดินทางซึ่งต้องอยู่ในสภาพมั่นคงแข็งแรง รวมถึงพนักงานขับรถหรือควบคุมยานพาหนะที่มีความรู้ความชำนาญด้วย

(๕) ในการเดินทางให้พิจารณาขอความร่วมมือไปยังหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อขอคำแนะนำหรือขอความร่วมมืออื่น ๆ เท่าที่จำเป็น รวมถึงจัดให้มีป้ายข้อความที่ระบุโครงการ กิจกรรม และสถานศึกษาแสดงให้เห็นเด่นชัดติดที่ด้านข้างรถ และมีหมายเลขกำกับติดที่ด้านหน้าและด้านหลังรถในตำแหน่งที่เห็นชัดเจน

กรณีการพานักเรียนและนักศึกษาไปนอกสถานศึกษาโดยใช้รถโดยสารไม่ต่ำกว่า ๔๐ ที่นั่ง จำนวน ๓ คัน ขึ้นไป ควรจัดให้มีรถนำขบวน สำหรับการใช้รถโดยสารต่ำกว่า ๔๐ ที่นั่ง จำนวน ๓ คัน ขึ้นไป ให้หัวหน้าสถานศึกษาพิจารณาตามความเหมาะสม

(๖) จัดให้มีอุปกรณ์ปฐมพยาบาลเบื้องต้นประจำรถหรือยานพาหนะ และดูแลนักเรียนและนักศึกษาที่มีโรคประจำตัวเป็นพิเศษ

(๗) เพื่อการคุ้มครองความปลอดภัยในชีวิตและร่างกายของนักเรียนและนักศึกษาในการพานักเรียนและนักศึกษาไปนอกสถานศึกษา ให้สถานศึกษาจัดให้มีการประกันภัยการเดินทางแก่นักเรียนและนักศึกษา เว้นแต่สถานศึกษาได้จัดให้มีการประกันภัยที่คุ้มครองกรณีดังกล่าวแก่นักเรียนและนักศึกษาอยู่ก่อนแล้ว

ข้อ ๘ ให้บุคคลดังต่อไปนี้เป็นผู้มีอำนาจพิจารณาอนุญาตตามข้อ ๕

(๑) หัวหน้าสถานศึกษา สำหรับการพาไปนอกสถานศึกษาไม่พักแรมตามข้อ ๕ (๑)

(๒) ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ผู้อนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยโรงเรียนเอกชน ผู้มีอำนาจเหนือสถานศึกษาขึ้นไปอีกชั้นหนึ่ง หรือผู้ที่ได้รับมอบหมายแล้วแต่กรณี สำหรับการพาไปนอกสถานศึกษาพักแรมตามข้อ ๕ (๒)

(๓) หัวหน้าส่วนราชการหรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย สำหรับการพาไปนอกราชอาณาจักรตามข้อ ๕ (๓)

ข้อ ๙ ให้สถานศึกษาส่งคำขออนุญาต พร้อมโครงการที่จะพานักเรียนและนักศึกษา

ยื่นคำขอได้ทันภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ให้ชี้แจงเหตุผลความจำเป็นด้วย เมื่อได้รับอนุญาตแล้ว จึงออกเดินทางได้

เอกสารประกอบการยื่นคำขออนุญาตตามวรรคหนึ่งอย่างน้อยต้องประกอบด้วย ชื่อโครงการ หลักการและเหตุผล วัตถุประสงค์ เป้าหมาย ขั้นตอนการดำเนินงาน ระยะเวลาและสถานที่ดำเนินการ กิจกรรม รายชื่อหน่วยงานและผู้รับผิดชอบโครงการ รายชื่อผู้ควบคุมและผู้ช่วยผู้ควบคุมในการเดินทาง รายชื่อนักเรียนและนักศึกษาที่จะเดินทางไปนอกสถานศึกษา แผนที่สังเขปแสดงเส้นทางการเดินทาง แผนที่แสดงที่ตั้งของสถานที่ที่ไปนอกสถานศึกษาหรือสถานที่พักแรม เพื่อการตรวจสอบและติดตาม ผลการดำเนินงานทุกระยะ และแผนสำรองกรณีเหตุฉุกเฉิน เป็นต้น

ข้อ ๑๐ ให้ผู้ควบคุมและผู้ช่วยผู้ควบคุมมีหน้าที่ต้องปฏิบัติ ดังนี้

(๑) ดำเนินการให้นักเรียนและนักศึกษาอยู่ในระเบียบวินัยเพื่อให้การเดินทางเป็นไป ด้วยความเรียบร้อยและปลอดภัย

(๒) ไม่เสพสุรา สิ่งเสพติด ของมีเงินเมาหรือวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท และเล่นการพนัน ทุกชนิด

(๓) จัดให้มีช่องทางหรือระบบการติดต่อสื่อสารและหมายเลขโทรศัพท์ของหน่วยงาน ที่เกี่ยวข้องเพื่อการประสานงานทุกระยะ

(๔) ดูแลนักเรียนและนักศึกษาให้ได้รับความปลอดภัยตลอดเวลาที่อยู่ในระหว่างการเดินทาง และในกรณีที่เกิดอุบัติเหตุจะต้องให้ความช่วยเหลือ

(๕) เมื่อปรากฏว่ามีกรณีเกิดอุบัติเหตุที่เป็นอันตรายต่อความปลอดภัยในชีวิตและร่างกาย ของนักเรียนและนักศึกษาให้ผู้ควบคุมและผู้ช่วยผู้ควบคุมดูแลนักเรียนและนักศึกษาดำเนินการรายงาน ต่อหัวหน้าสถานศึกษาทราบโดยเร็ว และเมื่อเหตุการณ์นั้นผ่านพ้นไปให้รายงานเป็นลายลักษณ์อักษร อีกครั้งหนึ่ง

ข้อ ๑๑ ผู้ควบคุมและผู้ช่วยผู้ควบคุมต้องกำกับให้พนักงานขับรถหรือควบคุมยานพาหนะ ปฏิบัติ ดังนี้

(๑) ควบคุมยานพาหนะให้เป็นไปตามลำดับหมายเลข ตามเส้นทางที่กำหนดในแผนการเดินทาง ทั้งนี้ การใช้ความเร็วของรถหรือยานพาหนะให้ปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยจราจรอย่างเคร่งครัด

(๒) ตรวจสอบสภาพรถหรือยานพาหนะและอุปกรณ์ต่าง ๆ ให้อยู่ในสภาพดี และพร้อมที่จะ ใช้การได้ตลอดเวลา

(๓) ขับรถหรือควบคุมยานพาหนะด้วยความระมัดระวัง ไม่ขับรถหรือควบคุมยานพาหนะ ในลักษณะประมาทหรือเผลอสื่อหรือเผลอสันใจจะเป็นอันตรายแก่บุคคลหรือทรัพย์สิน

(๔) ไม่ใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ในขณะที่ขับรถหรือควบคุมยานพาหนะ เว้นแต่การใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ โดยใช้อุปกรณ์เสริมสำหรับการสนทนาโดยพนักงานขับรถหรือควบคุมยานพาหนะไม่ต้องถือหรือ จับโทรศัพท์เคลื่อนที่นั้น

(๕) ไม่ขับรถหรือควบคุมยานพาหนะในขณะที่มีอาการเมึนเมาหรือเสพสุราหรือวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาทระหว่างการขับรถหรือควบคุมยานพาหนะ

ข้อ ๑๒ การพานักเรียนและนักศึกษาไปนอกสถานศึกษาพักแรมให้ผู้ควบคุมปฏิบัติ ดังนี้

(๑) เมื่อเดินทางถึงสถานที่จัดกิจกรรมต้องจัดให้มีการปฐมนิเทศ เพื่อแจ้งกฎระเบียบข้อปฏิบัติในการใช้สถานที่ และการปฏิบัติตนขณะอยู่ในบริเวณที่จัดกิจกรรมและที่พักแรม

(๒) จัดสถานที่พักแยกชาย - หญิง ให้เป็นส่วนสัดส่วน

(๓) จัดให้มีระบบดูแลรักษาความปลอดภัยตลอดช่วงเวลาจัดกิจกรรม

(๔) จัดเจ้าหน้าที่หรือบุคคลผู้มีความรู้ในการด้านการรักษาพยาบาลเพื่อดูแลนักเรียนนักศึกษา ระหว่างกระทำการกิจกรรม รวมทั้งจัดรถรับ - ส่ง กรณีมีเหตุฉุกเฉิน

กรณีมีเหตุฉุกเฉินให้รับรายงานด้วยวาจาต่อผู้อนุญาตโดยด่วนเพื่อให้ความช่วยเหลือเป็นไปด้วยความรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ และเมื่อเหตุการณ์นั้นผ่านพ้นไปให้รายงานเป็นลายลักษณ์อักษรอีกครั้งหนึ่งโดยเร็ว

ข้อ ๑๓ เมื่อกลับจากการพานักเรียนและนักศึกษาไปนอกสถานศึกษาแล้วให้รายงานให้ผู้อนุญาตตามข้อ ๘ ทราบ ตามแบบที่กำหนดท้ายระเบียบนี้

ข้อ ๑๔ ให้ถือว่าครู อาจารย์ ผู้ควบคุมหรือผู้ช่วยผู้ควบคุมที่พานักเรียนและนักศึกษาไปนอกสถานศึกษาเป็นการปฏิบัติหน้าที่ราชการและให้เบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางได้ตามระเบียบของทางราชการ

ข้อ ๑๕ ให้ปลัดกระทรวงศึกษาธิการรักษาการให้เป็นไปตามระเบียบนี้ และให้มีอำนาจตีความวินิจฉัยชี้ขาดปัญหาที่เกิดจากการปฏิบัติตามระเบียบนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๑๕ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๖๒

ณัฐพล ทีปสุวรรณ

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ

แบบขออนุญาตผู้บังคับบัญชาพานักเรียน/นักศึกษา
ไปนอกสถานศึกษา

สถานศึกษา

(วัน เดือน ปี)

เรื่อง การพานักเรียน/นักศึกษาไปนอกสถานศึกษา

เรียน

ข้าพเจ้าขออนุญาตนำนักเรียน/นักศึกษา มีจำนวน คน และครู/อาจารย์
ควบคุม คน โดยมี เป็นผู้ควบคุมไปเพื่อ
ณ จังหวัด เริ่มออกเดินทางวันที่
เดือน พ.ศ. เวลา น. และจะไปตามเส้นทางผ่าน.....
..... โดยพาหนะ
จะพักค้างที่ และกลับถึงสถานศึกษา วันที่
เดือน..... พ.ศ. ค่าใช้จ่ายทั้งสิ้น จำนวน บาท
(.....) การไปครั้งนี้ได้ปฏิบัติตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ
ว่าด้วยการพานักเรียนและนักศึกษาไปนอกสถานศึกษาแล้ว

ขอแสดงความนับถือ

(.....)

ตำแหน่ง

**แบบขออนุญาตผู้ปกครองพานักเรียน/นักศึกษา
ไปนอกสถานศึกษา**

สถานศึกษา

(วัน เดือน ปี)

เรื่อง การพานักเรียน/นักศึกษาไปนอกสถานศึกษา

เรียน

ด้วย (ชื่อสถานศึกษา) มีความประสงค์จะขออนุญาตนำ
(ชื่อนักเรียน/นักศึกษา) ไปศึกษานอกสถานศึกษา ในการไปครั้งนี้มี
นักเรียน/นักศึกษา จำนวน คน มีครู/อาจารย์ควบคุม จำนวน คน
โดยมี เป็นผู้ควบคุมไปเพื่อ ณ
จังหวัด เริ่มออกเดินทางวันที่ เดือน
พ.ศ. เวลา น. และจะไปตามเส้นทางผ่าน
โดยพาหนะ จะพักค้างที่ และกลับถึงสถานศึกษา
วันที่ เดือน พ.ศ. ค่าใช้จ่ายทั้งสิ้น จำนวน บาท
(.....) การไปครั้งนี้ได้ปฏิบัติตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ
ว่าด้วยการพานักเรียนและนักศึกษาไปนอกสถานศึกษาแล้ว

ขอแสดงความนับถือ

(.....)

ตำแหน่ง

โปรดกรอกแบบข้างล่างนี้แล้วส่งกลับคืนสถานศึกษา

ข้าพเจ้า ผู้ปกครองของ

☐ อนุญาต ☐ ไม่อนุญาต ให้ ไปศึกษานอกสถานศึกษาในครั้งนี้

ลงชื่อ ผู้ปกครอง

(.....)

แบบรายงานผลการพานักเรียน/นักศึกษา
ไปนอกสถานศึกษา

สถานศึกษา

(วัน เดือน ปี)

เรื่อง การพานักเรียน/นักศึกษาไปนอกสถานศึกษา

เรียน

ตามที่ข้าพเจ้าได้รับอนุญาตให้นำนักเรียน/นักศึกษา มีจำนวน คน
ครู/อาจารย์ควบคุม จำนวน คน โดยมี เป็นผู้ควบคุมไป
เพื่อ ณ
จังหวัด เริ่มออกเดินทางวันที่ เดือน พ.ศ.
เวลา น. ได้ไปตามเส้นทางผ่าน.....
โดยพาหนะ และได้กลับถึงสถานศึกษา วันที่ เดือน.....
พ.ศ. นั้น

การพานักเรียน/นักศึกษาไปครั้งนี้ เป็นไปด้วยความ.....
(เรียบร้อย หรือไม่เรียบร้อย ให้ชี้แจงโดยละเอียด)

.....
.....
.....
.....
.....
.....

ขอแสดงความนับถือ

(.....)

ตำแหน่ง

ระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ

ว่าด้วยการพานักเรียน และนักศึกษาไปนอกสถานศึกษา (ฉบับที่ ๒)

พ.ศ. ๒๕๖๓

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ ว่าด้วยการพานักเรียนและนักศึกษาไปนอกสถานศึกษา เพื่อให้สอดคล้องกับหลักความเป็นนิติบุคคลของสถานศึกษาเอกชน ประเภทโรงเรียนในระบบตามกฎหมายว่าด้วยโรงเรียนเอกชน เกิดความคล่องตัว รวดเร็ว และมีประสิทธิภาพในการจัดการศึกษา

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. ๒๕๔๖ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการจึงออกระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ ว่าด้วยการพานักเรียน และนักศึกษาไปนอกสถานศึกษา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๓”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกความในข้อ ๘ แห่งระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ ว่าด้วยการพานักเรียน และนักศึกษาไปนอกสถานศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๘ ให้บุคคลดังต่อไปนี้เป็นผู้มีอำนาจพิจารณาอนุญาตตามข้อ ๕

(๑) หัวหน้าสถานศึกษา สำหรับการพาไปนอกสถานศึกษาไม่พักแรมตามข้อ ๕ (๑)

(๒) ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ผู้มีอำนาจเหนือสถานศึกษาขึ้นไปอีกชั้นหนึ่ง หรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย แล้วแต่กรณี สำหรับการพาไปนอกสถานศึกษาพักแรมตามข้อ ๕ (๒)

(๓) หัวหน้าส่วนราชการหรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย สำหรับการพาไปนอกราชอาณาจักรตามข้อ ๕ (๓)

สำหรับสถานศึกษาเอกชนประเภทโรงเรียนในระบบตามกฎหมายว่าด้วยโรงเรียนเอกชน ให้หัวหน้าสถานศึกษาเป็นผู้มีอำนาจพิจารณาอนุญาตการพาไปนอกสถานศึกษาไม่พักแรมตามข้อ ๕ (๑) ให้ผู้รับใบอนุญาตเป็นผู้มีอำนาจพิจารณาอนุญาตการพาไปนอกสถานศึกษาพักแรมตามข้อ ๕ (๒) และให้ผู้รับใบอนุญาตโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการบริหารโรงเรียนเป็นผู้มีอำนาจพิจารณาอนุญาตการพาไปนอกราชอาณาจักรตามข้อ ๕ (๓)”

ข้อ ๔ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสามและวรรคสี่ของข้อ ๙ แห่งระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการพานักเรียน และนักศึกษาไปนอกสถานศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๒

“ให้สถานศึกษาเอกชนประเภทโรงเรียนในระบบตามกฎหมายว่าด้วยโรงเรียนเอกชนรายงานการพิจารณาอนุญาตตามข้อ ๘ วรรคท้าย ต่อผู้อนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยโรงเรียนเอกชน ก่อนวันเดินทางไม่น้อยกว่า ๓ วันทำการ ตามแบบที่กำหนดท้ายระเบียบนี้

ในกรณีที่ผู้อนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยโรงเรียนเอกชนเห็นว่า การพิจารณาอนุญาตตามข้อ ๘ วรรคท้าย อาจมีภัยอันตรายหรือเหตุการณ์อันกระทบต่อสวัสดิภาพของนักเรียนหรือการจัดการศึกษา ให้แก่นักเรียน หรือสถานที่ที่จะเดินทางไปนอกสถานศึกษาหรือสถานที่พักแรมมีสภาพขัดต่อสุขลักษณะ หรือนามัย หรือมีเหตุอื่นอันอาจเป็นภัยอันตรายต่อนักเรียน ให้ผู้อนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยโรงเรียนเอกชน มีอำนาจสั่งให้ระงับ ยับยั้ง แก้ไขเปลี่ยนแปลง หรือยกเลิกการพิจารณาอนุญาตตามข้อ ๘ วรรคท้าย ได้ตามที่เห็นสมควร”

ข้อ ๕ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสองของข้อ ๑๓ แห่งระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ ว่าด้วยการพานักเรียน และนักศึกษาไปนอกสถานศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๒

“สำหรับสถานศึกษาเอกชนประเภทโรงเรียนในระบบตามกฎหมายว่าด้วยโรงเรียนเอกชน นอกจากการรายงานตามวรรคหนึ่งแล้ว ในกรณีที่พาไปนอกสถานศึกษาพักแรมตามข้อ ๕ (๒) และการพาไปนอกราชอาณาจักรตามข้อ ๕ (๓) ต้องรายงานผลการพานักเรียนไปนอกสถานศึกษาให้กับ ผู้อนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยโรงเรียนเอกชนทราบ ภายใน ๑๕ วันหลังจากการพานักเรียน ไปนอกสถานศึกษาเสร็จสิ้นแล้ว”

ประกาศ ณ วันที่ ๒๘ เมษายน พ.ศ. ๒๕๖๓

ณัฐพล ทีปสุวรรณ

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ

กฎกระทรวง

กำหนดความประพฤติของนักเรียนและนักศึกษา

พ.ศ. ๒๕๕๔

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖ และมาตรา ๖๔ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. ๒๕๔๖ อันเป็นกฎหมายที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๕ ประกอบกับมาตรา ๓๑ มาตรา ๓๔ มาตรา ๓๕ มาตรา ๓๖ มาตรา ๓๘ มาตรา ๔๘ และมาตรา ๕๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ นักเรียนและนักศึกษาต้องไม่ประพฤติตน ดังต่อไปนี้

(๑) หนีเรียนหรือออกนอกสถานศึกษาโดยไม่ได้รับอนุญาตในช่วงเวลาเรียน

(๒) เล่นการพนัน จัดให้มีการเล่นการพนัน หรือมั่วสุมในวงการเล่น

(๓) พกพาอาวุธหรือวัตถุระเบิด

(๔) ชื้อ จำหน่าย แลกเปลี่ยน เสพสุราหรือเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ สิ่งมีนเมา บุหรี่ หรือ ยาเสพติด

(๕) ลักทรัพย์ ทรัพย์ โจรกรรม ทรัพย์ ข่มขู่ หรือบังคับขืนใจเพื่อเอาทรัพย์สินบุคคลอื่น

(๖) ก่อเหตุทะเลาะวิวาท ทำร้ายร่างกายผู้อื่น เกรียนการหรือกระทำการใด ๆ อันน่าจะก่อให้เกิดความไม่สงบเรียบร้อยหรือขัดต่อศีลธรรมอันดีของประชาชน

(๗) แสดงพฤติกรรมทางเพศที่ไม่เหมาะสมในที่สาธารณะ

(๘) เกี่ยวข้องกับการค้าประเวณี

(๕) ออกนอกสถานที่พักเวลากลางคืน เพื่อเที่ยวเตร่หรือรวมกลุ่ม อันเป็นการสร้างความเดือดร้อนให้แก่ตนเองหรือผู้อื่น

ข้อ ๒ ให้โรงเรียนหรือสถานศึกษากำหนดระเบียบว่าด้วยความประพฤติของนักเรียนและนักศึกษาได้เท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับกฎกระทรวงนี้

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๗ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๔๘

จาตุรนต์ ฉายแสง

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ โดยที่มาตรา ๖๔ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. ๒๕๔๖ บัญญัติให้นักเรียนและนักศึกษาต้องประพฤติตนตามระเบียบของโรงเรียนหรือสถานศึกษาและตามที่กำหนดในกฎกระทรวง จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

กฎกระทรวง

กำหนดความประพฤติของนักเรียนและนักศึกษา (ฉบับที่ ๒)

พ.ศ. ๒๕๖๒

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๖๔ แห่งพระราชบัญญัติ
คุ้มครองเด็ก พ.ศ. ๒๕๔๖ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการออกกฎกระทรวงไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิกความใน (๖) และ (๗) ของข้อ ๑ แห่งกฎกระทรวงกำหนดความประพฤติ
ของนักเรียนและนักศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๖) ก่อเหตุทะเลาะวิวาท ทำร้ายร่างกายผู้อื่น เทรียมการหรือกระทำการใด ๆ อันน่าจะ
ก่อให้เกิดความไม่สงบเรียบร้อยหรือขัดต่อศีลธรรมอันดีของประชาชน หรือรวมกลุ่มหรือมั่วสุม
เพื่อกระทำการดังกล่าว

(๗) แสดงพฤติกรรมทางชู้สาวอันไม่เหมาะสม กระทำการลามกอนาจาร แต่งกายล่อแหลม
หรือไม่เรียบร้อยในโรงเรียนหรือสถานศึกษา หรือแต่งเครื่องแบบนักเรียนหรือนักศึกษาไม่เรียบร้อย”

ข้อ ๒ ให้ยกเลิกความใน (๙) ของข้อ ๑ แห่งกฎกระทรวงกำหนดความประพฤติ
ของนักเรียนและนักศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๙) เทียวเตรนนอกสถานที่พัก รวมกลุ่ม หรือมั่วสุมอันเป็นการสร้างความเดือดร้อน
ให้แก่ตนเองหรือผู้อื่น”

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๔ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๖๒

ณัฐพล ทีปสุวรรณ

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ โดยที่กฎกระทรวงกำหนดความประพฤติของนักเรียนและนักศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๘ ได้ใช้บังคับมาเป็นเวลานาน สมควรแก้ไขเพิ่มเติมการกำหนดความประพฤติของนักเรียนและนักศึกษาให้เหมาะสมยิ่งขึ้น เพื่อส่งเสริมความประพฤติของนักเรียนและนักศึกษาที่เหมาะสม มีความรับผิดชอบต่อสังคม และคำนึงถึงความปลอดภัยของนักเรียนและนักศึกษา จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

ระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ

ว่าด้วยการลงโทษนักเรียนและนักศึกษา

พ.ศ. ๒๕๔๘

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖ และมาตรา ๖๕ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. ๒๕๔๖ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ จึงวางระเบียบว่าด้วยการลงโทษนักเรียนและนักศึกษาไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ ว่าด้วยการลงโทษนักเรียนและนักศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๘”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการลงโทษนักเรียนหรือนักศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๓

ข้อ ๔ ในระเบียบนี้

“ผู้บริหารโรงเรียนหรือสถานศึกษา” หมายความว่า ครูใหญ่ อาจารย์ใหญ่ ผู้อำนวยการ อธิการบดี หรือหัวหน้าของโรงเรียนหรือสถานศึกษาหรือตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่นของโรงเรียนหรือสถานศึกษานั้น

“กระทำความผิด” หมายความว่า การที่นักเรียนหรือนักศึกษาประพฤติฝ่าฝืนระเบียบ ข้อบังคับ ของสถานศึกษา หรือของกระทรวงศึกษาธิการ หรือกฎกระทรวงว่าด้วยความประพฤติของนักเรียน และนักศึกษา

“การลงโทษ” หมายความว่า การลงโทษนักเรียนหรือนักศึกษาที่กระทำความผิด โดยมีความมุ่งหมาย เพื่อการอบรมสั่งสอน

ข้อ ๕ โทษที่จะลงโทษแก่นักเรียนหรือนักศึกษาที่กระทำความผิด มี ๔ สถาน ดังนี้

(๑) ว่ากล่าวตักเตือน

(๒) ทำทัณฑ์บน

(๓) ตัดคะแนนความประพฤติ

(๔) ทำกิจกรรมเพื่อให้ปรับเปลี่ยนพฤติกรรม

ข้อ ๖ ห้ามลงโทษนักเรียนและนักศึกษาด้วยวิธีรุนแรง หรือแบบกลั่นแกล้ง หรือลงโทษด้วยความโกรธ หรือด้วยความพยาบาท โดยให้คำนึงถึงอายุของนักเรียนหรือนักศึกษา และความร้ายแรงของพฤติการณ์ประกอบการลงโทษด้วย

การลงโทษนักเรียนหรือนักศึกษาให้เป็นไปเพื่อเจตนาที่จะแก่นิสัยและความประพฤติไม่ดีของนักเรียนหรือนักศึกษาให้รู้สำนึกในความผิด และกลับประพฤติตนในทางที่ดีต่อไป

ให้ผู้บริหารโรงเรียนหรือสถานศึกษา หรือผู้ที่ผู้บริหารโรงเรียนหรือสถานศึกษามอบหมายเป็นผู้มีอำนาจในการลงโทษนักเรียน นักศึกษา

ข้อ ๗ การว่ากล่าวตักเตือน ใช้ในกรณีนักเรียนหรือนักศึกษากระทำความผิดไม่ร้ายแรง

ข้อ ๘ การทำทัณฑ์บนใช้ในกรณีนักเรียนหรือนักศึกษาที่ประพฤติตนไม่เหมาะสมกับสถานนักเรียนหรือนักศึกษา ตามกฎกระทรวงว่าด้วยความประพฤตินักเรียนและนักศึกษา หรือกรณีทำให้เสื่อมเสียชื่อเสียงและเกียรติศักดิ์ของสถานศึกษา หรือฝ่าฝืนระเบียบของสถานศึกษา หรือได้รับโทษว่ากล่าวตักเตือนแล้ว แต่ยังไม่เจ็ดหลาย

การทำทัณฑ์บนให้ทำเป็นหนังสือ และเชิญบิดามารดาหรือผู้ปกครองมาบันทึกรับทราบความผิด และรับรองการทำทัณฑ์บนไว้ด้วย

ข้อ ๙ การดัดคะแนนความประพฤติ ให้เป็นไปตามระเบียบปฏิบัติว่าด้วยการดัดคะแนนความประพฤตินักเรียนและนักศึกษาของแต่ละสถานศึกษากำหนด และให้ทำบันทึกข้อมูลไว้เป็นหลักฐาน

ข้อ ๑๐ ทำกิจกรรมเพื่อให้ปรับเปลี่ยนพฤติกรรม ใช้ในกรณีที่นักเรียนและนักศึกษาก่อทำความผิดที่สมควรต้องปรับเปลี่ยนพฤติกรรม

การจัดกิจกรรมให้เป็นไปตามแนวทางที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนด

ข้อ ๑๑ ให้ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ รักษาการให้เป็นไปตามระเบียบนี้และให้มีอำนาจตีความและวินิจฉัยปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติตามระเบียบนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๑๘ มกราคม พ.ศ. ๒๕๔๘

อดิศักดิ์ โทธารามิก

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ

ระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ

ว่าด้วยการควบคุมดูแลการใช้รถโรงเรียน

พ.ศ. ๒๕๖๒

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ ว่าด้วยการควบคุมดูแลการใช้รถโรงเรียน พ.ศ. ๒๕๓๖ ให้สอดคล้องกับข้อกำหนดการรักษาความปลอดภัยของรถยนต์ที่ใช้ในการรับจ้าง รับ - ส่งนักเรียน ตามกฎหมายว่าด้วยรถยนต์ และกฎหมายว่าด้วยการขนส่งทางบก

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. ๒๕๔๖ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการจึงออกระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ ว่าด้วยการควบคุมดูแลการใช้รถโรงเรียน พ.ศ. ๒๕๖๒”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหกสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ ว่าด้วยการควบคุมดูแลการใช้รถโรงเรียน พ.ศ. ๒๕๓๖

ข้อ ๔ ในระเบียบนี้

“โรงเรียน” หมายความว่า สถานศึกษาที่อยู่ในสังกัดหรืออยู่ในความควบคุมดูแลของกระทรวงศึกษาธิการ

“รถโรงเรียน” หมายความว่า รถของโรงเรียนหรือรถของบุคคลที่ได้รับอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยการขนส่งทางบกหรือกฎหมายว่าด้วยรถยนต์ให้นำมาใช้รับ - ส่งนักเรียน

“ผู้ดำเนินการรถโรงเรียน” หมายความว่า บุคคลหรือนิติบุคคลที่ให้บริการรับ - ส่งนักเรียน โดยอยู่ในการกำกับดูแลของโรงเรียน

“นักเรียน” หมายความว่า บุคคลซึ่งกำลังรับการศึกษาในโรงเรียน

“ผู้โดยสาร” หมายความว่า นักเรียน ผู้ควบคุมดูแลนักเรียน ผู้ปกครองนักเรียนและหมายความรวมถึงครู หรือบุคลากรของโรงเรียนนั้น ๆ

ข้อ ๕ รถโรงเรียนที่จะนำมารับ - ส่งนักเรียน ต้องมีลักษณะ ดังนี้

(๑) มีเครื่องหมายเป็นแผ่นป้ายพื้นสีส้มสะท้อนแสง ขนาดกว้างอย่างน้อย ๓๕ เซนติเมตร และยาวอย่างน้อย ๘๕ เซนติเมตร มีข้อความว่า “รถโรงเรียน” เป็นตัวอักษรสีดำความสูงไม่น้อยกว่า ๑๕ เซนติเมตร ติดอยู่ที่ด้านหน้าและด้านหลังของตัวรถให้สามารถมองเห็นได้ชัดเจนในระยะไม่น้อยกว่า ๕๐ เมตร และมีชื่อโรงเรียนติดอยู่ด้านข้างทั้งสองข้างของตัวรถ พร้อมทั้งหมายเลขโทรศัพท์ (ถ้ามี)

(๒) กระจกรถต้องมีลักษณะโปร่งใสสามารถมองเห็นสภาพภายในรถและสภาพการจราจรภายนอกได้ชัดเจน หากมีการติดฟิล์มกรองแสงเมื่อวัดการผ่านของแสงแล้วแสงต้องผ่านทั้งกระจกกันลม

และฟิล์มกรองแสงได้ไม่น้อยกว่าระดับที่กรมการขนส่งทางบกกำหนด และมีให้นำวัสดุอื่นใดมาติดหรือ บดบังส่วนหนึ่งส่วนใดของกระจก เว้นแต่เป็นการติดเครื่องหมายหรือเอกสารตามที่กฎหมายกำหนด และไม่เป็นเหตุให้บังทัศนวิสัยในการขับขี่

(๓) มีเครื่องมือเครื่องใช้ที่จำเป็นเพื่อช่วยเหลือนักเรียนเมื่อมีอุบัติเหตุหรือมีเหตุฉุกเฉินเกิดขึ้น ดังนี้

(ก) เครื่องดับเพลิง สำหรับรถที่ใช้ในการขนส่งผู้โดยสารที่มีจำนวนที่นั่งไม่เกิน ๒๐ ที่นั่ง ต้องมีเครื่องดับเพลิงไม่น้อยกว่า ๑ เครื่อง รถที่ใช้ในการขนส่งผู้โดยสารที่มีจำนวนที่นั่งเกิน ๒๐ ที่นั่ง ต้องมีเครื่องดับเพลิงไม่น้อยกว่า ๒ เครื่อง เครื่องดับเพลิงต้องมีขนาดพอสมควร และติดตั้งไว้ภายในรถ ในที่ที่เหมาะสมพร้อมที่จะใช้การได้ทุกขณะ

(ข) ค้อนทุบกระจกและเหล็กขะแสง ไม่น้อยกว่า ๑ อัน ต้องเก็บไว้ในที่ปลอดภัย และสามารถนำไปใช้งานได้โดยสะดวก

(ค) มีแผ่นป้ายแสดงข้อความเตือนเรื่องความปลอดภัยในการโดยสาร ตามที่กรมการขนส่งทางบก ประกาศกำหนดหรือตามที่กรมการขนส่งทางบกให้ความเห็นชอบติดไว้ภายในตัวรถในตำแหน่ง ที่สามารถมองเห็นได้ง่าย

(๔) สีของรถต้องใช้สีตามที่กรมการขนส่งทางบกกำหนด

ข้อ ๖ ผู้ดำเนินกิจการรถโรงเรียนมีหน้าที่ ดังนี้

(๑) ควบคุมดูแลและเอาใจใส่เรื่องความปลอดภัยในการรับ - ส่งนักเรียน

(๒) จัดให้มีผู้ควบคุมดูแลนักเรียนประจำรถ

(๓) จัดให้ผู้ควบคุมดูแลนักเรียนและพนักงานขับรถ มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการรับ - ส่ง นักเรียน

(๔) รายงานผลการจัดรถโรงเรียนให้โรงเรียนทราบทุกเดือน

(๕) รายงานให้ทางโรงเรียนทราบโดยทันทีที่เกิดเหตุหรือมีกรณีฉุกเฉินเกิดขึ้น

(๖) แจ้งผลการตรวจสภาพรถประจำปีให้โรงเรียนทราบทุกปี

ข้อ ๗ โรงเรียนมีหน้าที่ ดังนี้

(๑) ควบคุมดูแลและเอาใจใส่เรื่องความปลอดภัยในการรับ - ส่งนักเรียน

(๒) จัดให้มีผู้ควบคุมดูแลนักเรียนประจำรถ

(๓) จัดให้ผู้ควบคุมดูแลนักเรียนและพนักงานขับรถ มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการรับ - ส่ง นักเรียน

(๔) กำกับดูแลการจัดรถโรงเรียนของผู้ดำเนินกิจการรถโรงเรียนให้เป็นไปตามข้อ ๖

(๕) จัดให้มีทะเบียนรถโรงเรียน ทะเบียนประวัติ ของพนักงานขับรถ และผู้ควบคุมดูแล นักเรียนตามแบบที่กำหนดท้ายระเบียบนี้

(๖) ออกหนังสือรับรองการรับส่งนักเรียนของโรงเรียนหรือสถานศึกษาตามที่กำหนด เพื่อนำไปใช้ยื่นเป็นหลักฐาน - ส่งนักเรียนต่อกรมการขนส่งทางบก

(๗) เมื่อปรากฏว่ารถโรงเรียนเกิดอุบัติเหตุที่เป็นอันตรายต่อความปลอดภัยในชีวิตและร่างกายของผู้โดยสารรถโรงเรียนให้ดำเนินการรายงานต่อผู้บังคับบัญชาหรือผู้กำกับดูแลระดับเหนือขึ้นไป อีกชั้นหนึ่งให้ทราบโดยเร็วเพื่อให้ความช่วยเหลือเป็นไปด้วยความรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ

สำหรับรถโรงเรียนที่มีใช้รถที่โรงเรียนใช้รับ - ส่งนักเรียนหรือที่โรงเรียนให้บุคคลภายนอกมารับ - ส่งนักเรียน เมื่อปรากฏว่ามีการขับรถในลักษณะไม่คำนึงถึงความปลอดภัยของผู้อื่น ประมาท หรือน่าหวาดเสียวอันอาจเกิดอันตรายแก่บุคคลหรือทรัพย์สินให้ผู้อำนวยการโรงเรียนรายงานไปยังผู้ดำเนินการรถโรงเรียนและขนส่งจังหวัด

(๘) จัดให้มีมาตรการความปลอดภัยในการกำกับดูแลการใช้รถโรงเรียนให้สอดคล้องกับระเบียบนี้

ข้อ ๘ พนักงานขับรถโรงเรียนต้องมีคุณสมบัติ ดังนี้

(๑) มีอายุไม่ต่ำกว่า ๒๕ ปี

(๒) มีใบอนุญาตขับรถยนต์มาไม่น้อยกว่า ๓ ปี

(๓) เป็นผู้มีสุขภาพดี แต่งกายสุภาพและมารยาทสุภาพเรียบร้อย

(๔) มีประวัติความประพฤติดี มีความชำนาญ สุขุมรอบคอบ และรู้เส้นทางที่ใช้รับ - ส่งนักเรียนเป็นอย่างดี

(๕) มีความสามารถตรวจสอบดูแลอุปกรณ์ เครื่องมือ เครื่องใช้และสัญญาณต่าง ๆ ภายในรถโรงเรียนให้อยู่ในสภาพที่ใช้การได้ตลอดเวลา

ข้อ ๙ พนักงานขับรถโรงเรียนมีหน้าที่ ดังนี้

(๑) ต้องขับรถด้วยความปลอดภัย

(๒) ต้องตรวจสอบสภาพรถและอุปกรณ์ต่าง ๆ ให้อยู่ในสภาพดี และพร้อมที่จะใช้การได้ตลอดเวลา

(๓) ต้องให้นักเรียนขึ้นนั่งประจำที่ให้พร้อมก่อนเคลื่อนรถ

(๔) ต้องกำกับดูแลให้นักเรียนรัดร่างกายด้วยเข็มขัดนิรภัยไว้กับที่นั่งเพื่อป้องกันอันตรายในขณะโดยสาร ตามกฎหมายว่าด้วยการขนส่งทางบก

(๕) ต้องดูแลนักเรียนให้ได้รับความปลอดภัยตลอดเวลาที่อยู่ระหว่างการโดยสาร และในกรณีที่เกิดอุบัติเหตุจะต้องให้ความช่วยเหลือ

(๖) ต้องไม่ขับรถในลักษณะประมาทหรือน่าหวาดเสียวอันจะเป็นอันตรายแก่บุคคล หรือทรัพย์สิน

(๗) ต้องไม่ใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ในขณะที่ขับรถ เว้นแต่การใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่โดยใช้อุปกรณ์เสริมสำหรับการสนทนาโดยพนักงานขับรถไม่ต้องถือหรือจับโทรศัพท์เคลื่อนที่นั้น

(๘) ไม่ขับรถในขณะที่มีอาการมึนเมาหรือเสพสุราหรือวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาทระหว่างการขับรถโรงเรียน

(๙) รายงานให้ทางโรงเรียนทราบทันทีเมื่อเกิดอุบัติเหตุหรือมีกรณีฉุกเฉินเกิดขึ้น

(๑๐) ต้องประพฤติปฏิบัติตามกฎหมาย กฎ และระเบียบว่าด้วยการนั้นโดยเคร่งครัด

(๑๑) เข้ารับการอบรมตามที่โรงเรียนหรือผู้ดำเนินการรถโรงเรียนกำหนด

ข้อ ๑๐ ผู้ควบคุมดูแลนักเรียนต้องมีคุณสมบัติ ดังนี้

(๑) มีอายุไม่ต่ำกว่า ๑๘ ปี

(๒) เป็นผู้มีสุขภาพดี แต่งกายสุภาพ และมารยาทสุภาพเรียบร้อย

ข้อ ๑๑ ผู้ควบคุมดูแลนักเรียนมีหน้าที่ ดังนี้

(๑) ตรวจสอบจำนวนนักเรียนที่รับ - ส่ง แต่ละเที่ยวให้ถูกต้องครบถ้วนตรงตามบัญชีรายชื่อนักเรียน พร้อมทั้งจัดทำบัญชีรายชื่อนักเรียนที่ใช้บริการตามแบบที่กำหนดท้ายระเบียบนี้

(๒) ประจำอยู่กับรถโรงเรียนตลอดเวลาที่รับ - ส่งนักเรียน เพื่อควบคุมดูแล และช่วยเหลือนักเรียนให้เกิดความปลอดภัยตลอดการเดินทาง

(๓) รายงานให้ทางโรงเรียนทราบทันทีที่เกิดอุบัติเหตุหรือมีกรณีฉุกเฉินเกิดขึ้น

(๔) เข้ารับการอบรมตามที่โรงเรียนหรือผู้ดำเนินการรถโรงเรียนกำหนด

ข้อ ๑๒ การเดินทางไปให้รถโรงเรียนรับนักเรียนจากที่อยู่อาศัยหรือสถานที่ที่นัดหมาย และส่งนักเรียนในบริเวณโรงเรียนหรือสถานที่ที่ตกลงกันได้

การเดินทางกลับให้รถโรงเรียนรับนักเรียนจากโรงเรียนหรือสถานที่นัดหมาย และส่งนักเรียนถึงที่อยู่อาศัยหรือสถานที่ที่ตกลงกันได้

ข้อ ๑๓ ให้ผู้ดำเนินการรถโรงเรียนจัดให้มีการประกันการคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถตลอดระยะเวลาที่มีการใช้รถโรงเรียนรับ - ส่งนักเรียน

ข้อ ๑๔ จัดให้มีระบบหรือช่องทางที่สามารถติดต่อสื่อสารกับพนักงานขับรถโรงเรียน หรือผู้ควบคุมดูแลนักเรียนได้ตลอดเวลาในขณะที่รับ - ส่งนักเรียน

ข้อ ๑๕ ให้ปลัดกระทรวงศึกษาธิการรักษาการตามระเบียบนี้ และมีอำนาจตีความกับวินิจฉัยชี้ขาดปัญหา รวมทั้งกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการเพื่อปฏิบัติให้เป็นไปตามระเบียบนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๑๕ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๖๒

ณัฐพล ทีปสุวรรณ

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ

แบบทะเบียนรถโรงเรียน

โรงเรียน.....สถานที่ตั้งเลขที่.....

ชื่อย.....ถนน.....แขวง/ตำบล.....

เขต/อำเภอ.....จังหวัด.....

โทร _____

[illegible]

แบบทะเบียนประวัติของพนักงานขับรถ

โรงเรียน.....สถานที่ตั้งเลขที่.....

ชื่อย.....ถนน.....แขวง/ตำบล.....

เขต/อำเภอ.....จังหวัด.....

โทร..... มีพนักงานขับรถ..... คน แต่ละคนมีประวัติ ดังนี้

[illegible]

แบบทะเบียนประวัติผู้ควบคุมดูแลนักเรียน

โรงเรียน.....สถานที่ตั้งเลขที่.....

ชื่อย.....ถนน.....แขวง/ตำบล.....

เขต/อำเภอ..... จังหวัด.....

โทร..... มีผู้ควบคุมดูแลนักเรียน จำนวน..... คน

แต่ละคนมีประวัติ ดังนี้

[illegible]

แบบบัญชีรายชื่อของนักเรียนผู้ใช้บริการรถโรงเรียน

โรงเรียน.....สถานที่ตั้งเลขที่.....

ชื่อย.....ถนน.....แขวง/ตำบล.....

เขต/อำเภอ.....จังหวัด.....

โทร..... มีนักเรียน จำนวน..... คน ดังนี้

[illegible]

(ลงชื่อ).....พนักงานขับรถ

(_____)

(ลงชื่อ).....ผู้ควบคุมดูแลนักเรียน

(.....)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

แบบบัญชีรายชื่อนักเรียนผู้ใช้บริการรถโรงเรียน

ประจำเดือน พ.ศ.

จันทร์ที่..... อังคารที่..... พุธที่..... พฤหัสบดีที่..... ศุกร์ที่.....

พนักงานขับรถชื่อ โทรศัพท์ รถออกจากโรงเรียนเวลา

ทะเบียนรถเลขที่ ลงชื่อผู้ควบคุมรถ

ที่	วันที่	ชื่อ - นามสกุล	เพศ	โรงเรียน	ชั้น	ห้อง	เลขที่	ชื่อผู้ปกครอง/ญาติ	ลงชื่อ	เวลา	ลงชื่อ	เวลา	ลงชื่อ	เวลา	ลงชื่อ	เวลา	ลงชื่อ	เวลา
1																		
2																		
3																		
4																		
5																		
6																		
7																		
8																		
9																		
10																		
11																		
12																		

ผู้ควบคุมดูแลนักเรียน เบอร์โทร.

นักเรียนที่นั่งรถทั้งหมด				
รถเข้าถึงโรงเรียนเวลา				
ลงชื่อครูเวรรับหน้าประตู				
จำนวนนักเรียนที่รับไว้				

ระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ

ว่าด้วยเครื่องแบบนักเรียน

พ.ศ. ๒๕๕๑

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ และมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องแบบนักเรียน พ.ศ. ๒๕๕๑ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ จึงวางระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยเครื่องแบบนักเรียน พ.ศ. ๒๕๕๑”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิก

(๑) ระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยเครื่องแบบนักเรียนและนักศึกษา พ.ศ. ๒๕๒๗

(๒) ระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยเครื่องแบบนักเรียนและนักศึกษา (ฉบับที่ ๒)

พ.ศ. ๒๕๔๐

(๓) ระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยเครื่องแบบนักเรียนและนักศึกษา (ฉบับที่ ๓)

พ.ศ. ๒๕๔๒

(๔) ระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยเครื่องแบบนักเรียนและนักศึกษา (ฉบับที่ ๔)

พ.ศ. ๒๕๔๖

บรรดาระเบียบ ข้อบังคับ หรือคำสั่งอื่นใดในส่วนที่กำหนดไว้แล้วในระเบียบนี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับระเบียบนี้ให้ใช้ระเบียบนี้แทน

ข้อ ๔ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับแก่นักเรียนผู้ซึ่งศึกษาในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานและสถานศึกษาระดับอุดมศึกษาคำว่าปริญญาตามกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติ เว้นแต่สถานศึกษานั้นจะมีกฎหมายกำหนดเรื่องการแต่งกายไว้เป็นการเฉพาะแล้ว

ข้อ ๕ ลักษณะของเครื่องแบบนักเรียนแบ่งตามระดับและประเภทการศึกษา ดังนี้

(๑) เครื่องแบบนักเรียนระดับก่อนประถมศึกษา

(๒) เครื่องแบบนักเรียนระดับประถมศึกษา

(๓) เครื่องแบบนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น

(๔) เครื่องแบบนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายประเภทสามัญศึกษา

(๕) เครื่องแบบนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายประเภทอาชีพ และระดับอุดมศึกษา ระดับต่ำกว่าปริญญา

(๖) เครื่องแบบนักเรียนสำหรับสถานศึกษาเอกชนสอนศาสนาอิสลาม

(๗) เครื่องแบบนักเรียนซึ่งนับถือศาสนาอิสลามในสถานศึกษาอื่นนอกจากสถานศึกษาเอกชนสอนศาสนาอิสลาม

ข้อ ๖ เครื่องแบบนักเรียนระดับก่อนประถมศึกษา

นักเรียนชาย

(๑) เสื้อ ผ้าสีขาว แบบคอเชิ้ต หรือคอปกกลม แขนสั้น

(๒) เครื่องหมาย ใช้ชื่ออักษรย่อของสถานศึกษาปักที่อกเสื้อเบื้องขวา บนเนื้อผ้า ด้วยด้ายหรือไหม โดยสถานศึกษารัฐใช้สีน้ำเงิน สถานศึกษาเอกชนใช้สีแดง

(๓) กางเกง ผ้าสีดำ สีน้ำเงิน สีกรมท่าหรือสีแดง ขาสั้น

(๔) รองเท้า หนังหรือผ้าใบสีดำ แบบหุ้มส้นหุ้มปลายเท้า ชนิดผูกหรือมีสายรัด หลังเท้า

(๕) ถุงเท้า สั้น สีขาว

นักเรียนหญิง

(๑) เสื้อ ผ้าสีขาว แบบคอเชิ้ต หรือคอปกกลม แขนสั้น

(๒) เครื่องหมาย ใช้ชื่ออักษรย่อของสถานศึกษาปักที่อกเสื้อเบื้องขวา บนเนื้อผ้า ด้วยด้ายหรือไหม โดยสถานศึกษารัฐบาลใช้สีน้ำเงิน สถานศึกษาเอกชนใช้สีแดง

(๓) กระโปรง ผ้าสีดำ สีน้ำเงิน สีกรมท่าหรือสีแดง แบบจีบรอบตัว หรือยาว เพียงได้เข่า แบบจีบทบรอบเอว หรือพับเป็นจีบข้างละสามจีบทั้งด้านหน้าและด้านหลัง เมื่อสวมแล้ว ชายกระโปรงคลุมเข่า

(๔) รองเท้า หนังหรือผ้าใบสีดำ แบบหุ้มส้นหุ้มปลายเท้า ชนิดผูก หรือมีสายรัด หลังเท้า

(๕) ถุงเท้า สั้น สีขาว

ข้อ ๗ เครื่องแบบนักเรียนระดับประถมศึกษา

นักเรียนชาย

(๑) เสื้อ ผ้าสีขาว แบบคอเชิ้ต เชิ้ตโปโล หรือคอปกกลม แขนสั้น

(๒) เครื่องหมาย ใช้ชื่ออักษรย่อของสถานศึกษาปักที่อกเสื้อเบื้องขวาบนเนื้อผ้า ด้วยด้ายหรือไหม โดยสถานศึกษารัฐใช้สีน้ำเงิน สถานศึกษาเอกชนใช้สีแดง

(๑) กางเกง ผ้าสีดํา สีน้ำเงิน สีกรมท่า หรือสีกาเกี๊ยะ แบบสุภาพ ขาสั้น

(๔) เข็มขัด หนัง สีดําหรือสีน้ำตาล หัวเข็มขัดเป็นโลหะรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้าชนิด หัวกลัด นักเรียนที่เป็นลูกเสือจะใช้เข็มขัดลูกเสือแทนก็ได้

(๕) รองเท้า หนังหรือผ้าใบ สีดําหรือสีน้ำตาล แบบหุ้มส้นชนิดผูก

(๖) ถุงเท้า ส้น สีขาวหรือสีน้ำตาล

นักเรียนหญิง

(๑) เสื้อ ผ้าสีขาว แบบคอเชิ้ต คอบัว หรือคอปกกลาสีผูกด้วยผ้าผูกคอ ชายสามเหลี่ยมเงือกกลาสี สีดําหรือสีกรมท่า แขนสั้น

(๒) เครื่องหมาย ใช้ชื่ออักษรย่อของสถานศึกษาปักที่อกเสื้อเบื้องขวา บนเนื้อผ้า ด้วยด้ายหรือไหม โดยสถานศึกษารัฐใช้สีน้ำเงิน สถานศึกษาเอกชนใช้สีแดง

(๓) กระโปรง ผ้าสีดําหรือสีกรมท่า แบบจีบรอบตัวหรือจีบทบรอบเอวหรือพับเป็นจีบข้างละสามจีบทั้งด้านหน้าและด้านหลัง เมื่อสวมแล้วชายกระโปรงคลุมเข่า

(๔) รองเท้า หนังหรือผ้าใบสีดํา แบบหุ้มส้นหุ้มปลายเท้า มีสายรัดหลังเท้า

(๕) ถุงเท้า ส้น สีขาว

ข้อ ๘ เครื่องแบบนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น

นักเรียนชาย

(๑) เสื้อ ผ้าสีขาว แบบคอเชิ้ต แขนสั้น

(๒) เครื่องหมาย ใช้ชื่ออักษรย่อของสถานศึกษาปักที่อกเสื้อเบื้องขวา บนเนื้อผ้า ด้วยด้ายหรือไหม โดยสถานศึกษารัฐใช้สีน้ำเงิน สถานศึกษาเอกชนใช้สีแดง

(๓) กางเกง ผ้าสีดํา สีน้ำเงิน สีกรมท่าหรือสีกาเกี๊ยะ แบบสุภาพ ขาสั้น

(๔) เข็มขัด หนัง สีดําหรือสีน้ำตาล หัวเข็มขัดเป็นโลหะรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้าชนิด หัวกลัด นักเรียนที่เป็นลูกเสือจะใช้เข็มขัดลูกเสือแทนก็ได้

(๕) รองเท้า หนังหรือผ้าใบ สีดําหรือสีน้ำตาล แบบหุ้มส้นชนิดผูก

(๖) ถุงเท้า ส้น สีขาวหรือสีน้ำตาล

นักเรียนหญิง

(๑) เสื้อ ผ้าสีขาว แบบคอปกกลาสีผูกด้วยผ้าผูกคอชายสามเหลี่ยมเงื่อนกลาสีดำหรือสีกรมท่า แขนสั้น

(๒) เครื่องหมาย ใช้ชื่ออักษรย่อของสถานศึกษาปักที่อกเสื้อเบื้องขวา บนเนื้อผ้าด้วยด้ายหรือไหม โดยสถานศึกษารัฐใช้สีน้ำเงิน สถานศึกษาเอกชนใช้สีแดง

(๓) กระโปรง ผ้าสีดำหรือสีกรมท่า แบบสุภาพ พับเป็นจีบข้างละสามจีบทั้งด้านหน้าและด้านหลัง เมื่อสวมแล้วชายกระโปรงคลุมเข่า

(๔) รองเท้า หนังหรือผ้าใบสีดำ แบบหุ้มส้นหุ้มปลายเท้า มีสายรัดหลังเท้า

(๕) ถุงเท้า สั้น สีขาว

ข้อ ๘ เครื่องแบบนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายประเภทสามัญศึกษา

นักเรียนชาย

(๑) เสื้อ ผ้าสีขาว แบบคอเชิ้ต แขนสั้น

(๒) เครื่องหมาย ใช้ชื่ออักษรย่อของสถานศึกษาปักที่อกเสื้อเบื้องขวา บนเนื้อผ้าด้วยด้ายหรือไหม โดยสถานศึกษารัฐใช้สีน้ำเงิน สถานศึกษาเอกชนใช้สีแดง

(๓) กางเกง ผ้าสีดำ สีน้ำเงิน สีกรมท่าหรือสี kaki แบบสุภาพ ขาสั้น

(๔) เข็มขัด หนังสีดำ หรือสีน้ำตาล หัวเข็มขัดเป็นโลหะรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้าชนิดหัวกลัด

(๕) รองเท้า หนังหรือผ้าใบ สีดำหรือสีน้ำตาล แบบหุ้มส้นชนิดผูก

(๖) ถุงเท้า สั้น สีขาวหรือสีน้ำตาล

นักเรียนหญิง

(๑) เสื้อ ผ้าสีขาว แบบคอเชิ้ต แขนสั้น

(๒) เครื่องหมาย ใช้ชื่ออักษรย่อของสถานศึกษาปักที่อกเสื้อเบื้องขวาบนเนื้อผ้าด้วยด้ายหรือไหม โดยสถานศึกษารัฐใช้สีน้ำเงิน สถานศึกษาเอกชนใช้สีแดง

(๓) กระโปรง ผ้าสีดำหรือสีกรมท่า แบบสุภาพ พับเป็นจีบข้างละสามจีบทั้งด้านหน้าและด้านหลัง เมื่อสวมแล้วชายกระโปรงคลุมเข่า

(๔) เข็มขัด หนังหรือผ้า สีดำ หัวเข็มขัดรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้า ชนิดหัวกลัด หุ้มด้วยหนังหรือผ้าสีเดียวกับเข็มขัด

(๕) รองเท้า หนังหรือผ้าใบสีดำ แบบหุ้มส้นหุ้มปลายเท้า มีสายรัดหลังเท้า

(๖) ถุงเท้า สั้น สีขาว

ข้อ ๑๐ เครื่องแบบนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายประเภทอาชีพและระดับอุดมศึกษา
ระดับต่ำกว่าปริญญา

นักเรียนชาย

- (๑) เสื้อ ผ้าสีขาว แบบคอเชิ้ตผูกเนคไท แขนสั้นหรือแขนยาว
- (๒) เครื่องหมาย ดัดเข็มเครื่องหมายของสถานศึกษาที่อกเสื้อเบื้องขวา
- (๓) กางเกง ผ้าสีดําหรือสีกรมท่า แบบสุภาพ ขายาว
- (๔) เข็มขัด หนังสีดํา หัวเข็มขัดเป็นโลหะตราของสถานศึกษา
- (๕) รองเท้า หนังหรือผ้าใบสีดํา แบบหุ้มส้น ชนิดผูก
- (๖) ถุงเท้า สั้น สีดํา

นักเรียนหญิง

- (๑) เสื้อ ผ้าสีขาว แบบคอเชิ้ต แขนสั้นหรือแขนยาว
- (๒) เครื่องหมาย ดัดเข็มเครื่องหมายของสถานศึกษาที่อกเสื้อเบื้องขวา
- (๓) กระโปรง ผ้าสีดําหรือสีกรมท่า แบบสุภาพ เมื่อสวมแล้วชายกระโปรงคลุมเข่า
- (๔) เข็มขัด หนังสีดํา หัวเข็มขัดเป็นโลหะตราของสถานศึกษา
- (๕) รองเท้า หนังหรือผ้าใบสีดํา แบบหุ้มส้นหุ้มปลายเท้า มีส้นสูง ไม่เกิน ๒ นิ้ว

ข้อ ๑๑ เครื่องแบบนักเรียนสำหรับสถานศึกษาเอกชนสอนศาสนาอิสลาม

นักเรียนชาย

- (๑) เสื้อ ผ้าสีขาว แบบคอเชิ้ต แขนสั้น หรือแขนยาว
- (๒) เครื่องหมาย ใช้ชื่ออักษรย่อของสถานศึกษาปักที่อกเสื้อเบื้องขวาบนเนื้อผ้า

ด้วยด้ายหรือไหมสีแดง

- (๓) หมวก ใช้หมวกสีขาว (กะปิเยาะห์) หรือหมวกสีดํา (ซอกะาะห์) ในโอกาส

อันสมควร

- (๔) กางเกง ผ้าสีดํา สีนํ้าเงินหรือสีกรมท่า แบบสุภาพ ขายาว
- (๕) เข็มขัด หนังสีดํา หัวเข็มขัดเป็นโลหะชนิดหัวกลัดหรือหัวเข็มขัดเป็นตรา
ของสถานศึกษา
- (๖) รองเท้า หนังหรือผ้าใบสีดํา แบบหุ้มส้น
- (๗) ถุงเท้า สั้น สีดํา

นักเรียนหญิง

(๑) เสื้อ กุรงสีพื้น ไม่มีลวดลาย แบบคอกลมไม่มีปก

(๒) เครื่องหมาย ใช้ชื่ออักษรย่อของสถานศึกษาปักที่อกเสื้อเบื้องขวาและที่ผ้าคลุมศีรษะ บนเนื้อผ้าด้วยด้ายหรือไหมสีแดง

(๓) ผ้าคลุมศีรษะ ผ้าสีพื้นไม่มีลวดลาย ลักษณะเย็บเป็นถุง หรือตัดเย็บในลักษณะอื่น ซึ่งต้องคลุมศีรษะทั้งหมด เว้นใบหน้า ชายผ้าคลุมศีรษะคลุมไหล่

(๔) กระโปรงหรือโสร่ง

กระโปรง ผ้าสีพื้นไม่มีลวดลาย แบบทรงปลายบาน ไม่มีจีบหรือมีจีบหรือเกล็ดความยาว เมื่อสวมแล้วชายกระโปรงคลุมข้อเท้า

โสร่ง มีลักษณะเช่นเดียวกับผ้าถุงหรือผ้าโสร่งทั่วไป เป็นผ้าสีพื้นไม่มีลวดลาย ขนาดกว้างพอเหมาะ ไม่ผ่าข้างหรือรัดรูป เมื่อสวมแล้วชายผ้าโสร่งคลุมข้อเท้า

(๕) รองเท้า หนังสืหรือผ้าใบสีขาว แบบหุ้มส้นหุ้มปลายเท้า

(๖) ถุงเท้า ส้น สีขาว

ข้อ ๑๒ เครื่องแบบนักเรียนซึ่งนับถือศาสนาอิสลามในสถานศึกษาอื่น นอกจากสถานศึกษาเอกชนสอนศาสนาอิสลาม

นักเรียนชาย

(๑) เสื้อ ผ้าสีขาว แบบคอเชิ้ต แขนสั้น

(๒) เครื่องหมาย ใช้อักษรย่อ สัญลักษณ์หรือเข็มเครื่องหมายของสถานศึกษาตามที่สถานศึกษากำหนด ปักหรือติดที่อกเสื้อเบื้องขวา

(๓) กางเกง ใช้ผ้าสีเดียวกันกับสีผ้าของกางเกงนักเรียนทั่วไปที่ใช้ในสถานศึกษานั้น ขายาวระดับตาตุ่ม ปลายขาพับเข้าด้านใน

(๔) เข็มขัด หนังสืดำหรือสีน้ำตาล หัวเข็มขัดเป็นโลหะรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้า ชนิดหัวกลัด สำหรับผู้ที่เป็นลูกเสือจะใช้เข็มขัดลูกเสือแทนก็ได้ หรือหัวเข็มขัดเป็นตราของสถานศึกษา

(๕) รองเท้า หนังสืหรือผ้าใบสีดำหรือสีน้ำตาล แบบหุ้มส้นชนิดผูก

(๖) ถุงเท้า ส้นสีขาว สีน้ำตาล หรือสีดำ

นักเรียนหญิง

(๑) เสื้อ ผ้าสีขาวคอปกบัว ผ่าด้านหน้าตลอด แขนยาว ปลายแขนจีบรูดมีสามกว้างไม่เกิน ๕ เซนติเมตร ตัวเสื้อยาวคลุมสะโพก ไม่รัดรูป

(๒) เครื่องหมาย ใช้อักษรย่อ สัญลักษณ์หรือเข็มเครื่องหมายของสถานศึกษาตามที่สถานศึกษากำหนด ปักหรือติดที่อกเสื้อเบื้องขวาและที่ผ้าคลุมศีรษะ

(๓) ผ้าคลุมศีรษะ ใช้ผ้าสีขาวเกลี้ยงไม่มีลวดลาย หรือสีเดียวกันกับสีผ้าของกระโปรง สีเหลี่ยมจัตุรัส ความยาวด้านละ ๑๐๐ - ๑๒๐ เซนติเมตร ขณะสวมใส่เย็บติดตลอดตั้งแต่ใต้คางจนถึงปลายมุมผ้า

(๔) กระโปรง ใช้ผ้าสีเดียวกันกับสีผ้าของกระโปรงนักเรียนทั่วไปที่ใช้ในสถานศึกษานั้น แบบสุภาพ พับเป็นจีบข้างละสามจีบทั้งด้านหน้าและด้านหลัง เมื่อสวมแล้วชายกระโปรงคลุมข้อเท้า

(๕) รองเท้า หนังหรือผ้าใบสีดำ มีสายรัดหลังเท้าหรือแบบหุ้มส้น หุ้มปลายเท้า มีส้นสูงไม่เกิน ๒ นิ้ว ไม่มีลวดลาย

(๖) ถุงเท้า ส้นสีขาว ไม่มีลวดลาย ปลายถุงเท้าไม่พับ

นักเรียนซึ่งนับถือศาสนาอิสลามในสถานศึกษาอื่นนอกจากสถานศึกษาเอกชนสอนศาสนาอิสลาม อาจเลือกแต่งเครื่องแบบนักเรียนตามวรรคหนึ่งหรือตามแบบที่สถานศึกษากำหนดได้ตามความสมควรใจ

ข้อ ๑๓ ให้สถานศึกษาโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการสถานศึกษาเป็นผู้กำหนดรายละเอียดเกี่ยวกับการแต่ง วิธีการ และเงื่อนไขในการแต่งเครื่องแบบนักเรียน ดังนี้

(๑) ชนิดและแบบของเครื่องแบบ รวมทั้งจัดทำรูปเครื่องแบบตามระเบียบนี้ไว้เป็นตัวอย่าง

(๒) เครื่องหมายของสถานศึกษา

การกำหนดรายละเอียดตามวรรคหนึ่ง ให้สถานศึกษาขอความเห็นชอบจากผู้บังคับบัญชาเหนือขึ้นไปอีกชั้นหนึ่งหรือผู้กำกับดูแลสถานศึกษานั้น แล้วแต่กรณี และประกาศให้นักเรียนและผู้ปกครองนักเรียนทราบ

ข้อ ๑๔ สถานศึกษาใดมีความประสงค์จะขอให้เครื่องแบบเป็นอย่างอื่นนอกจากที่กำหนดในระเบียบนี้ ให้ขออนุญาตต่อผู้บังคับบัญชาเหนือขึ้นไปอีกชั้นหนึ่งหรือผู้กำกับดูแลสถานศึกษานั้นแล้วแต่กรณี

ข้อ ๑๕ สถานศึกษาใดจะกำหนดให้นักเรียนแต่งเครื่องแบบลูกเสือ เนตรนารี ชุดสากล นักศึกษาวิชาทหารหรือแต่งชุดพื้นเมือง ชุดไทย ชุดลำลอง ชุดฝึกงาน ชุดกีฬา ชุดนาฏศิลป์ หรือ ชุดอื่น ๆ แทนเครื่องแบบนักเรียนตามระเบียบนี้ในวันใด ให้เป็นไปตามที่สถานศึกษากำหนด โดยคำนึงถึงความประหยัดและเหมาะสม

ข้อ ๑๖ ในกรณีมีเหตุจำเป็นหรือมีเหตุพิเศษให้สถานศึกษาพิจารณาขออนุญาตเว้นหรือผ่อนผัน การแต่งเครื่องแบบนักเรียนได้ตามความเหมาะสม

ข้อ ๑๗ นักเรียนซึ่งศึกษาในสถานศึกษาที่จัดการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย ให้แต่งกายสุภาพ

ข้อ ๑๘ นักเรียนผู้ใดไม่แต่งเครื่องแบบนักเรียนโดยไม่ได้รับยกเว้นตามระเบียบนี้ ให้สถานศึกษาพิจารณาลงโทษทางวินัยตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการลงโทษนักเรียนและ นักศึกษาตามความเหมาะสม

ข้อ ๑๙ สถานศึกษาใดที่ใช้เครื่องแบบนักเรียนอยู่แล้วตามระเบียบเดิม หรือใช้เครื่องแบบ เป็นอย่างอื่นโดยได้รับอนุญาตจากกระทรวงศึกษาธิการก่อนวันที่ระเบียบนี้ใช้บังคับให้คงใช้ได้ต่อไป

ข้อ ๒๐ ให้ปลัดกระทรวงศึกษาธิการรักษาการให้เป็นไปตามระเบียบนี้ และให้มีอำนาจ ตีความและวินิจฉัยปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติตามระเบียบนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๒๒ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๑

ศรีเมือง เจริญศิริ

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ

ระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ

ว่าด้วยเครื่องแบบนักเรียน (ฉบับที่ ๒)

พ.ศ. ๒๕๖๑

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยเครื่องแบบนักเรียน พ.ศ. ๒๕๕๑ เกี่ยวกับการแต่งเครื่องแบบนักเรียนของสถานศึกษาที่ขอใช้พื้นที่วัดหรือที่ธรณีสงฆ์เป็นที่ตั้งของสถานศึกษา เพื่อให้สอดคล้องกับกฎหมายว่าด้วยคณะสงฆ์ และมติมหาเถรสมาคม ให้มีความเหมาะสมยิ่งขึ้น

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ และมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องแบบนักเรียน พ.ศ. ๒๕๕๑ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการจึงวางระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยเครื่องแบบนักเรียน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๑”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกความในวรรคท้ายของข้อ ๑๒ แห่งระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยเครื่องแบบนักเรียน พ.ศ. ๒๕๕๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“นักเรียนซึ่งนับถือศาสนาอิสลามในสถานศึกษาอื่นนอกจากสถานศึกษาเอกชนสอนศาสนาอิสลาม อาจเลือกแต่งเครื่องแบบนักเรียนตามวรรคหนึ่งหรือตามแบบที่สถานศึกษากำหนดได้ตามความสมัครใจ ยกเว้นสถานศึกษาที่ขอใช้พื้นที่วัดหรือที่ธรณีสงฆ์เป็นที่ตั้งของสถานศึกษา การแต่งเครื่องแบบนักเรียนให้เป็นไปตามสัญญาหรือข้อตกลงระหว่างวัดกับสถานศึกษา”

ประกาศ ณ วันที่ ๕ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๑

ธีระเกียรติ เจริญเศรษฐศิลป์

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ

**แบบสอบถามความคิดเห็นต่อกฎหมายที่เกี่ยวกับเครื่องแบบนักเรียน/รถโรงเรียน/
การพานักเรียนไปนอกสถานศึกษา/การส่งเสริมความประพฤติของนักเรียน/การลงโทษนักเรียน**

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นการศึกษาผลการใช้กฎหมายที่เกี่ยวกับเกี่ยวกับเครื่องแบบนักเรียน/รถโรงเรียน/การส่งเสริมความประพฤติของนักเรียน/การลงโทษนักเรียน/การพานักเรียนไปนอกสถานศึกษา ซึ่งจะใช้เป็นข้อมูลในการติดตามประเมินผลและปรับปรุงกฎระเบียบที่เกี่ยวข้องเท่านั้น โปรดให้ข้อมูลในฐานะที่ท่านเป็นครู
คณะทำงานขอขอบคุณในความร่วมมือมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ตอนที่ 1 ข้อมูลของผู้ตอบ

- เพศ () ชาย () หญิง
อายุ () 20-29 ปี () 30-39 ปี () 40 ปีขึ้นไป
สอนในระดับใด () ประถมศึกษา () มัธยมศึกษา () อาชีวศึกษา
สังกัด () สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
 () สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

ตอนที่ 2 แบบสอบถามความคิดเห็นต่อกฎหมายที่เกี่ยวกับเครื่องแบบนักเรียน

1. ท่านได้รับทราบระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยเครื่องแบบนักเรียน พ.ศ. 2551 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2561 มาก่อนหรือไม่

- () ไม่ทราบ
() ทราบ

2. หากท่านทราบ โดยช่องทางใด (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- () ผู้บริหารแจ้ง
() หนังสือแจ้งเวียน
() บ้ายประกาศ
() คู่มือนักเรียนนักศึกษา
() สื่อ หรืออินเทอร์เน็ต
() อื่นๆ.....

คำถาม	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
3. สถานศึกษาของท่านได้ให้ความสำคัญกับระเบียบนี้มาก/น้อยเพียงใด					
4. ท่านเห็นว่าลักษณะของเครื่องแบบนักเรียนตามระเบียบนี้มีความเหมาะสมมาก/น้อยเพียงใด					
5. สถานศึกษาของท่านให้นักเรียนซึ่งนับถือศาสนาอิสลามเลือกสวมเครื่องแบบนักเรียนให้สอดคล้องกับหลักศาสนามาก/น้อยเพียงใด					
6. ท่านเห็นว่านักเรียนซึ่งนับถือศาสนาอิสลามมีสิทธิสวมเครื่องแบบนักเรียนให้สอดคล้องตามหลักศาสนาอิสลามมาก/น้อยเพียงใด					
7. ท่านเห็นว่ากรณีสถานศึกษาที่ขอใช้พื้นที่วัดหรือที่ธรณีสงฆ์เป็นที่ตั้งของสถานศึกษา การแต่งเครื่องแบบนักเรียนของนักเรียนซึ่งนับถือศาสนาอิสลามให้เป็นไปตามสัญญาหรือข้อตกลงระหว่างวัดกับสถานศึกษา มีความเหมาะสมมาก/น้อยเพียงใด					

คำถาม	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
8. ท่านเห็นว่านักเรียนที่ไม่แต่งเครื่องแบบนักเรียนโดยไม่ได้รับยกเว้นตามระเบียบนี้ ต้องถูกลงโทษทางวินัย มาก/น้อยเพียงใด					
9. ท่านเห็นว่าผู้ที่แต่งเครื่องแบบนักเรียนโดยไม่มีสิทธิหรือแต่งกายเลียนแบบ นักเรียนต้องรับโทษปรับทางอาญามากน้อย/เพียงใด					
10. ท่านมีความคิดเห็นต่อระเบียบนี้อย่างไร					
10.1 ระเบียบนี้มีประโยชน์ในการดำเนินงานของสถานศึกษา					
10.2 การมีระเบียบนี้เป็นการเพิ่มภาระแก่สถานศึกษา					
10.3 ระเบียบนี้สร้างความยุ่งยากในการทำงานของครู					
10.4 ระเบียบนี้ช่วยในการประหยัดให้แก่ผู้ปกครอง					
10.5 ระเบียบนี้ช่วยให้มีความเป็นระเบียบเรียบร้อย					
10.6 ระเบียบนี้ทำให้มีมาตรฐานกลางและลดความเหลื่อมล้ำ					
11. ระเบียบนี้มีผลต่อเด็กมากน้อยเพียงใด					
11.1 ทำให้เด็กมีวินัยขึ้น					
11.2 ทำให้เด็กปลอดภัยมากขึ้น					
11.3 ทำให้เด็กมีผลการเรียนดีขึ้น					
11.4 ทำให้เด็กเครียดเพิ่มขึ้น					
11.5 เป็นการละเมิดสิทธิเด็ก					

12. ท่านเห็นว่าควรจะมีการปรับปรุงแก้ไข หรือเพิ่มเติมระเบียบนี้ในประเด็นใด อย่างไร

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ตอนที่ 3 แบบสอบถามความคิดเห็นต่อกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับโรงเรียน

13. ท่านได้รับทราบระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการควบคุมดูแลการใช้รถโรงเรียน พ.ศ. 2562 มาก่อนหรือไม่

() ไม่ทราบ

() ทราบ

14. หากท่านทราบ โดยช่องทางใด (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

() ผู้บริหารแจ้ง

() หนังสือแจ้งเวียน

() บ้ายประกาศ

() คู่มือนักเรียนนักศึกษา

() สื่อ หรืออินเทอร์เน็ต

() อื่นๆ.....

คำถาม	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
15. สถานศึกษาของท่านได้ให้ความสำคัญกับระเบียบนี้มาก/น้อยเพียงใด					
16. ท่านมีความคิดเห็นต่อระเบียบนี้อย่างไร					
16.1 ระเบียบนี้เป็นประโยชน์แก่การคุ้มครองความปลอดภัยแก่นักเรียนผู้โดยสารรถโรงเรียน					
16.2 การมีระเบียบนี้เป็นการเพิ่มภาระแก่สถานศึกษา					
16.3 ระเบียบนี้สร้างความยุ่งยากในการทำงานของครู					
16.4 ลักษณะของรถโรงเรียนที่จะนำมารับ – ส่งนักเรียน มีความเหมาะสมมาก/น้อยเพียงใด					
16.5 หน้าที่ของผู้ดำเนินการรถโรงเรียน มีความเหมาะสมมาก/น้อยเพียงใด					
16.6 หน้าที่ของโรงเรียน มีความเหมาะสมมาก/น้อยเพียงใด					
16.7 คุณสมบัติของพนักงานขับรถโรงเรียน มีความเหมาะสมมาก/น้อยเพียงใด					
16.8 หน้าที่ของพนักงานขับรถโรงเรียน มีความเหมาะสมมาก/น้อยเพียงใด					
16.9 คุณสมบัติของผู้ควบคุมดูแลนักเรียน มีความเหมาะสมมาก/น้อยเพียงใด					

17. ท่านเห็นว่าควรจะมีการปรับปรุงแก้ไข หรือเพิ่มเติมระเบียบนี้ในประเด็นใด อย่างไร

.....

.....

.....

.....

.....

ตอนที่ 4 แบบสอบถามความคิดเห็นต่อกฎหมายที่เกี่ยวกับการพานักเรียนไปนอกสถานศึกษา

18. ท่านได้รับทราบระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการพานักเรียน และนักศึกษาไปนอกสถานศึกษา พ.ศ. 2562 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2563 มาก่อนหรือไม่

() ไม่ทราบ

() ทราบ

19. หากท่านทราบ โดยช่องทางใด (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

() ผู้บริหารแจ้ง

() หนังสือแจ้งเวียน

() บ้ายประกาศ

() คู่มือนักเรียนนักศึกษา

() สื่อ หรืออินเทอร์เน็ต

() อื่นๆ.....

คำถาม	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
20. สถานศึกษาของท่านได้ให้ความสำคัญกับระเบียบนี้มาก/น้อยเพียงใด					
21. ท่านมีความคิดเห็นต่อระเบียบนี้อย่างไร					
21.1 ระเบียบนี้เป็นประโยชน์แก่การคุ้มครองความปลอดภัยแก่นักเรียน					

คำถาม	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
21.2 การมีระเบียบนี้เป็นการเพิ่มภาระแก่สถานศึกษา					
21.3 ระเบียบนี้สร้างความยุ่งยากในการทำงานของครู					
21.4 การปฏิบัติในการพานักเรียนและนักศึกษาไปนอกสถานศึกษามีความเหมาะสมมาก/น้อยเพียงใด					
21.5 ผู้มีอำนาจพิจารณาอนุญาตในการพานักเรียนและนักศึกษาไปนอกสถานศึกษา					
21.6 ระยะเวลาการส่งคำขออนุญาตพานักเรียนและนักศึกษาไปนอกสถานศึกษาตามระเบียบนี้มีความเหมาะสมมาก/น้อยเพียงใด					
21.7 หน้าที่ของผู้ควบคุมและผู้ช่วยผู้ควบคุมดูแลนักเรียนและนักศึกษามีความเหมาะสมมาก/น้อยเพียงใด					
21.8 หน้าที่ของพนักงานขับรถหรือควบคุมยานพาหนะในการพาไปนอกสถานศึกษา					

22. ท่านเห็นว่าควรจะมีการปรับปรุงแก้ไข หรือเพิ่มเติมระเบียบนี้ในประเด็นใด อย่างไร

.....

.....

.....

.....

.....

ตอนที่ 5 แบบสอบถามความคิดเห็นต่อกฎหมายที่เกี่ยวกับการส่งเสริมความประพฤติของนักเรียน

23. ท่านได้รับทราบกฎกระทรวงกำหนดความประพฤติของนักเรียนและนักศึกษา พ.ศ. 2548 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2562 มาก่อนหรือไม่

() ไม่ทราบ

() ทราบ

24. หากท่านทราบ โดยช่องทางใด (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

() ผู้บริหารแจ้ง

() หนังสือแจ้งเวียน

() ป้ายประกาศ

() คู่มือนักเรียนนักศึกษา

() สื่อ หรืออินเทอร์เน็ต

() อื่นๆ.....

คำถาม	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
25. สถานศึกษาของท่านได้ให้ความสำคัญกับกฎกระทรวงนี้มาก/น้อยเพียงใด					
26. สถานศึกษาของท่านมีนักเรียนนักศึกษาที่ฝ่าฝืนกฎกระทรวงในเรื่องใดมาก/น้อยเพียงใด					
26.1 หนีเรียนหรือออกนอกสถานศึกษาโดยไม่ได้รับอนุญาตในช่วงเวลาเรียน					
26.2 เล่นการพนัน จัดให้มีการเล่นการพนัน หรือมั่วสุมในวงการเล่น					
26.3 พกพาอาวุธ หรือวัตถุระเบิด					

คำถาม	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
26.4 ชื่อ จำหน่าย แลกเปลี่ยน เสพสุราหรือเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ สิ่งมีนเมา บุหรี่ หรือยาเสพติด					
26.5 ลักทรัพย์ กรรโชกทรัพย์ ช่มชู้ หรือบังคับขืนใจ เพื่อเอาทรัพย์สินบุคคลอื่น					
26.6 ก่อเหตุทะเลาะวิวาท ทำร้ายร่างกายผู้อื่น เตรียมการหรือกระทำการใด ๆ อันน่าจะก่อให้เกิดความไม่สงบเรียบร้อยหรือขัดต่อศีลธรรมอันดีของประชาชน หรือ รวมกลุ่มหรือมั่วสุมเพื่อกระทำการดังกล่าว					
26.7 แสดงพฤติกรรมทางเพศอันไม่เหมาะสม กระทำการลามกอนาจาร แต่งกาย ล่อแหลมหรือไม่เรียบร้อยในโรงเรียนหรือสถานศึกษา หรือแต่งเครื่องแบบนักเรียน หรือนักศึกษาไม่เรียบร้อย					
26.8 เกี่ยวข้องกับการค้าประเวณี					
26.9 เทียวเตรนนอกสถานที่พัก รวมกลุ่ม หรือมั่วสุมอันเป็นการสร้างความเดือดร้อนให้แก่ตนเองหรือผู้อื่น					

27. สถานศึกษาของท่านมีการออกข้อบังคับที่เกี่ยวกับความประพฤติของนักเรียนนักศึกษา นอกจากข้อห้ามตั้งแต่ ข้อ 26.1 - 26.9 นี้ เพิ่มเติมหรือไม่ ถ้ามีโปรดระบุ.....

คำถาม	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
28. ท่านเห็นว่ากฎกระทรวงนี้มีประโยชน์ต่อการดูแลความประพฤตินักเรียน นักศึกษามากน้อยเพียงใด					
29. กฎกระทรวงนี้มีผลกระทบต่อความประพฤติของเด็กมากน้อยเพียงไร					
29.1 เด็กมีวินัยมากขึ้น					
29.2 เด็กมีความประพฤติดีขึ้น					
29.3 เด็กมีการเรียนดีขึ้น					
29.4 ทำให้เด็กเครียดมากขึ้น					
30. ท่านเห็นว่ากฎกระทรวงนี้จะละเมิดสิทธิเด็กหรือไม่					
31. ท่านเห็นว่าควรจะมีการปรับปรุงแก้ไข หรือเพิ่มเติมกฎกระทรวงนี้					
32. ท่านเห็นด้วยกับข้อห้ามตามกฎกระทรวงนี้เพียงใด					
33.1 หนีเรียนหรือออกนอกสถานศึกษาโดยไม่ได้รับอนุญาตในช่วงเวลาเรียน					
33.2 เล่นการพนัน จัดให้มีการเล่นการพนัน หรือมั่วสุมในวงการพนัน					
33.3 พกพาอาวุธ หรือวัตถุระเบิด					
33.4 ชื่อ จำหน่าย แลกเปลี่ยน เสพสุราหรือเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ สิ่งมีนเมา บุหรี่ หรือยาเสพติด					
33.5 ลักทรัพย์ กรรโชกทรัพย์ ช่มชู้ หรือบังคับขืนใจ เพื่อเอาทรัพย์สินบุคคลอื่น					
33.6 ก่อเหตุทะเลาะวิวาท ทำร้ายร่างกายผู้อื่น เตรียมการหรือกระทำการใด ๆ อันน่าจะก่อให้เกิดความไม่สงบเรียบร้อยหรือขัดต่อศีลธรรมอันดีของประชาชน					
33.7 แสดงพฤติกรรมทางเพศซึ่งไม่เหมาะสมในที่สาธารณะ					

คำถาม	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
33.8 เกี่ยวข้องกับการค้าประเวณี					
33.9 ออกนอกสถานที่พักเวลากลางคืน เพื่อเที่ยวเตร่หรือรวมกลุ่ม อันเป็นการสร้างความเดือดร้อนให้แก่ตนเองหรือผู้อื่น					

34. ท่านเห็นว่าควรจะมีการปรับปรุงแก้ไข หรือเพิ่มเติมกฎกระทรวงนี้ในประเด็นใด อย่างไร

.....

.....

.....

.....

.....

ตอนที่ 6 แบบสอบถามความคิดเห็นต่อกฎหมายที่เกี่ยวกับการลงโทษนักเรียน

35. ท่านได้รับทราบและเข้าใจเกี่ยวกับระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการลงโทษนักเรียนและนักศึกษา พ.ศ. 2548 หรือไม่

() ไม่ทราบ

() ทราบ

36. หากท่านทราบ โดยช่องทางใด (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

() ผู้บริหารแจ้ง

() หนังสือแจ้งเวียน

() ป้ายประกาศ

() คู่มือนักเรียนนักศึกษา

() สื่อ หรืออินเทอร์เน็ต

() อื่นๆ.....

คำถาม	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
37. ท่านเห็นด้วยกับระเบียบว่าด้วยการลงโทษนี้เพียงไร					
38. กำหนดโทษที่ลงแก่นักเรียนนักศึกษานักศึกษาให้มี 4 สถาน ได้แก่ 1) ว่ากล่าวตักเตือน 2) ทำทัณฑ์บน 3) ตัดคะแนนความประพฤติ 4) ทำกิจกรรมเพื่อให้ปรับเปลี่ยนพฤติกรรม มีความเหมาะสมเพียงไร					
39. ท่านมีความคิดเห็นต่อระเบียบนี้อย่างไร					
39.1 ระเบียบนี้มีประโยชน์ในการดำเนินงานของสถานศึกษา					
39.2 การมีระเบียบนี้เป็นการเพิ่มภาระแก่สถานศึกษา					
39.3 ระเบียบนี้สร้างความยุ่งยากในการทำงานของครู					
40. ระเบียบนี้มีผลต่อเด็กมากน้อยเพียงใด					
40.1 ทำให้เด็กมีวินัยขึ้น					
40.2 ทำให้เด็กมีผลการเรียนดีขึ้น					
40.3 ทำให้เด็กเครียดเพิ่มขึ้น					
40.4 ระเบียบนี้เป็นการละเมิดสิทธิเด็ก					
41. หากเพิ่มวิธีการลงโทษเด็กด้วยการเขียนดีด้วยไม้เรียวท่านเห็นด้วยหรือไม่					

42. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ หากมีความจำเป็นให้มีการพักการเรียน

() ไม่เห็นด้วย เหตุผล.....

() เห็นด้วย เหตุผล.....

43. สถานศึกษาของท่านมีการลงโทษอย่างอื่นที่นอกเหนือจากที่ระเบียบกำหนดไว้หรือไม่ ได้แก่อะไรบ้าง โปรดระบุ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

44. ท่านเห็นว่าควรมีการปรับปรุงแก้ไข หรือเพิ่มเติมระเบียบนี้หรือไม่ ในประเด็นใด

.....

.....

.....

.....

.....

.....

แบบสอบถามความคิดเห็นต่อกฎหมายที่เกี่ยวกับเครื่องแบบนักเรียน/รถโรงเรียน/

การพานักเรียนไปนอกสถานศึกษา/การส่งเสริมความประพฤติของนักเรียน/การลงโทษนักเรียน

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นการศึกษาผลการใช้กฎหมายที่เกี่ยวกับเครื่องแบบนักเรียน/รถโรงเรียน/การพานักเรียนไปนอกสถานศึกษา/การส่งเสริมความประพฤติของนักเรียน/การลงโทษนักเรียน ซึ่งจะใช้เป็นข้อมูลในการติดตามประเมินผลและปรับปรุงกฎระเบียบที่เกี่ยวข้องเท่านั้น โปรดให้ข้อมูลในฐานะที่ท่านเป็นบุคลากรผู้ปฏิบัติงานด้านการศึกษา และปฏิบัติงานด้านกฎหมายเกี่ยวกับการศึกษา

คณะทำงานขอขอบคุณในความร่วมมือมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ตอนที่ 1 ข้อมูลของผู้ตอบ

เพศ () ชาย () หญิง
อายุ () 20-29 ปี () 30-39 ปี () 40 ปีขึ้นไป

ตอนที่ 2 แบบสอบถามความคิดเห็นต่อกฎหมายที่เกี่ยวกับเครื่องแบบนักเรียน

1. ท่านได้รับทราบระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยเครื่องแบบนักเรียน พ.ศ. 2551 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2561 มาก่อนหรือไม่

() ทราบ
() ไม่ทราบ

2. หากข้อ 1 ตอบว่าทราบ โดยช่องทางใด (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

() หน่วยงานแจ้งให้ทราบ
() สื่อสารมวลชนทางอื่น () โทรทัศน์ () วิทยุ () อินเทอร์เน็ต () หนังสือพิมพ์
() อื่นๆ (โปรดระบุ).....

คำถาม	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
3. ท่านเห็นด้วยกับระเบียบนี้เพียงใด					
4. ระเบียบนี้มีส่วนทำให้เด็กมีวินัยดีขึ้น					
5. ระเบียบนี้ทำให้เด็กปลอดภัยมากขึ้น					
6. ระเบียบนี้ช่วยในการประหยัดให้แก่ผู้ปกครอง					
7. ระเบียบนี้ช่วยให้เด็กมีความเป็นระเบียบเรียบร้อย					
8. ระเบียบนี้ทำให้มีมาตรฐานกลางและลดความเหลื่อมล้ำ					
9. ระเบียบนี้ทำให้เด็กเครียด					
10. ระเบียบนี้เป็นภาระกีดสิทธิของเด็ก					
11. ระเบียบนี้เป็นภาระละเมิดสิทธิเด็ก					

12. ท่านเห็นว่าควรจะมีการปรับปรุงแก้ไข หรือเพิ่มเติมระเบียบนี้ในประเด็นใด อย่างไร

.....

.....

.....

.....

.....

ตอนที่ 3 แบบสอบถามความคิดเห็นต่อกฎหมายที่เกี่ยวกับรถโรงเรียน

13. ท่านได้รับทราบระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการควบคุมดูแลการใช้รถโรงเรียน พ.ศ. 2562 มาก่อนหรือไม่
- () ไม่ทราบ
- () ทราบ
14. หากข้อ 13 ท่านตอบว่าทราบ โดยช่องทางใด (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
- () หน่วยงานแจ้งให้ทราบ
- () สื่อสารมวลชนทางอื่น () โทรทัศน์ () วิทยุ () อินเทอร์เน็ต () หนังสือพิมพ์
- () อื่นๆ (โปรดระบุ).....

คำถาม	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
15. ท่านเห็นด้วยกับระเบียบว่าด้วยรถโรงเรียนนี้เพียงไร					
16. ท่านคิดว่าระเบียบนี้เป็นประโยชน์แก่การคุ้มครองความปลอดภัยแก่นักเรียนผู้โดยสารรถโรงเรียน					

17. ท่านเห็นว่าควรมีการปรับปรุงแก้ไข หรือเพิ่มเติมระเบียบนี้หรือไม่ ในประเด็นใด

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ตอนที่ 4 แบบสอบถามความคิดเห็นต่อกฎหมายที่เกี่ยวกับการพานักเรียนไปนอกสถานศึกษา

18. ท่านได้รับทราบระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการพานักเรียน และนักศึกษาไปนอกสถานศึกษา พ.ศ. 2562 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2563 มาก่อนหรือไม่
- () ไม่ทราบ
- () ทราบ
19. หากข้อ 18 ท่านตอบว่าทราบ โดยช่องทางใด (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
- () หน่วยงานแจ้งให้ทราบ
- () สื่อสารมวลชนทางอื่น () โทรทัศน์ () วิทยุ () อินเทอร์เน็ต () หนังสือพิมพ์
- () อื่นๆ (โปรดระบุ).....

คำถาม	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
20. สถานศึกษาได้ให้ความสำคัญกับระเบียบนี้มาก/น้อยเพียงใด					
21. ท่านมีความคิดเห็นต่อระเบียบนี้อย่างไร					
21.1 ระเบียบนี้เป็นประโยชน์แก่การคุ้มครองความปลอดภัยแก่นักเรียน					
21.2 การมีระเบียบนี้เป็นการเพิ่มภาระแก่สถานศึกษา					

คำถาม	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
21.3 ระเบียบนี้สร้างความยุ่งยากในการทำงานของคุณ					
21.4 การปฏิบัติในการพานักเรียนและนักศึกษาไปนอกสถานศึกษามีความเหมาะสมมาก/น้อยเพียงใด					
21.5 ผู้มีอำนาจพิจารณาอนุญาตในการพานักเรียนและนักศึกษาไปนอกสถานศึกษา					
21.6 ระยะเวลาการส่งคำขออนุญาตพานักเรียนและนักศึกษาไปนอกสถานศึกษาตามระเบียบนี้มีความเหมาะสมมาก/น้อยเพียงใด					
21.7 หน้าที่ของผู้ควบคุมและผู้ช่วยผู้ควบคุมดูแลนักเรียนและนักศึกษา มีความเหมาะสมมาก/น้อยเพียงใด					
21.8 หน้าที่ของพนักงานขับรถหรือควบคุมยานพาหนะในการพาไปนอกสถานศึกษา มีความเหมาะสมมาก/น้อยเพียงใด					

22. ท่านเห็นว่าควรจะมีการปรับปรุงแก้ไข หรือเพิ่มเติมระเบียบนี้ในประเด็นใด อย่างไร

.....

.....

.....

.....

ตอนที่ 5 แบบสอบถามความคิดเห็นต่อกฎหมายที่เกี่ยวกับการส่งเสริมความประพฤติของนักเรียน

23. ท่านได้รับทราบเกี่ยวกับกฎกระทรวงกำหนดความประพฤติของนักเรียนและนักศึกษา พ.ศ. 2548 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2562 มาก่อนหรือไม่

- () ทราบ
() ไม่ทราบ

24. หากข้อ 1 ตอบว่าทราบ โดยช่องทางใด (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- () หน่วยงานแจ้งให้ทราบ
() สื่อสารมวลชนทางอื่น () โทรทัศน์ () วิทยุ () อินเทอร์เน็ต () หนังสือพิมพ์
() อื่นๆ (โปรดระบุ).....

25. ท่านเห็นว่ากฎกระทรวงนี้มีความสำคัญต่อความประพฤติของนักเรียนนักศึกษาหรือไม่

- () มี
() ไม่มี

คำถาม	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
26. ท่านเห็นว่าในสถานการณ์ปัจจุบันมีนักเรียนนักศึกษาฝ่าฝืนกฎกระทรวงในเรื่องเหล่านี้เพียงใด					
26.1 หนีเรียนหรือออกนอกสถานศึกษาโดยไม่ได้รับอนุญาตในช่วงเวลาเรียน					
26.2 เล่นการพนัน จัดให้มีการเล่นการพนัน หรือมั่วสุมในวงการเล่น					
26.3 พกพาอาวุธ หรือวัตถุระเบิด					
26.4 ชื้อ จำหน่าย แลกเปลี่ยน เสพสุราหรือเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ สิ่งมีนเมา บุหรี่ หรือยาเสพติด					

คำถาม	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
26.5 ลัทธิพหุ ฆรรโฆทพหุ ฆมฆู หรือบงคบัฆนใจ เพื่อเอาทพหุบุคคลอื่น					
26.6 ก่อเหตุทะเลาะวิวาท ทำร้ายร่างกายผู้อื่น เตรียมการหรือกระทำการใดๆ อันน่าจะก่อให้เกิดความไม่สงบเรียบร้อยหรือขัดต่อศีลธรรมอันดีของประชาชน หรือรวมกลุ่มหรือมั่วสุมเพื่อกระทำการดังกล่าว					
26.7 แสดงพฤติกรรมทางซุ้สาวอันไม่เหมาะสม กระทำการลามกอนาจาร แต่งกายล่อแหลมหรือไม่เรียบร้อยในโรงเรียนหรือสถานศึกษา หรือแต่งเครื่องแบบนักเรียนหรือนักศึกษาไม่เรียบร้อย					
26.8 เกี่ยวข้องกับการค้าประเวณี					
26.9 เทียวเตร่นอกสถานที่พัก รวมกลุ่ม หรือมั่วสุมอันเป็นการสร้างความเดือดร้อนให้แก่ตนเองหรือผู้อื่น					
27. ท่านเห็นด้วยกับกฎกระทรวงนี้เพียงใด					
28. ท่านเห็นว่ากฎกระทรวงนี้มีประโยชน์ต่อการดูแลความประพฤติของเยาวชน					
29. กฎกระทรวงนี้มีส่วนทำให้เด็กมีวินัยดีขึ้น					
30. กฎกระทรวงนี้มีส่วนทำให้เด็กมีผลการเรียนดีขึ้น					
31. กฎกระทรวงนี้ทำให้เด็กเครียด					
32. ท่านเห็นว่ากฎกระทรวงนี้เป็นการจำกัดสิทธิของเด็กมากเกินไปหรือไม่					
33. ท่านเห็นด้วยกับข้อห้ามตามกฎกระทรวงนี้ ในแต่ละข้อเพียงไร					
33.1 หนีเรียนหรือออกนอกสถานศึกษาโดยไม่ได้รับอนุญาตในช่วงเวลาเรียน					
33.2 เล่นการพนัน จัดให้มีการเล่นการพนัน หรือมั่วสุมในวงการพนัน					
33.3 พกพาอาวุธ หรือวัตถุระเบิด					
33.4 ซ้อ จำหน่าย แลกเปลี่ยน เสพสุราหรือเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ สิ่งมีนเมา					
33.5 ลัทธิพหุ ฆรรโฆทพหุ ฆมฆู หรือบงคบัฆนใจ เพื่อเอาทพหุบุคคลอื่น					
33.6 ก่อเหตุทะเลาะวิวาท ทำร้ายร่างกายผู้อื่น เตรียมการหรือกระทำการใดๆ อันน่าจะก่อให้เกิดความไม่สงบเรียบร้อยหรือขัดต่อศีลธรรมอันดีของประชาชน หรือรวมกลุ่มหรือมั่วสุมเพื่อกระทำการดังกล่าว					
33.7 แสดงพฤติกรรมทางซุ้สาวอันไม่เหมาะสม กระทำการลามกอนาจาร แต่งกายล่อแหลมหรือไม่เรียบร้อยในโรงเรียนหรือสถานศึกษา หรือแต่งเครื่องแบบนักเรียนหรือนักศึกษาไม่เรียบร้อย					
33.8 เกี่ยวข้องกับการค้าประเวณี					
33.9 เทียวเตร่นอกสถานที่พัก รวมกลุ่ม หรือมั่วสุมอันเป็นการสร้างความเดือดร้อนให้แก่ตนเองหรือผู้อื่น					

34. ท่านเห็นว่าควรจะมีการปรับปรุงแก้ไข หรือเพิ่มเติมกฎกระทรวงนี้ในประเด็นใด อย่างไร

.....

.....

.....

ตอนที่ 6 แบบสอบถามความคิดเห็นต่อกฎหมายที่เกี่ยวกับการลงโทษนักเรียน

35. ท่านได้รับทราบเกี่ยวกับระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ ว่าด้วยการลงโทษนักเรียนและนักศึกษา พ.ศ. 2548 นี้หรือไม่

- () ทราบ
() ไม่ทราบ

36. หากข้อ 35 ท่านตอบว่าทราบ โดยช่องทางใด (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- () หน่วยงานแจ้งให้ทราบ
() สื่อสารมวลชนทางอื่น () โทรทัศน์ () วิทยุ () อินเทอร์เน็ต () หนังสือพิมพ์
() อื่นๆ (โปรดระบุ).....

คำถาม	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
37. ท่านเห็นด้วยกับระเบียบว่าด้วยการลงโทษนี้เพียงไร					
38. โทษที่จะลงแก่นักเรียนนักศึกษานักศึกษากำหนดให้มี 4 สถาน ได้แก่ 1) ว่ากล่าวตักเตือน 2) ทำทัณฑ์บน 2) ตัดคะแนนความประพฤติ 4) ทำกิจกรรมเพื่อให้ปรับเปลี่ยนพฤติกรรม มีความเหมาะสมเพียงไร					
39. ท่านคิดวาระเบียบนี้มีประโยชน์ในการปฏิบัติตนของนักเรียนนักศึกษาเพียงใด					
40. ท่านคิดว่าท่านได้รับประโยชน์จากระเบียบนี้หรือไม่ เพียงใด					
41. ท่านคิดว่าการลงโทษของสถานศึกษาเป็นไปตามระเบียบหรือไม่					
42. หากเพิ่มวิธีการลงโทษนักเรียนนักศึกษาด้วยไม้เรียว ท่านเห็นด้วยหรือไม่					
43. หากเพิ่มวิธีการลงโทษด้วยการพักการเรียนท่านเห็นด้วยหรือไม่ เพียงใด					

44. ท่านคิดว่าในกรณีที่เด็กมีการกระทำผิดควรมีวิธีการลงโทษนอกเหนือจากที่กำหนดตามระเบียบอีกหรือไม่

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

45. ท่านเห็นว่าควรมีการปรับปรุงแก้ไข หรือเพิ่มเติมระเบียบนี้หรือไม่ ในประเด็นใด

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

แบบสอบถามความคิดเห็นต่อกฎหมายที่เกี่ยวกับเครื่องแบบนักเรียน/รถโรงเรียน/

การพานักเรียนไปนอกสถานศึกษา/การส่งเสริมความประพฤติของนักเรียน/การลงโทษนักเรียน

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นการศึกษาผลการใช้กฎหมายที่เกี่ยวกับเครื่องแบบนักเรียน/รถโรงเรียน/การพานักเรียนไปนอกสถานศึกษา/การส่งเสริมความประพฤติของนักเรียน/การลงโทษนักเรียน ซึ่งจะใช้เป็นข้อมูลในการติดตามประเมินผลและปรับปรุงกฎระเบียบที่เกี่ยวข้องเท่านั้น โปรดให้ข้อมูลในฐานะที่ท่านเป็นนักเรียนนักศึกษา

คณะทำงานขอขอบคุณในความร่วมมือมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ตอนที่ 1 ข้อมูลของผู้ตอบ

- เพศ () ชาย () หญิง
 อายุ () 7-12 ปี () 13-15 ปี () 16 ปีขึ้นไป
 กำลังศึกษาระดับใด () ประถมศึกษา () มัธยมศึกษา () อาชีวศึกษา
 สังกัด () สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
 () สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

ตอนที่ 2 แบบสอบถามความคิดเห็นต่อกฎหมายที่เกี่ยวกับเครื่องแบบนักเรียน

1. ท่านได้รับทราบระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยเครื่องแบบนักเรียน พ.ศ. 2551 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2561 มาก่อนหรือไม่

- () ทราบ
 () ไม่ทราบ

2. หากข้อ 1 ตอบว่าทราบ โดยช่องทางใด (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- () สถานศึกษาแจ้งให้ทราบ
 () สื่อสารมวลชนทางอื่น () โทรทัศน์ () วิทยุ () อินเทอร์เน็ต () หนังสือพิมพ์
 () เพื่อน
 () อื่นๆ (โปรดระบุ).....

คำถาม	มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด
3. ท่านเห็นด้วยกับระเบียบนี้เพียงใด					
4. ระเบียบนี้มีส่วนทำให้เด็กมีวินัยดีขึ้น					
5. ระเบียบนี้ทำให้เด็กปลอดภัยมากขึ้น					
6. ระเบียบนี้ช่วยในการประหยัดให้แก่ผู้ปกครอง					
7. ระเบียบนี้ช่วยให้เด็กมีความเป็นระเบียบเรียบร้อย					
8. ระเบียบนี้ทำให้มีมาตรฐานกลางและลดความเหลื่อมล้ำ					
9. ระเบียบนี้ทำให้เด็กเครียด					
10. ระเบียบนี้เป็นการละเมิดสิทธิเด็ก					

11. ท่านเห็นว่าควรจะมีการปรับปรุงแก้ไข หรือเพิ่มเติมระเบียบนี้ในประเด็นใด อย่างไร

.....

.....

.....

.....

ตอนที่ 3 แบบสอบถามความคิดเห็นต่อกฎหมายที่เกี่ยวกับรถโรงเรียน

12. ท่านได้รับทราบระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการควบคุมดูแลการใช้รถโรงเรียน พ.ศ. 2562 มาก่อนหรือไม่

() ไม่ทราบ

() ทราบ

13. หากข้อ 12 ท่านตอบว่าทราบ โดยช่องทางใด (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

() สถานศึกษาแจ้งให้ทราบ

() สื่อสารมวลชนทางอื่น (() โทรศัพท์/ () วิทยุ/ () อินเทอร์เน็ต/ () หนังสือพิมพ์)

() เพื่อน

() อื่นๆ (โปรดระบุ).....

คำถาม	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
14. ท่านเห็นด้วยกับระเบียบว่าด้วยรถโรงเรียนนี้เพียงไร					
15. ท่านคิดว่าระเบียบนี้เป็นประโยชน์แก่การคุ้มครองความปลอดภัยแก่นักเรียนผู้โดยสารรถโรงเรียน					

16. ท่านเห็นว่าควรจะมีการปรับปรุงแก้ไข หรือเพิ่มเติมระเบียบนี้หรือไม่ ในประเด็นใด

.....

.....

.....

.....

.....

ตอนที่ 4 แบบสอบถามความคิดเห็นต่อกฎหมายที่เกี่ยวกับการพานักเรียนไปนอกสถานศึกษา

17. ท่านได้รับทราบระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการพานักเรียน และนักศึกษาไปนอกสถานศึกษา พ.ศ. 2562 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2563 มาก่อนหรือไม่

() ไม่ทราบ

() ทราบ

18. หากข้อ 17 ท่านตอบว่าทราบ โดยช่องทางใด (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

() สถานศึกษาแจ้งให้ทราบ

() สื่อสารมวลชนทางอื่น () โทรศัพท์ () วิทยุ () อินเทอร์เน็ต () หนังสือพิมพ์

() เพื่อน

() อื่นๆ (โปรดระบุ).....

คำถาม	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
19. สถานศึกษาของท่านได้ให้ความสำคัญกับระเบียบนี้มาก/น้อยเพียงใด					
20. ท่านมีความคิดเห็นต่อระเบียบนี้อย่างไร					
20.1 ระเบียบนี้เป็นประโยชน์แก่การคุ้มครองความปลอดภัยแก่นักเรียน					
20.2 การมีระเบียบนี้เป็นการเพิ่มภาระแก่สถานศึกษา					
20.3 ระเบียบนี้สร้างความยุ่งยากในการทำงานของครู					
20.4 การปฏิบัติในการพานักเรียนและนักศึกษาไปนอกสถานศึกษามีความเหมาะสมมาก/น้อยเพียงใด					
20.5 หน้าที่ของผู้ควบคุมและผู้ช่วยผู้ควบคุมดูแลนักเรียนและนักศึกษา มีความเหมาะสมมาก/น้อยเพียงใด					
20.6 หน้าที่ของพนักงานขับรถหรือควบคุมยานพาหนะในการพาไปนอกสถานศึกษา มีความเหมาะสมมาก/น้อยเพียงใด					

22. ท่านเห็นว่าควรจะมีการปรับปรุงแก้ไข หรือเพิ่มเติมระเบียบนี้ในประเด็นใด อย่างไร

.....

.....

.....

.....

.....

ตอนที่ 5 แบบสอบถามความคิดเห็นต่อกฎหมายที่เกี่ยวกับการส่งเสริมความประพฤติของนักเรียน

21. ท่านได้รับทราบเกี่ยวกับกฎกระทรวงกำหนดความประพฤติของนักเรียนและนักศึกษา พ.ศ. 2548 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2562 มาก่อนหรือไม่

() ทราบ

() ไม่ทราบ

22. หากข้อ 21 ตอบว่าทราบ โดยช่องทางใด (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

() สถานศึกษาแจ้งให้ทราบ

() สื่อสารมวลชนทางอื่น () โทรทัศน์ () วิทยุ () อินเทอร์เน็ต () หนังสือพิมพ์

() เพื่อน

() อื่นๆ (โปรดระบุ).....

23. ท่านเห็นว่ากฎกระทรวงนี้มีความสำคัญต่อความประพฤติของนักเรียนนักศึกษาหรือไม่

() มี

() ไม่มี

คำถาม	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
24. ท่านเห็นว่าในสถานการณ์ปัจจุบันมีนักเรียนนักศึกษาฝ่าฝืนกฎกระทรวงในเรื่องเหล่านี้เพียงใด					
24.1 หนีเรียนหรือออกนอกสถานศึกษาโดยไม่ได้รับอนุญาตในช่วงเวลาเรียน					
24.2 เล่นการพนัน จัดให้มีการเล่นการพนัน หรือมั่วสุมในวงการเล่น					

คำถาม	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
24.3 พกพาอาวุธ หรือวัตถุระเบิด					
24.4 ซื้อ จำหน่าย แลกเปลี่ยน เสพสุราหรือเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ สิ่งมีเมามุหรี หรือยาเสพติด					
24.5 ลักทรัพย์ กรรโชกทรัพย์ ช่มชู้ หรือบังคับขืนใจ เพื่อเอาทรัพย์สินบุคคลอื่น					
24.6 ก่อเหตุทะเลาะวิวาท ทำร้ายร่างกายผู้อื่น เตรียมการหรือกระทำการใดๆ อันน่าจะก่อให้เกิดความไม่สงบเรียบร้อยหรือขัดต่อศีลธรรมอันดีของประชาชน					
24.7 แสดงพฤติกรรมทางเพศอันไม่เหมาะสม กระทำการลามกอนาจาร แต่งกายส่อแหลมหรือไม่เรียบร้อยในตรงเรียนหรือสถานศึกษา หรือแต่งเครื่องแบบนักเรียนหรือนักศึกษาไม่เรียบร้อย					
24.8 เกี่ยวข้องกับการค้าประเวณี					
24.9 เทียวเตรนนอกสถานที่พัก รวมกลุ่ม หรือมั่วสุมอันเป็นการสร้างความเดือดร้อนให้แก่ตนเองหรือผู้อื่น					

25. สถานศึกษาของท่านมีการออกข้อบังคับที่เกี่ยวกับความประพฤติของนักเรียนนัศึกษานอกจากข้อห้ามตั้งแต่ข้อ 26.1 - 26.9 นี้เพิ่มเติมหรือไม่ ถ้ามีโปรดระบุ

.....

.....

.....

.....

.....

คำถาม	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
26. ท่านเห็นด้วยกับกฎกระทรวงนี้เพียงใด					
27. ท่านเห็นว่ากฎกระทรวงนี้มีประโยชน์ต่อการดูแลความประพฤติของเยาวชน					
28. กฎกระทรวงนี้มีส่วนทำให้เด็กมีวินัยดีขึ้น					
29. กฎกระทรวงนี้มีส่วนทำให้เด็กมีผลการเรียนดีขึ้น					
30. กฎกระทรวงนี้ทำให้เด็กเครียด					
31. ท่านเห็นว่ากฎกระทรวงนี้เป็นการจำกัดสิทธิของเด็กมากเกินไปหรือไม่					
32. ท่านเห็นด้วยกับข้อห้ามตามกฎกระทรวงนี้ ในแต่ละข้อเพียงไร					
32.1 หนีเรียนหรือออกนอกสถานศึกษาโดยไม่ได้รับอนุญาตในช่วงเวลาเรียน					
32.2 เล่นการพนัน จัดให้มีการเล่นการพนัน หรือมั่วสุมในวงการเล่น					
32.3 พกพาอาวุธ หรือวัตถุระเบิด					
32.4 ซื้อ จำหน่าย แลกเปลี่ยน เสพสุราหรือเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ สิ่งมีเมามุหรี หรือยาเสพติด					
32.5 ลักทรัพย์ กรรโชกทรัพย์ ช่มชู้ หรือบังคับขืนใจ เพื่อเอาทรัพย์สินบุคคลอื่น					
32.6 ก่อเหตุทะเลาะวิวาท ทำร้ายร่างกายผู้อื่น เตรียมการหรือกระทำการใดๆ					
32.7 แสดงพฤติกรรมทางเพศซึ่งไม่เหมาะสมในที่สาธารณะ					
32.8 เกี่ยวข้องกับการค้าประเวณี					

คำถาม	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
32.9 ออกนอกสถานที่พักเวลากลางคืน เพื่อเที่ยวเตร่หรือรวมกลุ่ม อันเป็นการสร้างความเดือดร้อนให้แก่ตนเองหรือผู้อื่น					

33. ท่านเห็นว่าควรจะมีการปรับปรุงแก้ไข หรือเพิ่มเติมกฎกระทรวงนี้ในประเด็นใด อย่างไร

.....

.....

.....

.....

ตอนที่ 6 แบบสอบถามความคิดเห็นต่อกฎหมายที่เกี่ยวกับการลงโทษนักเรียน

34. ท่านได้รับทราบเกี่ยวกับระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการลงโทษนักเรียนและนักศึกษา พ.ศ. 2548 นี้หรือไม่

- () ทราบ
- () ไม่ทราบ

35. หากข้อ 34 ท่านตอบว่าทราบ โดยช่องทางใด (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- () สถานศึกษาแจ้งให้ทราบ
- () สื่อสารมวลชนทางอื่น (() โทรทัศน์/ () วิทยุ/ () อินเทอร์เน็ต/ () หนังสือพิมพ์)
- () เพื่อน
- () อื่นๆ (โปรดระบุ).....

คำถาม	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
36. ท่านเห็นด้วยกับระเบียบว่าด้วยการลงโทษนี้เพียงไร					
37. โทษที่จะลงแก่นักเรียนนักศึกษานักศึกษากำหนดให้มี 4 สถาน ได้แก่ 1) ว่ากล่าวตักเตือน 2) ทำทัณฑ์บน 2) ตัดคะแนนความประพฤติ 4) ทำกิจกรรม เพื่อให้ปรับเปลี่ยนพฤติกรรม มีความเหมาะสมเพียงไร					
38. ท่านคิดวาระเบียบนี้มีประโยชน์ในการปฏิบัติตนของนักเรียนนักศึกษาเพียงใด					
39. ท่านคิดว่าท่านได้รับประโยชน์จากระเบียบนี้หรือไม่ เพียงใด					
40. ท่านคิดว่าการลงโทษของสถานศึกษาเป็นไปตามระเบียบหรือไม่					
41. ท่านคิดวาระเบียบนี้ทำให้ท่านเครียดหรือมีการปฏิบัติตน					
42. ท่านคิดวาระเบียบนี้ละเมิดสิทธิท่านหรือไม่					
43. หากเพิ่มวิธีการลงโทษนักเรียนนักศึกษาด้วยไม้เรียว ท่านเห็นด้วยหรือไม่					
44. ท่านเห็นด้วยกับวิธีการลงโทษด้วยการพักการเรียนหรือไม่ เพียงใด					

45. ท่านคิดว่าในกรณีที่เด็กมีการกระทำผิดควรมีวิธีการลงโทษนอกเหนือจากที่กำหนดตามระเบียบอีกหรือไม่

.....

.....

.....

.....

46. ท่านเห็นว่าควรมีการปรับปรุงแก้ไข หรือเพิ่มเติมระเบียบนี้หรือไม่ ในประเด็นใด

[illegible]

แบบสอบถามความคิดเห็นต่อกฎหมายที่เกี่ยวกับเครื่องแบบนักเรียน/รถโรงเรียน/

การพานักเรียนไปนอกสถานศึกษา/การส่งเสริมความประพฤติของนักเรียน/การลงโทษนักเรียน

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นการศึกษาผลการใช้กฎหมายที่เกี่ยวกับเครื่องแบบนักเรียน/รถโรงเรียน/การพานักเรียนไปนอกสถานศึกษา/การส่งเสริมความประพฤติของนักเรียน/การลงโทษนักเรียน ซึ่งจะใช้เป็นข้อมูลในการติดตามประเมินผลและปรับปรุงกฎระเบียบที่เกี่ยวข้องเท่านั้น โปรดให้ข้อมูลในฐานะที่ท่านเป็นผู้บริหารสถานศึกษา

คณะทำงานขอขอบคุณในความร่วมมือมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ตอนที่ 1 ข้อมูลของผู้ตอบ

- เพศ ☐ ชาย ☐ หญิง
- อายุ ☐ 21-29 ปี ☐ 30-39 ปี ☐ 40 ปีขึ้นไป
- สถานศึกษา ☐ ประถมศึกษา ☐ มัธยมศึกษา ☐ อาชีวศึกษา
- สังกัด ☐ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
☐ สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

ตอนที่ 2 แบบสอบถามความคิดเห็นต่อกฎหมายที่เกี่ยวกับเครื่องแบบนักเรียน

1. โรงเรียนนี้มีการดำเนินการอย่างไรเกี่ยวกับระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยเครื่องแบบนักเรียน พ.ศ. 2551 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2561

1.1 มีการออกข้อบังคับหรือระเบียบของสถานศึกษาที่เกี่ยวข้องกับระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยเครื่องแบบนักเรียน พ.ศ. 2551 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2561 เพิ่มเติม

- ☐ ไม่มี
- ☐ มี โปรดระบุ.....

1.2 หากข้อ 1.1 ตอบว่ามี ครู เครือข่ายผู้ปกครอง นักเรียนนักศึกษา ได้มีส่วนร่วมในการออกข้อบังคับหรือระเบียบของสถานศึกษาเพียงใด

- ☐ มีส่วนร่วมมากในทุกขั้นตอน
- ☐ มีส่วนร่วมในบางขั้นตอน
- ☐ มีส่วนร่วมน้อย
- ☐ ไม่มีส่วนร่วมเลย

2. โรงเรียนมีการมอบหมายให้ผู้รับผิดชอบดูแลเกี่ยวกับระเบียบนี้หรือไม่

- ☐ ไม่มี
- ☐ มี

3. มีการแจ้งให้ครูรับทราบเกี่ยวกับระเบียบนี้หรือไม่

- ☐ ไม่มี
- ☐ มี โดยช่องทางใด (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
- ☐ แจ้งในที่ประชุม
- ☐ ทำหนังสือแจ้ง หรือส่งสำเนาเอกสาร
- ☐ ทำป้ายประกาศ
- ☐ ทำคู่มือให้นักเรียนนักศึกษา หรือเอกสารแนวปฏิบัติของโรงเรียน
- ☐ อื่น ๆ ระบุ.....

4. มีการแจ้งให้นักเรียนนักศึกษาทราบเกี่ยวกับระเบียบนี้หรือไม่

() ไม่มี

() มี โดยช่องทางใด (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

() แจ้งในที่ประชุม

() ทำหนังสือแจ้ง หรือส่งสำเนาเอกสาร

() ทำป้ายประกาศ

() ทำคู่มือให้นักเรียนนักศึกษา หรือเอกสารแนวปฏิบัติของโรงเรียน

() อื่น ๆ ระบุ.....

5. มีการแจ้งให้ผู้ปกครองรับทราบเกี่ยวกับระเบียบนี้หรือไม่

() ไม่มี

() มี โดยช่องทางใด (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

() แจ้งในที่ประชุม

() ทำหนังสือแจ้ง หรือส่งสำเนาเอกสาร

() ทำป้ายประกาศ

() ทำคู่มือให้นักเรียนนักศึกษา หรือเอกสารแนวปฏิบัติของโรงเรียน

() อื่น ๆ ระบุ.....

คำถาม	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
6. โดยส่วนตัวของท่าน เห็นด้วยกับระเบียบนี้หรือไม่เพียงใด					
7. ท่านเห็นว่าลักษณะของเครื่องแบบนักเรียนตามระเบียบนี้มีความเหมาะสมมาก/น้อยเพียงใด					
8. สถานศึกษาของท่านให้นักเรียนซึ่งนับถือศาสนาอิสลามเลือกสวมเครื่องแบบนักเรียนให้สอดคล้องกับหลักศาสนามาก/น้อยเพียงใด					
9. ท่านเห็นว่านักเรียนซึ่งนับถือศาสนาอิสลามมีสิทธิสวมเครื่องแบบนักเรียนให้สอดคล้องตามหลักศาสนาอิสลามมาก/น้อยเพียงใด					
10. ท่านเห็นว่ากรณีสถานศึกษาที่ขอใช้พื้นที่วัดหรือที่ธรณีสงฆ์เป็นที่ตั้งของสถานศึกษา การแต่งเครื่องแบบนักเรียนของนักเรียนซึ่งนับถือศาสนาอิสลามให้เป็นไปตามสัญญาหรือข้อตกลงระหว่างวัดกับสถานศึกษา มีความเหมาะสมมาก/น้อยเพียงใด					
11. ท่านเห็นว่านักเรียนที่ไม่แต่งเครื่องแบบนักเรียนโดยไม่ได้รับยกเว้นตามระเบียบนี้ต้องถูกลงโทษทางวินัย มาก/น้อยเพียงใด					
12. ท่านเห็นว่าผู้ที่แต่งเครื่องแบบนักเรียนโดยไม่มีสิทธิหรือแต่งกายเลียนแบบนักเรียนต้องรับโทษปรับทางอาญามากน้อย/เพียงใด					
13. ระเบียบนี้มีประโยชน์ในการดำเนินงานของสถานศึกษา					
14. การมีระเบียบนี้เป็นการเพิ่มภาระแก่สถานศึกษา					
15. ระเบียบนี้สร้างความยุ่งยากในการทำงานของครู					
16. ระเบียบนี้มีส่วนทำให้เด็กมีวินัยดีขึ้น					
17. ระเบียบนี้ทำให้เด็กมีความประพฤติดีขึ้น					
18. ระเบียบนี้มีส่วนทำให้เด็กมีผลการเรียนดีขึ้น					
19. ระเบียบนี้ทำให้เด็กเครียด					

คำถาม	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
20. ระเบียบนี้จะละเมิดสิทธิเด็ก					
21. ระเบียบนี้ทำให้เด็กปลอดภัย					
22. ระเบียบนี้ช่วยในการประหยัดให้แก่ผู้ปกครอง					
23. ระเบียบนี้ช่วยให้มีความเป็นระเบียบเรียบร้อย					
24. ระเบียบนี้ทำให้มีมาตรฐานกลางและลดความเหลื่อมล้ำ					

25. ท่านเห็นว่าควรจะมีการปรับปรุงแก้ไข หรือเพิ่มเติมระเบียบนี้ในประเด็นใด อย่างไร

.....

.....

.....

.....

ตอนที่ 3 แบบสอบถามความคิดเห็นต่อกฎหมายที่เกี่ยวกับรถโรงเรียน

26. สถานศึกษามีการดำเนินการอย่างไรเกี่ยวกับระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการควบคุมดูแลการใช้รถโรงเรียน พ.ศ. 2562

26.1 มีการออกกฎ หรือระเบียบของสถานศึกษาที่เกี่ยวข้องกับระเบียบนี้เพิ่มเติม

() ไม่มี

() มี โปรดระบุ.....

26.2 หาก 26.1 ตอบว่ามี ครู เครือข่ายผู้ปกครอง นักเรียนนักศึกษา ได้มีส่วนร่วมในการออกกฎหรือระเบียบของสถานศึกษานี้เพียงใด

() มีส่วนร่วมมากในทุกขั้นตอน

() มีส่วนร่วมในบางขั้นตอน

() มีส่วนร่วมน้อย

() ไม่มีส่วนร่วมเลย

27. สถานศึกษามีการมอบหมายให้ผู้รับผิดชอบดูแลเกี่ยวกับรถโรงเรียนตามระเบียบนี้หรือไม่

() ไม่มี

() มี

28. มีการแจ้งให้ครูรับทราบเกี่ยวกับระเบียบนี้หรือไม่

() ไม่มี

() มี โดยช่องทางใด (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

() แจ้งในที่ประชุม

() ทำหนังสือแจ้ง หรือส่งสำเนาเอกสาร

() ทำป้ายประกาศ

() ทำคู่มือนักเรียน หรือเอกสารแนวปฏิบัติของสถานศึกษา

() อื่น ๆ ระบุ.....

29. มีการแจ้งให้นักเรียนนักศึกษาทราบเกี่ยวกับระเบียบนี้หรือไม่

() ไม่มี

() มี โดยช่องทางใด (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

() แจ้งในที่ประชุม

() ทำหนังสือแจ้ง หรือส่งสำเนาเอกสาร

() ทำป้ายประกาศ

() ทำคู่มือนักเรียน หรือเอกสารแนวปฏิบัติของสถานศึกษา

() อื่น ๆ ระบุ.....

30. มีการแจ้งให้ผู้ปกครองของนักเรียนนักศึกษาทราบเกี่ยวกับระเบียบนี้หรือไม่

() ไม่มี

() มี โดยทาง (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

() แจ้งในที่ประชุม

() ทำหนังสือแจ้ง หรือส่งสำเนาเอกสาร

() ทำป้ายประกาศ

() ทำคู่มือนักเรียน หรือเอกสารแนวปฏิบัติของสถานศึกษา

() อื่น ๆ ระบุ.....

คำถาม	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
31. สถานศึกษาได้มีการนิเทศกำกับติดตามเกี่ยวกับระเบียบนี้เป็นระบบเพียงไร					
32. ท่านเห็นด้วยกับระเบียบว่าด้วยรถโรงเรียนนี้เพียงไร					
33. ท่านมีความคิดเห็นต่อระเบียบนี้อย่างไร					
33.1 ระเบียบนี้เป็นประโยชน์แก่การคุ้มครองความปลอดภัยแก่นักเรียนผู้โดยสารรถโรงเรียน					
33.2 การมีระเบียบนี้เป็นการเพิ่มภาระแก่สถานศึกษา					
33.3 ระเบียบนี้สร้างความยุ่งยากในการทำงานของครู					
33.4 ลักษณะของรถโรงเรียนที่จะนำมาใช้ – ส่งนักเรียน มีความเหมาะสมมาก/น้อยเพียงใด					
33.5 หน้าที่ของผู้ดำเนินการรถโรงเรียน มีความเหมาะสมมาก/น้อยเพียงใด					
33.6 หน้าที่ของโรงเรียน มีความเหมาะสมมาก/น้อยเพียงใด					
33.7 คุณสมบัติของพนักงานขับรถโรงเรียน มีความเหมาะสมมาก/น้อยเพียงใด					
33.8 หน้าที่ของพนักงานขับรถโรงเรียน มีความเหมาะสมมาก/น้อยเพียงใด					
33.9 คุณสมบัติของผู้ควบคุมดูแลนักเรียน มีความเหมาะสมมาก/น้อยเพียงใด					

33. ท่านเห็นว่าควรจะมีการปรับปรุงแก้ไข หรือเพิ่มเติมระเบียบนี้ในประเด็นใด อย่างไร

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ตอนที่ 4 แบบสอบถามความคิดเห็นต่อกฎหมายที่เกี่ยวกับการพาหัดเรียนไปนอกสถานศึกษา

34. สถานศึกษามีการดำเนินการอย่างไรเกี่ยวกับระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการพานักเรียน และนักศึกษาไปนอกสถานศึกษา พ.ศ. 2562 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2563

34.1 มีการออกกฎ หรือระเบียบของสถานศึกษาที่เกี่ยวข้องกับระเบียบนี้เพิ่มเติม

() ไม่มี

() มี โปรดระบุ.....

34.2 หาก 34.1 ตอบว่ามี ครู เครือข่ายผู้ปกครอง นักเรียนนักศึกษา ได้มีส่วนร่วมในการออกกฎหรือระเบียบของสถานศึกษานี้เพียงใด

() มีส่วนร่วมมากในทุกขั้นตอน

() มีส่วนร่วมในบางขั้นตอน

() มีส่วนร่วมน้อย

() ไม่มีส่วนร่วมเลย

35. สถานศึกษามีการมอบหมายให้ผู้รับผิดชอบดูแลเกี่ยวกับการพานักเรียนไปนอกสถานศึกษาตามระเบียบนี้หรือไม่

() ไม่มี

() มี

36. มีการแจ้งให้ครูรับทราบเกี่ยวกับระเบียบนี้หรือไม่

() ไม่มี

() มี โดยช่องทางใด (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

() แจ้งในที่ประชุม

() ทำหนังสือแจ้ง หรือส่งสำเนาเอกสาร

() ทำป้ายประกาศ

() ทำคู่มือนักเรียน หรือเอกสารแนวปฏิบัติของสถานศึกษา

() อื่น ๆ ระบุ.....

37. มีการแจ้งให้นักเรียนนักศึกษารับทราบเกี่ยวกับระเบียบนี้หรือไม่

() ไม่มี

() มี โดยช่องทางใด (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

() แจ้งในที่ประชุม

() ทำหนังสือแจ้ง หรือส่งสำเนาเอกสาร

() ทำป้ายประกาศ

() ทำคู่มือนักเรียน หรือเอกสารแนวปฏิบัติของสถานศึกษา

() อื่น ๆ ระบุ.....

38. มีการแจ้งให้ผู้ปกครองของนักเรียนนักศึกษารับทราบเกี่ยวกับระเบียบนี้หรือไม่

() ไม่มี

() มี โดยทาง (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

() แจ้งในที่ประชุม

() ทำหนังสือแจ้ง หรือส่งสำเนาเอกสาร

() ทำป้ายประกาศ

() ทำคู่มือนักเรียน หรือเอกสารแนวปฏิบัติของสถานศึกษา

() อื่น ๆ ระบุ.....

คำถาม	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
39. สถานศึกษาของท่านได้ให้ความสำคัญกับระเบียบนี้มาก/น้อยเพียงใด					
40. ท่านเห็นด้วยกับระเบียบว่าด้วยการพานักเรียนไปนอกสถานศึกษาหรือไม่เพียงไร					
41. ท่านมีความคิดเห็นต่อระเบียบนี้อย่างไร					
41.1 ระเบียบนี้เป็นประโยชน์แก่การคุ้มครองความปลอดภัยแก่นักเรียน					
41.2 การมีระเบียบนี้เป็นการเพิ่มภาระแก่สถานศึกษา					
41.3 ระเบียบนี้สร้างความยุ่งยากในการทำงานของครู					
41.4 การปฏิบัติในการพานักเรียนและนักศึกษาไปนอกสถานศึกษามีความเหมาะสมมาก/น้อยเพียงใด					
41.5 ผู้มีอำนาจพิจารณาอนุญาตในการพานักเรียนและนักศึกษาไปนอกสถานศึกษามีความเหมาะสมมาก/น้อยเพียงใด					
41.6 ระยะเวลาการส่งคำขออนุญาตพานักเรียนและนักศึกษาไปนอกสถานศึกษาตามระเบียบนี้มีความเหมาะสมมาก/น้อยเพียงใด					
41.7 หน้าที่ของผู้ควบคุมและผู้ช่วยผู้ควบคุมดูแลนักเรียนและนักศึกษา มีความเหมาะสมมาก/น้อยเพียงใด					
41.8 หน้าที่ของพนักงานขับรถหรือควบคุมยานพาหนะในการพานักเรียนไปนอกสถานศึกษา มีความเหมาะสมมาก/น้อยเพียงใด					

42. ท่านเห็นว่าควรจะมีการปรับปรุงแก้ไข หรือเพิ่มเติมระเบียบนี้ในประเด็นใด อย่างไร

.....

.....

.....

.....

.....

ตอนที่ 5 แบบสอบถามความคิดเห็นต่อกฎหมายที่เกี่ยวกับการส่งเสริมความประพฤติของนักเรียน

43. สถานศึกษามีการดำเนินการอย่างไรเกี่ยวกับกฎกระทรวงกำหนดความประพฤติของนักเรียนและนักศึกษา พ.ศ. 2548 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2562

43.1 มีการออกกฎ หรือระเบียบของสถานศึกษาที่เกี่ยวข้องกับระเบียบนี้เพิ่มเติม

() ไม่มี

() มี โปรดระบุ.....

43.2 หาก 43.1 ตอบว่ามี ครู เครือข่ายผู้ปกครอง นักเรียนนักศึกษา ได้มีส่วนร่วมในการออกกฎหรือระเบียบของสถานศึกษาหรือไม่เพียงใด

() มีส่วนร่วมมากในทุกขั้นตอน

() มีส่วนร่วมในบางขั้นตอน

() มีส่วนร่วมน้อย

() ไม่มีส่วนร่วมเลย

44. สถานศึกษามีการมอบหมายให้ผู้รับผิดชอบดูแลเกี่ยวกับการส่งเสริมความประพฤติของนักเรียนตามกฎหมายกระทรวงนี้หรือไม่
 () ไม่มี
 () มี
45. มีการแจ้งให้ครูรับทราบเกี่ยวกับกฎกระทรวงนี้หรือไม่
 () ไม่มี
 () มี โดยช่องทางใด (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
 () แจ้งในที่ประชุม
 () ทำหนังสือแจ้ง หรือส่งสำเนาเอกสาร
 () ทำป้ายประกาศ
 () ทำคู่มือนักเรียน หรือเอกสารแนวปฏิบัติของสถานศึกษา
 () อื่น ๆ ระบุ.....
46. มีการแจ้งให้นักเรียนนักศึกษาทราบเกี่ยวกับกฎกระทรวงนี้หรือไม่
 () ไม่มี
 () มี โดยช่องทางใด (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
 () แจ้งในที่ประชุม
 () ทำหนังสือแจ้ง หรือส่งสำเนาเอกสาร
 () ทำป้ายประกาศ
 () ทำคู่มือนักเรียน หรือเอกสารแนวปฏิบัติของสถานศึกษา
 () อื่น ๆ ระบุ.....
47. มีการแจ้งให้ผู้ปกครองของนักเรียนนักศึกษาทราบเกี่ยวกับกฎกระทรวงนี้หรือไม่
 () ไม่มี
 () มี โดยทาง (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
 () แจ้งในที่ประชุม
 () ทำหนังสือแจ้ง หรือส่งสำเนาเอกสาร
 () ทำป้ายประกาศ
 () ทำคู่มือนักเรียน หรือเอกสารแนวปฏิบัติของสถานศึกษา
 () อื่น ๆ ระบุ.....

คำถาม	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
48. สถานศึกษาของท่านได้ให้ความสำคัญกับกฎกระทรวงนี้มาก/น้อยเพียงใด					
49. สถานศึกษาของท่านมีนักเรียนนักศึกษาที่ฝ่าฝืนกฎกระทรวงในเรื่องใด มาก/น้อย					
49.1 หนีเรียนหรือออกนอกสถานศึกษาโดยไม่ได้รับอนุญาตในช่วงเวลาเรียน					
49.2 เล่นการพนัน จัดให้มีการเล่นการพนัน หรือมั่วสุมในวงการพนัน					
49.3 พกพาอาวุธ หรือวัตถุระเบิด					
49.4 ชื้อ จำหน่าย แลกเปลี่ยน เสพสุราหรือเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ สิ่งมีเมามูหรี หรือยาเสพติด					
49.5 ลักทรัพย์ กรรโชกทรัพย์ ข่มขู่ หรือบังคับขืนใจ เพื่อเอาทรัพย์สินบุคคลอื่น					
49.6 ก่อเหตุทะเลาะวิวาท ทำร้ายร่างกายผู้อื่น เทรียมการหรือกระทำการใด ๆ อันน่าจะก่อให้เกิดความไม่สงบเรียบร้อยหรือขัดต่อศีลธรรมอันดีของประชาชน					

คำถาม	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
49.7 แสดงพฤติกรรมทางเพศที่ไม่เหมาะสม กระทำการลามกอนาจาร แต่ง					
49.8 เกี่ยวข้องกับการค้าประเวณี					
49.9 เทียวเตรนนอกสถานที่พัก รวมกลุ่ม หรือมีวสุมอันเป็นการสร้างความเดือดร้อนให้แก่ตนเองหรือผู้อื่น					

50. สถานศึกษาของท่านมีการออกข้อบังคับที่เกี่ยวกับความประพฤติของนักเรียนนักศึกษา นอกจากข้อห้ามตั้งแต่ ข้อ 49.1 - 49.9 นี้เพิ่มเติมหรือไม่ ถ้ามีโปรดระบุ

.....

.....

.....

.....

คำถาม	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
51. ท่านเห็นว่ากฎกระทรวงนี้มีประโยชน์ต่อการดูแลความประพฤตินักเรียน					
52. กฎกระทรวงนี้มีผลกระทบต่อความประพฤติของเด็กมากน้อยเพียงไร					
52.1 เด็กมีวินัยมากขึ้น					
52.2 เด็กมีความประพฤติดีขึ้น					
52.3 เด็กมีการเรียนดีขึ้น					
52.4 ทำให้เด็กเครียดมากขึ้น					
53. ท่านเห็นว่ากฎกระทรวงนี้จะละเมิดสิทธิเด็กหรือไม่					
54. ท่านเห็นว่าควรจะมีการปรับปรุงแก้ไข หรือเพิ่มเติมกฎกระทรวงนี้					
55. ท่านเห็นด้วยกับข้อห้ามตามกฎกระทรวงนี้เพียงใด					
55.1 หนีเรียนหรือออกนอกสถานศึกษาโดยไม่ได้รับอนุญาตในช่วงเวลาเรียน					
55.2 เล่นการพนัน จัดให้มีการเล่นการพนัน หรือมีวสุมในวงการพนัน					
55.3 พกพาอาวุธ หรือวัตถุระเบิด					
55.4 ซื้อ จำหน่าย แลกเปลี่ยน เสพสุราหรือเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ สิ่งมีนเมา บุหรี่ หรือยาเสพติด					
55.5 ลักทรัพย์ กรรโชกทรัพย์ ข่มขู่ หรือบังคับขืนใจ เพื่อเอาทรัพย์สินบุคคลอื่น					
55.6 ก่อเหตุทะเลาะวิวาท ทำร้ายร่างกายผู้อื่น เตรียมการหรือกระทำการใด ๆ อันน่าจะก่อให้เกิดความไม่สงบเรียบร้อยหรือขัดต่อศีลธรรมอันดีของประชาชน					
55.7 แสดงพฤติกรรมทางเพศที่ไม่เหมาะสมในที่สาธารณะ					
55.8 เกี่ยวข้องกับการค้าประเวณี					
55.9 ออกนอกสถานที่พักเวลากลางคืน เพื่อเที่ยวเตร่หรือรวมกลุ่ม อันเป็นการสร้างความเดือดร้อนให้แก่ตนเองหรือผู้อื่น					

56. ท่านเห็นว่าควรจะมีการปรับปรุงแก้ไข หรือเพิ่มเติมกฎกระทรวงนี้ในประเด็นใด อย่างไร

.....

.....

.....

.....

.....

ตอนที่ 6 แบบสอบถามความคิดเห็นต่อกฎหมายที่เกี่ยวกับการลงโทษนักเรียน

57. สถานศึกษามีการดำเนินการอย่างไรเกี่ยวกับระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการลงโทษนักเรียนและนักศึกษา พ.ศ. 2548

57.1 มีการออกกฎ หรือระเบียบของสถานศึกษาที่เกี่ยวข้องกับระเบียบนี้เพิ่มเติม

() ไม่มี

() มี โปรดระบุ.....

57.2 หาก 57.1 ตอบว่ามี ครู เครือข่ายผู้ปกครอง นักเรียนนักศึกษา ได้มีส่วนร่วมในการออกกฎหรือระเบียบของสถานศึกษานี้เพียงใด

() มีส่วนร่วมมากในทุกขั้นตอน

() มีส่วนร่วมในบางขั้นตอน

() มีส่วนร่วมน้อย

() ไม่มีส่วนร่วมเลย

58. สถานศึกษามีการมอบหมายให้ผู้รับผิดชอบดูแลเกี่ยวกับการลงโทษตามระเบียบนี้หรือไม่

() ไม่มี

() มี

59. มีการแจ้งให้ครูรับทราบเกี่ยวกับระเบียบนี้หรือไม่

() ไม่มี

() มี โดยช่องทางใด (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

() แจ้งในที่ประชุม

() ทำหนังสือแจ้ง หรือส่งสำเนาเอกสาร

() ทำป้ายประกาศ

() ทำคู่มือนักเรียน หรือเอกสารแนวปฏิบัติของสถานศึกษา

() อื่น ๆ ระบุ.....

60. มีการแจ้งให้นักเรียนนักศึกษารับทราบเกี่ยวกับระเบียบนี้หรือไม่

() ไม่มี

() มี โดยช่องทางใด (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

() แจ้งในที่ประชุม

() ทำหนังสือแจ้ง หรือส่งสำเนาเอกสาร

() ทำป้ายประกาศ

() ทำคู่มือนักเรียน หรือเอกสารแนวปฏิบัติของสถานศึกษา

() อื่น ๆ ระบุ.....

61. มีการแจ้งให้ผู้ปกครองของนักเรียนนักศึกษารับทราบเกี่ยวกับระเบียบนี้หรือไม่

() ไม่มี

() มี โดยทาง (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

() แจ้งในที่ประชุม

() ทำหนังสือแจ้ง หรือส่งสำเนาเอกสาร

- () ทำป้ายประกาศ
 () ทำคู่มือนักเรียน หรือเอกสารแนวปฏิบัติของสถานศึกษา
 () อื่น ๆ ระบุ.....

คำถาม	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
62. สถานศึกษาได้มีการนิเทศกำกับติดตามเกี่ยวกับระเบียบนี้อย่างเป็นระบบเพียงไร					
63. ท่านเห็นด้วยกับระเบียบว่าด้วยการลงโทษนี้เพียงไร					
64. โทษที่จะลงแก่นักเรียนนักศึกษากำหนดให้มี 4 สถาน ได้แก่ 1) ว่ากล่าวตักเตือน 2) ทำทัณฑ์บน 3) ตัดคะแนนความประพฤติ 4) ทำกิจกรรมเพื่อให้ปรับเปลี่ยนพฤติกรรม มีความเหมาะสมเพียงไร					
65. ระเบียบนี้มีประโยชน์ในการดำเนินงานของสถานศึกษา					
66. การมีระเบียบนี้เป็นการเพิ่มภาระแก่สถานศึกษา					
67. ระเบียบนี้สร้างความยุ่งยากในการทำงานของครู					
68. ระเบียบนี้ทำให้เด็กมีวินัยขึ้น					
69. ระเบียบนี้ทำให้เด็กมีความประพฤติดีขึ้น					
70. ระเบียบนี้ทำให้เด็กมีผลการเรียนดีขึ้น					
71. ระเบียบนี้ทำให้เด็กเครียด					
72. ระเบียบนี้จะละเมิดสิทธิเด็ก					
73. ท่านเห็นด้วยหรือไม่หากเพิ่มวิธีการลงโทษเด็กด้วยการเขียนตีด้วยไม้เรียว					
74. ท่านเห็นด้วยว่าหากจำเป็นก็ควรมีการลงโทษเด็กด้วยการพักการเรียน					

75. สถานศึกษาของท่านมีการลงโทษอย่างอื่นที่นอกเหนือจากที่ระเบียบกำหนดไว้หรือไม่ ได้แก่อะไรบ้าง โปรดระบุ

.....

.....

.....

.....

73. ท่านเห็นว่าควรมีการปรับปรุงแก้ไข หรือเพิ่มเติมระเบียบนี้หรือไม่ ในประเด็นใด

.....

.....

.....

